tem cuiſ credendo indubie peccauit ꝯ ꝯſciam cōmittēdo.
qḋ.n.nō eſt ex fide peccatū ē ad Ro.xiiij. Si aūt dicaṫ ꝙ
ſaul credidit verbis ſibi annūciatis rōne ſignoꝝ q̄ forte
viderat phitoniſſa vel ipē ſaul.nec ex hoc excuſaṫ a pctō
Nā ſm aug.in ca. Nec mirū.ſ.allegato.nō iō quis debꝫ
credere talibꝰ:qꝛ aliq̄n eueniūt ea q̄ p̄dicūt. Ad cuiꝰ ꝓba
tōem adducit clarā auctoritatē: Deutro.xiiij. Qḋ aūt di-
ciṫ ſaulē de oībus ſuis peccatis penituiſſe audita ſnīa:ta
lis aſſertio eadē facilitate ꝯtēniṫ qua approbaṫ ſm Gre.
Nullū.n.fundamētū hꝰ pnīe apparet in ſacra ſcriptura.
niſi forte in acceptatōe p̄dicte ſnīe.que q̄dē acceptatio n̄
hꝫ pnīe rōnē ſꝫ potius peccati vt dictū ē. Si aūt ſignū ſue
pnīe volūt accipe ex hoc ꝙ modico cibo ſumpto ꝑ totaꝫ
noctē ambulauit.vt veniret ad p̄liū vbi erat moriturus:
ꝓut in poſtilla dr̄.hoc nō vr̄ valere. rōnabilius.n.poſſet
dici ſeu p̄ſumi ꝙ ſaul iuit ad p̄liū credēs nō eē diuinam
ſnīaꝫ ſibi ꝓlatā.ſed potius demoniacā illuſionē. Ex quo
aliter eēt excuſatꝰ vl̄ ſaltē alienatꝰ a pctō p̄dicto. Illḋ aūt
qḋ dicunt hebrei ad ſuā opinionē cōfirmādā ex illis ver
bis. Cras tu ꝛ filij tui eritis mecū.nō vr̄ valere. nā li me-
cū nō ē neceſſe vt intelligaṫ in ꝑte iuſtoꝝ.ſꝫ ſufficit intelli
gere i ſtatu defunctoꝝ:nec plus ſonat auctoritas. vt ideꝫ
poſtillator ait ſupra ca.xxviij.ꝛ p̄t argui ex verbis xp̄i ad
latronē Luce.xxiij.vbi dicit. Hodie mecū eris in ꝑadiſo
Si.n.hanc dictōem mecū opteret referri ad ſtatū beati-
tudinis ſuꝑfluū eēt addere in ꝑadyſo.ſufficeret.n. dixiſſe
hodie mecū eris. Sꝫ qꝛ ſine tali additōe poſſet intelligi:
mecū eris.i.in ſtatu defunctoꝝ.iō ꝯueniēter addiṫ in ꝑa-
diſo. Samuel aūt nō dixit. Cras mecū eritis in limbo.ſꝫ
tm̄ dixit eritis mecū.ꝛ iō rō hebreoꝝ ex hac auctoritate
nō ē efficax. Ad aliā v̄o rōnē q̄ ꝓ hebreoꝝ opiniōe indu-
ciṫ.ꝑ eo qḋ dcm̄ ē.ſ.ix.cap̄.de ſaule ꝙ erat electus ꝛ bo-
nus ꝛc̄. Ex qua volūt inferre ꝙ lꝫ poſtea grauiter ꝛ mul-
tipliciter peccaſſet tm̄ diuīe pietati ꝯgruū vr̄. vt ꝑꝑ p̄cedē
tē bonitatē dn̄s dederit ei in fine pnīe locū. hoc nō videṫ
valere. Nā lꝫ deuſ hoc potuiſſet facere ex diſpenſatōe.de
cōi tm̄ lege diuina ꝯriū legiṫ Ezech.xviij. Cū.n.auerterit
ſe iuſtus a iuſticia ꝛ fecerit iniquitatē morieṫ in ea iniu-
ſticia quā operatus eſt. Sic igiṫ patēt fundamēta hebreoꝝ
in h̄ paſſu nulliꝰ eē efficacie. Snīa igiṫ doctoꝝ nr̄oꝝ ē te-
nenda tanq̄ꝫ ex veris ſumpta fundamētis. Fundaṫ.n.p̄
in hoc ꝙ ſaul ſeip̄m occidit.qḋ ē grauiſſimū pctm̄.qꝛ ma
gis ꝯ naturalē inclinatōꝫ ꝛ ꝯ charitatē q̄ꝫ cetera homici-
dia. Silr̄ ꝛ ē ꝑiculoſius ceteris pctis cū pꝰ mortē nullus
ē locus penitēdi. Nec valet dicere ꝙ hoc fecit ne in ꝓpria
ꝑſona patereṫ ꝯ honorē diuinū ꝛc̄.ꝓut in poſtilla allega
tur. Nam ludibria ſeu improperia quecūq̄ꝫ ꝑꝑ deū ſuſti
nere quātūcūq̄ꝫ ignominioſa ſint ꝛ acerba. tātomagꝭ ad
diuinū honorē ꝑtinent.vt pꝫ in martyribꝰ.vñ ꝛ ſaul de-
buiſſet in deū ſperare q̄ potēs ē hoīem quacūq̄ꝫ tentatōe
ſuꝑueniēte liberare a pctō.qḋ tm̄ nō fecit ſe occidēdo. Et
iō vere de ipō dr̄.j. Paral̄.x.ca.nec ſꝑauit in dn̄o. Prete
rea bonitas finis nō tollit maliciā actus hūani.ſi taľ actꝰ
ſm ſuā ſpēm ē maluſ.nō.n.ſunt faciēda mala vt eueniāt
bona.ſunt tm̄ tolerāda minora mala vt viteṫ maiora.vt
dcm̄ fuit.ſ.ca.xvij. Preterea ſi ſaul excuſatꝰ fuiſſet a rea-
tu homicidij rōne p̄dicta.pari mō excuſareṫ amalechita:
ſi ip̄m ſaulē ꝑꝑ eandē rōnē occidiſſet. Cuiꝰ ꝯriū pꝫ infra
ij.Reg.j.ca.vbi hr̄ ꝙ dauid q̄ fuit rex iuſtus audita ama
lechite excuſatōe ip̄m mandauit interfici. Nō aūt indu-
ciṫ de raſia.ij. Mach.xiiij.ca.nō ē trahēdū ad ꝯſequētiā
qꝛ nō cōmendaṫ ex hoc in ſacra ſcriptura tāq̄ꝫ virtuoſus
ſimpliciter.ſꝫ tanq̄ꝫ hn̄s quādā ſpēm fortitudis. eſtimās
ſe fortiter agere.q̄ tm̄ nō ē vera fortitudo ſꝫ magis quedā
mollicies animi nō valentis maiora penalia ſuſtinere:vt
ꝑ ph̄m pꝫ in.iij. Ethyco.ꝛ ꝑ Aug.j.de ciui.dei. Pōt etiā
aliter dici.ſ.ꝙ raſias ille ꝑ totū ꝓceſſum ſue vite in ſacra
ſcriptura cōmendaṫ.vt pꝫ ibidē.vñ talē p̄ſumēdū eſt in
ſtinctu diuine inſpiratōis hoc feciſſe. Nam ſm iuriſtas.
Qui ſemel bonus ſꝑ p̄ſumiṫ eē bonꝰ. Secus aūt de ſau
le de quo legiṫ ſupra.xiiij.ca.iuxta hebraicā veritatē ꝙ q̄-
cunq̄ꝫ ſe vertebat imple agebat.de tali igr̄ p̄ſumēdū ē ſꝑ
fore malū.ꝛ ꝑ ꝯn̄s nō inſtinctu diuio ſe occidiſſe ſꝫ ex de-
ſperatōe ſeu timore acerbioris ꝑiculi ſeu mortis tꝑalis.
De ſanſone aūt nō ē retrahenda ꝯn̄tia.qꝛ ꝑ illū deus mi
racula multa faciebat.vñ p̄ſumēdū ē ꝙ lateṫ inſpiratōe
diuina hoc fecit.ſilr̄
tenendū ē de ſanctꝭ
feminis q̄ tꝑe ꝑſecu
tōis ſeipas occide-
rūt.ꝓut dicit aug.j.
de ciuita.dei.nec ad
damnatōem ſaulis
alia auctoritaſ ſacre
ſcripture ſeu deter-
minatio eccie vr̄ re-
quiri.cuꝫ docto. nr̄i
hoc cōcorditer tene
ant.vt dr̄ in poſtilla
nā vt in ca. decreta-
les eple diſ.xx. ſcri-
pturarū tractatoreſ
.i.doctores in earuꝫ
expōnibꝰ ſūmis pō
tificibꝰ ꝓponuntur.
Vñ determinatio
doctoꝝ ſacre ſcripture in talibꝰ tm̄ ſufficere debet:ac ſi ab
eccia determinareṫ.igr̄ illa verba primi Paral̄.x.ca.vbi
dr̄. Inſuꝑ ꝛ phitoniſſam cōſuluit.nec ſperauit in dn̄o in-
telligenda ſunt de deſꝑatōe finali.ꝓut doctores nr̄i eam
exponunt.ꝙ etiā malicia totius vite ipſius ſaulis poſtq̄ꝫ
regnauit vna cum peſſimo ipſius fine ſibinuicem corre-
ſpondendo hoc teſtantur.

Incipit ſcḋs liber Regū.

Capl̄m.j.

a Factū eſt autez poſtq̄ꝫ mortuꝰ ē ſaul vt dḋ re-
f uerteretṫ a cede amalech:ꝛ ma
neret in ſicelech duoſ dies
b In die aūt tercia apparuit
homo veniens de caſtris
c ſaul veſte ꝯſciſſa ꝛ puluere
cōſperſus caput. Et vt ve-
nit ad dḋ cecidit ſuꝑ faciē

Replica.

q Quamuis Burgē.ipē circa ca.xxxj.longa laboret
digreſſione.volens ꝙ ſaul ſit dānatus ꝯtra opinio-
nē hebreoꝝ.cui videṫ poſtillator fauere.nō obſtan
tibus obiectōibus Burg.que ſunt faciliter ſolubiles. q̄a
volens ſuſtinere opinionē de vera apparitōe perſone ſa
muelis mō p̄dicto ceſſant oīa argumenta Bur.q̄ fundē-
tur in peccatis conſultatōis phitoniſſe. Nam ſaul per ſa
muelē verum informatus de cōſultatiōe penituit.ꝛ ſen-
tentiā diuinā cōtra ſe latā acceptauit. ꝛ ꝑ pnīam meruit
de vera Samuelis apparitōe certificari.vt ſic ſine ꝑicu-
lo deceptōis ſnīam diuinā acceptaret.quibus bene attē-
tis ſoluunṫ ea que Burg.de glo.in cōtrariū adducit. ꝛ ꝑ
eandē pnīam ꝛ ſnīe acceptōem ſaul meruit recipe inſpi-
ratōem de ſe ip̄m occidendo ſicut cōiter tenetur de ſan-
ſone.Et.b. Aug.j.de ciui.dei dicit de ſanctis femis que
ſeſe tꝑe ꝑſecutōis occiderunt.ne in vituperiū honoris di
uini illuſiones infideliū paterenṫ. ꝛ hec dicta ſufficiant.

Poſtilla ſuꝑ primū libꝝ Regum finit.

Poſtilla ſuꝑ ſecundū libꝝ Regū incipit.

Capl̄m.j.

a f Factū eſt aūt. Poſtq̄ꝫ in primo libro actū eſt
de regno ꝑ electōem.hic ꝯn̄r agiṫ de regno ꝑ
ſucceſſionē.qꝛ yſboſeth ſucceſſit ſauli.lꝫ ꝑuo
tꝑe.ꝛ ſalomō ſucceſſit dḋ.ꝛ ſic ꝯn̄s alij reges vſq̄ꝫ ad capti
uitatē babylonicā.ꝛ qꝛ regnū yſboſeth ꝓcedebat debili-
tādo.regnū āt dḋ fortificādo.iō p̄ deſcribiṫ inchoatio re-
gni vtriuſq̄ꝫ ꝑtiaľ. ſcḋo extmiatio regni yſboſeth totalis
ca.tercio ꝓmotio regni dḋ integraľ ca.v. Circa p̄mū pre-
mittiṫ ſaulis ꝛ filioꝝ eiꝰ lamentatio.ſcḋo ſucceſſoris du-
plex inſtitutio ca.ij. Circa primū p̄ deſcribiṫ denūciatio
mortis.ſcḋo actus lamētatōis ibi: Appħēdēs āt dḋ. Cir
ca p̄mū p̄mittiṫ tp̄s hꝰ denūciatōis cū dr̄. b In die āt
tercia.ſ.a reuerſione dḋ in ſicelech interfectis amalechi-
tis q̄ eā incēderāt ꝓut dcm̄ fuit.j.li.xxx.cap̄. c Veſte
cōſciſſa ꝛc̄.iſta fiebāt apud hebreos i ſignū triſticie ꝛ ma
gne deſolatōis. Cetera patent vſq̄ꝫ ibi.

d ¶ Caſu veni in mōtē gelboe. lʒ veniſſʒ a ꝓpoſito ad ꝑliū tñ fugiēs caſualiter venit ad locū vbi ſaul erat vulneratꝰ vel forte in hoc dixit mēdaciū. ſicut ⁊ in alijs. vt patebit ꝯñr. dr̄. n. cōiter ꝙ erat filius doech. ⁊ iō veriſile ē ꝙ eēt iuxta patrē ſuū q̄ erat cū ſale. vt p̄dictū ē in fine p̄mi libri.
e ¶ Et ſaul incū. ſup haſ. ſuā. grauiter vulneratus ⁊ nō potēs icedere. f ¶ Porro cur. ⁊ eq̄tes appropinquabāt ei. ita ꝙ nō poterat eos euadere. g ¶ Sta ſup me ⁊ inſfice me. hoc fingebāt ʒ non erat verum. qꝛ hoc dixit ſaul armigero ſuo tm̄: q̄ etiā interfecit ſeip̄m. h ¶ Stāſq3 ſup eū occidi illuʒ. ſilr̄ in hoc mētitus fuit. qꝛ Saul ſemet ip̄m occidit. Dic̄. n. Joſephus: ꝙ iſte verū dixit. qꝛ lʒ ſaul irruiſſet ſup gladium ſuū. tñ ita debilitatꝰ erat ꝙ ñ poterat ſe ip̄m ꝑforare. ⁊ ideo iſte iuuenis ex eius p̄cepto impegit eū. ſup gladiū intantū ꝙ fuit mortuus. cōtrariū tñ tenet. ¶ i Et tuli dyadema ⁊c̄. Dicūt āt hic hebrei ꝙ doech vidēs ſaul mortuum tradidit iſta iſignia regalia filio ſuo vt portaret ad dd̄ ac ꝑ hoc inueniret grām apud eū ⁊ tūc ſeip̄m interfecit rōne p̄dicta in fine primi libri. ¶ k Apphendēs aūt ⁊c̄. hic ꝯñr ponit actus lamentatōis. ⁊ p̄rio in generali. ſecūdo modus plāctus in ſpāli ibi: Plāxit āt dauid. Circa p̄mū p̄mittit planctus cū dr̄. Apphendēs aūt dd̄ ⁊c̄. ⁊ ſubdit punitio nūciantis cū dr̄. l ¶ Dixitq3 dd̄ ad iuuenē. qꝛ dixerat ſe interfeciſſe ſaulē. m ¶ Vñ tu es. iam. n. dixerat ꝙ erat amalechites. ʒ dauid de morte ionathan ⁊ ppl̄i iſrl̄ turbatus nō aduerterat. n ¶ Filiꝰ hoīs aduene. i. cōuerſi ad iudaiſmū. o ¶ Amalachite. h̄ vr̄ falſum. qꝛ. ſ. dcm̄ ē ꝙ doech pr̄ eius erat idumeus p̄rimo libro. xxj. ca. ⁊. xxij. Dicendū ꝙ amalech a quo dicti ſunt amalechite fuit filiꝰ eliphat p̄geniti eſau ꝓut declaratū fuit ſupra diffuſe Exo. xvij. ab eſau v̄o denoīati ſunt idumei. ⁊ ſic oīs amalechita ē idumeꝰ ʒ nō ecōuerſo.
p ¶ Vocanſq3 dd̄ vnū ⁊c̄. ⁊ ſic iuſto dei iudicio ⁊ mēdacō de q̄ ſꝑabat impetrare grāʒ reportauit mortē. q ¶ Plāxit aūt. h̄ ꝯñr deſcribit forma plāctus in ſpāli cū dr̄.
r ¶ Planctū huiuſcemodi. q̄ poſtea ſubdit. ʒ q̄dā p̄ceptū dd̄ interponit de ſagittandi arte. ſecūdo explicat carmen eius lugubre ibi: Et ait. Cōſidera. Circa p̄mū ḡ ponit dd̄ p̄ceptū cū dr̄. s ¶ Et p̄cepit ⁊c̄. Sic ē in hebreo i libris correctis. ⁊ ꝑ arcū hic intellr̄ ars ſagittandi ne filij iuda decetero debellarent a philiſteis ꝑ artē ſagittandi.

ſuā ⁊ adorauit. Dixitq3 ad
eū dd̄. Vñ venis. Qui ait
ad eū. De caſtris iſrl̄ fugi.
Et dixit ad eū dd̄. Qd̄ eſt
verbū qd̄ fctm̄ eſt. Indica
mihi. Qui ait. Fugit ppl̄s
ex ꝑlio: ⁊ multi corruētes
e ppl̄o mortui ſunt: ſz ⁊ ſaul
⁊ ionathas filiꝰ eiꝰ interie-
rūt. Dixitq3 dd̄ ad adole-
ſcētē q̄ nūciabat ei. vñ ſcis
qꝛ mortuꝰ ē ſaul ⁊ ionathaſ
filiꝰ eius. Ait adoleſcēs q̄
d nunciabat ei. Caſu veni in
e montē gelboe: ⁊ ſaul incū-
f bebat ſup haſtā ſuā. porro
currus ⁊ eq̄tes appropinq̄
bant ei: ⁊ cōuerſus pꝰ ter-
gū ſuū: videnſq3 me voca
uit. Cui cū rñdiſſem adſuʒ
dixit mihi. Quis nā es tu
Et aio ad eum. Amalechi
tes ego ſum. Et locutus ē
g mihi. Sta ſup me ⁊ interfi
ce me qm̄ tenēt me āguſtie
⁊ adhuc tota aīa in me eſt.
h Stanſq3 ſup eū occidi il-
lū. ſciebā. n. ꝙ viuere non
i poterat pꝰ ruinam. Et tuli
dyadema qd̄ erat in capite
eius: ⁊ armillā de brachio
illius: et attuli ad te dn̄m
k meū huc. apphēdēs āt dd̄
veſtimēta ſua ſcidit. oēſq3
viri q̄ erāt cū eo: ⁊ planxe-
rūt ⁊ fleuerūt ⁊ ieiunauerūt
vſq3 ad veſpam ſup ſaul et
ſup ionathā filiū eius ⁊ ſu
ꝑ ppl̄m dñi: ⁊ ſup domum
iſrl̄ eo ꝙ corruiſſēt gladio.
l Dixitq3 dd̄ ad iuuenē qui
m nūciauerat ei. Vñ es tu. q̄
n rñdit. Filius hoīs aduene
o amalechite ego ſuʒ. Et ait
ad eū dd̄. Quare nō timui
ſti mittere manū tuā vt oc-
p ciderēs xp̄m dñi. Vocāſ-
q3 dd̄ vnuʒ de pueris ſuis
ait. Accedēs irrue in eum.
Qui ꝑcuſſit illū ⁊ mortuꝰ ē
Et ait ad eū dd̄. Sanguis
tuus ſup caput tuū. Os ei
tuū locutū ē aduerſuʒ te di
cēs ego interfeci xp̄m dñi.
q Planxit aūt dd̄ planctum
r huiuſcemodi ſup ſaul ⁊ ſu-
s ꝑ ionathā filiū eius ⁊ p̄ce-
pit vt docerent filios iuda
t arcuʒ: ſicut ſcriptū eſt in li-
v x bro iuſtoꝝ. Et ait. Cōſide-
y ra iſrl̄ ꝓ his qui mortui ſūt
z ſup excelſa tua vulnerati.
a Inclyti iſrael ſup montes
b tuos interfecti ſunt. Quō
c ceciderunt fortes. Nolite
annunciare in Geth. Ne-
q3 annuncietis in compi-
d tis aſcalonis: ne forte letē
tur filij philiſtijm: ne exul-
tent filij incircumciſoꝛum.

ſicut ſaul ⁊ eius exercitus fuerāt debellati. t ¶ Sic̄ ſcriptū ē ⁊c̄. Aliq̄ dicūt ꝙ hic ē liber Regū in q̄ agit de Samuele ⁊ dauid ⁊ alijs pluribꝰ iuſtis. Sʒ hoc nō ē veriſile ꝙ idē liber alleget ſeip̄m. ⁊ iō dicūt alij ꝙ iſte liber ē vnꝰ ſpālis liber. q̄ nō hr̄. qꝛ eſdras reꝑans bibliothecā a chaldeis incenſaʒ nō reꝑauit oēs libros: ſicut ptʒ de libris ſalomonis quoſ fecit de naturis aialium ⁊ herbarū. vt hr̄ infra. iij. li. ⁊ de libris nathan ꝓphe ⁊ abye ſilonitis q̄ allegant. ij. Paral. ix. nec tñ hn̄tur. qꝛ nō fuerūt reꝑati. ⁊ idē dictum de iſto q̄ vocat liber iuſtoꝝ. Ra. ſa. dicit: ꝙ hic ē liber Gen̄. i quo agit d̄ iuſtis. ſ. abraā yſaac ⁊ iacob ⁊ Gen̄. xlviij. ſcribit in bn̄dictōne iude. Manus tua in ceruicibus inimicoꝛuʒ tuoꝝ qd̄ fuit impletū potiſſime tp̄e dd̄ q̄ inimicos iſrl̄ potenter in circuitu debellauit. Ad quam debellatōeʒ multuʒ fecit ars ſagittandi. in q̄ filios iuda inſtrui p̄cepit. v ¶ Et ait cōſidera. p̄miſſo p̄cepto dd̄ de ſagittandi arte. Hic ꝯñr explicat carmē eiꝰ lugubre. ⁊ p̄ generaliter. ſcd̄o ſpāliter. ibi A ſanguīe iterfectoꝝ. tercio ſingulariter ibi: Jonathas. Circa p̄mū lamētatur ppl̄m iſrl̄ dicēs. x ¶ Cōſidera iſrael. i. attente recogita. y ¶ Pro his q̄ mor. ſunt. de ppl̄o tuo. z ¶ Sup ex cel. tua. qd̄ ē turpiūs vicʒ ꝙ ſunt deuicti in terra ꝓpria i loco mōtuoſo ⁊ male acceſſibili. pp qd̄ pōt faciliuſ ab aduerſarijs defendi. a ¶ Incliti iſrl̄. i. nobiles genere: armoꝝ peritia ⁊ corpoꝝ v̄tute. ex q̄ ꝯcludit admiratiue. b ¶ Quō ceciderūt fortes. q. d. nō vr̄ hūana victoria ʒ vltio diuina. ſ. ꝓpter pctā ſaul ⁊ cōplicū eiꝰ. ⁊ iō ſumme cauēdū ē a talibꝰ c ¶ Nolite annū. in geth ⁊c̄. i. i q̄druuijs ſeu locis vbi plures vie cōueniūt. ⁊ ibi ſolēt hoīes cōuenire ad audiēduʒ rumores. ſicut ptʒ ex p̄cedētibꝰ. Iſtud factu iam erat diuulgatū ꝑ totā terrā philiſtinoꝝ. quō ergo dixit dd̄. Nolite annūciare ⁊c̄. qꝛ qd̄ factū ē nō pōt nō fieri. dōm ꝙ loq̄tur ad modū dolentis qui aliqñ imiſcet aliqua irrōnabilia. ⁊ aliqñ ꝓnunciat aliqua abſolute. q̄ tñ ſunt ſub cōditōe intelligēda. ē igr̄ ſenſus. c ¶ Nolite annūciare ⁊c̄. i. ſi iſtud poſſet fieri ꝙ nō annūciaret ibi. illd̄ vellē ex toto deſiderio animi. d ¶ Ne for. le. fi. philiſtijm. mulieres h̄ exprimit potius q̄ viros. qꝛ ille ſunt q̄ p̄cipue ſolent canere in choris cantilenas de victorijs ſuoꝝ. ſicut. ſ. j. li. xviij. ca. dictū fuit de mulieribꝰ p̄cinētibus obuiā ſauli ⁊ dauid de victoria redeuntibus.

e Mõtes gelboe ⁊c̄. lȝ terra ſit res inaiata. bñ tñ maledi
cit̄ ꝓpt̄ factū qđ ꝯtingit in ea. f Quia ibi abiectꝰ ē ⁊c̄.
qꝛ p̄les vidẽtes ſe debellatos ꝓiecerūt ibi clypeos ꝓprios
vt expeditiꝰ poſſent fugē vl̄ dicūt̄ clypei abiecti. qꝛ nō po
tuerūt bellatores a ſagittis philiſtinoꝝ defendē. et in iſto
ſenſu accipit̄ qđ ſub
ditur. g Clypeꝰ
ſaul q̄ſi nō eēt vnctꝰ
oleo. ſ. ꝯſecratiõis re
gie a ſamuele. ꝓut
hr̄. ſ̄. j. li. x. c. ac ſi di
cat ita ꝓſtratꝰ eſt ibi
ſaul q̄i eſſet vnꝰ đ hu
mili plebe. h A
ſanguie. Hic lamen
tat̄ dauid in ſpeciali
ſaul ⁊ ionathā. ꝑmo
rememorās coꝝ ꝓ
bitatē dicẽs.
h A ſanguie inter̄fe
ctoꝝ ⁊c̄. i. ſagitta io
nathe ⁊ enſis ſaulis
nō ꝑcuſſerūt inanū.
ſʒ ꝑforabāt arma for
tiū vſq; ad adipeȝ. et
ſanguinē intriſecus
l Saul ⁊ ionathas
amabiles. i. digni a
more. qđ pȝ de iona
tha in plib' locis ſu
pra de ſaule ꝓ tpe q̄
fuit electꝰ a dño. qꝛ i
iſrl̄ nō erat vir meli
or eo. vt hr̄. ſ̄. li. j. ix.
cap̄. k Et decori.
ꝙ pȝ de ſaule qui ab
hūero ⁊ ſupra emie
bat ſup totū poplm
vt hr̄. ſ̄. j. li. x. ca. ⁊ đ
ionatha eiꝰ ꝓmoge
nito veriſile ē ꝙ fue
rit procere ſtature ⁊
forme decore.
l In morte q̄ȝ ñ ſt̄
diuiſi. q. d. lamenta
bile ē ꝙ tales duo ſt̄
ſil' inter̄fecti. m Aq̄
lis velociores. ad ꝑ
ſequendū hoſtes.
n Leonibꝰ fortio
res. aduerſarijs reſi
ſtẽdo. Sciẽdū tñ ꝙ
h ē hiꝑbole ad exp
mẽdū coꝝ notabilē
agilitatē ⁊ fortitudi
nē. ſicut đ aliq̄ re no
tabilit̄ alba dr̄ ꝙ ē albior niue. o Filie iſrl̄ ⁊c̄. i. in veſti
bus coloratis ⁊ ꝑcioſis de p̄da hoſtiū ſublatis.
p Qui ꝑbebat ornamẽta aurea, de hoſtiū preda.
q Cultui vr̄o. i. ornatui. illđ ei vocat̄ cultꝰ alicuiꝰ circa qđ
ē multū intẽtꝰ. muliẽs āt ſt̄ multū intẽte circa ornatū ſuū
⁊ iđ ornatū hmõi h vocat eaꝝ cultū. r Quõ ciderūt
fortes in ꝑlio. v̄ba iſta vl̄ ſnia plies repetunt̄ in iſto lugu
bri carmie. ſic̄ ⁊ in cãtico leticie illđ qđ ē ꝑmū vl̄ ꝑncipale
ibi plies repetit̄. s Jonathas. h ponit̄ lamentatio ſin
gularis ſup ionathā eo ꝙ dđ eū ſinglarit̄ diligebat. iđ ſub
dit̄. t Amabil' ſup amorē mulieꝝ. qđ ꝑt itelligi duplr̄
vno mõ paſſiue. i. pluſq; amāt̄ muliẽs ⁊ tñ ille amor ē ml̄
tū feruidꝰ. ſm ꝙ dr̄. ij. Eſdre. iiij. multi demẽtes facti ſt̄ ꝓ
pter vxores ſuas. i. pp feruẽtē amorē ipaꝝ. Alio mõ acti
ue. i. pluſq; muliẽs diligūt q̄ tñ aliqñ valđ feruẽt amāt et

Montes gelboe nec ros
nec pluuia veniãt ſup vos
Neq; ſint agri primitiarū.
f qꝛ ibi abiectꝰ ē clypeꝰ for
g tiū clypeus ſaul q̄ſi nō eēt
h vnctꝰ oleo a ſanguie inter̄fe
ctoꝝ ab adipe fortiuȝ. Sa
gitta ionathe nunq̄ redijt
retrorſū: ⁊ gladiꝰ ſaul non
i eſt reuerſus inanis. Saul
k ⁊ ionathas amabiles ⁊ de
cori valde i vita ſua: i mor
m te q̄ȝ nō ſunt diuiſi. Aquil̄
n velociores: leonibꝰ fortio
o res. Filie iſrael ſup ſaul fle
te q̄ veſtiebat vos coccino
p in delitijs q̄ ꝑbebat orna
q menta aurea cultui veſtro.
r Quõ ciderūt fortes in ꝑ
s lio. Jonathas in excelſis
tuis occiſus ē. Doleo ſup
te frater mi ionatha deco
t re nimis ⁊ amabilis ſuper
amorē mulieꝝ. Sicut mr̄ ma
vnicum amat filiū ſuuȝ ita
ego te diligebā: Quomo
do ciderūt robuſti ⁊ peri
erūt arma bellica.

Capitulum. ij.

a b Igit̄ poſt hec cõſuluit
c dđ dñm dicens. Nū
aſcendā in vnā de ciuitati
bus iuda Et ait dñs ad eū
d Aſcẽde. dixitq; dđ. Quo
e aſcendā. Et rñdit ei In he
bron. Aſcendit ḡ dđ ⁊ due
vxores eiꝰ achinoen iezra
helites ⁊ abigail vxor na
bal carmeli ſʒ ⁊ viros q̄ erãt
cū eo duxit dđ ſingulos cū
domo ſua: ⁊ mãſerūt in op
f pidis hebron Venerūtq;
viri iuda: ⁊ vnxerūt ibi dđ
vt regnaret ſup domuȝ iu
da. Et nūciatū eſt dđ ꝙ vi
ri iabes galaad ſepeliſſent
ſaul. Miſit ergo dđ nunci
os ad viros gabes galaad
dixitq; ad eos. Benedicti
vos a dño q̄ feciſtis miſeri
cordiā hãc cuȝ dño veſtro
ſaul ⁊ ſepeliſtis eū. Et nūc
retribuet vobis quidē do
minꝰ miſcđiaȝ ⁊ v̄itatem ⁊
ego reddā gratiā eo ꝙ feci
ſtis v̄bū iſtud. Cõfortent̄
manꝰ vr̄e: ⁊ eſtote filij for
titudis. Licet ei mortuꝰ ſit
dñs vr̄ ſaul tñ me vnxit do
g mꝰ iuda i regē ſibi. Abner
āt filiꝰ ner princeps exerci
tus ſaul: tulit yſboſeth fili
um ſaul: ⁊ circūduxit eū ꝑ
caſtra: regẽq; cõſtituit ſup
galaad: ⁊ ſup geſſuri ⁊ ſup
iezrael: ⁊ ſup ephraim ⁊ ſu
per beniamin: et ſup iſrael
vniuerſū. Quadragita an
noꝝ erat yſboſeth filiꝰ ſaul
cū regnare cepiſſet ſup iſra
el: ⁊ duobꝰ ãnis regnauit.
Sola āt domꝰ iuda ſeq̄ba
tur dđ. Et fuit nūerꝰ dierū
q̄s ꝯmoratꝰ ē dđ imperãs
in hebron ſup domū iuda
ſeptē annoꝝ ⁊ ſex menſiuȝ

huic ꝯſonat qđ ſb̄dit̄. Sic̄ mr̄ amat vnicū filiū ſuum. ⁊c̄.
In ſecūdo li. Reg. j. ca. vbi dr̄. Et p̄cepit vt docerēt fili
os iuda arcum ⁊c̄. Additio.

Hoc p̄ceptū vt q̄dā hebreoꝝ expoſitores dicūt ē de
b ſuba huiꝰ lamẽtatiõis cuiꝰ rõ ē. Nā in h carmine
ꝑncipalit̄ intẽdebat
dauid plãgē inualitu
dinē pplī. ⁊ debilita
tē fortioꝝ eiꝰ. q̄ i pa
tria ⁊ in locis excel
ſis fuerūt turpit̄ de
uicti. Ex q̄ iferebat
lamẽtãdo ꝙ iam nõ
erat modꝰ defenden
di pplm ⁊ patriā ni
ſi ꝑ artē ſagittãdi ſʒ
quā artē debiliores
ſepe pñt fortiores eiſ
debellare. qđ ſic nõ
ꝯtigit in pug̃ q̄ fit cū
gladio i q̄ magis re
quirit̄ animi virili
tas ⁊ brachij fortitu
do. Idcirco tãq; ꝓ
hemiū ſui carminis
ꝑmiſit h lamentato
rie dicens. p̄cepit vt
docerent. Cap̄. ij.

i Igit̄ poſita la
mẽtatiõe ſaul̄.
h ꝯñr deſcribi
tur iſtitutio ſucceſſo
ris. hūit āt duplicēȝ
ſucceſſorē. vnū đ iu
re. ſ. dđ q̄ iā iunctus
erat ex diuia electio
ne. ⁊ aliū đ facto ſcȝ
yſboſeth quē inſtitu
it abner ꝑnceps mi
litie. Et iđ ꝑͦ agit̄ de
iſtitutõe dđ. ſcđo de
iſtõe yſboſeth ibi. ab
ner āt tcio de ꝓceſſu
vtuſq; ibi. Egreſſuſ
q; ē abner. Circa pri
mū dr̄. b Poſt h
ꝯſuluit dđ ⁊c̄. lȝ hr̄et
ius i reg̃. qꝛ erat iun
ctꝰ ex p̄cepto diuio.
tñ noluit itrare poſ
ſeſſionē abſq; diuio
cõſilio qꝛ attigit a fi
ne vſq; ad finē fortit̄
⁊ diſponit oĩa ſuaui
ter. c Nū aſcẽdā
⁊c̄. de ill' ꝑͦ q̄ſiuit q̄a
mag' ꝯfidebat de hoibꝰ illiꝰ tribꝰ. eo ꝙ eēt de eadeȝ tribu.
d Quo aſcẽdā. hita rñſiõe de tribu iura ꝯueniẽt q̄rit de
loco. e Et rñdit ei i hebrõ. qꝛ i illa ciuitate ſt̄ ſepulti q̄
tuor ꝑncipales pr̄iarche. ꝓut dictū fuit geñ. xxiij. ꝓpt̄ qđ
chaleb illuc iuit adorãdū dñm ex deuotiõe. ꝓut dictū fu
it Nu. xiij. ⁊ Joſue. xiiij. pp' qđ dñs voluit ꝙ ibi inciperet re
gnū dđ. f Venerūtq; vi. ⁊c̄. Ter fuit iunctꝰ. ꝑͦ i domo
pr̄is vt dictū fuit ſ̄. j. li. xvj. ca. ſcđo i hebrõ ſup tribū iuda.
vt h hr̄. tcio ſup totū pplm iſrl̄. vt hr̄. j. v. c. In ſignū ꝙ bo
nꝰ catholicus reg̃ celeſti dignꝰ dȝ hr̄e vnctionē ſpūſſācti
i corde ꝑ veraȝ fidē i ore ꝑ ꝯfeſſionē i ope ꝑ ſãctā ꝯuerſatio
nē. ⁊ qꝛ bonꝰ rex dȝ eē g̃tꝰ ſb̄dit' de facto fidelitat' ⁊ pietat'
iđ ꝯñr oñdit̄ g̃titudo ipiꝰ dđ erga viros iabes galaad de ſe
pultura ſaul̄ ⁊ filioꝝ eꝰ. ⁊ pȝ lr̄a. g Abner āt. h ꝯñr po
nit̄ iſtitutio ipiꝰ yſboſeth de facto ⁊ pȝ lr̄a. Sciẽdū tamē

ꝙ ra.ſa.dr̃ h ꝙ h fcm̃ fuit ad verificādū v̄bū dn̄i ad iacob
Geñ.xxxv. Reges ex te egredientur ⁊ tn̄ oēs filij eiꝰ erant
nati p̄ter beniamin ⁊ ſic ſignificatū fuit et ꝙ de beniamin
eſſent duo reges futuri.i.ſaul ⁊ iſboſeth. b ¶ Egreſſuſ
eſt abner. Hic ꝯñr ponitur vtriuſ regis iſtituti ꝓceſſus
q̄ yſboſeth ꝓcede-
bat ſp deficiēdo. dd
āt ꝓficiēdo. qd oſtē
ditur i duobꝰ. p̄ i vi-
roꝝ yſboſeth debel-
latōe. ſcd̄o i ipiꝰ ab-
ner cū dauid ꝯfede-
ratōe.c.iij. Circa pri
mū p̄io pōit bella-
toꝝ ꝯgregatio. ſcd̄o
ꝑtis yſboſeth dep̄ſ-
ſio ibi. fugatuſ eſt
abner. t̄cio belli ceſ-
ſatio ibi. Perſeq̄nti
bꝰ āt. Circa p̄mū ſci
endū ꝙ quātū ex li-
tera vr̄ abner p̄nceps
militie yſboſeth. et
ioab p̄nceps exerci-
tꝰ dauid ꝯdixerant
adinuicē vt cōuenī-
rēt ad locū certū et
ibi viderent pugnā
ſingularē aliquoꝝ
ex iſta ꝑte. ⁊ ex alte-
ra ad videndū ꝓbi
tatē viroꝝ vtriuſ
ꝑtiſ. ⁊ h ē qd dicitur
i ¶ Et cū in vnū con
ueniſſent.i. in vnū
locū determinatum.
k ¶ E regione ſederūt
.i.exercitꝰ dd ex vna
ꝑte ⁊ exercitꝰ yſbo-
ſeth ex altera. Et pi-
ſcina erat in medio
.i.ꝯgregatio aq̄rum
pluuialiū i vna fo-
uea. ſic ſolet eē i cā-
pis ꝓ aīalibꝰ potan
dis. l ¶ Surgant
pueri. h ē ad p̄lium
apti m ¶ Et ludāt
corā nobis.i. oñdāt
fortitudinē ſuā ⁊ ꝓ
bitatē. vn̄ ſciendū ꝙ
iſtud verbū qd h po
nit eq̄uocū ē ad lu-
dere ⁊ occidere. ⁊ ēt
ad q̄dā alia. ſicut di
ctū fuit Geñ.xxj. h
āt pōit ꝓ occidere.
ideo ſubditur.
n ¶ Apꝑhēſoq vnꝰ
q̄ſ capite ꝯpar ⁊c̃
ex q̄ v̄r ꝙ ex vtra
ꝑte fuerūt interfecti. lꝫ
Joſephꝰ dicit. ꝙ illi
ſoli de ꝑte yſboſet fuerūt interfecti. ſꝫ magis credendū ē te-
xtui. q̄ ioſephꝰ freq̄nt̄ dicit aliq̄ textui diſſona. vn̄ ſb̄dit.
o ¶ Vocatū ⁊c̃. i heb. hr̄. Ager ſapꝰ ꝯciſoꝝ. eo ꝙ mutuis gla-
dijs ꝯciſi ceciderūt ibi iſti ⁊ illi. p ¶ Et ortū ē bellū. quia
iſtis occiſis vter exercitꝰ icepit pugnare adinuicē ad ſu
oꝝ vindictā. q ¶ Fugatuſ ē abner. Hic ꝯñr deſcribitur
ꝑtis yſboſeth debellatio. Et pꝫ lr̄a paucis exceptis.
r ¶ Porro aſabel curſor velociſſimꝰ. ex h pꝫ ꝙ pugnaue-
rat peditādo. aliter nō cōmēdaret de velocitate curſus. ſꝫ
magis equꝰ portās ipm. s ¶ Quaſi vnꝰ ex capreis hy-
perbole eſt ad denotandū eiꝰ agilitatē excellentē.
t ¶ Perſeq̄batur aūt aſabel abner. reputans ſibi ad ma-
gnā gloriā ſi poſſꝫ deuincere militie p̄ncipē.

b Egreſſuſq ē abner filius
ner et pueri yſboſeth filij
ſaul de caſtris i gabaon.
Porro ioab filiꝰ ſaruie: et
pueri dd egreſſi ſūt. ⁊ oc-
currerūt eis iuxta piſcinā
i gabaō. Et cū i vnū cōue-
k niſſent e regione ſederunt
hi i vna ꝑte piſcine: ⁊ illi
ex altera. Dixitq abner
l ad ioab. Surgant pueri
m ⁊ ludāt corā nobis. Et re
ſpondit ioab. Surgāt: ſur
rexerūt ergo ⁊ trāſierūt nu
mero duodeci de beniami
ex parte yſboſeth filij ſaul
⁊ duodecim de pueris dd
n Apꝑhēſoq vnuſq̄ſq ca-
pite cōpar ſui defixit gla
diū i latꝰ cōtrarij: ⁊ cecide
o rūt ſimul. Vocatūq ē no-
mē loci illiꝰ ager robuſtoꝝ
p i gabaon. Et ortū ē bellū
q durū ſatī i die illa fugatuſq
ē abner ⁊ viri iſrael a pue-
ris dd. Erāt āt ibi tres fi-
lij ſaruie. Joab ⁊ abiſai: et
r aſabel. Porro aſabel cur-
s ſor velociſſimꝰ fuit: quaſi
vnꝰ de capreis q̄ morātur
t in ſiluis. Perſeq̄bat̄ autē
aſabel abner: ⁊ nō declia-
uit ad dexterā ſiue ad ſini-
ſtrā omittēs ꝑſeq̄ abner.
Reſpexit itaq abner poſt
tergū ſuum ⁊ ait. Tu ne es
aſabel. Qui rn̄dit. Ego ſū
Dixitq ei abner. Vade
ad dexterā ſiue ad ſiniſtrā
⁊ apꝑhende vnū de adole
ſcētibꝰ: ⁊ tolle tibi ſpolia
eiꝰ. Noluit āt aſabel omit
tere q̄n vrgeret eū. Rur-
ſumq locutꝰ ē ad aſabel.

Recede et noli me ſeq̄ ne
forte cōpellar cōfodē te in
v terrā ⁊ leuare nō potero fa
ciē meā ad ioab frēm tuū
Qui audire cōtēpſit: ⁊ no
x luit decliare. Percuſſit er-
y go eū abner auerſa haſta i
inguine ⁊ trāſfodit: ⁊ mor
tuus ē i eodē loco. Oēſq
q̄ trāſibāt ꝑ locū illū i q̄ ce
ciderat aſabel ⁊ mortuus
z erat ſubſiſtebāt. Perſeq̄n
tibꝰ aūt ioab ⁊ abiſai fugi
entem abner ſol occubuit.
Et venerūt vſq ad collē
aqueductꝰ q̄ ē ex aduerſo
vallis ⁊ itineris deſerti in
gabaon. Cōgregatiq ſūt
filij beniamin ad abner: et
cōglobati in vnū cuneum
ſteterūt i ſummitate tumu-
li vniꝰ. Et exclamauit ab-
ner ad ioab ⁊ ait: num vſ-
q ad internitōē tuꝰ mucro
a deſeuiet. An ignoras ꝙ
periculoſa ſit deſperatio.
b Vſq̄ q̄ nō dicis populo.
c vt omittat ꝑſeq̄ frēs ſuos
Et ait ioab. Viuit domi-
d nus: ſi locutus fuiſſes ma
ne receſſiſſet populꝰ perſe-
quēs frēm ſuū. Inſonuit
ergo ioab buccina: ⁊ ſtetit
oīs exercitꝰ: nec ꝑſecuti ſt̄
vltra iſrael. neq iniere cer
tamē. Abner āt ⁊ viri eiꝰ
abierūt ꝑ cāpeſtria moab
tota nocte illa: ⁊ trāſierūt
iordanē. ⁊ luſtrata oīni be
therom venerūt ad caſtra
Porro ioab reuerſuſ omiſ
ſo abner cōgregauit oēm
ppl̄m ⁊ defuerūt de puer dd
e decē ⁊ nouē viri excepto

v ¶ Et leuare nō po.
⁊c̃. cogitabat ei ab-
ner ꝙ dd finalit̄ pre
ualeret. ⁊ tūc indige
ret grā ipiꝰ ioab qui
erat maior in domo
dd. ꝓpt̄ qd reformi-
dabat occidere frēm
eiꝰ. x ¶ Percuſſit
ergo eū abner auer-
ſa haſta. i. ꝯ eū verſa
Si eñi de ligno ha-
ſte ꝑcuſſiſſet eū. vt
dixerūt aliq̄ nō po-
tuiſſet eū ita tranſfo
diſſe maxie q̄ arma
tꝰ erat lꝫ leuibus ar-
mis. In heb hr̄. per
cuſſit ergo eū poſt
epar circa mēbra vi
talia vbi ē ictꝰ mor-
tal̄. y ¶ In inguie
i heb. hr̄. In q̄nta.ſ.
coſta ſub q̄ ſunt mē
bra vitalia.
z ¶ Perſeq̄ntibꝰ aūt
Hic ꝯñr deſcribitur
belli ceſſatio dupli-
ci de cā. Pria ꝓpter
noctē ſupueniente
q̄ notat̄ cū dr̄. ſol oc
cubuit. Scd̄a ꝓpter
ꝑiculū iterfectōis
ex vtra ꝑte. q̄ filij
beniamin ſe collige
teſ circa abner para
bāt ſe ad ponēdum
totū ꝓ toto ad for-
tunā ꝓpt̄ qd clama-
uit ad ioab.
a ¶ An ignoras ⁊c̃.ſ.
de fuga abſ bello
q.d. tu nō debes ig-
norare q̄ ꝑ talē mo
dū vtra ꝑs ponit
totū ꝓ toto. ⁊ ſic ē i
ꝑiculo cui nō debāt
exponi. iō ſubditur.
b ¶ Vſq̄ nō dicis
ppl̄o. faciēdo ſignū
ceſſatōnis c ¶ Vt
omittat ⁊c̃. q̄ iſti ⁊ il
li erāt cultores dei ⁊
de eadē lege. ⁊ iō n̄
erat bonū deſtructōē
vniꝰ ꝑtis vel illiꝰ q̄-
rere. Cui ioab aſſen
tiēs dixit.
d ¶ Si locutus fuiſſes mane. h eſt ſi citius iſta verba di-
xiſſes bellū citiꝰ ceſſaſſet. aliq̄ hebrei dicūt ꝙ h ē lr̄a. Si n̄
locutꝰ fuiſſes mane.ſ. v̄bū qd p̄dixiſti in p̄ncipio. ſurgant
pueri ⁊ ludāt corā nobis. receſſiſſet ppl̄s abſ bello. quia
occaſione illiꝰ dicti ⁊ ſeq̄ntis facti ortū fuit bellū. vꝫ ex p̄
dictis. Cetera patēt vſ ibi. e ¶ Excepto aſabele. lꝫ eēt
de pueris dd ſic̄ ⁊ alij interfecti. tn̄ mors eiꝰ ꝑ ſe exp̄mit̄ q̄
plus pōderabat q̄ oīm alioꝝ. ꝓpt̄ qd de eiꝰ ſepultura ſpe

aliter agit. Et ptꝫ lr̃a. ſepultura tñ iſta fuit poſtq̃ ioab ⁊
exercit⁹ redierāt in hebron. lꝫ an ſcribatur.
¶ In ca. ij. vbi dr̃ in poſtilla. Surgāt pueri hoc ē ad plīū
apti ⁊ ludāt corā nobis. ¶ Additio. j.

xit ꝯ rachel Gen̄. xliiij. Duos genuit mihi vxor mea. alie
āt nō ſic cōiuis ſm̄ vitatē eſſēt vxores. michol āt p̊ fuit cō
iūcta dauid. ⁊ iō vocat̄ ſpecialit̄ ei⁹ vxor. h ¶ Cū ḡ eſſet.
h ꝯn̄r deſcribit̄ ipi⁹ abner cū dd̄ fed⁹. ⁊ p̊ deſcribit̄ h⁹ cōfe
deratiōis occaſio. ſcd̄o ipa cōfederatio: ibi. Miſit ḡ. occa

Verbū h poſitū in hebreo lꝫ eq̄uocū ſit nūq̃ tamē
v ſignificat idē
qd̄ occidē. in
h āt loco ꝓprie ludē
ſignificat Verūtamē
ludibris q̄ int̄ hoſtes
fiūt pl̄ies inducunt
occiſiōes ſic in ꝓpo-
ſito quēadmodū ha
ſtiludia ad exerciti-
um militare fcā. mul-
totiēs inducunt pla
gas ſeu leſiōes. ñ tñ
iſta ſignificāt p hoc
vbū ludē proprie.
¶ In eo. ca. ij. vbi dr̄
in poſtill̄. An igras
ꝙ piculoſa ſit deſpe
ratio. ¶ Additio. ij.
In h loco vi-
tas hebraica
ſic hꝫ An ig-
ras qm̄ amare erit i
vltia ſeu in vltimis.
Cui⁹ ſenſus vꝫ eſſe ta
lis ꝙ in pug̃ lꝫ ama-
ritudo ſeu dolor ꝓ-
ueniēs ex his q̄ ꝯtin
gūt in bello nō ſentit
at ipo bello feruēte
i vltimis tñ ceſſante
ei⁹ ardore amara ſē
tit ex ſtrage ſeu de-
trimēto q̄ ind̄ cōſue
uerūt contingere.
¶ Capitulū. iij.
Facta ē ergo.
a Dūſa debili
f tatione regni
yſboſeth ex ſuor̄ de
bellatiōe. h ꝯn̄r hoc
idēꝫ oñdit ex abner
cū dauid federatiōe
Circa qd̄ p̄mittit da
uid ꝓfect⁹. ſcd̄o ipi⁹
abner fedus: ibi. Cū
ḡ eēt pliū. Primuꝫ
āt oñdit cū dr̄.
b ¶ Dauid ꝓficiens
in ptāte ⁊ multitudi
ne q̄r aliq̄ d̄ nouo ſi
bi iūgebant̄ q̄tidie.

aſabele. Serui āt dd̄ pcuſ-
ſerūt de beniamin ⁊ de vi-
ris q̄ erāt cū abner trecen-
tos ſexaginta: q̄ et mortui
ſūt. Tulerūtq̃ aſabel: ⁊ ſe-
pelierūt eū in ſepulcro p̄ris
ſui in bethleē. Et ambula-
uerūt tota nocte ioab et vi
ri q̄ erāt cū eo ⁊ i ipo crepuſ
culo puenerūt in hebron.
Capitulum. iij.
a Facta ē ergo lōga con
f certatio inter domuꝫ
dauid ⁊ inter domum
b saulis dauid proficiēs ⁊ ſp
c ſeipo robuſtior: dom⁹ autē
ſaul decreſcens quotidie.
Natiq̃ ſūt filij dauid i he-
bron. Fuitq̃ primogenit⁹
ei⁹ ammō de achinoen ieꝫ
d raelite: ⁊ poſt euꝫ cheleab
de abigail vxore nabal car
meli. Porro terci⁹ abſalō
fili⁹ maacha filie tholomai
regis Geſſur. Quart⁹ aūt
Adonias fili⁹ agith: ⁊ qn
tus ſaphacias fili⁹ abithal
e Sextus quoq̃ Jetraam
f g de egla vxore dd̄. Hi nati
h ſūt dd̄ i hebrō. Cū ergo eēt
pliū int̄ domū ſaul ⁊ domū
dd̄. abner fili⁹ ner regebat
i domū ſaul. Fuerat aūt ſau
li cōcubina noie reſpha fi-
lia achia: ingreſſuſq̃ eſt ad
eā abner Dixitq̃ꝫ yſboſeth
k ad abner. Quare ingreſſuſ

es ad ꝯcubinā patris mei.
l Qui iratus nimis ꝓpt̄ vba
m yſboſeth ait. Nūq̄d caput
canis ego ſū aduerſū iudā
hodie q̄ feceri miſericordi
am ſup domuꝫ ſaul patris
tui ⁊ ſup frēs ⁊ ꝓximos e⁹
⁊ nō tradidi te i manu dd̄ ⁊
n tu req̄ſiſti i me ꝙ argueres
o ꝓ muliere hodie. Hec faci
āt de⁹ abner ⁊ hec addat ei
p niſi quō iurauit dñs dd̄ ſic
q faciā cū eo vt transferatur.
a regnū de domo ſaul: ⁊ ele-
uet̄ thronus dd̄ ſup iſrl̄ et
ſup iudā a dan vſq̃ꝫ berſa-
b bee. Et nō potuit rn̄dere
ei quicq̃ q̄r metuebat illuꝫ
c Miſit ergo abner nūcios
d ad dd̄ in hebron ꝓ ſe dicē-
e tes. Cuius eſt terra. Et vt
loquerent̄. Fac mihi ami-
cicias ⁊ erit manus mea te
cū ⁊ reducam ad te vniuer
ſum iſrael. Qui ait. Optiē
Ego faciā tecuꝫ amicicias
ſed vnā rē peto a te dicēs.
f Non videbis faciem meā
anteq̃ adduxeris mihi mi
chol filiam ſaul: ⁊ ſic veni
a es ⁊ videbis me. Miſit āt
dauid nūcios ad yſboſeth
filiū ſaul: dicens. Redde
vxorem meā michol quaꝫ
deſpondi mihi centū ꝓpu-
b tijs philiſtijm Miſit ergo
c yſboſeth: ⁊ tulit eaꝫ a viro

ſio aūt fuit turbatio
abner ꝯtra yſboſeth
occaſiōe cuiuſdam
mulieris. et h notat̄
cuꝫ dr̄. i ¶ Fuerat
āt ſauli cōcubina. i.
vxor nō p̄maria ſꝫ p̊
me adiūcta. ſic eniꝫ
noiant̄ ſecunde vxo
res in ve. te. vt ptꝫ in
plib⁹ locis.
k ¶ Quare igreſſus
es ⁊c̄. Dicūt aliq̄ ꝙ
abner ingreſſus fuit
ad eā cōcubitu mr̄i-
moniali ſperās p h
obtinere regnū. ſic ⁊
adonias petiuit abi
ſag hr̄e vxorē vt hr̄. j.
iij. li. ij. ca. Alij auteꝫ
dicūt ꝙ ingreſſus fu
it ad eam fornicarie
qd̄ redūdabat i vere
cundiā yſboſeth filij
ſaul. ⁊ iō ſi p̊ mō fue
rit vl̄ ſcd̄o merito diſ
plicuit ipi yſboſeth.
l ¶ Qui irat⁹ nimis.
eo ꝙ mlt̄a fecerat ꝓ
ipm yſboſeth.
m ¶ Nunq̄d caput
canis ego ſum. i. vil̄
⁊ abomiabilis ſicut
canis apud tribū iu
da de qua erat dd̄ vl̄
alit̄. Caput canis. i.
latrās cōtra dauid ⁊
tribū iuda ne obtine
ant regnū contra te.
n ¶ Et tu requiſiſti i
me. q. d. bñ debēs ta
cere. o ¶ Hec faci-
at de⁹ ⁊c̄. i. tot mala
⁊ plura q̃ alicui mi
ſero. p ¶ Niſi quō
quō iurauit dñs dd̄.
h ē niſi impleā vbū
dñi. q ¶ Vt trāſfe-
rat̄. ad dauid.
a ¶ Regnū. tuum.

c ¶ Et ſp ſeipo robuſtior. reſpectu tē
poris pteriti. q̄r ſp creſcebat ei⁹ ptās. creſcebat etiā in ꝓle
iō ſubdit̄. Natiq̃ ſūt filij dauid ⁊c̄ ſequit̄. d ¶ Et poſt eū
cheleab de abigail. iſte ā. j. Paral̄. iij. vocat̄ daniel. ⁊ h fu-
it nomē ei⁹ p̄mū. ſm̄ ꝙ dic̄ h Ra. ſa. Sꝫ q̄r tūc erāt aliqui
deriſores dicētes ꝙ erat fili⁹ nabal. ⁊ ꝙ abigail ipm ꝯcepit
q̄ñ dauid eā accepit vxorē. iō ad oñdendū h eē falſū mu-
tata ē a deo ei⁹ facies. aſſiſata ē faciei dauid. Et extunc vo
cat⁹ ē cheleab qd̄ nomē ſonat i hebreo q̄ſi pr̄ vel ſilis pr̄i.
e ¶ Sext⁹ q̄ꝫ gethraā. iſte vocat⁹ fuit nathā ſm̄ ioſephuꝫ.
f ¶ De egla. iſta fuit michol filia ſaul ⁊ vocat̄ egla. i. vitula
ſm̄ ꝓprietatē idiomat̄ hebrei. ⁊ vocat̄ ſic. eo ꝙ fuit ei ꝯiū
cta in iuuētute. ⁊ ei valde dilecta. eo mō loq̄ndi q̄ dixit ſā
ſon Judic. xiiij. Si nō araſſetis in vitula mea ⁊c̄.
g ¶ Vxore dd̄. lꝫ em̄ i ve. te. viri poſſēt hr̄e plres vxores ſil̄.
illa tñ q̄ p̊ accipiebat̄ vxor ſpālit̄ vocabat̄. ꝓpt̄ qd̄ iacob di

b ¶ Et nō potuit ei rn̄dere q̄cq̃. tū q̄r yſboſeth nō erat hō
alicui⁹ valoris. tū q̄r abner regebat totā domū illā. et ha-
bebat i manu ſua totā miliciā. c ¶ Miſit ḡ. Poſita oc-
caſiōe ꝯfederatiōis cū dd̄. h ꝯn̄r pōit ipa ꝯfederatio ⁊ p̊ p
nūcios. ſcd̄o ⁊ ſeipm. ibi. p abijt. Circa p̄mū dr̄. c ¶ Mi
ſit ḡ ⁊c̄. ad vidēdū q̄lit̄ poſſꝫ cū eo fed⁹ hr̄e. d ¶ Dicētes
ſ. ex noie abner. e ¶ Cui⁹ ē tra. q. d. tua d̄ iure ex q̊ voluit
te de⁹ i regē eligē. Cetera patēt vſq̃ ibi. f ¶ Nō videb ⁊c̄. vo
lebat ei dauid. ⁊ debebat ꝓcauere honori ſuo. fuerat ei dd̄
vxore ſua iniuſte ſpoliat⁹. ⁊ iō i p̄mis voluit eā ſibi r̄ſtitui
a ¶ Miſit āt dauid ⁊c̄. q̄r abner reſcripſerat ipi dauid ꝙ ñ
poterat ſibi reducē michol niſi de volūtate yſboſeth. cuius
erat ſoror. ⁊ iō tūc dauid petiuit eā ab ipo yſboſeth.
b ¶ Miſit ḡ yſ. de ꝯſilio abner. c ¶ Et tulit eā a viro ſuo
phaltiel. ñ erat vir ſu⁹ niſi putatiu⁹. q̄r ſm̄ vitatē erat vxor
dauid nec poterat ſimil̄ hr̄e duos viros ſm̄ vitatē. q̄r nūq̃

fuit licitū mulieri hr̄e plures viros ſil'. d ¶ Seq̄bat'qȝ eā vir ſuꝰ plorās. dicunt expoſitores nr̄i cōit'. ꝙ plorabat ex gaudio eo ꝙ ad virū ſuū reducebat' abſqȝ h̄ ꝙ eā tetigiſſet. ſ; ſic' ſororē ſeruaſſet. Erat em̄ doctor in lege. ⁊ ſciebat ſibi eē illicitū eā tangere carnalit' ip̄o dauid viuēte: ſicut dcm̄ fuit ſ̄. j. li. xxv. Ra. ſq̄. dicit ꝙ flebat dolens eo ꝙ exercitiū ꝑfectōis ab eo recedebat ¶ Reputabat ei exercitiū magne ꝑfectōis talē dn̄am ſic pulcrā ⁊ nobilē ſeruare ſic' ſororem abſqȝ copl'a carnali. e ¶ Sermonē q̄ȝ ⁊c̄. vt adhererēt ip̄i dauid ſciēs ꝙ aliȷ̄ vulgares iſtos de facili ſequerentur. f ¶ Locutꝰ ē āt ⁊c̄. ſ. ad illos de tribu beniamī iſtos ei oportebat ſpēali' ⁊ efficaciꝰ iducere eo ꝙ i ꝓmotione dauid trāſferebat' regnū de tribu eorum. g ¶ Et abijt. h̄ conſequēter deſcribit' ꝯfederatio abner per ſe ip̄m. q̄r ꝑſonalit' vēit ad dauid. Et pᵒ deſcribit' hmōi ꝯfederatio amicabil'. ſcd̄o federis violatio deteſtabilis. ibi. Nūciatū ē itaqȝ. t'cio occiſi tumulatio venerabil'. ibi. Dixit aūt dd̄. Circa p̄mū ſciendū ꝙ iſta federatio fuit amicabil' tū ex parte abner veniētis. q̄r dn̄s inclinauerat corda filioꝝ iſrl' ad dd̄ vtȝ ex p̄dictis. tū ex ꝑte dauid recipiētis q̄ eū amicabilit' ⁊ honorifice recepat. ⁊ h̄ notat' cū dicitur. h ¶ Et fecit dauid ⁊c̄. valde ſolēne in federis ſignū ſilr' ex ꝑte abner recedētis. ad h̄ ei a rege receſſit vt ꝓmiſſum ipleret in effectu. qd̄ notat' ibi i ¶ Surgā vt cōgregē ad te ⁊c̄. ſilr' ex ꝑte dauid eū dimittētis. q̄r ad ip̄m honorādū ꝯduxit eū per aliq̄d vie ſpaciū. id̄ ſubdit' k ¶ Cū ergo deduxiſſet dauid abner ⁊c̄. Cet'a patēt i lr̄a. l ¶ Nūciatū ē itaqȝ. h̄ ꝯn̄r oſtēdit' federis violatio deteſtabil'. pᵒ i ip̄iꝰ abner falſa diffamatione. cū ſubdit' poſtea. m ¶ Ignorās abner ⁊c̄. qd̄ erat falſum. vtȝ ex p̄cedētibꝰ. q̄r venerat ad h̄ vt ꝑficeret regnū eiꝰ. ſcd̄o i ſubdola eꝰ reductōe cū dr̄. n ¶ Miſit nuncios poſt abner ad reducendū eū q̄ſi rex hr̄et cū eo loq̄. ⁊ ſibi dicere aliq̄ q̄ omiſiſſet, quod tn̄ fuit fictū ⁊ abſqȝ ſcitu dauid vtȝ i lr̄a. o ¶ Et reduxit eū a cyſterna ſyra. Sic āt vocabat' locꝰ ille eo ꝙ cyſterna illa erat i quadā via cōi eundi ꝟſus ſyriā vt dicūt aliq̄. In heb. hr̄. A ciſterna ſpine, quia ibi erat q̄dā ſp̄ia notabil' ⁊ groſa. t'cio oñdit' deteſtabiliſ ex doloſa occiſione. cū dr̄. p ¶ Adduxit eū ⁊c̄. fingendo ꝙ vellet ei loq̄ ſecrete ex ꝑte dauid. id̄ ſubdit'. q ¶ Vt loq̄ret' ei i dolo. qd̄ pȝ ex effectu cū ſubditur.

d ſuo phaltiel filio lais. Se-
quebaturqȝ eā vir ſuꝰ plo-
rans vſqȝ bauriȝ. Et dixit
ad eū abner. Vade ⁊ reuer
e tere. qui reuerſus eſt. Ser
monē q̄ȝ itulit abner ad ſe
niores iſrl' dicēs. Tā ȝ he-
ri q̄ȝ nudiuſtertiꝰ q̄rebatis
dd̄ vt regnaret ſuper vos.
Nūc ergo facite q̄m dn̄s
locutꝰ ē ad dd̄ dicens. In
māu ſerui mei dd̄ ſaluabo
ppl'm meū iſrael de manu
philiſtijm ⁊ oīm inimicoꝝ
f eiꝰ. Locutꝰ ē āt abner etiā
g ad beniamin. Et abijt vt
loq̄ret' ad dd̄ in hebrō oīa
q̄ placuerāt iſraeli ⁊ vniuer
ſo beniamin: vēitqȝ ad dd̄
in hebrō: cum vigiti viris
h Et fecit dd̄ abner ⁊ viris
eiꝰ q̄ venerāt cū eo cōuiui
um. Et dixit abner ad da-
i uid. Surgā vt cōgregem
ad te dn̄m meū regē oēm
iſrael: ⁊ ineā tecū fedꝰ ⁊ im
peres oibus ſic' deſiderat
k aīa tua. Cū ergo deduxiſſȝ
dauid abner ⁊ ille iſſet i pa
ce ſtati pueri dd̄ ⁊ ioab ve
nerūt ceſis latronibꝰ cum
p̄da magna nimis. Abner
āt nō erat cū dd̄ i hebrō q̄r
iā dimiſerat eū ⁊ ꝓfectus
fuerat i pace: ⁊ ioab ⁊ ois
exercitꝰ q̄ erāt cum eo po-
l ſtea venerāt. Nunciatū ē
itaqȝ ioab a narrantibus.
Venit abner filius ner ad
regē ⁊ dimiſit eū: ⁊ abijt i
pace. Et igreſſuſ ē ioab ad
regē ⁊ ait. Quid feciſti: Ec
ce venit abner ad te. Qua
re dimiſiſti eū: ⁊ abijt ⁊ re-
m ceſſit. Ignorās abner filiū
ner q̄m ad hoc venit vt de
ciperet te: ⁊ ſciret exitū tu-
um ⁊ introitū tuū: ⁊ noſſet
oīa q̄ agis. Egreſſus itaqȝ
n ioab a dd̄ miſit nūcios pꝰ
o abner ⁊ reduxit eū a ciſter-
na ſyra ignorāte dd̄. Cūqȝ
rediſſet abner i hebron ſe-
p orſum adduxit eū ioab ad
q mediū porte vt loq̄ret' ei in
r dolo ⁊ ꝑcuſſit illū ibi i igui
s ne ⁊ mortuꝰ ē in vltionem
ſanguis aſahel fr̄is eiꝰ. qd̄
cum audiſſet dd̄ rem iam
t geſtā ait. Mundꝰ ego ſum
⁊ regnū meū apud deū vſ-
qȝ in ſempiternū a ſangui-
v ne abner filij ner: ⁊ veniat
ſuꝑ caput ioab ⁊ ſuꝑ oēm
domū p̄ris eiꝰ: nec defici-
at de domo ioab fluxū ſe
minis ſuſtinēs ⁊ leproſus
x ⁊ tenens fuſum: ⁊ cadens
gladio ⁊ indigens pane.
Igitur ioab ⁊ abiſai frater
eiꝰ interfecerūt abner: eo
ꝙ occidiſſet aſahel frēȝ eo
y rū in gabao in p̄lio. Dixit
z āt dd̄ ad ioab: ⁊ ad oēȝ po
z pulū q̄ erat cū eo. Scindi-
te veſtimēta vr̄a ⁊ accingi
mini ſaccis: ⁊ plāgite ante
exeq̄as abner. Porro rex
dauid ſequebatur feretrū.
Cūqȝ ſepeliſſent abner i
hebron: leuauit rex dauid
vocem ſuam. ⁊ fleuit ſuper
tumulum abner. Fleuit āt
⁊ omnis populus. Plan-
genſqȝ rex ⁊ lugens abner
a ait. Neq̄q̄ vt mori ſolent
ignaui: mortuus es abner
Manꝰ tue ligate non ſunt

r ¶ Et ꝑcuſſit eum ibi ⁊c̄. q̄r i nullo ſibi p̄cauebat credēs eē i tuto. eo ꝙ iam erat cū rege dd̄ ꝯfederatꝰ ⁊ ꝑ ꝯn̄s cū oibꝰ aliȷ̄s de domo reg'. q̄r to oſtendit' deteſtabilis ex ꝑte cauſe cū dr̄. s ¶ In vltionē ſanguis aſahel ⁊c̄. q̄ cā erat nll'a eo ꝙ abner iterfecerat eū in bello ſe defendēdo nec poteſ alit' manū eiꝰ euadere. vtȝ ex ſ̄ dictis. Aliq̄ ꝟo dicūt ꝙ nō ſolū inf'fecit eū ꝓ iſta cā. ſ; motꝰ inuidia. q̄r tiebat ne dd̄ faceret abner p̄ncipē militie. ſicut fu'erat cū ſaule ⁊ h̄ eſt veriſil'e. q̄r ex ſili cā inf'fecit amaſam. vt hr̄ ifra. xx. ca. ⁊ h̄ fuit peſſimū ꝓpt' quod dd̄ deteſtās iſtud factū dixit. t ¶ Nūdꝰ ego ſum ⁊c̄. volebat ei ſciri ab oibus ꝙ tal' ꝓditio nō erat facta ꝑ eū. tū q̄r horrebat tale homicidiū. tū q̄r ſi ppl's habuiſſet eū ſuſpectū d̄ h̄ facto merito ab horruiſſet eiꝰ dn̄ium ꝓpter quod ip̄cabat' faciētibꝰ multiplex malū dicens. v ¶ Et vēiat ſuꝑ caput Joab. ſ. vidic a a deo ꝓ ſanguie abner effuſo. ⁊ ip̄catur q̄nqȝ mala. viȝ fluxū ſemis. leprā ⁊ debilitatem. x ¶ Tenens fuſum. hebrei dicunt. Appodiamentū. ⁊ gladium ⁊ famē. y ¶ Dixit autem dauid. Hic conſeq̄nter deſcribitur ip̄iꝰ abner venerabil' tumulatio ex luctu dauid ⁊ totiꝰ ppl'i ⁊ ieiunio ⁊ planctu lugubri. ⁊ hoc eſt quod dr̄ y ¶ Dixit aūt dauid ad ioab. in h̄ oñdēs ꝙ male fecerat. z ¶ Et ad oēm ppl'm vt ſolēniꝰ fieret negociū. z ¶ Scindite veſtimēta vr̄a ⁊c̄. hec em̄ fiebāt apud iudeos in ſignū magne triſticie. Cet'a patēt vſqȝ ibi. a ¶ Neq̄q̄ ⁊c̄. vbi ponitur plāctus dauid in ſpeciali. Neq̄q̄ vt ſolent mori ignaui ⁊c̄. i. timidi ⁊ effemi-

nari ꝗ videtes ꝯ ſe gladiũ ꝓmittũt ſe capi ⁊ ligari abſq; de fenſione. iõ ſubdit Manꝰ tue nõ ſũt ligate ⁊c̃. b Sed ſicut ſolẽt cadẽ. viri fortes ⁊ animoſi c Corã filijs ini quitatis. q; ſub ſimulatõne amicicie ⁊ pacis interficiũt eos doloſe ꝗs nõ auderẽt inuadere manifeſte. d Corruiſti tu abner virorũ fortiſſime. e Congeminãſq; oĩs ppl's. ſicut ei in cãtilenis leticie ṽba ꝯcinentis repetunt ab alijs in chorea exñtibꝰ. ſic i carmine lugubri ab ner ṽba dd̃ ipm lugẽdo repetebantur a pplo. f Cũq; venisſet ⁊c̃. pꝰ ſepulturam ipiꝰ abner. g Jurauit dd̃ ad maiorẽ declaratõeʒ ſue innocentie circa morteʒ abner. h Hoc faciat mihi deꝰ. i. tãtũ maluʒ ſicut abner et plus. i Si añ occaſũ ⁊c̃. ⁊ pʒ littera vſq; ibi. k Ego ãt delicatꝰ adhuc. i heb. hꝫ. Tener ⁊ loqꝰ metaphorice. q; ſicut ramuſculꝰ tener de nouo plãtatꝰ vl' inſertꝰ idiget fomẽto ⁊ nutritiõe. al'r cito deſiccaret. ſic dd̃ ꝓut mltũ idigebat auxilio abner vt in regno ſuo ſtatueret ⁊ firmaret. iõ ſubdit. l Porro viri iſti. ſ. ioab et abiſai cũ adherentibꝰ ſibi. m Duri mihi ſũt. q; dictuʒ auxiliũ mihi neceſſarium ſbtraxerũt. Sʒ ꝗrit hʼ q̃re dauid eos nõ puniuit morte ſicut puniuit morte eos ꝗ occiderũt yſboſeth. vt hꝫ ſeqñ. c. Dicẽdũ ꝙ dauid erat in pricipio regni. ⁊ ſola tribꝰ. Juda tũc erat cũ eo. q; alie tribꝰ adhuc nõ erãt ſibi cõfederate. Jn tribu ṽo iuda int̃ milites ioab ⁊ abiſai erãt pncipales ⁊ trahebãt pꝰ ſe totã militiã ꝓp quod dauid eos punire ñ potuit tũc: ꝓpt̃ quod eoꝝ punitionẽ deo recõmẽdauit dicẽs. n Retribuat dñs faciẽti ma. ⁊c̃. Jn fine etiaʒ vite ſue punitionẽ hꝰ facti impoſuit filio ſuo ſalomoni. vt hꝫ infra. iij. libro. ij. ca.

Jn ca. iij. vbi dꝫ in poſtil. Porro viri iſti. ſ. ioab ⁊ abiſai

Additio.

In hebreo hꝫ. Porro viri iſti filij ſaruie duriores me ſũt hʼ ẽ dicẽ nõ poſſũ in eis exercere iuſticiaʒ ꝑ nũc quod meliꝰ videt̃ ꝯtinuari cũ ſequentibus ⁊c̃.

Capitulum. iiij.

a Udiuit ãt. hʼ ꝯñr deſcribit̃ total' deſtructio regni yſboſeth ꝑ mortẽ eiꝰ. Et pͦ deſcribit̃ eiꝰ occiſio iniq̃. ſcd̃o punitio iuſti: ibi. Reſpondẽs ãt dauid. Circa ꝑmũ ſciẽdũ ꝙ libro de hebraicis queſtionibꝰ dꝫ ꝙ mortuo abner yſboſeth ꝯſtituit rechab ⁊ bennaa al's bannaa. q; erãt de tribu beniamin. vt pʒ i textu duces ſuaꝝ expeditionũ. vñ hʼ vbi dicũt̃ pricipes latronũ. i heb. hꝫ. Pricipes turmaꝝ vl' cuneoꝝ. poſtea iſti duo de ſcitu mipbiboſeth cõſpirauerũt in mortẽ yſboſeth vt mipbiboſeth regẽ gẽ inſtituerẽt. q; erat debil' pedibꝰ. ⁊ ſic facerẽt ſub eo ꝗcꝗd vellẽt. mipbiboſeth ãt vidẽs ſe ĩeptũ reg̃ reuelauit hãc ꝯſpirationẽ auũculo ſuo. ſ. yſboſeth. ⁊ tũc illi ſciẽtes ſuuʒ ꝯſiliũ reuelatũ. tiore yſboſeth fugerũt i gethai. ⁊ fuerunt ibi ꝗuſq; redirent latẽt ad int̃ficiẽdũ yſboſeth. vt ſic de eo ampliꝰ ñ timerẽt. et ꝑ hoc erga dauid g̃tiã ⁊ munera ipetrarẽt. Dicit̃ ẽt i libro ð hebraicis q̃õnibꝰ ꝙ hoc tradũ t hebrei. ſʒ vbi ſit ab eis traditũ neſcio. maxie q; Rabi ſa. ꝗ ordiauit gloſas hebraicas ſuper totũ ve. te. alit̃ dicit ſuꝑ locũ iſtũ. ſ. de rechab ⁊ bãnaa ꝙ erãt de ciuitate beroth vt hꝫ i textu ⁊ q; illa ciuitas lʒ eẽt in tribu beniamin. tñ erãt ꝓpinq̃ t̃re philiſtinorũ. ⁊ iõ mortuo ſaule filij iſrl' dimiſerũt ciuitatẽ illã inde fugiẽtes ſic̃ ⁊ de mltis alijs ciuitatibꝰ vt hꝫ ſ. li. j. c. vlti. ⁊ maxie de ciuitatibꝰ ꝓpinꝗs ipſis philiſteis. poſtea iſti fugitiui aggregauerũt ſibi mltitudinẽ ꝯſimilium hoim vt de ꝑdis viuerẽt. ⁊ ꝯſili occaſione latenter ⁊ doloſe venerũt ad interficiendũ yſbobeth vt ꝑ hoc a dauid mũera reportarent. ſm igit̃ vtrũq; dictũ lr̃a i aliꝗbꝰ locis ẽ alit̃ ⁊ alit̃ exponenda ꝗ tñ pro magna pte pʒ ex ꝑdictis ſm vtrũq; modũ dicẽdi. Veniamꝰ g̃ ad litteram. a Audiuit ãt yſ. ⁊c̃. q; tales rumores cito patẽt. b Et diſſolute ſũt manꝰ eiꝰ eo ꝙ abner erat pnceps militie ſue c Duo ãt viri pricipes latronũ. i. cuneoꝝ currentiuʒ ſuꝑ aduerſarios ad ipos ſpoliãdũ ꝓpt̃ qd̃ vocãt hʼ latronũ pricipes q; i talibꝰ multa ẽt latrocinia exercẽtur. d Filio ſaul. i. de domo eiꝰ ⁊ ab eo iſtituti ſuꝑ turmas ſm primũ modũ dicẽdi. ſm ra. ſa. dicũt̃ pricipes latronũ ad litteraʒ. d Filio ſaul. i. iſidiãtes ei ad int̃ficiẽdũ ipm rõnibꝰ ꝑdictis. Cet̃a patẽt ex dictꝭ vſq; ibi. e Erat ãt ionathe filio ſaul ⁊c̃. ſm primũ modũ dicẽdi fit hʼ mentio de mipbiboſeth. eo ꝙ rechab ⁊ bẽnaa volebãt int̃ficẽ yſboſeth vt facerẽt iſtũ regẽ vt ꝑdictũ ẽ. Scd̃m Ra. ſa. fit mẽtio de eo. eo ꝙ hʼ ſcriptura oñdit q̃lit̃ regnũ ſaul totalit̃ ceſſabat. q; pꝰ yſboſeth de ꝗ i hʼ ca. agit̃ nõ remanebat niſi iſte claudꝰ ad regnũ totalit̃ imeptꝰ. Cet̃a patẽt ex dictis vſq; ibi. f Et oſtiaria do. ⁊c̃. totꝰ iſte ṽſus ñ ẽ i hebreo. Sʒ pꝰ lr̃am ꝑcedentẽ hũc verſũ imediate ſeq̃t̃. g Ingreſſi ſũt ⁊c̃. quaſi volẽtes honorare regẽ faciẽdo ſibi de hʼ exeniũ. vt dicunt expoſitores nr̃i ſm trãſlationẽ iſtã. Jn heb. ãt hꝫ. Et venerũt vſq; mediũ domꝰ ſumẽtes triticũ. quod exponit Ra. ſa. dic̃. ꝙ itrauerũt ſub ſpecie mercatoꝝ. quaſi volẽtes emere triticũ. q; rex de ſuis redditibꝰ multũ triticũ recipiebat

⁊ pedes tui nõ ſũt compe-
b dibꝰ aggrauati: ſed ſic ſo-
c lent cadẽ corã filijs iniq̃ta
d e tiſ ſic corruiſti. Cõgemiãſq;
oĩs populꝰ: fleuit ſuper
f eũ. Cũq; veniſſet vniuerſa
multitudo cibũ capẽ cũ da
g uid clara adhuc die iurauit
h dauid dicens. Hec faciat
i mihi deus: ⁊ hec addat: ſi
añ occaſuʒ ſolis guſtauero
panẽ vel aliud ꝗcq̃ʒ. Omniſq;
populꝰ audiuit: ⁊ placu
erũt eis cũcta ꝗ fecit rex in
ꝯſpectu oĩs populi. Et co
gnouit omne vulgus ⁊ vni
uerſus iſrael in die illa qm̃
nõ actũ fuiſſet a rege vt oc
cideret̃ abner filiꝰ ner. Di
xit quoq; rex ad ſeruos ſu
os. Num ignoratis quoni
am princeps ⁊ maximꝰ ce
k cidit hodie in iſrael. Ego
ãt adhuc delicatꝰ ⁊ vnctꝰ
l rex. Porro viri iſti filij ſar
m n uie: duri ſunt mihi. Retri
buat dñs facienti malũ iu
xta malitiam ſuam.

Capitulum. iiij.

a Udiuit aũt yſboſeth
a filiꝰ ſaul ꝙ cecidiſſet
b abner in hebron ⁊ diſ
ſolute ſũt manꝰ eius: oĩſq;
c iſrael ꝯturbatꝰ ẽ. Duo aũt
viri principes latronũ erãt
d filio ſaul: nomẽ vni bãnaa
⁊ nomen alteri rechab filij
remmõ berothite de filijs
beniamin. Siquidem ⁊ be
roth reputata ẽ beniamin
Et fugerũt berothite in ge
thaim fueruntq; ibi adue
ne vſq; ad tempus illud.
e Erat autem ionathe filio
ſaul filius debilis pedibꝰ
Quinquennis eñ fuit quã
do venit nuncius de ſaule
⁊ ionatha ex iezrahel. Tol
lens itaq; eum nutrix ſua
fugit. Cunq; feſtinaret vt
fugeret: cecidit: ⁊ claudus
effectus eſt habuitq; voca
bulũ mipbiboſeth. Veni
entes igitur filij remmon
berothite rechab ⁊ bãnaa
ingreſſi ſunt feruẽte die do
mum yſboſeth. Qui dor
miebat ſuper ſtratum ſuuʒ
f meridie: ⁊ oſtiaria domus
purgans triticum obdor
g miuit. Ingreſſi ſunt autem
domum latenter aſſumen
tes ſpicas tritici: et percuſ
ſerũt eum in inguine rechab

⁊ mercatoribꝰ de lõge veniẽtibus vẽdebat. Cetera patent
h Rñdẽs ãt dauid. Hic ꝯñr ponit occiſionis yſboſeth
iuſta punitio. qꝛ dauid ꝓcepit homicidas illos occidi eo
ꝙ interfecerãt dñm ſuũ doloſe ⁊ ducti cupiditate vtꝫ ex pre
dictis. Et pꝫ lr̃a vſqꝫ ibi. i Precidẽteſqꝫ manꝰ ⁊c̃. loco
petẽti ⁊ cõi in dete-
ſtationẽ criminis ⁊ ad
declaratõꝫ innocen
cie dd̃. vt oi pplo iſ-
rael notũ fieret ꝙ il-
la occiſio yſboſeth
nõ fuerat facta d̃ vo
lũtate ſeu mandato
ipſius dauid.
k Caput aũt yſbo
ſeth ⁊c̃. honorifice
tñ cũ ꝓncipe ſue mi
litie. Cap. v.
e Et venerunt.
Hic ꝯñr de-
ſcribit iſtitu-
tio ſpiꝰ dd̃ itegralis
⁊ ſic deiceps i hoc li
bro agitur de regno
eiꝰ itegro. in q̃ aliqñ
floruit inocent ⁊ ſic
fuit a deo exaltatus
aliqñ vixit iſolẽt. et
tunc fuit ab eo caſti
gatus. ꝓ ergo agit d̃
eiꝰ inocẽtia i ꝓſpert
ſcd̃o de eiuſ pnĩa in
pctis ⁊ patiã in ad-
uerſis. xj. cap. Circa
ꝓmũ ꝓ deſcribit eiꝰ
ꝯfirmatio ſup totũ
regnũ. ſcd̃o eius de
uotio erga deũ. c. vj
t̃cio eiꝰ cõcertatõ cõ
tra aduerſariũ. c. viij
q̃rto eiꝰ ꝯpaſſio er-
ga ꝓximũ ca. ix. qn
to eiꝰ gratitudo cir-
ca bñficiũ ca. x. Cir
ca ꝓmũ oñdit ꝓ q̃r
a pplo ſit inunctus
ſcd̃o qualit ſit famã
adeptꝰ. ibi. Et abijt
rex. Circa ꝓmũ dr̃.

⁊ bãnaa frater eiꝰ ⁊ fugerũt
Cũ ãt igreſſi fuiſſẽt domũ
ille dormiebat ſup lectum
ſuũ in cõclaui: ⁊ ꝑcutiẽtes
interfecerũt eũ. Sublato-
qꝫ capite eiꝰ abierũt ꝑ viã
deſerti tota nocte: ⁊ attule
rũt caput yſboſeth ad da-
uid i hebrõ. Dixerũtqꝫ ad
regẽ. Ecce caput yſboſeth
filij ſaul inimici tui q̃ q̃re-
bat aĩam tuã: ⁊ dedit dñs
dño nr̃o regi vltionem ho
die de ſaul ⁊ de ſemie eius
b Rñdẽs ãt dd̃ rechab ⁊ bã
naa fratri eiꝰ filijs remmõ
berothite. dixit ad eos.
Uiuit dñs q̃ eruit animã
meã de omni anguſtia. q̃-
niã eũ q̃ anũciauerat mihi
⁊ dixerat mortuꝰ eſt ſaul q̃
putabat ſe ꝓſpa nũciare:
tenui ⁊ occidi eũ i ſicelech
cui optebat me mercedem
dare ꝓ nũcio. Quãto ma-
gis nũc cũ hoies ipij inter
fecerũt virũ innoxiũ in do-
mo ſua ſup lectũ ſuũ nõ q̃-
rã ſanguinẽ eiꝰ de mãu vr̃a
⁊ auferã vos de t̃ra. Pre
cepit itaqꝫ dd̃ pueris ſuis
i ⁊ iterfecerũt eos ꝓcidẽteſ-
qꝫ manꝰ ⁊ pedes eoꝝ: ſu-

a Et venerũt vniuerſe tribus ad dd̃.
iã ei audierat ꝙ abner ⁊ yſboſeth nõ fuerãt de ſcitu eiꝰ oc-
ciſi. ⁊ ꝙ ſup h̃ ſuã innocentiã declarauerat manifeſte. vtꝫ
ex ꝓdictis. b Ecce nos os tuũ ⁊ caro tua. qꝛ oẽs tribꝰ
deſcẽderãt de iacob. c Cũ eẽt ſaul rex ſup nos tu eras
educẽs. ſ. pplm ad bellũ. d Et reducẽs. hita de aduer-
ſarijs victoria. e Dixit ãt dñs ⁊c̃. q. d. ex h̃ pꝫ ꝙ tu dẽs
ſuſcipe honorẽ ⁊ oñꝰ regni. qꝛ h̃ ẽ de volũtate dei. f Ue
nerũt q̃ꝫ ⁊ ſeniores in quibꝰ ſtabat auctoritas ⁊ regim̃ po
puli. g Unxerũtqꝫ dd̃ in regẽ. ⁊ ſic fuit ter vnctꝰ ſicut
dcm̃ ẽ s. ij. ca. h Filiꝰ trigita. an. erat. i. etatis. xxx. annoꝝ
Cetera patẽt. i Et abijt rex. Hic ꝯñr oñdit qualit fuit
famã adeptꝰ ⁊ h̃ ẽ ex quatuor. ꝓ expellẽdo inimicos inte
riores ſcd̃o ꝯfederãdo amicoſ exteriores: ibi. Miſit q̃ꝫ hy
rã. tercio multiplicãdo amicos iteriores: ibi. Accepit er-
go dd̃. quarto bis debellãdo inimicos eiꝰ exteriores. ibi.
Audierũt ergo. Circa ꝓmũ ſciendũ ꝙ inimici interiores
erãt iebuzei hitatores irlꝫ q̃s nõ expulerãt filij iuda. ſic̃
dcm̃ fuit Joſue. xv. ⁊ iõ dauid imediate pꝰ regnũ integra
lit adeptũ iuit ad eos debellãdũ. ſm qd̃ dr̃ h̃. k Dcm̃
ꝙ ẽ dauid, ⁊c̃. Illud exponit duplr̃. Dicunt eñ doctores
nr̃i cõit ꝙ illi iebuzei i fortitudine muroꝝ ſuoꝝ ꝯfidentes
poſuerant aliquos homines cecos ⁊ claudos ad ꝓpugna

cula in contemptũ exercitꝰ dauid. q. d. tales hoies ſuffice-
rent ad defendendũ fortaliciũ. Sille ãt hꝰ h̃ Ezech. xxvij
de ciuitate tyri vbi dr̃. Pigmei q̃ erãt i turribꝰ tuis phare
tras ſuas ſuſpẽderũt i muris tuis ꝑ gyꝝ. ipſi cõpleuerunt
pulcritudinẽ tuã. qd̃ exponũt aliq̃ doctores de quibuſdã
ꝑuis hoibꝰ. q̃ ſt cu-
bitalis magnitudis
tm̃. ⁊ tales fuerunt
poſiti in turribꝰ tyri
ad oſtentatõꝫ forti-
tudis loci. q. d. tles
ſufficerẽt ad defẽdẽ
dũ turriꝫ. Ra. ſalo.
dic ꝙ iſti ceci ⁊ clau
di erãt due ymagieſ
quaꝝ vna repñtabat
yſaac q̃ i fine fuit ce-
cꝰ. vt hr̃ geñ. xxvij.
⁊ alia iacob q̃ clau-
dicabat ex luctu cũ
angelo vt hr̃ geneſ
xxxij. Dicit igit. ꝙ
iebuzei q̃ erãt in hie
ruſalẽ deſcẽderant
de abimelech cum
q̃ inijt fedꝰ ⁊ iuram̃-
tũ abraã. vt hr̃ geñ.
xxj. ⁊ iõ vidẽtes po
ſteri eiꝰ filios abrae
creſcẽtes timuerunt
ne aliqñ vellẽt eos
iuadere. ⁊ iõ poſue-
rũt predictas duas
imagies i ꝑte ſupio-
ri ſui fortalicij. ⁊ in
ore cuiuſlibet ima-
ginis erat ſcriptũ iu
ramentũ abrae. q. d
poſteri abrae ñ pñt
hũc locũ iuadere. et
ſm hoc dicunt. odi-
entes animã dauid
vt hic habetur. iq̃ꝫ
tũ reputabãt eũ trãſ
greſſorem iuramen
ti abrae. ⁊ per ꝯñs
odibilem yſaac ⁊ ia
cob cuius erãt ima-

ſpẽderũt eos ſup piſcinã
k i hebrõ. Caput ãt iſboſeth
tulerũt ⁊ ſepelierũt i ſepul
cro abner in hebron. . v.
a Et venerunt vniuerſe
tribꝰ iſrael ad dd̃ i he
b bron: dicentes. Ecce
nos os tuũ ⁊ caro tua ſu-
mꝰ: ſꝫ ⁊ heri ⁊ nudiuſterci
c us cũ eẽt ſaul rex ſup nos
d tu eras educẽs ⁊ reducẽs
e iſrl̃. Dixit autẽ dñs ad te.
Tu paſces pplm meũ iſra
hel: ⁊ tu eris dux ſup iſrl̃.
f Uenerũt q̃ꝫ ⁊ ſeniores iſ-
rael ad regẽ i hebrõ ⁊ per-
cuſſit cũ eis rex dauid fe-
dus in hebron coram dño
g vnxerũtqꝫ dd̃ in regẽ ſup
h iſrael. Filiꝰ trigita annorũ
erat dd̃ cũ regnare cepiſſet
⁊ q̃dragita ãnis regnauit
In hebrõ regnauit ſup iu-
dã ſeptẽ ãnis ⁊ ſex menſi-
bꝰ: i hierlm ãt regnauit tri
gitatribꝰ ãnis ſup oẽm iſ-
i rael ⁊ iudã. Et abijt rex et
oẽs viri q̃ erãt cũ eo in hie
ruſalẽ ad iebuzeũ hitatorẽ
k terre. Dictũqꝫ ẽ dd̃ ab eis
ñ igredierl̃ huc niſi abſtule
l ris cecos ⁊ claudos dicẽteſ
m Nõ igrdiet dd̃ huc. Cepit

gines. Dicuntur etiam ceci ⁊ claudi in plurali. licet eſſet
tm̃ vna imago repreſentans cecum ⁊ alia claudũ. eo mõ
loquendi quo in ſacra ſcriptura aliquando ponitur plu-
rale pro ſingulari. ſicut Exod. xxxij. dicitur. Iſti ſunt dij
tui iſrael. ⁊ tamen erat ibi vnum ydolum tm̃. Dauid autẽ
licite ⁊ bene inuaſit locum illum quia iuramentũ abrae
non fuerat ad ſemper. eo ꝙ terra illa erat promiſſa abrae
⁊ ſemini eius ſed vſqꝫ ad tempus certum quod nondum
tranſierat quando ioſue cepit terram propter quod filij
iuda quando ceperunt partem ciuitatis hieruſalem non
potuerunt tunc expellere iebuſeum. ſicut dictum fuit Io
ſue. xiiij. in fine. ſed tempore dauid preditum tempus trã
ſierat. vt dicit Rab. ſalo. ⁊ ideo licite eoſ impugnauit. ſm
hoc igitur littera diuerſimode eſt exponenda in aliq̃bus.
l Niſi abſtuleris cecos ⁊c̃. ſm doctores noſtros cõmu-
niter qui dicunt iſtos cecos ⁊ claudos fuiſſe homines et
per conſequens potentes loqui. ipſi dicebant verba iſta
dauid deriſorie. Scd̃m Rab. ſal. qui dicit eos fuiſſe ima
gines dicebant hoc interpretatiue per ſcripturam in ore
eorum poſitam modo predicto.
m Cepit autem dauid arcem. i. fortalicium ipſorum ie-
buzeorum quod dicebatur arx ſyon. i. ſpecula. quia inde
poterat longe videri.

n ¶ Hec ē ciuitas dauid. extūc ea ſuo noīe denoīauit. qlr ter āt acceperit hoc foꝛtaliciū. ſubdit cū dicit. o ¶ Propoſuerat ei dauid ꝛc. quale aūt fuerit iſtud pmiū nō dr hic ſꝫ habet. j. Paral. xj. vbi dr. Dixitq̄ dauid q̄ pcuſſerit Jebuzeū in pmis erit pꝛinceps ꝛ dux. ſ. militie. ꝛ ſequit ibidē. Aſcēdit ḡ pmus ioab fili⁹ ſaruie et factus ē pnceps. p ¶ Et tetigiſſet domatum fiſtulas. i. ſtillicidia q̄ erāt in tect domoꝝ. q ¶ Et abſtuliſſet cecos ꝛ claudos. id ē hoīes tales: vel imagines ſm dupliceē modū dicēdi pdictū. qꝛ ſm vtrāq̄ opinionē erant ibi.

a ¶ Odiētes aiaꝫ dd. ſi erāt homies odiebāt vere. ſi imagineſ repñtatiue. put ē ſupꝛa expoſituꝫ.

b ¶ Jccirco dr in pꝛouerbio. Cec⁹ ꝛ claudus ꝛc. Leuitic. xxj. ſcribit. q cec⁹ ꝛ claudus nō debēt intrare templū ad exercēdū ſacerdotū miſteriūꝫ. ꝛ illa ſcriptura ex iſto facto tracta ē ad pꝛouerbiū. i. vt vulgarit int hoīes dicēt

c ¶ Et edificauit per gyrum. qꝛ dilatauit edificia illa.

d ¶ A mello ꝛ intrinſecus. Mello erat q̄dā voꝛago q̄ erat ante foꝛtalitiū pdictuꝫ ita tñ q inter voꝛaginē illā ꝛ murū foꝛtalicij erat terre ſpacium in q̄ dd illa edificia conſtruxit.

e ¶ Et dñs deus ꝛc. cū in ſuis operibus manifeſte dirigēdo.

f ¶ Miſit q̄ꝫ. hic conſequēter oñdit qualit dauid amicos exteriores multiplicauit faciēdo amicitiā cū rege tyri. g ¶ Et ligna cedrina. pp amicitiā ꝯtractā inter iſtos miſit eis ligna de terra ſua p mare. h ¶ Et artifices lignoꝝ ꝛc. qꝛ in terra illa nō inueniunt ita bona ligna. nec artifices ita expti ſicut in regno tyri. ſm q habet infra. iij. li. v. ca. i ¶ Et cognouit dd ꝛc. qꝛ videbat facta ſua in oib⁹ pſperari. nec erat aliqs in regñ iſrael q̄ auderet ſeu vellet aliq̄d cōtra eū machinari vl foꝛte hoc habuit p diuinā reuelationē. k ¶ Accepit ḡ. Hic pñr oñdit q̄liter multiplicauit amicos interioꝛeſ p hoc q de nouo accepit vxoꝛes plures ad multiplicandū pleꝫ q̄ cōiūgeret in matrimoniū cū nobilioꝛib⁹ ꝛ potentioꝛibus regni ſui. ꝛ ſic eſſent ei affinitate ꝯiūcti ad maioꝛem firmitatem regni ſui. licet eñ de diuina ꝓtectione ꝛ cōſeruatione cōfideret. omittere tamen nō debebat q̄ poterat facere ſm pꝛudentiam humanā ad regni ſui ſtabilitatē. Et patꝫ littera excepto quod dicit hic. l ¶ Cōcubinas ꝛ vxoꝛes. li ꝛ non tenet hic copulatiue. ſꝫ expoſitiue p id eſt. ille ei fuerunt vere vxoꝛes ſue. ſꝫ dicunt cum hoc cōcubine eo q

n aūt dd arcē ſyon hec ē ciuitas dd. Pꝛopoſuerat eniꝫ dd in die illa pmiuꝫ q̄ pcuſſiſſet iebuzeum: ꝛ tetigiſſet domatū fiſtulas: ꝛ abſtuliſſet cecos ꝛ claudos odien-
a tes aiam dd. Jdcirco dr i pꝛouerbio. Cecus ꝛ claud⁹ nō intrabūt in templū. Habitauit aūt dauid i arce ſyō ꝛ vocauit eā ciuitatē dd ꝛ
c edificauit p gyrū a mello ꝛ
d itriſec⁹. ꝛ egrediebat pficiens atꝫ ſuccreſcēſ ꝛ dñſ de⁹
e exercituū erat cū eo. Miſit
f q̄ꝫ hyrā rex tyri nūcios ad dauid ꝛ ligna cedrina ꝛ artifices lignoruꝫ artificeſq̄ lapidū ad pietes: ꝛ edifica-
i uerūt domū dauid. Et cognouit dd qm̄ cōfirmaſſet eū dñs regē ſup iſrl: ꝛ quoniā exaltaſſet regnū ei⁹ ſup
k pplm ſuum iſrael. Accepit
l ergo dd adhuc cōcubinas ꝛ vxoꝛes de hieruſalē poſt q̄ꝫ venerat ad hebꝛon. Natiq̄ ſunt dauid ꝛ alij filij ꝛ filie: ꝛ hec noīa eoꝝ qui nati ſūt ei in hieruſalem. Samua ꝛ ſobab ꝛ nathan et ſalomō ꝛ iabaar ꝛ heliſua et nepheg ꝛ iaphia ꝛ heliſama et helida et heliſeleth.
m Audierūt ergo philiſtijm q vnxiſſent dauid in regeꝫ ſup iſrael: ꝛ aſcēderunt vniuerſi vt quererent dd. Quod cū audiſſet dauid deſcēdit in pſidiū. Philiſtijm āt venientes diffuſi ſūt in valle raphaim. Et conſuluit dd dñm dicēs. Si aſcendā ad philiſtijm ꝛ ſi dabis eos i manu mea: Et dixit domin⁹ ad dauid. Aſcēde qꝛ tradēs dabo philiſtijm in ma-
n nu tua. Uenit ergo dauid in baalpharaſim et pcuſſit
o eos ibi ꝛ dixit. Diuiſit domin⁹ inimicos meos corā me: ſic diuidunt aq̄. Propterea vocatū ē nomē loci
q illi⁹ baalpharaſim. Et reli-
r querūt ibi ſculptilia ſua q̄
s tulit dauid ꝛ viri ei⁹. ꝛ addiderunt adhuc philiſtijm vt aſcenderēt et diffuſi ſūt in valle raphaim. Cōſuluit aūt dauid dñm. Si aſcēdaꝫ ꝯ philiſteos: ꝛ tradas eos in man⁹ meas: Qui reſpōdit. Nō aſcēdas ꝯ eos ſed gyra poſt tergū eoꝝ: et veniēs ad eos ex aduerſo
t piroꝝ. Et cū audieris ſonitū gradiētis in cacumie pi-
v roꝝ tūc inibis pliū: qꝛ tunc egrediet dñs añ faciē tuaꝫ vt pcutiat caſtra philiſtijꝫ. Fecit itaq̄ dauid ſicut pꝛecepat ei dñs ꝛ pcuſſit phi-

erant ſecundarie ꝛ non pꝛincipales. m ¶ Audierunt ergo. Hic conſequenter oſtendit qualiter bis expugnauit inimicos exterioꝛes. ſ. philiſteos. conſuluit tamen pꝛimo dominū vt per eius auxilium dirigeret ꝛ ꝓtegeretur. Et patet littera vſq̄ ibi. n ¶ Uenit ergo dauid in baalpharaſim. iſtud nomen ponit hic per anticipationē. quia hic vocatus eſt ille loc⁹ ex victoꝛia quaꝫ habuit dauid. ſm q ſbditur. o ¶ Et dixit dauid. diuiſit domin⁹ inimicos ꝛc. Aqua enim ꝓpter ſui mollicīem faciliter diuiditur. ſic philiſtei a deo territi ꝛ molles et effeminati effecti fugerūt coꝛaꝫ dauid per vias vniuerſas ſe diuidendo. quia modus fugentium d pꝛelio eſt diuiſim recedere. ſicut econtrario modus venientium ad pꝛelium ē coniunctim et vnite incedere.

p ¶ Propterea vocatum eſt nomen loci illius baalpharaſim. a baal quod eſt campus ſeu planicies et phares quod ē diuiſio quaſi cāpus ſeu locus diuiſiōis.

q ¶ Et reliquerunt ibi ſclptilia ſua que appoꝛtauerant ſperantes conſequi victoꝛiam p ipa

r ¶ Que tulit dauid Jn hebꝛeo habetur Et combuſſit ea dauid. ꝛ q hec ſit vera littera patet per id quod dicitur. j. Paralippo. xiiij. de iſtis ydol. Et tulit ea dauid ꝛ iuſſit ea cōburi. quia pꝛeceptum erat in lege q auruꝫ argentum ſeu aliquid aliud de ydolis non concupiſcerēt ſed oīno deſtruerent. vt habetur Deut. vij.

s ¶ Et addiderunt adhuc. quia collegerunt maioꝛem exercitum q̄ꝫ pꝛius vt ſe vindicarent. Et patet littera vſq̄ ibi t ¶ Et cū audieris ſonitum ꝛc. ſignū erat angeloꝝ venientium in auxiliū dauid ad debellanduꝫ aduerſarios. ideo ſubditur. v ¶ Tunc egredietur domin⁹. i. diuina virtus in angelis a deo miſſis.

¶ Jn ca. v. vbi dr in poſtilla. Ra. ſa. dicit q iſti ceci ꝛ claudi erāt due imagines. quaꝝ vna repſentabat yſaac.

¶ Additō.

Hec expoſitio Rab. ſa vr aliq̄ falſa pſupponere ꝛ q̄dam alia incerta. q̄ nullū habēt fundamētū in ſacra ſcriptura ſbiūgere. Pꝛimū ptꝫ. Nā pſupponit q iebuzei deſcēderāt de abimelech cū q̄ abꝛaā iniuit fed⁹ ꝛ iuramentū ꝛc. quod ē falſum. Nam abimelech erat rex philiſtinoꝛum. vt patꝫ Gen. xxj. ꝛ. xxvj. Philiſtei autem deſcenderunt a meſrhaim ſecundo filio cham filij noe

vtꝫ Geñ.x. Jebuzei vo deſcenderūt a chanaan.q̄rto filio eiuſdē cham filij noe.vtꝫ ibidē.ꝛ ſic pꝫ falſitas hꝰ pſuppoſiti. Preterea pſupponit ſcd̄o ꝙ poſteri abrae nō poſſent inuadere hierl'em rōe p̄dicti iuramēti qd̄ ē falſum.nā in p̄dicto federe cū abimelech inito lꝫ abraā iurauit nō nocere abimelech nec poſteris ſuis ſeu ſtirpi ſue.nō tñ iurauit ꝙ poſteritas abrae nō noceret poſteritati abimelech.vtꝫ i predic.capit. Geñ.xxj. ſp icieti formā illiꝰ iuramēti ſilr ꝛ geñ. xxvj.abimelech cōfederauit ſe cuꝫ yſaac cū iuramēto. qd̄ nō optebat facē ſi iā abraā iuraſſet p poſteritate ſua.ꝛ ſic dato ꝙ iebuzei deſcenderāt ab abimelech adhuc poſſent filij iſrl' eos inadē. ſcd̄m pꝫ nam dicit ꝙ iuramentū abrae fuerat ad tp̄s certū.qd̄ nōdū trāſierat qñ ioſue cepit t'rā.ſꝫ tpe dd̄ iā tp̄s illud trāſierat q̄ q̄dē pſuppoſita nullā auctoritateꝫ videt' i ſacra ſcriptura hr̄e.vñ de tali expōne nō vr̄ mentio eſſe faciēda. Alia vo expoſitio doctoꝝ ē ſatis applicabilis lr̄e:ſꝫ tñ ē aliꝰ dicēdi modꝰ q̄ forte magis lr̄e adaptat' ꝛ ē talis vicꝫ ꝙ ceci ꝛ claudi illi erāt ſimulacra deoꝝ iebuzeoꝝ ſupra poſita in ſummis fortalicijs ſuis. q̄ q̄dē iebuzei ſuos deos cecos ꝛ claudos noiabāt ſm̄ eſtiatōꝫ dd̄. q̄ illos deos iproperādo dicebat. Oculos habēt ꝛ nō videbunt. pedes hñt ꝛ nō ambulabūt.ꝛ iō credētes ꝙ dd̄ nō tolleraret i illa ciuitate regia ſimiles deos nec cultū coꝝ excuſabant ſe a receptōe dd̄ di. Nō ingredieris huc niſi abſtuleris cecos ꝛ claudos.q.d.ſcimꝰ ꝙ ſi tu poſſideres illū locū auferres deos nr̄os q̄s reputas cecos ꝛ claudos.qd̄ nos nullo mō pmitteremꝰ.vñ optet ꝙ eos poteſt' auferas ſi vales.q2 nō ſpōte eos trademꝰ tibi.vñ dd̄ de h̄ indignatus poſtq̄ꝫ cepit arcē ſyon potenter poſuit p̄miū facientibus tria in debellatōe iebuzeoꝝ p̄ illi q̄ p̄ pcuſſiſſet iebuzeum qd̄ ē ꝯ pſonas eoꝝ.ſcd̄o illi q̄ tetigiſſet domoꝝ fiſtulas.et h̄ ꝯtra ſuſtentatōes eoꝝ.hierl'em em̄ nō hēbat aquā inter muros ſꝫ ex pluuialibꝰ aq̄s in ciſternis collectis ſuſtentabant'.vñ frāgendo ſtillicidia illa.ſ.fiſtulas p q̄s aq̄ fluuial' fluebat maxime affligerētur.t'cio ordinauit ꝯ deos eoꝝ di. Qui abſtuliſſet cecos ꝛ claudos ꝛc̄.h̄ ē ſimulacra iebuzeoꝝ.vt dcm̄ ē. Et nota ꝙ vbi trāſlatio nr̄a dicit cecos et claudos odiētes aiaꝫ dd̄.veritas hebraica hꝫ cecos ꝛ claudos q̄s odiebat aia dd̄.qd̄ vr̄ facere p iſta expōne.naꝫ dd̄ ꝓprie odiebat talia ſimulacra tāq̄ꝫ inimica diuino cultui iuxta illud pſ̄. Nōne q̄ oderūt te dñe oderam. ſilr iuxta illud qd̄ ſeq̄t'. Idcirco dr̄ in ꝓuerbio. Ceci ꝛ claudi nō intrabūt i tēplū dñi. vr̄ magis adaptari ad iſtā expōnem ſic nā iſte locꝰ fuit aſſignatꝰ diuino cultui a tpe q̄ abraā voluit imolare yſaac Geñ.xxij. Et ibidē iacob vidit ſcalā geñ. xxviij. Et ibidē fuit fundatū templū p ſalomonē. vt infra iij.li.ca.vj.ꝛ ſcd̄o pal.iij.ꝛ iō ibi erat tēplū dñi edificandū in q̄ nulla imūdicia idolatrica debat hr̄e igreſſum ſꝫ ſolus deꝰ erat adorādꝰ ꝛ colēdꝰ.ꝛ iō tanq̄ꝫ pſagiū hꝰ boni futuri q̄ſi ꝓuerbialit' dicebat'. Nō intrabit cecꝰ ꝛ claudꝰ i tēplū dñi.q.diceret' vere pnoſtificauert' iebuzei ꝙ in templū dñi i hac ciuitate edificandū.nō intrabūt ceci ꝛ claudi.h̄ ē dij gentiū.q̄ ceci ꝛ claudi dicuntur.vt dcm̄ ē. ¶ Replica.

In ſcd̄o li. Reg.v.ca.vbi poſtil.adducit Ra.ſa.nō vt eius dicta approbet.ſꝫ vt obſcure dcm̄ de cecis et claudis aliq̄lr elucidet. Burg.rōnabilit' q̄dā dicta ra.ſa.abijcit de cecis ꝛ claudis.ꝛ extrouā ſniam ſupaddit

liſtijm de gabaa vſqꝫ dū venias gezer.

¶ Capitulum.vj.

a Congregauit āt rurſū dauid oēs electos ex iſrl'.xxx.milia. Surrexitqꝫ dd̄ ꝛ abijt:ꝛ vniuerſus ppl's q̄ erat cū eo d̄ viris iuda:

b vt adduceret archā dei:ſup quā inuocatū eſt nomē dñi exercituū ſedētis i cherubī ſuper eam

c Et ipoſuerūt archam dei ſuper plauſtrum nouum.

d Tuleritqꝫ eā de domo aminadab q̄ erat i gabaa Oza āt ꝛ haio filij amiadab minabāt plauſtꝝ nouū. Cūqꝫ tuliſſent eā de domo aminadab qui erat in gabaa cuſtodiens archam dei: haio p̄cedebat archā dei:

e dauid autem ꝛ omnis iſrael ludebant corā dño i omnibꝰ lignis fabrefact' ꝛ cytharis:ꝛ lyris ꝛ tympanis

f ꝛ ſiſtris:ꝛ cymbal'. Poſtq̄ꝫ āt venerūt ad areā nachor extēdit oza manū ad

cōtra cōem doctoꝝ nr̄oꝝ expoſitōꝫ aſſerēs p cecos ꝛ claudos itelligi deos iebuzeoꝝ q̄ ſuos deos ſic noiabant. q̄a dd̄ de dijs gentiū dixerat.oculos hñt ꝛ nō videbūt ꝛc̄. Sꝫ extraneū vr̄ ꝙ ꝓpt' dcm̄ dauid iebuzei ſuos deos dicerent cecos. Dauid em̄ fuit iebuzeis ꝛ dijs gentiū cōtrariꝰ.vñ ſimile vr̄ ꝙ ſiq̄s ifidel' blaſphemꝰ deo vero iponerēt nomē turpe.ꝛ fidelis de deo vero loq̄ volēs vteret' blaſphemāt' nomine.ita ꝛ infidelis audiēs ydola ꝯtem ptibilit' cecos p ſuū aduerſariū nomiari ſeu ſuo noīe aduerſario ꝯformaret.qn potiꝰ reprobarꝫ nec fortaſſe ille modꝰ loq̄ndi de dijs gentiū erat apud dd̄ in vſu q2 nondū ille pſ.factꝰ vr̄ fuiſſe q̄ loq̄t' d̄ deoꝝ cecitate. nec fortaſſe iebuzei ſibi putaſſent honeſtuꝫ deos ſuos exponere ſup muros vbi ſagittis ipeti potuiſſent.qd̄ tñ de cecis ꝛ claudis h̄ dr̄.nec nobis foret hōeſtuꝫ ſacr'm ſic ponere in locū vbi nō parceret' eidē. Eſt igit' extorta expoſitio bur:etſi vt dicit burg.hebraica lr̄a habeat cecos ꝛ claudos q̄s odiebat aia dd̄ h̄ bñ ſtat cū nr̄a trāſlatione ꝛ doctoꝝ nr̄oꝝ expōne. Nā ſtāt bñ ſil' ꝙ ipi ceci qui ad deridēdū dd̄ ſup fortalicia poſiti oderāt aiam dd̄ ꝛ ꝙ dd̄ oderat eos. Nec vere applicat burg.ꝓuerbiū iebuzeorū. Ceci ꝛ claudi nō itrabunt in templū:quaſi prenoſticiē verū dixerint ꝙ dij gentiū nō eſſent ingreſſuri.q2 ꝯtrium huius hr̄ ex daniele ꝛ euangelio Math.vbi dr̄. Abominatio deſolatōis ponēda in templo.ꝛ fortaſſe hodie templū hoc ꝓphanatōibus deſeruit.ſic̄ tpe achaꝫ. ¶ Cap.vj.

Congregauit autem. Hic pn̄r oñditur deuotio dd̄ erga deū.ꝛ hoc q̄ꝫtum ad duo. primo q̄ꝫtum ad archam dei ducenda ad locū ſolennem.ſ. ierl'em.ſecundo q̄ꝫtū ad domū dñi edificāda ca.vij. Circa primum deductio arche incipit'.ſecundo ex timore infrumpit'.ibi. Poſtq̄ꝫ aūt puenerūt:tercio deuote pficitur.ibi. Nūciatū qꝫ eſt. Circa p̄mū dr̄. a ¶ Congregauit aūt ꝛc̄.quia talis tranſlatio arche debat fieri cum magna ſolēnitate.

b ¶ Vt adduceret ꝛc̄. Sicut dcm̄ fuit Exo.xxv. ſuper archam erat propiciatorium . quod erat q̄ſi ſedes dei inde dantis reſponſa.

c ¶ Et impoſuerunt ꝛc̄.iſto modo remiſerant eam principes philiſtinorum.vt hr̄.li.j.vj.ca.

d ¶ Tuleruntqꝫ eam ꝛc̄.ꝯriū vr̄.j.pal.xiij.vbi dicit'.ꝛ aſcēdit dauid ꝛ omnes viri iſrael ad collem cariathiarim que eſt in iudea.vt auferret inde archam domini dicendum ꝙ cariathiarim ꝛ gabaa erant loca ſatis propinqua. et in cariathiarim prio congregatus eſt ppl'us ad dauid ꝛ inde tranſierunt ad deducendum archam q̄ erat in gabaa ꝛ inde ducendo eam trāſierunt p cariathiarim.ꝛ ſic intelligendum eſt illud quod eſt inductū de.j.palip. vltimus enim locus in quo manſerat arcba anteq̄ꝫ per dauid trāſferretur in domum obededon fuit gabaa.ſicut dictuꝫ fuit ſupra primo li. vij. capi.

e ¶ Dauid āt ꝛc̄.iſte ludꝰ nō erat diſſolutōis ſed deuotōis ſm̄ illud pſ.lxxxiij. Cor meū ꝛ caro mea exultauerūt i deum viuū. f ¶ Poſtq̄ꝫ aūt.h̄ deductō arche interrūpitur ꝓpter mortē oze repētinā.cꝰ cā fuit.vt dicunt hebrei.q2 fecerat poni archā ſup plauſtꝝ cū tñ deret portari in humeris leuitaꝝ.vt hr̄ Nume.vij.ꝛ in pluribus alijs locis.ꝛ p pt' h̄ qñ ſecundo fuit portata de domo obededō fuit portata i hūer'.vtꝫ.ī.eo.ca.ꝛ.j.pal'.xiij. Q2 āt ſic deret portari

archā dei: ⁊ tenuit eā: quo
niā calcitrabāt boueſ ⁊ de
clinauerūt eā. Iratuſqꝫ eſt
indignatiōe dn̄s ꝯ ozaꝫ et
ꝑcuſſit eū ſup temeritate ꝗ
mortuꝰ ē ibi iuxta archam
g dn̄i. Cōtriſtatꝰ ē aūt dd̄ eo
ꝙ ꝑcuſſiſſet dn̄s ozaꝫ: ⁊ vo
catū ē nomē loci illiꝰ ꝑcuſ-
h ſio oze vſqꝫ ī diem hāc. Et
extimuit dauid dn̄m ī die
illa dicēs. Quō ingredieť
ad me archa dn̄i. Et noluit
diuertere ad ſe archaꝫ dn̄i
i in ciuitatē dauid ſed diuer
tit eā in domū obededom
gethei. Et habitauit archa
dn̄i in domo obededō ge-
k thei tribꝰ menſibꝰ: ⁊ bn̄di
xit dn̄s obededom: ⁊ oēm
l domū eiꝰ. Nūciatūqꝫ ē rͣgi
dauid ꝙ bn̄dixiſſet domi-
nꝰ obededom: ⁊ oīa eiꝰ ꝓ-
pter archaꝫ domī. Dixitqꝫ
dauid ibo: ⁊ reducā archā
cū benedictione in domuꝫ
meā. Abijt ergo dauid et ad-
duxit archam dei d' domo
obededō in ciuitatē dauid
m cū gaudio ⁊ erāt cū dauid
ſeptē chori ⁊ victima vituli
Cūqꝫ tranſcēdiſſent ꝗ por-
tabant archam domini ſex
paſſus: immolabāt bouez
n ⁊ ouē ⁊ arietē ⁊ dd̄ ꝑcutie-
bat in organis armigatł: ⁊
ſaltabat totis viribꝰ ante
o dn̄m. Porro dauid erat ac
cinctꝰ ephot lineo: ⁊ dd̄ et
oīs domus iſrł ducebāt ar
chā teſtamēti domini in iu
bilo et in clangore buccine

Cūqꝫ intraſſet archa domi
in ciuitateꝫ dd̄ michol filia
ſaul ꝓſpiciēs ꝑ feneſtrā vi
dit regē dd̄ ſubſilientē atꝫ
p ſaltantē corā domīo: et de
ſpexit eū in corde ſuo. Et i
troduxerūt archaꝫ domini
⁊ impoſuerūt eā ī loco ſuo
in medio tabnaculi qđ tetē
q derat ei dauid ⁊ obtulit dd̄
r holocauſta corā dn̄o et pa
s cifica. Cunqꝫ cōpleſſet offe
rēs holocauſta ⁊ pacifica:
t Bn̄dixit pp'lo in noīe dn̄i
v exercituū: ⁊ ptitꝰ ē vniuer
ſe multitudini iſrael: taꝫ vi
ro ꝗ̄ mulieri ſingulis col-
x lyridā panis vnā: ⁊ aſſatu
y rā bubale carnis vnā: ⁊ ſi
milam frixā oleo. Et abijt
oīs populꝰ vnuſqͥſqꝫ ī do-
mū ſuā. Reuerſuſqꝫ eſt dd̄
vt benediceret domui ſue
⁊ egreſſa michol filia ſaul ī
a occurſū dauid ait. Qͣ glo-
rioſus fuit hodie rex iſrael
b c diſcooperiēs ſe ante ancil
d las ſeruoꝝ: et nudatꝰ ē q̄ſi
e ſi nudeť vnꝰ de ſcurris. Di
f xitqꝫ dd̄ ad michol. Viuit
g dn̄s: qꝛ ludā an̄ dn̄m ꝗ ele
git me potiꝰ ꝗ̄ patrē tuum
⁊ ꝗ̄ omnē domū eiꝰ: ⁊ pre
cepit mihi vt eēm dux ſup
h populū dn̄i in iſrael. Et lu
dā ⁊ vilior fiā plus ꝗ̄ factꝰ
ſum: ⁊ ero hūilis in oculis
meis: ⁊ cū ancillis de qͥbꝰ
i locuta es glorioſior appa-
rebo. Igiť micol filie ſaul
k nō eſt natus filius vſqꝫ in
diem mortis ſue.

oza nullo mō debat ignorare. Preterea peccauit ī hoc volūit aſſimilari philiſteis īfidelibꝰ ī arche deportatione vtꝫ ex p̄dictis: fuit tn̄ ꝑcuſſus a deo qn̄ archā tetigit inclinatā ex recalcitratiōe boū portātiū ipam. qꝛ tūc fuit manifeſtū ꝙ n̄ debebat ſic portari. ſꝫ hūeris hoīm rōnabiliū. ꝗꝛ deportatione ſic nō fuiſſꝫ inclinata. Quidā aūt aliqͥ dicūt ꝙ fuit ꝑcuſſus a dn̄o. eo ꝙ archam nudā tetigit. non hꝫ apparētiaꝫ qꝛ archa portabatur inuoluta pāno ne videreť nuda a leuitꝭ eā portātibꝰ ⁊ a pp'lo ne morereť ſubito. ſic hr̄: Nūe. iiij. ⁊ s̄. j. li. vj. ca. Iterū ſciēdum ꝙ iſte oza ſolꝰ fuit percuſſus ⁊ nō frať eiꝰ cum eo qꝛ principał erat ⁊ illa temeritas erat de eꝰ ordinatōe ⁊ mādato. g Cōtriſtatꝰ ē āt dd̄. nō de diuia iuſticia ſꝫ magis d' oze offenſa. ꝓpter quaꝫ meruerat a dn̄o ꝑcuti. h Extimuit dd̄ dn̄m ⁊c̄. ex facto ei illo timuit ne eſſet idignꝰ deducere archā ad domū ſuā: ideo ſ'bdiť. i Sꝫ diuertit eā ⁊c̄ iſte āt obededō erat de leuitꝭ. vt hr̄. j. para. xvj. Dicit āt getheus. qꝛ ibi. ſ. ī geth fuerat cuꝫ dd̄ fugiente ſaulē. k Et bn̄dixit dn̄s obede. multiplicādo eū ī bonis ſpūalibꝰ ⁊ tpalibꝰ eo ꝙ circa archā domī reuerenter ſe habuit ⁊ deuote. l Nunciatūqꝫ ē. h' ꝯīter deductio arche iterrupta ꝑficiť. vbi p̄ oſtēdiť ipius dd̄ deuota iocunditaſ reſpectu dei. ſc'do ampla liberalitas reſpectu populi. ibi. Cūqꝫ compleſſet. t'cio v'o hūilitas reſpectu ſui. ibi. reuerſuſqꝫ ē dd̄. Circa p'mū dī. l Nūciatū ē ⁊c̄. ⁊ iō confidens de dei miſc'dia voluit archā adducē ad domū ſuā: vt benedictio dei eēt ſr̄ ipſꝫ ⁊ ſup domū ſuā: ⁊ ſic fec̄ ⁊ pꝫ lr̄a vſqꝫ ibi. m Et erāt cū da. ⁊c̄. iſte v'ſus nō ē in hebreo nec ī libris correctꝭ ⁊ iō nō expono. qꝛ appoſitꝰ ē ab hōibꝰ imꝑitis. n Et dauid ꝑcutiebat ⁊c̄. i. ad armū ligatis ſic̄ ſunt organa portabilia o Porro dauid ⁊c̄. depoſuerat ei īſignia regalia. vt hūiliaret ſe corā deo ⁊ accepat veſtē ſiłeꝫ leuitis coraꝫ deo miſtrātibꝰ. p Et deſpexit eū michol in corde ſuo eo ꝙ in tāta ſolēnitate nō apparebat ī habitu regio. q Et obtulit ⁊c̄. i. oblatiōes totaliť intēſas ad honorē diuinū.

r Et pacifica. i. oblatiōes q̄rū vna ps icēdebať ad honorē diuinū. alia erat ſacerdotū ⁊ alia offerētiū. ſicut plenꝰ dr̄ in leuitico ī pl'ibꝰ locis. s Cūqꝫ ꝯpleſſet. h' ꝯīr oñdiť ipiꝰ dauid liberalitas reſpectu pp'li ⁊ p̄ in ſpūalibꝰ: cū dr̄. t Bn̄dixit pp'lo. i. bona imp̄catꝰ ē. ſecundo in tpalibꝰ cū dr̄. v Et ptitus ē vniuerſe multitudini iſrł ⁊c̄. collyridā panis. i. paneꝫ tenuē. x Et aſſaturā ⁊c̄. i. vnā portiōeꝫ talis carnis aſſate. y Et ſimilā frixam Simila ē farina tritici delicatiſſima. ex q̄ cū aqua tēpata fiebat paſta. ⁊ oleo frigebať. ⁊ ꝑ portioneſ pp'lo diuidebať. z Reuerſuſqꝫ ē. h' oñdiť hūilitas dd̄ reſpectu ſui. qꝛ reuerſus ī domū ſuam vt bn̄faceret illis de domo ſua. ſic̄ fecerat illis extraneiſ. michol vxor eiꝰ improperauit ei. eo ꝙ in tāta ſolēnitate nō apparuerat ī ornatu regio ⁊c. a Qͣ glorioſus fuit ⁊c̄. q. d. ī nullo. immo vil' ⁊ iglorius. b Diſcooperiēs ſe qꝛ regalia īſignia depoſuerat ex hūilitate. q̄ magis placꝫ deo ꝗ̄ ornatꝰ regis. vn̄ d' heradio ipatore legitur. ꝙ cuꝫ reportaret crucē in irłem choſdro rege deuicto. et ſedēs in eq̄ ⁊ ornatꝰ in īſignijs impialibꝰ portās crucē. nō potuit ingredi irłm donec depoſitis oibus hūiliť venit peditando. c Anī ācillas ſ'uoꝝ ſuoꝝ. i. ita publice ꝙ ꝑſone etiam ſ'uiles poterāt h' videre. q. d. peiꝰ ē ꝗ̄ ſi fuiſſet factū ſecrete. d Quaſi ſi nudeť ⁊c̄. q. d. nō fuit diſtinctio ī hitu regis a vilibꝰ ꝑſonis. e Dixitqꝫ dauid. humiliť rn̄dēdo. f Viuit dn̄s. i. ꝑ viuētē deuꝫ g Ludā an̄ dn̄m. mēte ⁊ corꝑe exultādo. g Et vilior fiā. i. hūilior. qꝛ ſ'm ꝙ dic̄. b. greg. home. xxxj. tāto hūilior atꝫ ad ſ'uiēdū deo ꝓmptior q̄ſqꝫ dꝫ eē ex mūere. q̄nto obligatiorē ſe eē ꝯſpicit ī reddēdo rōeꝫ. dauid āt a deo m'lta bn̄ficia recepat q̄ ſe hūiliādo recognoſcebat. i Et cum ancill' ⁊c̄. michol ei ex ſua ſupbia iť ācillas r̄putabat aliaſ vxores dd̄. q̄s accepat tāq̄ ſecūdarias ⁊ cū iſtꝭ dd̄ apparuit glioſior. qꝛ d' ipis hūit ꝓlē m'ltā pulcrā ⁊ nobileꝫ et poſt iſtd̄ factū. n̄ āt de michol. iō ſ'bdiť. k Igr̄ michol. ⁊c̄. ſ. de cetero lꝫ habuiſſet an̄ filiū: ꝓut dictū fuit. s̄. iij. ca.

¶ In ca. vj. vbi dr̄ i postil. Et cū ancillis. de qb⁹ locuta es gloriosior apparebo. ¶ Additio.

Non appet ꝙ michol vocasset alias vxores dd̄ ancillas put postil. ait. Nā v̄ba sua in tex. talia sunt Q̄ gloriosus fuit israel hodie discoopiēs se añ ancillas seruoꝝ suoꝝ Nō em̄ dixit. añ ancillas suas. ȝ añ ancillas seruoꝝ. volēs dicere ꝙ nō solū vxores. ȝ ēt ancille seruoꝝ poterāt eū videre discooptū qd̄ ipi michol videbat̄ inhonestū. In rn̄siōe v̄o dd̄ vbi dicit. Cuȝ ancillis de qb⁹ locuta es gloriosior apparebo. itēdit dicē ꝙ ēt vilificādo se coram ancillis seruoꝝ gloriosior dēret apparere. iuxta illud saluatoris. Qui se hūiliat exaltabitur.

¶ Capitulum. vij.

a Factū ē āt cuȝ sedisset rex i domo sua ꝛ dn̄s dedisset ei requiē vndiq̄ȝ ab vniuers̄ inimic̄ suis: b dixit ad nathan ꝓphaȝ c Vide ne ꝙ ego habitē in d domo cedrina ꝛ archa dei posita sit i medio pellium. e Dixitq̄ȝ nathan ad regem f Omne qd̄ est in corde tuo g vade fac qꝛ dn̄s tecum est h Factū ē āt in illa nocte: et ecce s̄mo dn̄i ad nathā di. Vade ꝛ loq̄re ad s̄uū meum dauid. hec dicit dn̄s. i Nūq̄d tu edificabis mihi k domū ad hitandū. neq̄ȝ ei habitaui i domo ex die illa q̄ eduxi isrl̄ de terra egypti vsq̄ȝ i diē hāc: ȝ ambulabā i tabernaculo ꝛ in tētorio p cuncta loca q̄ trāsiui cū omnibus filijs israel l Nūq̄t loq̄ns locutus sum ad vnā de tribub⁹ isrl̄: cui p̄cepi vt pasceret ppl̄m meum israel dicēs: q̄re nō edificasti mihi domū cedrinā m Et nūc hec dices s̄uo meo dd̄. Hec dicit dn̄s exercituū. n Ego tuli te de pascuis seq̄ntē greges: vt eēs dux o sup ppl̄m meū isrl̄. ꝛ fui tecū in oīb⁹ vbicūq̄ȝ ambu- p lasti ꝛ interfeci vniuersos inimicos tuos a facie tua q feciq̄ȝ tibi nomen grande r iuxta nomen magnoꝝ qui s sunt in terra. Et ponā lo- t cū pplo meo israel: ꝛ plan- v tabo eū: ꝛ hitabo cum eo x ꝛ nō turbabitur amplius. y nec addent filij iniq̄tatis z vt affligant eū sicut prius ex die qua constitui iudices super ppl̄m meū israel a Et requiē dabo tibi ab oī- b b⁹ inimicis tuis p̄dicitq̄ȝ tibi dn̄s ꝙ domū faciat tibi dominus. Cunq̄ȝ completi fuerint dies tui ꝛ dormier̄ cū p̄rib⁹ tuis: suscitabo semē tuū p⁹ te: qd̄ egre-

Ca. vij.

a Factū ē autē. h̄ ꝯñr describitur deuotō dd̄ erga deū q̄ztū ad domū ipi⁹ edificandā. Circa qd̄ p̄ pōit̄ hūana ꝯsultatio. secundo diuina ꝓhibitio ibi. Factuȝ est aūt. tercō de xp̄o repromissio ibi. ꝛ nūc hec dices. Circa primū sciēdū ꝙ Deut̄. xij. dr̄ ꝙ qn̄ filij isrl̄ q̇etati essent in terra ꝓmissionis. tunc dn̄s eligeret locuȝ vbi tēplo edificato offerrēt̄ de cetero sacrificia dn̄i. ꝛ non alibi. sicut ēt fuit expositū ibidē. ꝛ iō vidēs dd̄ ꝙ dn̄s dedisset sibi vndiq̄ȝ requiē ab vniuersis inimicis suis credidit eē tp̄s edificādi templū ꝓpter qd̄. b ¶ Dixit ad nathā ꝓpham p modū collatōis ꝛ ꝯsilij. c ¶ Vide ne ꝛc̄. notabiliter ꝛ sumptuose edificatā d ¶ Et archa dn̄i ꝛc̄. q. d. iustū vr̄ ꝛ rōnabile ꝙ ego ei edificē excellentissimā domuȝ. e ¶ Dixitq̄ȝ nathā ad regē. nō spū ꝓphico ȝ hūano quod pȝ ex h̄ qꝛ postea retractauit v̄bū suū. f ¶ Omne qd̄ est ꝛc̄. q. d. bonū ꝓpositū ꝯcepisti. impleas ope. g ¶ Quia dn̄s tecū ē. credebat em̄ deo placere ꝙ dom⁹ a dd̄ edificaret̄. ꝛ ex h̄ pȝ ꝙ spūs ꝓphie nō sp̄ tangit corda ꝓphaꝝ. q̇a aliq̄n loquūtur istictu ꝓprio ꝛ hūano ꝛ nō diuino. vtȝ i h̄ loco ꝛ in plurib⁹ alijs. h ¶ Factū ē āt. h̄ ꝯñr pōit̄ diuina ꝓhibitio. cū dr̄. Factū ē āt in nocte illa. i. imediate seq̄nti dcm̄ ꝯsiliū videbat em̄ dn̄s ipm̄ dd̄ valde volūtarium ad op⁹ inchoandū cui⁹ tn̄ tp̄s nōdū aduenerat vt magis patebit ex seq̄ntib⁹. iō ita cito facta ē diuina ꝓhibitio. ne dd̄ statim inchoaret op⁹. i ¶ Nunq̇d tu edificabis ꝛc̄. q. d. nō: c⁹ rō subdit̄. k ¶ Neq̄ȝ eni i domo hitaui ꝛc̄. qꝛ archa dei ꝛ ꝓpiciatoriū. qd̄ erat q̄si sedes dei. vt. s̄. dcm̄ ē. sp̄ fuerat in tabernaculo. ꝛ nō in domo stabili vel. mansiua d̄ lignis ꝛ lapidib⁹ edificata. l ¶ Nūq̇d loquens locut⁹ sum ꝛc̄. q. d. adhuc nō p̄cepi. in hebreo hr̄. Et dixi ad vnā d̄ tribub⁹ israel. cui p̄cepi vt pasceret. qꝛ de oīb⁹ fere tribubus fuerāt aliq̇ pastores ppl̄i israel. v̄bi grā. de tribu leui moyses ꝛ aaron. de tribu ephraim iosue. de tribu iuda othoniel. de tribu manasse iepthe. de tribu beniami ayoth ꝛ saul de tribu neptalim barach. de tribu zabulon aylon. de tribu dan sanson. de tribu ysachar thola. m ¶ Et nūc h̄ dices. h̄ ꝯñr pōit̄ de xp̄o repromissio. ꝛ scd̄o ipi⁹ dd̄ grāꝝ actio. ibi. Ingressus ē dd̄. Pria i duas. qꝛ p̄ bn̄ficiū exhibitum recolit̄. scd̄o exhibēdū ꝓmittit̄. ibi. Et ponā locum. Circa primū dr̄. n ¶ Ego te tuli de pascuis ꝛc̄. h̄ pȝ ex p̄dictis. s̄. j. libro. xvj. ca. ꝛ. xvij. o ¶ Et fui tecū. ꝓtegēs te ab aduersarijs ꝛ dirigēs i oꝑib⁹ tuis. p ¶ Et itfeci ꝛc̄. sciȝ saul ꝛ alios ꝛ doech vtȝ ex supradict̄. q ¶ Feciq̄ȝ tibi nom̄ grāde. dādo tibi dignitatē regiam. r ¶ Iuxta nom̄ magno. ꝛc̄. q. d. magnitudo ista q̄ hr̄ in t̄ra modica est respectu illi⁹ q̄ expectat̄ in futuro vn̄ dicit saluator Math. xj. Qui āt minor ē in regno celoꝝ maior est eo. Ista aūt bn̄ficia dd̄ exhibita de⁹ recitauit n̄ ad exprobrandū ȝ ad accendēdū āpli⁹ cor dd̄ ad amorem diuinum. s ¶ Et ponā locum Hic ꝯñr ꝓmittit̄ bn̄ficiū exhibēdū. ꝛ p̄rimo q̄ztū ad tpale regnū. scd̄o q̄ztum ad spūale ꝛ eternū. ibi. Cūq̄ȝ ꝯpleti fuerint Circa p̄mū dicitur. s ¶ Et ponā lo. ꝛc̄. i. tēplū i irl̄em vt ppl̄s ibi offerat ꝛ nō alibi t ¶ Et plātabo eum. i. firmit̄ radicabo i regno tuo v ¶ Et hitabo cū eo. p vēꝝ cultum. x ¶ Et nō turbabitur amplius. sicut fuit in egypto sub pharaone. y ¶ Nec addent filij iniquitatis. i. infideles. z ¶ Vt affligant eum sicut prius. s. tp̄e iudicum q̄uo freq̄nter ꝓpter pctā sua affligebantur ab infidelibus sicut pȝ ex decursu illi⁹ libri. qꝛ lȝ filij isrl̄ fuerit postea aliq̄ndo afflicti ꝓpter pctā sua nō tn̄ ita freq̄nter. a ¶ Et requiē dabo tibi. lȝ em̄ dd̄ iam esset in requie vt predictū ē. tn̄ illa req̇es nō erat adhuc ita pfecta sicut postea fuit qn̄ ifideles exn̄tes i circuitu regni sui debellauit vt hr̄ ca. se. b ¶ Predicitq̄ȝ. ꝛc̄. s. successiōȝ regni tui i filijs tuis c ¶ Cūq̄ȝ cō. ꝛc̄. h̄ ꝯñr fit ꝓmissio ipi dd̄ d̄ reḡ spūali ꝛ eterno q̄ ꝓmissio ipleta fuit i xp̄o. Ad itellectū āt h⁹ passuus ꝛ similium ꝯsiderandum. ꝙ gesta vete. test. fuerut figura gestoꝝ noui s̄m ꝙ dicit apl̄s. j. ad Corinthi. x. Oia i figura ꝯtingebāt illis. ꝛ sic salomō fili⁹ dd̄ fuit figura xp̄i. q̇ na⁹ ē etiam de dauid s̄m carnē vt dr̄ Ro. j. Illud āt qd̄ est figura alteri⁹ optet ꝙ sit aliq̄ res s̄m se. nisi enim circulus pēdens in taberne ostio esset aliq̄ res in se. non posset esse signum in figura vini exn̄tis in cellario. Sic igitur illō qd̄ ē figura alterius p̄t tripl̄r ꝯsiderari. vno mō vt est res in se tm̄. alio mō vt est figura alteri⁹ tm̄. tercio modo s̄m vtrūq̄ȝ. Sic igitur i sacra scriptura aliqua dicuntur de salomone s̄m se. ꝛ sic nō fuit figura xp̄i. sicut ꝙ fecit tēpla ydolorū. vt hr̄. j̄. iij. li. xj. c. Aliq̄ āt dicūt̄ de ipo inq̄ztū fuit figura xp̄i tm̄. que nō p̄nt verificari de salomōe s̄m se. ȝ tm̄ de xp̄o. sicut illud psal. lxxj. Et dn̄abit̄ a mari vsq̄ȝ ad mare. ꝛ a flumine vsq̄ȝ ad terminos orbis terraꝝ. qd̄ nō fuit verū de salomone. quia non fuit monarcha ȝ habuit regnum satis artum. Sed veꝝ est de xp̄o homine cui in sua resurrectōe data fuit omnis ptās in celo ꝛ i terra. vt hr̄ Math.

d dicetur de vtero tuo: et fir-
e mabo regnū eiꝰ. Ipſe edifi
cabit domuȝ nomi meo: et
ſtabiliam thronuȝ regni eꝰ
f vſq̄ in ſempiternum. Ego
ero ei in patrē: ⁊ ipſe erit mi
g hi in fili um. Qui ſi inique
aliquid geſſerit: arguā euȝ
in virga viroꝝ: ⁊ in plagis
filioꝝ hominū. Miſcdiam
aūt meā nō auferā ab eo ſi
cut abſtuli a ſaul quē amo-
h ui a facie mea. Et fidelˀ erit
i domꝰ mea ⁊ regnū tuū vſ-
q̄ ineternū añ faciē meam
⁊ thronꝰ tuꝰ erit firmꝰ iugi
ter. Scdm oīa v̄ba hec: et
iuxta vniuerſā viſionē iſtā
ſic locutꝰ eſt nathan ad da-
k uid. Ingreſſus ē āt rex dd
l ⁊ ſedit corā domino et di-

m xit. Quis ego ſum dñe de
us ⁊ q̄ domꝰ mea: qꝛ addu
n xiſti me hucuſq̄. Sȝ ⁊ hoc
paꝝ viſum eſt in conſpectu
tuo domīe deus: niſi loq̄-
ris etiā de domo ſui tui in
o longinquū. Iſta eñ eſt lex
p adā dñe deus. Quid ergo
addere poterit adhuc da-
q uid vt loquatur ad te. Tu
eñ ſcis ſuum tuum domi-
r ne deus propter verbū tu-
s um ⁊ ſm coꝛ tuū feciſti oīa
magnalia hec ita vt notuȝ
t faceres ſeruo tuo Idcirco
magnificatuſ es dñe deus
quia non eſt ſimilis tui ne-
q̄ eſt deus extra te in om-
nibus que audiuimus au-
v ribus noſtris. Que eſt au
tem vt populus tuꝰ iſrael

vi. Illa āt dicūt in ſcriptura de ſalomōe vtroq̄ mō q̄ ſcȝ
ꝑificata ſūt de ipo licet minꝰ ꝑfecte ⁊ de xp̄o ꝑfectiꝰ. cuiuſ
modi ſūt illa q̄ h̄ ponūt ſaltē aliq̄. c ¶ Cūq̄ cōpleti fue-
rint dies tui ⁊c. exponēdo de ſalomōe. Sciendū q̄ lȝ fue-
rit coronatꝰ i regē viu ēte adhuc dauid. vt h̄r. ifra. iij. li. j. c.
tñ nō fuit firmit ſta-
biliꝰ in reḡ vſq̄ pꝰ
mortē dauid. quan-
do adonia ⁊ ioab in
terfectꝰ diſſoluta fu-
it colligatio eoꝝ q̄
fauebāt adonie. tam
ſalomō adhuc non
erat natꝰ nec ꝯceptꝰ.
qñ iſta v̄ba fuerīt di-
cta dauid ex pte dñi
ſic igit̄ qd d̄r h̄. Suſ
citabo ſemē tuū pꝰ
te ⁊ firmabo regnuȝ
eiꝰ. ſ. pꝰ mortē tuaȝ.
ita q̄ iſta ſuſcitatio
intelligit̄ q̄tū ad re-
gni ſtabilitatē. ſicut
aliqs d̄r creari in re-
gē. qd egredietur d̄ vte
ro tuo. ꝑ hoc deſigt̄
natiuitas ſalomōis.
q̄ lȝ fuerit añ mortē
patris. fuit tñ pꝰ ver
ba iſta ſibi dicta. et
ſic lr̄a ē itricata ⁊ re-
ferēda ē ad diuerſa
mō dicto. ⁊ talˀ mo-
dus loquēdi bñ iue
nit̄ alibi in ſcriptura
Ipe edificauit domū dñi meo. ſic habet̄. infra. iij. li. vj. c.
Et ſtabiliā thronuȝ regni eiꝰ vſq̄ in ſempit̄nū. i. tp̄s lōguȝ
ſic in pš. dicūt̄ mōtes et̄ni. Regnū ei ſalomōis defecit in
trāſmigratiōe babylonis. vel ſaltē in diebꝰ herodis q̄ fuit
alienigena qꝛ pr̄ eiꝰ fuit idumeꝰ. Et ero ei in patreȝ. ⁊ ipſe
erit mihi i filiū ꝑ gratiā adoptiōis. qꝛ i p̄ncipio ſalomon
fuit ḡtioſus corā dño. ꝑꝑ qd nathā ꝓpha vocauit eū ama-
bilē dño. vt h̄r. infra. xij. Qui ſi iniq̄ aliq̄d geſſerit. h̄ acci
pit̄ ſi ꝓ qꝛ. qꝛ de eo ſcribit̄. infra. iij. li. xj. Cūq̄ eēt iā ſenex
deprauatū ē coꝛ eiꝰ ꝑ muliēs. vt ſeq̄ret̄ deos alienos ⁊ ibi
dē ſubdit̄. Quō edificauit tēpla ydoloꝝ in monte oliueti
ꝯ irl̄m. ita q̄ de tēplo dñi poterāt ydolatrie videri qd erat
maximū icitamētū pp̄lo iſrael ad relinq̄ndū dñm qꝛ ꝓnꝰ
erat ad ydolatriā. arguā eū in v̄ga viroꝝ. i. i moleſtijs ab
hoibꝰ iflictis ſicut infra. d̄r. iij. li. xj. q̄ dñs ſuſcitauit aduer
ſarios plures ſalomōi in finevite ſue. Et in plagis filioꝝ
hoim eodē mō exponendū ē de aduerſarijs p̄dictis ſalo-
moni ſuſcitatis. In heb. h̄r. In plagis filioꝝ adam qd ex
ponūt hebrei de adā p̄ hoie dicētes q̄ adā in centuȝ tribꝰ
annis qbꝰ cōtinuit ſe ab vxore ſua ꝓpt̄ int̄fectioneȝ abel.
demones ſuccubi iūgebāt̄ ei ⁊ cōcipiebāt ab eo. ⁊ ꝑiebāt
demōes. ⁊ iſti fuerūt filij adā. q̄ vt dicūt incitauerūt ſalo-
monē ad peccandū ⁊ ꝑ hoc diuiſū fuit regnū tp̄e filij ſui.
Hoc āt h̄ poſui ad oñdendū ad quā cecitatē deuenerunt
iudei: ſm dictū ap̄li ad Ro. xj. qꝛ cū demōes ſint ſp̄ūales
ſubſtātie ñ pñt ex ſemie hois ꝓduci. etſi demōes aliquan
do fiūt ſuccubi. vt ex ſemine illo aliq̄d generaret̄ oȝ q̄ po-
ſtea fiāt incubi. vt ſemē illud i mulierē trāſfūdat̄. ⁊ ſic ex
eo hō ⁊ nō demō generaret̄. Miſcdiaȝ āt meā nō auferaȝ
ab eo. Ex hoc dicūt aliq̄ q̄ ſalomō lȝ peccauerit ḡuit̄ vt di
ctū ē. tñ in fine penituit. ⁊ ſic ē ſaluatꝰ. Et h̄ etiaȝ dic̄ q̄daȝ
glo. hebraica ſuꝑ Eccl̄. ij. ca. Sȝ hoc ē mihi valde dubiuȝ.
ſicut diffuſius tractaui in quadā qōe de q̄tlibet mihi ſuꝑ
h̄ ꝓpoſita. qꝛ ſi vere penituiſſet cū eēt rex valde potēs. cui
nullꝰ de pp̄lo auſus fuiſſet ꝯtra dicē. deſtruxiſſet tēpla ido
loꝝ q̄ edificauerat. vt vī qd nō fecit. qꝛ ſteterūt vſq̄ ad tp̄a
ioſie regis. vt h̄r. infra. iiij. li. xxiij. ca. Nec ex hoc loco p̄t
efficacit̄ argui de miſcdia dei circa eū. niſi q̄tum ad tp̄ale
regnū. qd nō fuit ab eo. nec a filijs eiꝰ totalit̄ ablatū. ſicut
fuit a ſaule: id ſubdit̄. Sicut abſtuli a ſaul queȝ amoui a
facie mea. ſ. ne regn̄ret poſteritas ſua. Qz eñ ſaul fuerit dā
natꝰ nō h̄r expſſe ex
ſcp̄tura ſic̄. ſ̄. dictuȝ
ē li. j. ca. vlt. ⁊ fidelis
erit domꝰ tua. qꝛ licȝ
aliq̄ reges a dd deſcē
dētes declinauerūt
ad ydolatriaȝ. tñ alij
ſequētes reducebāt
pp̄lm ad cultū diui-
nū. Exponēdo autē
litterā iſtā de xp̄o ex
poſitio ē multo cla-
rioꝛ ⁊ melioꝛ ſalteȝ i
ꝑlibꝰ cū d̄r. c ¶ Cū
q̄ cōpleti fuerint di
es ⁊c. certū ē q̄ xp̄us
deſcēdēs ex dd ſm
carnē ꝑ v̄ginē mariā
fuit maḡ tp̄e pꝰ mor
tē dauid. ⁊ ſic littera
ptȝ prout iacet.
d ¶ Et firma. regnuȝ
eiꝰ. qꝛ regnū xp̄i fir-
mū ē iꝑꝑetuū. ſm
q̄ d̄r Dani. vij. Po
teſtas eiꝰ ptās etna
q̄ ñ auferet̄. ⁊ regnū
eiꝰ qd nō corrūpet̄.
e ¶ Ipe edifica. do.
⁊c. ſ. eccleſiā de lapi
dibꝰ viuis ⁊ electis. f ¶ Ego ero ei i patrē ⁊c. nō ꝑ adop-
tionē. ſȝ ꝑ naturā q̄ ē vera ⁊ ꝑfecta filiatio. ⁊ ſub iſto itelle
ctu itroducit ap̄ls hāc auctoritatē dictā de xp̄o heb. j. ca.
g ¶ Qui ſi iniq̄ aliq̄d geſſerit. h̄ nō p̄t exponi de xp̄o in ꝑ
ſona ꝓpria. qꝛ pctm̄ ñ fecit: nec inuētꝰ ē dolꝰ i orē eiꝰ. nec ſa
lomō inq̄tū pctōr fuit figura ipiꝰ vt p̄dictū ē p̄t tñ exponi
de ipo ꝓ mēbris ipiꝰ ꝑꝑ ꝯdeſcēſionē capitꝭ ad mēbra ſm
illam regulā quam poſui in p̄nci. Heenſis. ⁊ h̄ mō pec-
cata pp̄li xp̄iani dicūt̄ pctā xp̄i pš. xxj. lōge a ſalute mea
v̄ba delictoꝝ meoꝝ. vbi loq̄t̄ ꝓpha i ꝑſona xp̄i. vñ ⁊ pro
pctis noſtris v̄beratꝰ fuit plagatꝰ ⁊ crucifixꝰ. h ¶ Et fide
lis erit domꝰ tua. qꝛ fides ñ deficiet in eccleſia. i ¶ Et re-
gnū tuū vſq̄ ineternū. qꝛ regni xp̄i nō erit finis. Luce. j.
k ¶ Ingreſſus ē āt. h̄ ꝯñr ponit̄ gratiarūactio vbi dauid p̄
regratiat̄ de ꝓmiſſiōe. ſcd̄o dep̄cat̄ ꝓ ꝓmiſſi ipletiōe: ibi.
Nūc ḡ dñe. Circa p̄mū d̄r. k ¶ Ingreſſus ē āt dd locuȝ
orōis iux̄ tabnaculū. l ¶ Et ſedit corā dño. i. corā archa
dñi vbi deꝰ repūtabat̄ mō ſpāli. lȝ ei ſit vbiq̄ ꝑ eēntiā p̄ñti
am ⁊ potētiā. m ¶ Quis ego ⁊c. qꝛ adduxiſti me hucuſ-
q̄. i. ad ſublimitatē regiā. q. d. ex me ñ habeo ad h̄ aptitu-
dinē. n ¶ Sȝ ⁊ hoc pa. ⁊c. qꝛ ñ ſolū locutꝰ es de reḡ cōfir-
mādo i ꝑſona mea. ſȝ ēt i poſteritate mea. o ¶ Iſta eñ ē
lex adam. ſ. vt q̄libet ſit ſollicitus ⁊ deſiderās ꝓſperitateȝ
poſteritatis ſue. p ¶ Quid ergo adhuc ⁊c. q. d. tu maio-
ra feciſti ⁊ ꝓmiſiſti q̄ ego fuiſſem auſus petere.
q ¶ Tu eñ ſcis ſeruum tuū. i. ꝑ effectū oſtendiſti q̄ tu ha-
beas noticiam ⁊ memoriam mei. tot ⁊ tanta mihi facien-
do et ꝓmittendo. r ¶ Propter verbum tuū. i. ꝓpter ver
bum quod locutus es de me ſamueli. iſta feciſti ⁊ ꝓmiſi
ſti. vt impleat̄ quod ei dixiſti. s ¶ Et ſm coꝛ tuum feci
ſti. id eſt ſm volūtatē tuā. qꝛ h̄ ꝓcedit ex tua mera liberali
tate. nō ex mea dignitate. t ¶ Idcirco magni. es. Modꝰ
ei magnifici ē facē maiora q̄ ſit dignitas recipientis.
v ¶ Que aūt vt gens ⁊c. deducendo filios iſrael in colum
na ignis et nubis. Sciendum tañ q̄ ille qui precedebat
erat angelus. vt habet̄ Exo. xiiij. tamen aliqñ nominatur

gens in terra ꝓpter quam
x iuit deꝰ vt redimeret eã ſi-
bi in pplm ⁊ ponẽt ſibi no
y mẽ:faceretq̃ʒ eiſ magnalia
z ⁊ horribilia ſup terrã a fa-
cie ppli tui queʒ redemiſti
tibi ex egypto gentẽ:⁊ de-
um eius. Firmaſti eñ tibi
pplm tuũ iſrl in pplm ſem-
piternũ ⁊ tu dñe deꝰ factꝰ es
a eis i deũ. Nunc ergo dñe
deꝰ v̄bũ qd locutꝰ es ſup
ſeruũ tuũ ⁊ ſup domuʒ eiꝰ
ſuſcita i ſempiternuʒ. ⁊ fac
ſic locutꝰ es vt magnificet
nomẽ tuũ vſq̃ʒ i ſempiternũ
atq̃ʒ dicat. Dñe deꝰ exerci
tuũ deꝰ ſup iſrl. Et domus
ẜui tui dd erit ſtabilita co
rã dño:q2 tu dñe exercitu
b um deꝰ iſrl reuelaſti auricu
lã ẜui tui dicẽs. domũ edi
c ficabo tibi ꝓpterea inuenit
ſeruꝰ tuꝰ cor ſuuʒ vt oraret
te orõe hac. Nũc ergo do
d e mine deꝰ tu es deꝰ:⁊ ver-
ba tua erũt vera. Locutꝰ
es ei ad ſeruũ tuũ bõa hec
Incipe ergo ⁊ bñdic domui ẜ
ui tui. vt ſit i ſempiternum
corã te:q2 tu dñe deꝰ locu-
tus es hec ⁊ bñdictõe tua
bñdicetur domꝰ ſerui tui
in ſempiternuʒ.

Capitulum. .viij.

a Factũ ẽ aũt pꝰ hec per-
cuſſit dauid philiſtijʒ
b ⁊ hũiliauit eos:⁊ tu-
lit dauid frenuʒ tributi de
c manu philiſtijm:⁊ pcuſſit
d moab: et menſus eſt eos
e funiculo coequans terre.
f Menſus eſt autem duos
g funiculos:vnum ad occi-
h dendũ:⁊ vnũ ad viuificã-

deꝰ cuiꝰ pſonã repñtabat ſcḋm ꝙ dicit Greg. In hebreo hr
Propt quã iuerũt dij.qd exponit Ra.ſa. de moyſe ⁊ aa-
ron q̄ miſſi fuerũt ad educẽdũ pplm iſrael de egipto.⁊ di
cunt dij pticipatiue eo mõ quo dr moyſi Exo.vij.Ego cõ
ſtitui te deũ pharaonis.ſꝫ hec expoſitio apparet falſa per
illud quod dr.j.pal.
xvij.vbi dr.Ad quã
prexit dñs deꝰ.⁊ ſic
eſt i hebreo. ex quo
pʒ ꝙ intelligitur de
deo vero. Sʒ meliꝰ
pt exponi de plura-
litate pſonarum in di-
uinis.q2 opa ſt indi-
uiſa.⁊ iõ h notatur
pluralitas pſonarũ
cũ dr. Iuerũt dij q2
tres pſone vere dicũ
tur tres.deitateʒ ha-
bẽtes.q2 tñ illa dei-
tas ⁊ eẽntia vna eſt
ſimplex in tribꝰ.iõ
ſubditur i ſingulari
x ¶ Ut redimeret eaʒ
ſibi ⁊c.⁊ poneret ⁊c
q2 a redẽptõe illius
ppli noiatꝰ eſt deus
iſrael in ſpeciali.
y ¶ Faceretq̃ʒ eis
magnalia ⁊ horribi-
lia ⁊ q̄ ſint illa oſten
dit dicens. z ¶ A
facie ppli tui ⁊c.ſub
intelligit eijciendo
ſ. A facie ppli tui ⁊c
.i.pplm q̄ hitabat i
tra chananeorum.⁊ de
os eiꝰ q̄s ꝯtriuerũt filij iſrael ⁊ ꝙ ſic dẽat itelligi pʒ p illd
qd hr.j.pali.xvij.vbi iſta ſnia clariꝰ ponit ſic.Et magnitu
dine ſua atꝫ terrore eijceret natões ⁊c. a ¶ Nũc ergo.hic
ꝯñr dauid depcat p pmiſſi adipletõe duplici de cã.vna ẽ
q2 lʒ deꝰ velit dare bñficia i futuro vult tñ ſup h deprecari
vt recipiẽtes mereãt. Alia ẽ q2 tales pmiſſiones diuie in-
telligẽde ſt ſub ꝯditõe.ſ.ſi hoies faciãt debitũ ſuũ.⁊ ñ po
nãt diuie pmiſſioni ipedimentũ.put diffuſiꝰ dcm fuit ſ.
j.li.ij.c.vltimus ſi. Cetera patẽt vſq̃ʒ ibi. b ¶ Reuelaſti auricu
lã.aľs aurẽ ẜui tui ⁊c.ſeqt c ¶ Propterea iue.⁊c.i.niſi re-
uelaſſes mihi p nathã pphãm ꝙ tu velles mihi tãta bona
facẽ nllo mõ pſumerẽ iſta depcari a te. d ¶ Tu es deꝰ.⁊
p ꝯñs v̄itas p eẽntiã. e ¶ Et v̄ba ⁊c.p ꝯñs niſi ponat ipe
dimẽtũ a pte nrã. ¶ In ca.vij.vbi dr i poſtil. Miſericor
diã aũt meã nõ auferã ab eo.ex h dicũt aliq̄ ꝙ ſalomõ licet
peccauerit. ¶ Additio.

p Poſſibile fuit ſalomonẽ penituiſſe.ſic tñ ꝓpe mortẽ
ꝙ iã nõ valebat ydola deſtruere.vñ ex h nõ conclu
dit neceſſario ipm ñ eẽ ſaluatũ. In h aũt ꝙ dicit po
ſtil. Miſericordiã aũt meã ñ auferã ab eo.ñ itelligit niſi q̄ꝫ-
tũ ad tpale regnũ ⁊c.nimis vr lrãlizare. Nã manifeſtũ eſt
ſcḋm doctores nrõs ꝙ lex vetꝰ diſpõebat ad xpʒ.ſic ipfectũ
ad pfectũ.⁊ iõ ppls ille ꝯpat puero ſub pedagogo exñti.
vtʒ ad Gal.iij.vñ ꝯ tpalia bõa eis pmiſſa pncipalit intel
ligũtur p ſpũalibꝰ.⁊ iõ iſta regna dd pmiſſa ⁊ filio ſuo ſa
lomoni.ſilr ⁊ ppetuitas fidelitatꝭ domꝰ eꝰ.⁊ ſi intelligant
de regno tpali itelligẽda ſt pncipaliꝰ.ẽt ad lrãm de regno
etno.ſic cũ dr abrahe.⁊ bñdicẽt i ſemie tuo oẽs gẽtes ⁊c.
Geñ.xxij.itelligẽdũ ẽ de bñdictõe ſpũali ẽt ad lrãm.ſi eñ
itelligeret de bñdictõe tpali tm euacuaret rõ apli ad gal.
iij.qd nullo mõ a catholicꝭ ẽ aſſerẽdũ. de dãnatõe aũt ſaul
dcm ẽ ſ.i additõe pmi li.ca.vl. ¶ Replica.

IN ca.vij.vbi multa bõa dicũt de ſalomõe ⁊ eiꝰ do
mo.qd poſtil.exponit ſcḋm pñtẽ, iuſticiã volẽs ꝙ ex
illi dictꝭ ñ pt argui ſalomõ ſaluatꝰ ſic q̄dã voluerũt
huic burgen.oppoſit aſſerẽs ẽt itelligẽdũ ñ de regno tpali
ſolũ ſꝫ etno.volẽs ſalomonẽ ſaluare eo ſicut dicit burgẽ.
ꝙ poſſibile fuit ſalomonẽ penituiſſe ſic ꝓpe mortẽ vt non
valeret idola deſtruẽ. Sʒ iſtd vr ꝯfictũ iuxta achilẽ burg.
Eſt ei cõe eꝰ argumẽtũ qd repetit ⁊ ꝯſueuit ſepe repetere:
vicʒ ex lrã ñ hʒ fun-
damẽtũ. igr irrõna
bilit dcm ⁊ maxime
qñ ex lrã pt rõnabilr
trahi ꝯriũ:vñ ſi p ca
ſum a bur.poſitum
ſalomõi remaneret
aliq̃ excuſatio de tã
to.ñ tñ de toto. nlla
tñ ſucceſſoribꝰ ſuis
remãet excuſatio.q̄
domꝰ eꝰ h dicũt.⁊ h
domꝰ dr fidel. put i
lrã. Foret igr argu-
mẽtũ ſic.cꝰ domꝰ eſt
ꝯ dei diffinitõʒ.⁊ iſti
del ille ſaluatꝰ eẽ nõ
pt.ſꝫ domꝰ ſalomõiſ
fuit ifidel.vt late de
claratũ glo.ord.igit
⁊c. Pria igr q̄ h lau-
dabilia de ſalomõe
⁊ eiꝰ domo dicũtur
itelligũt de eo ſcḋm p
ſentẽ iuſticiã ⁊ ñ et-
nã pdeſtiatõʒ.ſꝫ ſcḋm
etnã pſciẽtiam itelli
gũt de xpo de quo ẽ
pncipal ſenſus lrãl
eorum laudabiliũ q̄ h
dicũt:put dic eadẽ
glo.q̄ ẽ notabil. Fi-
ctõ ẽt bur.pt argui ex tex.iij.reg.xj.⁊.xij.vbi dñs p pphãʒ
abyã ſilonitẽ diffiniuit regnũ ſalomõis ſciẽdũ eo ꝙ dere-
liq̄t dñm ⁊ adorauit aſtartẽ deã ſydoniorum ⁊c.Et ꝯſtat illã
diffinitõʒ ñ eẽ poſitã i executõʒ niſi t pe roboã filij ſalomo
nis.q2 dr c.xij.ñ acq̄euit rex pplo.qm aduerſatꝰ fuerat euʒ
dñs vt ſuſcitaret v̄bũ ſuũ qd locutꝰ fuerat i manu abye ⁊c.
vide ibi diligẽt lrãʒ. Si igr ſalomõ egiſſet pniaʒ put vult
burg.illa ſnia di ñ fuiſſet poſita i executõʒ pꝰ pniam ſalo
monis.mutata eñ cã mutari debuit ſnia. Nũc aũt cã ſciſſu
re regni fuit idolatria ſalomõis.vtʒ ex lrã allegata. Idcir-
co pnia eiꝰ debuit eẽ cã ꝯriij.ſ.vnitatꝭ regni.qd tñ ſciſſum ẽ
Hꝰ argumẽtũ ſilr accipit ab hyſtoria niniuitarum Ione.iij
vbi ſnia diuia lata ꝯtra pctã eorum.pp pactã pniaʒ fuit imu-
tata.vñ vr ſalomõ ñ penituiſſe. Amplius igr ad gal.iiij.alle-
gãs pñtẽ lrãʒ de reg etno fideli ⁊c.ad lrãʒ itelligit de xpo
⁊ eiꝰ domo ñ de dd ⁊ ſalomõe niſi ſcḋm pñtẽ iuſtitiã. ¶ viij.

f Factũ ẽ aũt.h ꝯñr oñdit fortitudo dd i debellando
aduerſariũ. Et pꝰ põit hmõi debellatio.ſcḋo regni
dd ordiatõ.ibi. Et regnauit dd. Pria i q̃tuor ptes
ſʒ q̃tuor gẽtes q̄s debellauit.ſcḋa ibi. Et pcuſſit moab.ter
cia ibi.⁊ pcuſſit dd adadezer.q̃rta ibi.fecit q̄ʒ. Pria gens
ab eo debellata fuit gẽs philiſtiorum.qd notat cũ dr. ¶ b
Et tulit dd ⁊c.frenũ ẽ id q̄ tenet equꝰ ſub ſeſſore.⁊ eodem
mõ tributũ ẽ id q̄ tenet ppls ſubiectꝰ ſub dñatore. Dauid
aũt deuicẽdo philiſteos h frenũ de manibꝰ eorum abſtulit.q2 p
us dñabãt hebreis ſꝫ poſtea ecõuerſo ſuiect dd ſub tribu-
to. c ¶ Et pcuſſit moab. Scḋs ppls a dd debellatꝰ fuit
ppls moabitarum.qd notat cũ dr. d ¶ Et mẽſus ẽ eos fu-
niculo agẽs cũ eis rigore iuſticie. e ¶ Coeq̄ns tre.q2 de-
ſtruxit fortalitia eorum ne poſtea poſſent rebellare f ¶ Mẽ
ſus ẽ aũt ⁊c.i.ordiauit duos pcedẽdi modos.
g ¶ Unũ ad occidendũ.ſ.magis culpabiles p viã iuſticie
h ¶ Et vnũ ad viuificandũ.minꝰ culpabiles dimittẽs p vi
am miſericordie. In hebre.hr. Menſus eſt duos funicu-
los ad mortificandum.⁊ impleuit funiculum ad viuifi-

cădu3:quod expoſuūt hebrei.ð.ꝙ duas ptes occidit ſcılaʒ ptē vite reſuauit. Cā āt q̄re ſic rigide ɔtra eos ꝑceſſit fuit qꝛ rex moab patrē ꝛ matrē dauid ꝛ aliq̄s de amicis e⁹ q̄s ibi reliq̄rat dauid ꝑ cuſtodia occidit. recedente dauid de de ſra illa. ſm ꝙ dic̄ Ra.ſa.ꝛ ꝑut dictū fuit.ſ.li.j.xxij.ca.

phalis vt hr̄.ſ.j.li.xv.ca.pp q̄ð ra.ſa. h expoſit de ſepultura idumeoꝝ tūc occiſoꝝ in ꝑlio q̄s dauid fecit ſepeliri. ꝛ in h acq̄ſiuit ſibi nomen bonū. tū qꝛ exercuit circa mortuos op⁹ miſðic. tū qꝛ ſcribit Deut.xxiij. Nō abominaberis idumeū. qꝛ frat tu⁹ ē. iacob āt a q̄ deſcēdeꝛt iudei ꝛ eſau a q̄ deſcenderūt idumei fuerūt frēs vterini vt hr̄ geñ.xxv. ꝛ iō iudei ꝛ idumei frēs dicunt pp q̄ð dð eis ſeplturā exhibuit. et idē legit feciſſe ioab ſ.iij.li.xj.ca.

Iſta tñ ſnīa dauid itelligēda ē ɔtra ad viros bellatores. q̄s totū vulgarē pplm dimiſit ad ſuſtēdū ſibi ſub tributo.

i ¶ Et pcuſſit dauid ꝛc. h ponit bellatio ppli ſyrie a dauid. ꝛ primo ponit iſta de bellatō. ſecūdo ex h ſequens ɔfederatio ibi. Audiuit āt thou. Circa pmū dr̄.

i ¶ Et pcuſſit dauid adadezer. qui regnabāt in vna pte ſyrie.

k ¶ Sbneruauit oēſ iugales currūum. i. eq̄s iugo currūū applicatos vt decetero eēnt inepti ad pliū.

l ¶ Dereliq̄t āt ex eiſ c. curr⁹. i. eq̄s centū currūū q̄ erant ei neceſſarij. In q̄libet āt curru erāt q̄tuor eq̄. vt ꝓbat p illð quod dr̄. infra .iij.li.x. ca. ī fi. Egrediebat āt q̄driga ex egypto id ē eq̄ ꝑ vna q̄driga ſexcēis ſiclis argenti ꝛ equ⁹.cl. Ex q̄ patʒ ꝙ in vna q̄driga erāt q̄tuor eq̄. qꝛ.cl. ſicli q̄t accepti faciūt ſexcētos ſiclos. ꝛ ſic ptʒ ꝙ dauid q̄dringentos eq̄s reſuauit. q̄ erāt ſibi neceſſarij in diuerſis negocijs.

m ¶ Et poſuit ꝛc. i. homines bellatores in fortalitio vt ſyri ſecuri⁹ tenerent ſb tributo.

dū. Factuſq̄ ē moab dð ſ-
i uiēs ſub tributo. Et pcuſ-
ſit dð adadezer filiū roob
regē ſoba qñ ꝑfect⁹ ē vt do
miaret ſup flumen euphra
tē. Et captis dð ex pte ei⁹
mille ſeptigent̄ eq̄tibus ꝛ
k xx. milib⁹ peditū ſubnerua
uit oēs iugales curruum.
l Dereleq̄t āt ex eiſ cētū cur
rus. Uenit q̄ʒ ſyria damaſ
ci vt p̄ſidium ferret adade
zer regi ſoba: et pcuſſit dð
de ſyria. xxij. milia virorū:
m ꝛ poſuit dð p̄ſidiū in ſyria
damaſci: factaq̄ ē ſyria dð
ſuiēs ſub tributo. Serua-
uitq̄ dñs dð in oib⁹ ad q̄-
n cūq̄ ꝑfect⁹ ē. Et tulit dð ar
ma aurea q̄ hēbat ſui ada-
dezer: ꝛ detulit ea in ir̄lm.
Et de bethe ꝛ de beroth ci
o uitatib⁹ adadezer tulit rex
dauid es multum nimis
p audiuit āt thou rex amath
ꝙ pcuſſiſſet dð omē robur
adadezer. Et miſit thou io
raʒ filiū ſuū ad regē dauid
vt ſalutaret euʒ ɔgratulās
ꝛ gratiaſ ageret eo ꝙ expu
gnaſſet adadezer et pcuſſiſ
ſet eum. Hoſtis q̄ppe erat
thou adadezer. Et i manu

ei⁹ erāt vaſa aurea et vaſa
q argentea et vaſa erea: q̄ et
ip̄a ſanctificauit rex dauid
domino cum argento ꝛ au
ro: que ſanctificauerat de
vniuerſis gentibus quas
ſubegerat de ſyria ꝛ moab
ꝛ filijs ammō et philiſtijm
ꝛ amalech: ꝛ de manubijs
adadezer filij roob reg̃ ſo
r ba Fecit q̄ʒ ſibi dð nomen
cū reuerteret capta ſyria i
valle ſaliaꝝ ceſis. x. ꝛ octo
milib⁹ et in gebelē ad vigi
s ti tria milia: ꝛ poſuit i idu-
mea cuſtodes: ſtatuitq̄ p̄
t ſidiū. Et facta eſt vniuerſa
v idumea ſuiēs dð ꝛ ſuauit
dñs dð i oib⁹ ad q̄cūq̄ ꝑ
x fect⁹ ē. Et regnauit dð ſup
y oēm iſrl̄: faciebat q̄ʒ dð iu
z diciū et iuſticiā omni pplo
a ſuo. Joab autē fili⁹ ſaruie
b erat ſup exercitū. porro io
ſaphat fili⁹ achilud erat a
cōmentarijs: ꝛ ſadoch fili
us achitob: ꝛ achimelech
fili⁹ abiathar erāt ſacerdo
c tes ꝛ ſaraias ſcriba. bana
ias aūt fili⁹ iotade ſup cele
e thi ꝛ phelethi. Filij autē
dauid ſacerdotes erant.

a ¶ Et poſu. ꝛc. ne rebellarēt ꝛ recederēt ab eo. t Et facta. ē ꝛc. ſic̄ p̄dictū fuerat Geñ. xxv Maior ſuiet minori.

v ¶ Et ſuauit domin⁹ dauid. hoc additū ē ad oñdendū ꝙ dauid habuit predictas victorias nō vꝛtute hūana. ſʒ diuīa.

x ¶ Et regnauit dð. h ɔñr oñditur regni dauid ordinatio cuʒ dr̄.

y ¶ Faciebat q̄ꝙ dauid iudiciū. recte ſententiando.

z ¶ Et iuſticiā. debite exequendo.

a ¶ Joab āt fili⁹ ꝛc. ſicut ei regnū bñ ordinat intra ſe ꝑ iuſticiā. ita ex ſe repmendo aduerſarioſ ꝑ militiā.

b ¶ Joſaphat fili⁹ achilud erat a cōmētarijs. vnū nomē ē ꝛ idecliabile ꝛ ſignificat idē ꝙ cācellarius vt dicūt aliq̄. Alij āt dicūt ꝙ eſt officiū dictandi leges In heb. hr̄. Recordator ꝛ dicit ra ſa. ꝙ offm̄ ei⁹ erat repetere ſeu recordari caſ⁹ varios: q̄ venerāt ad dauid. vt ꝑ ordinē expedireꝛ. ſ. p̄m⁹ p̄. ꝛ ſecūd⁹ ſcðo. et ſic de alijs.

n ¶ Et tulit dauid arma aurea In heb. hr̄ pharetras aureas. o ¶ Tulit rex dauid es mlt̄ nimis. quod āt ſeq̄t imediate. de q̄ fecit. vſq̄ ibi. Et altare nō ē in hebreo. ſʒ appſitū fuit a quodā gloſatore. q̄a illud es fuit expenſū in op̄ib⁹ tēpli. ꝛ poſtea vicio ſcp̄toꝝ h glo. infra ē textui. p ¶ Audiuit āt thou. h ɔñr ponit ſequēs ɔfederatio. qꝛ freq̄nt ɔtingit ꝙ aliq̄ fiūt amici. eo ꝙ ſūt inimici eiuſdē. ꝛ hoc mō thou fact⁹ ē amic⁹ dauid eo ꝙ debellauerat adadezer inimicū ei⁹. ꝛ in ſignū amicicie miſit ſibi vaſa aurea ꝛ argētea ꝛ erea. q ¶ Que ꝛ ip̄a ſāctificauit ꝛc. i. ɔſecrauit vt inde fierēt illa q̄ erāt neceſſaria in tēplo ita ꝙ decetero nō poterāt hūanis vſib⁹ applicari. Dicit āt h Ra.ſa. ꝙ ꝓpē h iſta bella dauid poſita ſt in h ca. poſt p̄cedēs immediate in q̄ declarat volūtas dð circa tēpli edificationē qꝛ oia metalla q̄ ꝑ illa bella acquiſiuit ad opa tēpli fiendi ɔſecrauit. r ¶ Fecit q̄ʒ. h ponit debellatio q̄rti ppli. ſ. idumeoꝝ q̄s debellauit rediēs de ſyria ī valle ſalinaꝝ ꝛ h ē q̄ð dr̄. r ¶ Fecit q̄ʒ dauid ſibi nomē ꝛc. ſ. arcū triūphalē vt cōiter dicūt expoſitores nr̄i poſuit i ſignū victorie habite de idumeis. ſʒ h nō vr̄ ꝓbabile. qꝛ tale q̄ð fit ad iactantiā. pp q̄ð ſaul increpat de erectōe arc⁹ triū

c ¶ Et ſaraias ſcriba. hēbat em̄ offm̄ ſcribēdi geſta tpm. Alij dicūt ꝙ ſcribebat lr̄as regis. d ¶ Banaias āt ꝛc. i. ſup ſagittarios ꝛ baliſtarios. vt dic̄ tranſlatio chaldaica. filij āt dð ſacerdotes erāt. i. maiores vl̄ p̄mi ad honores. vñ. j. Paral. xviij. hr̄. filij āt dauid p̄mi ad manum reg̃. nō ei pt dici ꝙ eēnt ſacerdotes ꝓprie i tabnaculo miniſtrātes qꝛ nō erāt de genere aarō. In ca. viij. vbi dr̄ in poſtil. Faciebat q̄ʒ dð iudiciū recte ſentētiēdo. Additō.

Q q Uia ſm phm in. iij. politicoꝝ. Ordinatio ppli p̄cipue depēdet ex maxio p̄ncipatu idcirco poſtq̄ dic̄ ꝙ dð faciebat iudiciū ꝛ iuſticiā ꝛc. ſubiūgit ſuā optimā ordiatōʒ i e⁹ officialib⁹. i q̄b⁹ tota ordiatio regimis p̄ncipat⁹ virtualit ɔtineri vr̄. nā ad offm̄ ioab ptinebāt oia la q̄ ad defenſionē ſbditoꝝ ꝛ iuaſiōeʒ hoſtiū erāt nccīa cū ip̄e eēt p̄nceps militie. Ad offm̄ vo ioſaphat ptinebāt oia illa q̄ ad iudicia pticularia erāt nccīa ꝑ ſe vl̄ ꝑ alios expediēda tāq̄ ad cācellariū. Ad offm̄ vo ſarule ptinebāt oia dictamia ſcp̄turaꝝ q̄ a rege vl̄ ſuis iudicib⁹ emanabāt ſeu i hyſtorijs regalib⁹ erāt reponēda Ad offm̄ vo banaie filij iotade ptiebat cuſtodia reg̃ ꝛ executō iuſticie ſp̄alit crimial̄ q̄

cū manu valida τ potent̄ exercerī solēt. Et h̄ ē q̄d dr̄. Su
per cerethi τ phelethi. q̄ ſm hebraicā veritatē q̄ in glo. in
hoc loco dr̄. interpretant̄ interficientes τ viuificātes. qm̄ ſm
iudiciū regis vel officialiū eiꝰ digni reſeruabant̄ ad vitaꝫ
alij ducebātur ad mortē. Filij āt dd̄ nō hēbant nomen of
ficij. ſꝫ dignitatꝰ erāt
em̄ maiores ſeu pri-
mi poſt regē ad ho-
nores. ¶ Ca. ix.
a Et dixit dd̄.
c hꝯñr oñdit̄
pietas dd̄ ad
primū faciēdo mi-
ſericordiā erga do-
mū ſaul ꝓpt̄ Jona-
thā amicū ſuū q̄ pie
tas i trībꝰ oñdit̄. pri-
mo q̄z diligēt̄ inq̄ſi-
uit q̄d notat̄ cū dr̄.
b ¶ Putaſne τc̄. h̄ q̄
ſiuit dd̄ ab aſſiſtenti
bꝰ ſibi ꝑ quoꝝ iudi-
ciū vocauit ſibā qui
ſauli ſeruierat. vt ab
eo certiꝰ de h̄ inq̄rēt
τ i ꝑticulari. qui in-
terogatꝰ rn̄dit.
c ¶ Sup ē filiꝰ ionā-
the debil̄ pedibꝰ. cꝰ
cā dicta fuit. ſ. iiij. c.
ſcd̄o oñdit̄ fidelitas
dauid τ eiꝰ pietas.
eo ꝙ miphiboſeth
q̄ſitū dulcit̄ recepit
q̄d notat̄ cū dr̄.
d ¶ Et ait ei dauid
ne timeas. tiebat em̄
eo ꝙ auꝰ eiꝰ τ patru
us fuerāt iimici dd̄.
ꝓpt̄ q̄d eū aſſecura-
uit. τ ſibi beneface-
re ꝓmiſit di. Reſti-
tuaꝫ tibi oēs agros
τc̄. e ¶ Qui ado-
rās eū adoratōe du-
lie. f ¶ Dixit quis
ego ſum. q. d. nulliꝰ
momēti reſpectu tā
ti beneficij.
g ¶ Qm̄ reſpexiſti
oculo pietatis.
h ¶ Sup canē mor-
tuū. i. ſup vilē τ de-
ſpicabilē. q̄z erat im
potēs corꝑe τ gene-
re eo ꝙ amici ſui e-
rant mortui. tercio
oſtēdit̄ pietaſ dd̄ eo
ꝙ ipſi miphiboſet
diligenter prouidit
aſſignans ei procu
ratorem τ huūꝫ pro
domo ſua τ familia
gubernāda. ſ. ſibā q̄ auo ſuo ſeruierat τ ip̄m mihiboſeth
faciēdo ſibi ꝯmēſalē. τ pꝫ l̄rā paucis exceptꝰ q̄ diſcurrent̄
i ¶ Dedi filio dn̄i tui. i. filio miphiboſeth q̄ nūc ē dn̄ſ tuus
cꝰ filiꝰ vocabat̄ micha. vt. ĩ. hr̄. n̄ ei p̄t h̄ itelligi de cibis ad
miſtrādis miphiboſeth. q̄z ſꝑ cōedebat i mēſa regis. ſeq̄t.
k ¶ Et miphiboſeth comedet ſuper menſaꝫ tuā. τ ſm hoc
ſiba dixit iſtud verbum. In hebreo habetur. τ miphibo-
ſeth comedet ſuper menſam meam. τ ſm hoc eſt verbum

¶ Capitulum. ix.
a
b Et dixit dd̄. putaſne
ē aliq̄s q̄ remāſerit d̄
domo ſaul vt faciam
cū eo miſericordiā ꝓpter io
nathā. Erat aūt de domo
ſaul ſuꝰ noie ſiba. Quē cū
vocaſſet rex ad ſe dixit ei.
Tu ne es ſiba. Et ille re-
ſpōdit. Ego ſuꝫ ſuꝰ tuꝰ: et
ait rex. Nūq̄d ſupeſt aliq̄ſ
de domo ſaul: vt faciā cuꝫ
eo miſericordiā dei: Dixit-
c q̄ꝫ ſiba regi. Supeſt filius
ionathe debilis pedibus.
Ubi iquit ē τ ſiba ad regē
Ecce ait i domo ē machir
filij amibel i lodabar. Mi
ſit ergo rex dd̄: τ tulit eum
de domo machir filij ami-
hel de lodabar. Cū āt ve-
niſſet miphiboſeth filiꝰ io-
nathe filij ſaul ad dd̄ cor-
ruit i faciē ſuā τ adorauit.
Dixitq̄ꝫ dauid: Miphi-
boſeth. Qui rn̄dit. Adſuꝫ
d ſeruꝰ tuꝰ. Et ait ei dauid.
Ne timeas: q̄z faciēs faci-
am in te miſericordiā ꝓpter
ionathā prēm tuū: τ reſti-
tuam tibi oēs agros ſaul
pris tui: τ tu cōedes panē
e i mēſa mea ſꝑ. Qui adorāſ
f eū dixit: Quis ego ſuꝫ ſer
g uus tuꝰ: quoniā reſpexiſti
h ſup canē mortuū ſil̄em mei
Uocauit itaq̄ꝫ rex ſibā pu
erū ſaul: τ dixit ei: oīa q̄cū
q̄ꝫ fuerūt ſaul τ vniuerſam
i domū eiꝰ dedi filio dn̄i tui
Operare igit̄ ei terrā tu τ fi-
lij tui τ ſui tui: τ inferes fi
lio dn̄i tui cibos vt alatur
Miphiboſeth āt filiꝰ dn̄i
tui cōedet ſemꝑ panē ſup

ipſiꝰ dauid. q̄d exponūt heb. dr̄. ꝙ poſtq̄ꝫ ſiba dixerat regi
ſic faciet ſuꝰ tuꝰ. dauid rn̄dit. τ miphiboſeth cōedet ſuper
menſam meā. ita ꝙ h̄ ſubitelligit̄. rn̄dit dauid. Et ē modꝰ
loq̄di q̄ apud hebreos vocat̄ decurtatꝰ vel reciſus. ſ. quā-
do aliq̄d omittit̄ quod tn̄ neceſſario ſubitelligit̄ ad hn̄duꝫ
ſniam ꝑfectā τ talis
modꝰ loq̄ndi freq̄nt̄
inenit̄ i ſcptura vet.
te. Cetera patent.
Capi. x.
a Factū eſt aūt
Hic ꝯñr po
nit̄ gratitu-
do dauid erga bn̄fi-
ciū. Circa q̄d p̄ pōit̄
ipſiꝰ dauid gr̄a ꝓpter
ipenſum ſibi bn̄fici-
ciū. ſcd̄o illata ſibi i
iuria ꝑ malū ꝯſiliuꝫ
ibi. Cū aūt veniſſēt
tercio vindicās iuſti
cia ꝓpt̄ illatū obpro
briū. ibi. Quod cuꝫ
audiſſet. Circa ꝑmū
dr̄. b ¶ Faciā miſe
ricordiā cū anō τc̄.
Iſta āt miſericordiā
quā fecit naas cum
dauid tacta ē ſ̄ p̄ li.
xxij. ca. ſm duplicē
opinionē. vna eſt ꝙ
iſte naas q̄ dr̄ h̄ mor
tuꝰ eēt ſil̄ rex āmon
τ moab. q̄z ibidē dr̄
ꝙ dd̄ dimiſit prēm
τ mrēm τ aliq̄s eiꝰ
amicos. q̄ n̄ poterāt
ſec̄ eē cuꝫ rege mo-
ab ꝓ cuſtodia. et ſic
voluit filio eiꝰ recō-
pēſare. Alia ē ꝙ rex
moab apud quē di-
miſitꝑ dictos iratuſ
eſt̄ receſſū dd̄ d̄ tra
ſua. interfecitq̄ eos paucꝭ
exceptiſ q̄ fugerāt ad
naas regē āmō τ ibi
ſaluati fuerāt τ iſta o-
pinio vr̄ veior. q̄z. ſ.
viij. ca. dcm̄ ē q̄lr dd̄
rigide ꝓceſſit ꝯ regē
moab τ ꝑplꝫ eiꝰ cū
dr̄ q̄ūo amicabiliter
voluit ꝓcedē ꝯ regē
āmō. Ex q̄ māifeſte
vr̄ n̄ ꝙ iſte naaſ fuerit
filiꝰ a rge moab cui
rcōmendauit prēm
τ mrēm. cū eēt in fu
ga ſaul. c ¶ Miſit
τc̄. nūciās ei ꝙ eſſet
parꝰ ad eꝰ auxiliū ſi i
digēt. ꝑp pris ſui re-
ceptū bn̄ficiū. d ¶ Cū āt ve. h̄ ꝯñr d̄ſcribit̄ illata dd̄ iiuria
ꝑ malū ꝯſiliū cū dr̄. e ¶ Putas ꝙ τc̄. q. d. n̄. ſꝫ vt ſb ſpē a-
micitie decipiat te explorādo ꝑ nūcios ſuoſ ifirma tre tue
f ¶ Tulit τc̄. q̄z tūc tp̄is erat maximū vituꝑiū: τ adhuc ē i
tra illa i q̄ hoīes ſine barba rputāt̄ q̄i mlieres. g ¶ Et ꝑ-
cidit ve. ita ꝙ appebāt verēda eoꝝ. h ¶ Manete i τc̄. q̄ erat
ꝑncipio regni dd̄ ex illa ꝑte vn̄ vētebāt. vt ſic n̄ apparerēt
inter homines cum turpitudine ſibi illata.

menſam meā. Erāt āt ſibe
xv. filij τ. xx. ſui. dixitq̄ꝫ ſi
ba ad regē. ſic iuſſiſti dn̄e
mi rex ſeruo tuo: ſic faciet
k ſuꝰ tuꝰ τ miphiboſeth co-
medet ſup menſam meam
q̄ſi vnꝰ de filijs regis. Ha
bebat āt miphiboſeth fili-
uꝫ puulū noīe micha. Oīs
vo cognatō domus ſibe
ſeruiebat miphiboſeht.
Porro miphiboſeth hita
bat i hieruſalē: q̄z de mēſa
regis iugiter veſcebatur τ
erat claudus vtroq̄ꝫ pede.
Capitulum. x.
a Factū ē aūt pꝰ hec vt
moreret̄ rex filioꝝ am
mon: τ regnauit anō
filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Dixitq̄ꝫ dd̄:
b faciā miſericordiā cū anō
filio naas: ſic fec̄ pr̄ eiꝰ me
c cū miaꝫ. Miſit ergo dauid
cōſolāſ eū ꝑ ſuos ſuos ſu
d per pris iteritu. Cū āt ve-
niſſent ſui dd̄ i terram fili
orum ammon dixerūt prin
cipes filioꝝ āmō ad anon
e dn̄m ſuū. Putas ꝙ ꝓpter
honorē pris tui miſerit dd̄
ad te cōſolatores τ nō io
vt inueſtigaret τ exploraret
ciuitatē τ euerteret eā: mi-
f ſit dd̄ ſuos ſuoſ ad te. Tu
lit itaq̄ꝫ anō ſuos dauid.
raſitq̄ꝫ dimidiā partē bar
g be eoꝝ: τ p̄cidit veſteſ eoꝝ
medias vſq̄ꝫ ad nateſ: τ di
miſit eos. Q̄d cū nuncia-
tū eſſet dauid: miſit in oc-
curſum eoꝝ: Erāt em̄ viri
cōfuſi turpit̄ valde: Et mā
h dauit eis dd̄: Manete in
iericho donec creſcat bar-
ba vr̄a: τ tūc reuertimini:

l ¶ Videtes aũt filij ammon ⁊c. q꞉ cognouerũt ꝙ non ex
fraudulẽtia ȝ ex vera amicitia nũcios miſerat. ⁊ tñ nõ re-
cognouerũt culpã nec petiuerũt veniã. ȝ magis ꝓparaue
rũt ſe ad defendendũ ſuã ſtulticiã vocãdo alios in ſuũ au
xiliũ ꝯ dd' qđ factũ eoꝝ notabiliť aggrauauit. k ¶ Nõ cuȝ
audiſſet dauid. Hic
ꝯñr ponit vindicatõ
ꝓdicte iniurie ꝑ viaȝ
iuſticie: ⁊ h̄ notaṫ cũ
dr. k ¶ Nõ cuȝ au
diſſet dd'. ſ. filios am
mõ obſtiatos in ſua
malicia. l ¶ Miſit
ioab ⁊c. ad vindicã-
dũ obprobriũ ſibi il
latũ. nõ zelo vidicte
ȝ amore iuſticie.
m ¶ Syrus ãt ſoba
⁊ roob ⁊c. iſti libẽter
iuuabãt filios ãmõ
vt ꝑ h̄ eſſent liberati
de tributo dauid.
n ¶ Vidẽs igť ioab
ꝙ ꝓpatũ eẽt ⁊c. añ ⁊
retro. ſic ei diuiſerãt
aduerſarij ſuũ exer-
citũ vt induceret filij
os iſrľ ꝑꝑ qđ ioab ex
ꝑt'i belľ diuiſit exer
citũ i duas ꝑtes vt q̄
libet ꝑs hẽt hoſtes
in frõte ⁊ ſic ſecuri⁹
poſſẽt pugñre. ⁊ ꝑ iſtã
viã habuerũt ꝯtroſ
ꝗ victoriã. Ceťa pa-
tẽt vſꝗ ibi. o ¶ Vi
dẽtes igiť ſyri. ſ. ſuaȝ
debellationẽ ⁊ cõfu-
ſionẽ vt poſſẽt ſe vin
dicare. ꝯgregauerũt
multitudinẽ maio-
rẽ ꝓpť qđ dauid i ꝓ-
pria ꝑſona ad ꝑliuȝ
vẽit cũ exercitu ſuo
maiori ꝙ̄ ꝑus ⁊ eos
debellauit. ⁊ ꝑȝ lrã
vſꝗ ibi. p ¶ Vidẽ
tes ãt vniuerſi reges
⁊c. fecerũt pacẽ pro-
mittẽtes reddere dd'
pacifice tributum. ⁊
decetero nõ ꝓbẽ ei⁹
aduerſarijs auxiliũ.

Capitulum. xj.

a f Factũ ẽ autẽ
Hic ꝯñr oñ-
diť q̄liter da-
uid vixit inſolenť ꝓ
pť qđ fuit a dõ caſti-
gat⁹. vbi ẽt oñdiť ei⁹
pnia de ꝑctis ⁊ pati
entia in aduerſ. Pri
igť oñdiť peccaſſe ꝑ
luxuriã. ſcđo per ne
gligentiã ca. xxj. ter-
cio ꝑ ſupbiã. c. xxiiij
Circa primuȝ poniť
ꝑ culpe ꝑpetratio.
ſcđo buſſis regognitio ca. xij. ťcio punitõis patiẽs tolera
tio. c. xiij. Circa ꝑmũ deſcribiť ꝑ ipi⁹ dauid adulteratio.
ſecũdo queriť facti celebratio. ibi. Miſit ãt dauid. ťcio ꝑ-

l Videtes aũt filij ammõ ꝙ
iniuriã feciſſẽt dd': miſerũt
⁊ ꝯduxerũt mercede ſyruȝ
roob: ⁊ ſyꝝ ſoba vigiti mi-
lia peditũ et a ŕge maacha
mille viros: ⁊ ab hiſtob de
k cẽ milia viroꝝ. Nõ cuȝ au
l diſſet dd': miſit ioab ⁊ oẽm
exercitũ bellatorũ. Egreſſi
ſũt ğ filij ãmon: ⁊ direxeŕt
aciẽ añ ipm introitũ porte.
m Syr⁹ aũt ſoba ⁊ roob ⁊ hi
ſtob: ⁊ maacha ſeorſũ erãt
n in cãpo. Videns ğ ioab ꝙ
ꝓparatũ eẽt aduerſũ ſe ꝑli-
um ⁊ ex aduerſo: ⁊ poſt ter
gũ elegit ſibi ex oĩb⁹ electiſ
iſrľ ⁊ iſtruxit aciẽ ꝯ ſyrũ re
liquã ãt ꝑtẽ popľi tradidit
abiſai fri ſuo q̄ direxit aciẽ
ꝯ filios ammõ ⁊ ait ioab.
Si ꝑualuerit aduerſuȝ me
ſyri eris mihi in adiutoriũ
ſi ãt filij ammõ ꝑualuerint
aduerſũ te: auxiliabor tibi
Eſto vir fortis ⁊ pugnem⁹
ꝓ poplo nr̃o ⁊ ciuitate dei
nr̃i. Dñs ãt fac qđ bonũ ẽ
in ꝯſpectu ſuo. Iniijt itaqȝ
ioab ⁊ ppľs q̄ erat cum eo
certamẽ ꝯ ſyros q̄ ſtatiȝ fu
gerũt a facie ei⁹. Filij autẽ
ammõ vidẽtes q꞉ fugiſſent
ſyri: fugeŕt ⁊ ipi a facie abi
ſai ⁊ ingreſſi ſũt ciuitatem.
Reuerſuſꝗ ẽ ioab a filijs
o ammõ: ⁊ venit irľm. Vidẽ
teſ igiť ſyri qm̃ corruiſſent
corã iſrľ cõgregati ſũt pari
ter. Miſitꝗ adadezer ⁊ e-
duxit ſyros q̄ erãt trãs flu-
uiũ ⁊ adduxit eoꝝ exercitũ
Sobach aũt magiſter mili
tie adadezer erat princeps
eoꝝ. Qđ cũ nũciatũ eẽt dd'
cõtraxit oẽm iſrľem ⁊ trãſi
uit iordanẽ venitꝗ in hele
ma. Et direxeŕt aciẽ ſyri ex
aduerſo dauid: ⁊ pugnaue
rũt cõtra iſrael. Fugerũtꝗ
ſyri a facie iſrael: et occidit
dd' ð ſyris ſeptingẽtos cur
rus et q̄dragita milia eq̄tũ
et ſobach principẽ militie
ꝑcuſſit: q̄ ſtati mortuus eſt
p Videteſ ãt vniuerſi reges
q̄ erãt i ꝓſidio adadezer ſe
victos eẽ ab iſrael: expaue
rũt et fugerũt q̄nq̄ginta et
octo milia corã iſrael Et fe
cerũt pacẽ cũ iſrľ ⁊ ſuierũt
eis timuerũtꝗ ſyri auxiliũ
ꝓbere filijs ammon.

Capitulum .xi.

a Factũ ẽ autẽ vẽtẽt an
f no eo tpe q̄ ſolẽt ŕges
b ad bella ꝓcedẽ: miſit
dauid ioab ⁊ ſuos ſuos cũ
eo: ⁊ vniuerſũ iſrael: ⁊ va-
ſtauerũt filios ammõ ⁊ ob
ſederũt rabba. Dauid aũt
remãſit in irľm dũ hec age
renť: accidit q̄dã die vt ſur
gẽt dauid de ſtratu ſuo p⁹
meridiẽ: ⁊ deambularet in
c ſolario dom⁹ regie viditꝗ
mulierẽ ſe lauãtẽ ex aduer
ſo ſuꝑ ſolariũ ſuũ. Erat ãt
d mulier pulcra valde. Mi-
ſit ergo rex ⁊ q̄ſiuit q̄ eſſet
mulier. Nunciatũqȝ ẽ ei ꝙ
ipa eẽt berſabee filia heliã
vxor vrie ethei. Miſſis ita
ꝗ dauid nũcijs tulit eam.
Que cũ ingreſſa eẽt ad illũ
e dormiuit cũ ea. Statimqȝ
ſãctificata ẽ ab immũdicia
ſua: ⁊ reuerſa ẽ domũ ſuaȝ
cõcepto fetu: mittẽſqȝ nũ-
f ciauit dd' ⁊ ait: ꝯcepi. Mi
ſit autẽȝ dauid ad ioab di
g cẽs: mitte ad me vriam e-
theum. Miſitqȝ ioab vri-
am ad dauid: et venit vri-
as ad dauid. Queſiuitqȝ

cipiť innocẽtis occiſio. ibi. Factũ ẽ ğ. Circa ꝑmũ dr.
a ¶ Factũ ẽ ãt vertente anno ⁊c. ſ. in ꝑn. eſtatis. qñ terrenaſ
cẽtia ſũt in cãpis ad pabuluȝ equoꝝ. b ¶ Miſit dauid
ioab ⁊c. alijs ei ꝓcedentib⁹ ad bellũ remãſit dd' in irľm q̄ſi
ocioſus ꝓpť quod fuit lapſus in adulteriũ. vñ dicit poeta
Ocia ſi tollaſ perire
cupidis artes. ⁊ Ec-
cle. xxxiij. Multam
maliciã docuit ocio
ſitas. c ¶ Viditꝗ
mulierẽ ſe lauanteȝ
Ex quo patet ꝙ aſ-
pectus impudicus
eſt valde ꝑiculoſus
quia dauid tam ſan
ctus ⁊ bonus ꝑ h̄ fu
it tractus in adulte-
rium ⁊ ex ꝯñti ad ho
micidiũ ꝓditorie ꝓ-
curatũ vt ex ſequẽti
bus apparebit.
d ¶ Miſit ergo rex ⁊
et queſiuit q̄ eẽt ⁊c.
ad hoc em̃ queſiuit
vt ſciret ſi eſſet ſolu-
ta. vt ſic eã acciperet
in vxorẽ ⁊ licite coğſ
ceret eã. Inualeſcen
te tñ tentatõne ſciẽs
ꝙ eſſet maritata. ni-
hilomin⁹ mandauit
ꝓ ea adducẽda ⁊ cõ
miſit adulteriũ.
e ¶ Statiꝗ ſanctifi-
cata eſt ab immũdi-
cia ſua. ⁊c. i. a fluxu
menſtruoꝝ. nõ quia
tũc patereť mẽſtrua
qñ dauid eã coğuit:
q꞉ tũc mulieres ſũt
turpis coloris ⁊ ab-
omiabiles ad actuȝ
carnalẽ ⁊ de ipa dici
tur h̄ ꝙ erat pulcra
valð. dr̃ ğ tũc purga
ta a mẽſtruis futurſ
vſꝗ ad ꝑtũ. q꞉ i illo
coitu ꝯcepit vt ꝑȝ in
textu p⁹ ꝯceptioneȝ
aũt ceſſat fluxus mẽ
ſtruoꝝ q꞉ ſãguis ille
cedit in formationẽ
fet⁹ ⁊ ei⁹ alimentuȝ.
f ¶ Miſit ãt dauid.
Hic ꝯñr queriť cela
tio facti cum diciť.
g ¶ Mitte ad me vri
am. ad hoc ei ꝓ ipo
mãdabat vt vxorem
ſuã cognoſcẽt. et ſic
crederetur puer naſ
citur⁹ eſſe ſuus. ⁊ ſic
pctm̃ dauid occulta
retur. ⁊ mulier a la-
pidatõne que ſm le
gem ei debebatur ꝓ
ſeruaretur.

h ¶ Queſiuitꝗ dauid ꝙ̄ recte ageret ioab ⁊c. hoc queſiuit
vt ſtatum ſui exercitus ſciret, et vrias cauſam ſui aduen-
tus non perciperet.

i ¶Uade in domū tuā ⁊ laua pedes tuos.i.vtere balneo ꝓpter fatigatōẽ laboꝝ ꝑcedētis.⁊ ꝑ lotionē pedū deſigna tur ablutio toti⁹corpis.itelligēdo a ꝑte totū. k ¶Secu tuſq; eſt eū cib⁹regi⁹.vt ſic ꝑ balneū ⁊ cibū delicatū ꝓuo caretur ad coitū.Cetera patēt vſq; ibi. l ¶Nunqd nō de via lōginq̄ vēiſti ⁊c̄.

vrias ethe⁹occūbuit.H̄ dixit ioab ad ſui excuſatōnes erga dauid.vt dauid cognoſceret ꝙ ioab nō fecerat illū inſultū ex ignorātia artis bellice.ſ; vt ipleret mandatum regis cetera patēt vſq; ibi. a ¶Nō te frāgat iſta res ab obſidione ciuitatis recedēdo. b ¶Parī⁹ē eñ euent⁹ belli.q.d ſi fortuna nunc fuis contra te erit poſtea ꝓ te.

q.d.in exercitu fuiſti i laboꝛe.⁊ ſilr̄ in via veniēdo ⁊ iō idigens recreatōne.
m ¶Et ait vrias.ſe excuſando valde fideliter. n ¶Archa dei.q2 tūc erat poꝛtata ad exercitū ſic̄ fuerat tp̄e ſaul.ꝓut hr̄ ſ.j.lib.xiiij.Ad dandū ꝯfidentiā bellatoꝛib⁹.Cetera patēt vſq; ibi.Et vocauit eum dauid.
o ¶Ut comederet corā ſe ⁊ biberet.⁊ iebꝛiauit eū faciēs ſibi ꝓpinari latēt potū iebꝛiatiuū credēſ ꝙ ꝑ h̄ daret obliuioni archā ⁊ exercitu; ⁊ ſic vino calefact⁹ cū vxoꝛe ſua doꝛmiret ⁊ ꝑ h̄ tñ non fuit decept⁹.⁊ ſic p; bonitas ⁊ ꝑfectio ipiuſ q̄ ꝓ reuerētia dei et afflictōe ppl̄i exñtis in expeditōe.ēt a licitiſ abſtiebat.Et ex h̄ p; grauitas peccati dd̄ q̄ militē tam fidelē ⁊ ꝓbū ñ hoꝛruit occidere ꝓditoꝛie.
p ¶Factū ē ḡ.h̄ ꝯñr deſcribit inocēt; occiſio.cū dr̄. p Ponite vriam ⁊c̄.i. vbi aduerſarij ſunt foꝛtes ⁊ audaces.
r ¶Et derelinquite eū.retrahendo vos ab ip̄o s ¶Ut percuſſus intereat.ſciebat eñ eū eē ꝯſtantē ⁊ ꝙ ñ turpit̄ recedēt ſ; magiſ moꝛi eligēt t ¶Igr̄ cū ioab obſideret ⁊c̄.credebat ei ꝙ regē offendiſſet faciēs aliq̄d:vñ dign⁹ eſſet moꝛte ⁊ qd̄ dd̄ hūc modū moꝛtēdi decreuiſſet ad celandum culpam vrie. Et ceciderunt ⁊c̄.ex q̄ aggrauatū fuit ipſius pctm̄.q2 occaſione illi⁹ quem vole

dauid q̄ recte ioab: ⁊ populꝰ:⁊ quō admiſtraretur bellū. Et dixit dd̄ ad vriā
i Uade in domū tuā ⁊ laua pedes tuos. Et egreſſus ē
k vrias de domo regis ſecutuſq; ē eum cibꝰregius. Doꝛmiuit āt vrias añ poꝛtā domꝰregie cū alijs ſuiſ dñi ſui:⁊ ñ deſcēdit ad domū ſuā. Nūciatūq; ē dd̄ a dicētibꝰ.nō iuit vrias i domū ſuā. Et ait dd̄ ad vria;
l nunquid nō de via veniſti Quare nō deſcēdiſti i do
m mū tuā. Et ait vriaſ ad dd̄
n Archa dei ⁊ iſrl̄ ⁊ iuda habitāt i papilionibꝰ et dñs meꝰioab ⁊ ſui dñi mei ſup faciē t̄re manēt:⁊ ego igrediar domū meā vt cōeda; ⁊ bibā ⁊ doꝛmiā cū vxoꝛe mea. Per ſalutē tuā ⁊ ꝑ ſalutē aie tue nō faciā rē hāc Ait ergo dauid ad vriam Mane hic ēt hodie ⁊ cras ⁊ dimittā te. Manſit vriaſ in irl̄m in illa die ⁊ altera
o ⁊ vocauit eū dauid vt comederet corā ſe ⁊ biberet ⁊ inebꝛiauit eū:q̄ egreſſus veſpere doꝛmiuit in ſtratu ſuo cū ſuis dñi ſui:⁊ i do
p mū ſuā nō deſcēdit. Fcm̄ ē ergo mane:⁊ ſcripſit dd̄ epiſtolā ad ioab : miſitq; ꝑ manū vrie ſcribēs in epl̄a
q Ponite vriam ex aduerſo belli vbi foꝛtiſſimū ē ꝑliu;
r s ⁊ derelinq̄te eū vt ꝑcuſſus
t intereat. Igit̄ cū ioab obſideret vrbem poſuit vria; in loco vbi ſciebat viros eē foꝛtiſſimos. egreſſiq; viri de ciuitate bellabāt aduer
v ſum ioab:⁊ ceciderūt d̄ populo ſuoꝝ dd̄ ⁊ moꝛtuꝰeſt

ēt vrias etheꝰ. Miſit itaq; ioab ⁊ nūciauit dd̄ omnia v̄ba ꝑlij: ꝑcepitq; nuncio dicens. Cū cōpleuerl̄ vniuerſos ſermones belli ad
x regē ſi eū videris idignari
y ⁊ dixerit q̄re acceſſiſtis ad murū vt ꝑliaremini:an ignoꝛabitl̄ ꝙ multa deſup ex muro tela mittant̄: q̄s percuſſit abimelech filium hie
z robaal nōne mulier miſit ſup eū fragmē mole d̄ muro ⁊ interiecit eu; i thebes quare iuxta muꝝ acceſſiſtl̄ dices. Etiā ſeruꝰtuꝰ vriaſ etheus occubuit. Abijt ergo nuncius ⁊ venit ⁊ narrauit dauid oīa q̄ ei ꝑcepat ioab.⁊ dixit nunciꝰad dd̄. Preualuerunt aduerſum nos viri:⁊ egreſſi ſunt ad nos i agrū.nos autē facto impetu ꝑſecuti eos ſumus vſq; ad poꝛtā ciuitatl̄ : et direxerūt iacula ſagittarij ad ſuos tuos ex muro de ſuper:moꝛtuiq; ſunt d̄ ſeruis regis. Quin ēt ſeruus tuus vrias etheꝰmoꝛtuus eſt. Et dixit dauid ad nū
a ciū. Hec dies ioab.non te
b frangat iſta res. Uarius eñ euentꝰeſt belli ⁊ nunc hūc ⁊ nūc illū cōſumit gladius. Cōfoꝛta bellatoꝛes tuos aduerſus vrbē vt deſtruas eā:⁊ exhoꝛtare eos
c audiuit autem vxoꝛ vrie ꝙ moꝛtuꝰ eſſet vrias vir ſuꝰ
d et planxit eum. Tranſacto q; luctu miſit dd̄ ⁊ introduxit eā in domū ſuā: ⁊ facta eſt ei vxoꝛ:peperitq; ei filium. Et diſplicuit verbu; hoc quod fecerat dauid coram domino. ¶Cap i.xij

c ¶Audiuit āt vxoꝛ vrie ⁊c̄. ficte tm̄ ⁊ ſc̄m apparentiam.q2 bñ volebat e⁹ moꝛtē.vt ꝑ h̄ lapidatione euaderet.⁊ vxoꝛ regis fieret. et ad iſtā intentōẽ ꝓcurauerat dd̄ moꝛtē ſua; Ad cui⁹ intellectu; pleniorē ſciendū ꝙ dicit h̄ ra.ſa.ꝙ viri ꝓcedētes ad bellū dabāt vxoꝛib⁹ ſuis libellū ſeꝑatōis vt libere poſſent ꝯhere ſi viri i ꝑlio moꝛerētur ⁊ ꝯputabat̄ tp̄s a die datōnis libelli ⁊ iō q2 vxoꝛ vrie cōcepat p⁹receſſū mariti ſui. iō ip̄o moꝛtuo euadebat penā lapidatōis.
d ¶Tranſactoq; luctu.h̄ ē tp̄e detmīnato lugēdi.q2 p⁹ moꝛtē viroꝝ vxoꝛes eoꝝ ꝑ aliqd̄ tp̄s poꝛtabāt veſtes lugubꝛes et iſtd̄ tp̄s vocat̄ tēpuſ luctus.

¶In ca.xj. vbi dr̄ i poſtilla.ad cui⁹pleniorē intellectū ſciēdū ꝙ h̄ dicit ra.ſa.ꝙ viri procedētes ad bellū dabāt vxoꝛib⁹ ſuis libellū ſeꝑatōiſ

¶Additio

Sicut ra.ſa.et alij heb. expoſitoꝛes ſepe coꝛrūpūt verū intellectū ſcripturarū ꝓſeq̄ndo lrām pluſ q̄ opꝫt.i q̄b⁹verificat̄ illd̄. lr̄a occidit. ij.Coꝝ.iij. ita ꝙ q̄ pluries labūt̄ in oppoſito vicioſo ⁊ extremo.ſ. fabulando mlt̄a ꝯria lr̄e. ⁊ que nuſq; i ſcripturl̄ autēticis repiunt̄ ⁊ i ta lib⁹de eis v̄ificatur illud pſal. Narraue runt mihi iniqui fa

bat moꝛi fuerunt etiam alij interfecti. x ¶Si eum videris indignari.ꝓpter interfectōnem ppl̄i. y ¶Et dixerit q̄re acceſſiſtis ad muꝝ ⁊c̄.q2 ex illa ꝑte ꝑſone etiam inualide poſſunt homines foꝛtiſſimos interficere qd̄ patet ꝑ exemplū. z ¶Nōne mulier miſit ⁊c̄.Dices etiā ſeru⁹tuus

bulationes.ſed non vt lex tua.vt patet in hoc paſſu.Na; hec aſſertio ra.ſa.depēdet ex oppinione quoꝛundam talmudiſtaꝝ aſſerētiu; ꝙ dauid nunq; fuit adulter cum vxoꝛe vrie.Ad quod fundandum fingunt illud de libello ſeparationis quod hic ponit Rabi.ſalomon quod eſt fal-

a Miſit ḡ dñs nathā ad
dauid. qui cū veniſſet
ad eū dixit ei. Rñde mihi
b iudiciū. duo viri erant i ci-
uitate vna. vnꝰ diues ⁊ al
ter paup̱. diues habebat
oues ⁊ boues plīmos val
c de: paup̱ autē nihil hēbat
oīno p̄ter ouē vnā paruulā
d quā emerat ⁊ nutrierat: et
e q̄ creuerat apud eū cū filijs
f eiꝰ ſimul de pane illiꝰ cōe-
dens ⁊ de calice eiꝰ bibēs
⁊ in ſinu illiꝰ dormiēs erat
ꝗ illi ſic filia. Cū aūt p̱egri
nus q̄dā veniſſet ad diuitē
p̱cens illi ſumē de ouibꝰ ⁊
de bobꝰ ſuis vt exhiberet.
ꝯuiuiū p̱egrino illi q̄ vene
rat ad ſe: tulit ouē viri pau
peris: ⁊ p̄p̱auit cibos hoī
q̄ venerat ad ſe. Iratꝰ aūt
indignatiōe dd̄ aduerſus ho
minē illū nimis: dixit ad
h nathā. Viuit dñs qm̄ filiꝰ
i mortis ē vir q̄ fecit h̄. Quē
reddet in q̄druplū eo ꝙ fe
cerit v̄bū iſtd̄ ⁊ nō p̱epce-
k rit. Dixit āt nathā ad dd̄.
Tu es ille vir q̄ feciſti hāc
rē. Hec dicit dñs deꝰ iſrl̄.
Ego vnxi te in regē ſup̱ iſ-
rael ⁊ ego erui te de domo
ſaul. ⁊ dedi tibi domū dñi
l tui ⁊ vxores dñi tui in ſinu
tuo. dedi tibiq̄ȝ domū iſrl̄.
⁊ iuda. ⁊ ſi parua ſūt iſta ad
ijciā tibi mlt̄o maiora. q̄re
ḡ ꝯtempſiſti verbū dñi vt
faceres maluȝ in cōſpectu
m meo. Vriā etheū p̱cuſſiſti
gladio ⁊ vxorē illiꝰ accepi
ſti in vxorē tibi. ⁊ interfeci
ſti eū gladio filioꝝ ammō:
n Q̄obrē nō recedet gladiꝰ
de domo tua vſq̄ȝ inſēpit
nū eo ꝙ deſpexeris me: et
tuleris vxorē vrie ethei vt eſ
ſet vxor tua. Itaq̄ȝ h̄ dicit
o dñs Ecce ego ſuſcitabo ſu
per te malū de domo tua.
⁊ tollā vxores tuas in ocu
lis tuis. ⁊ dabo p̱xio tuo.
p ⁊ dormiet cū vxoribꝰ tuis
in oculis ſolis hꝰ. Tu eīm
feciſti abſcondite. ego aūt
faciam v̄bum iſtud in con
ſpectu omnis iſrl̄. ⁊ in con
q ſpectu ſolis hꝰ: ⁊ dixit dd̄
r ad nathan. Peccaui domi
no. Dixitq̄ȝ nathan ad da-
s uid. dominus quoq̄ȝ tran-
a ſtulit peccatum tuum. Nō
b morieris. verūtñ qm̄ blaſ-
phemare feciſti inimicos
nomen dñi ꝓpter v̄buȝ hꝰ
filius q̄ natus ē tibi morte
moriet̄ ⁊ reuerſus eſt na-
c than in domū ſuam. Per-
cuſſitq̄ȝ dñs paruulū queȝ
d peperit vxor vrie dauid: ⁊
e deſperatꝰ ē. Deſ̄catuſq̄ȝ ē

ſiſſimū ⁊ maxime ꝯ textꝰ planos hꝰ hyſtorie. Vñ dauid rep̄hendit̄ a deo tanq̄ȝ adulter p̱ ꝓph̄am. ꝙ q̄dē pctm̄ etiā verificat̄ p̱ cōfeſſionē ipſiꝰ dauid. vt. ī. xij. ca. ⁊ in alijs mlt̄is locis. Si aūt fictio iſta Ra. ſa. ⁊ alioꝝ ſequētiū eēt vera. tunc dauid nunq̄ȝ fuiſſet reꝰ illiꝰ adulterij. nā vxor vrie eēt libera a die dationis libelli q̄ preceſſerat t̄ps p̄me ꝯiunctionis dauid cū ea vtȝ manifeſte. Cām aūt quā aſſignat Ra. ſa. ad dationē hꝰ libelli repudij. dicit ꝙ hoc fiebat ad finē ꝙ ſi viri in bello morerent̄ vxores libere poſſēt cōtrahere q̄ q̄dē cauſa eſt penitꝰ inanis ⁊ vacua. Nā lȝ talē libellū repudij nunq̄ȝ darent adhuc vxores poſſēt ꝯtrahere maritis mortuis. maifeſte eſt eīm. ꝙ in morte alteriꝰ ꝯiugis ſoluit̄ vinculū m̄rīmoniale. etiā ſi libelluȝ repudij nō p̄cederet vn̄ talia nō vident̄ interponenda inter expoſitiōes ſacraꝝ ſcripturarū niſi forte ad detegēdū errorē male ſentientiū. vel i deriſiōe tal̄r fabulātiū.

¶ Replica.

In ca. xj. vbi poſtilla. allegat dcm̄ Rabi ſa. de libello dato vxoribꝰ a viris p̱cedentibꝰ ad bella ⁊ cetera q̄ inde ſequunt̄ Iſtud dcm̄ Bur. rep̄hendit ſicut rep̄hēſione dignū ē. ꝫ ꝙ dicit hmōi erronea dicta i expoſitiōe ñ miſcenda. nō videt̄ erudite dictū. q̄r ſcti doctores hereſes ⁊ errores in libris ſuis explicant. nō vt approbāt ꝫ vt derideant. ⁊ falſitatē eoꝝ oñdant. ita ⁊ hic poſtil. facit. q̄r ⁊ dauid cōmiſiſſe adulteriū ſepe oñdit̄. nec eū rigore hꝰ dicti Ra. ſa. ab adulterio excuſari p̱mittit. nec videt̄ poſſe excuſari ſtante etiā dicto ra. ſa. q̄r ⁊ ſi talis libellus daret̄ an̄ tñ mortē ſui mariti nō haberet effectū. qm̄ an̄ mortē ꝯiuncta alteri ad ulteriū ꝯmiſiſſet. ſicut in ꝓpoſito caſus berſabee habet.

¶ Caplm̄. xij.

a Miſit ergo dñs. hic ꝯñr deſcribit̄ humilis recognitio pcti. ⁊ p̄mo ponit̄ peccantis rep̄henſio. ſcd̄o rep̄henſi humilis cōfeſſio. ibi. Et dixit dd̄ ad nathan. Prima in duas. q̄r primo i rep̄henſiōe dd̄ parabola p̄ponit̄. ſcd̄o exponit̄ ibi. Dixit āt nathan. Circa primū d̄r. b ¶ Duo viri erant. ſ. dd̄ ⁊ vrias c ¶ Paup̱ aūt nihil ⁊c̄. i. vxorē vnicā. dd̄ aūt habebat plures. vtȝ ex ſupradictis. d ¶ Quā emerat dando p̱ ea dotē. e ¶ Et nutrierat. q̄r acceperat eā puulā. f ¶ De pane illiꝰ co. ⁊c̄. q̄r cōicabat cū eo in cibo ⁊ lecto. g ¶ Cū aūt p̱egrinꝰ ⁊c̄. i. dyabolꝰ q̄ alienatꝰ eſt a cōmunitate ciuiū celeſtiū p̱ obſtinationē in pctō cui dd̄ fecit cōuiuiū p̱ cōſenſū in adulteriū ⁊ homicidiū in opꝰ deductū. q̄r dyabolꝰ i talibꝰ delectat̄. talē aūt parabolā cōpoſuit nathan ipſi dd̄. vt ignorans ſeip̄m ꝯdēnaret ⁊ ſic frontē nō haberet defendēdi pctm̄ ſuū. id̄ ſubdit̄ ſniā dd̄. h ¶ Filiꝰ mortis ē vir q̄ fecit h̄. i. dignꝰ morte ꝓpter horrorē facti. i ¶ Quē reddet in q̄druplū. h̄ ſententiauit ſm̄ legē q̄ habet̄ Exo. xxij. ſ. ꝙ p̱ furto ouis reddat̄ q̄druplū ⁊ ſic factū ē ei. q̄r p̱ morte vrie mortui ſunt q̄tuor filij eiꝰ. ſ. primꝰ filiꝰ berſabee abſalon. ammon. adonias. vt hr̄ ex ſeq̄ntibꝰ. Dixit aūt nathan. h̄ ꝯñr h̄ parabola p̄dicta exponit̄ ꝯ ip̄m dd̄. Et pȝ ſnia ex p̄dictis paucis exceptis q̄ diſcurrent̄. l ¶ Et vxores do. tui in ſi. tuo. lȝ nō ligat̄ ꝙ dd̄ vxores ſaulis accepit dñs tantā poteſtatē ei dedit ꝙ poterat accipe. ⁊ forſitan aliq̄s accepit. q̄r nobiles erant nō eīm oīa ſcp̄ta ſūt. m ¶ Vriā ethe. p̱cuſ. gla. q̄r ex eiꝰ mādato factū fuit. vt pȝ ex p̄dictis. ⁊ ille facit reȝ cꝰ auc̄te fit n ¶ Q̄obrem nō recedet gladiꝰ de do. tua. q̄r frater occidit fratrē. vt abſalon ammon vt hr̄ ca. ſeq̄. ⁊ ſalomon adoniaȝ. vt hr̄. ī. iij. li. ij. ca. Et filius iſurrexit ꝯ patrē. ſ. abſalon ꝯtra dd̄. vt hr̄. ī. xv. ca. id̄ ſubditur. o ¶ Ecce ego ſu. ſup̱ te ma. de do. tua. ſ. abſalon filiū tuū volentē iuadere regnū p ¶ Et dormiet ⁊c̄. i. maifeſte corā omnibus ꝑut hr̄. ī. xv. ca. q ¶ Et dixit dauid. Hic ꝯñr ponit̄ ipſius dauid humilis cōfeſſio ⁊ pene temperatio. ⁊ ſecundo hūana cōſolatio. ibi. Et ꝯſolatꝰ eſt. tercio reaccipit̄ hiſtorie narratio ibi. Igit̄ pugnabat. Circa primū d̄r. q ¶ Et dixit dauid. ore ⁊ corde. ¶ Peccaui dño. nō defendēs peccatū ſuū. ꝫ hūilit̄ recognoſcens. ꝓpter qd̄ ſequitur pene t̄patio. cū d̄r. s ¶ Dominꝰ q̄ȝ tranſtulit pctm̄ tuum q̄ſtū ad culpā remittendo ꝓpter pniam tuā. ⁊ q̄ſtū ad penā t̄pando eā. q̄r lȝ ſis homicida ⁊ morte dignꝰ: tñ. a ¶ Nō morieris i ꝓpria p̱ſona. ꝫ in filio tibi nato. cꝰ cā ſubditur. b ¶ Qm̄ blaſphe. ⁊c̄. q̄r hoies ignorātes ⁊ mali ex hoc blaſphemabāt iudicia dei occulta. dicētes eū iniuſte egiſſe. reprobando ſaul. ⁊ eligendo dd̄. q̄ ſatis peiora fecerat q̄ȝ ſaul. c ¶ Percuſſitq̄ȝ dñs puulum infirmitate incurabili ſimpl̄r p̱ naturā. id̄ ſbdit̄. d ¶ Et deſpe. ē. ſ. dd̄ de ſanatione pueri p̱ viā nature ⁊ artis medicine q̄r tñ deꝰ poterat eū ſanare. id̄ ſubdit̄. e ¶ Deſ̄catuſq̄ȝ eſt dd̄ ⁊c̄. q̄r ne

dauid dñm ꝓ puulo ⁊ ieiu
nauit dd̕ ieiunio: ⁊ ingreſ-
ſus ſeorſū iacuit ſuꝑ terrā
Venerūt āt ſeniores domꝰ
eꝰ cogentes eū vt ſurgeret
de t̄ra. Qui noluit nec co-
medit cum eis cibū. Acci-
dit aūt die ſeptima vt mo-
reretur infans: timuerūtq; ſer
ui dd̕ nūciare ei ꝙ mortuꝰ
eēt puulus. Dixerūt enim
Ecce cū puulus adhuc vi-
ueret loq̄bamur ad eū et nō
audiebat vocē noſtrā q̄n-
tomagis ſi dixerimꝰ mortu
us eſt puer ſe affliget. Cum
ergo dd̕ audiſſet ſuos ſu-
os muſitātes: intellexit ꝙ
mortuꝰ eēt infantulꝰ. Di-
xitq; ad ſuos ſuos. Num
mortuꝰ ē puer: Qui rñde-
rūt ei. Mortuꝰ ē. Surrexit
ergo dauid de terra ⁊ lotꝰ vn
ctuſq; ē. Cūq; mutaſſet ve-
ſtē. ingreſſus ē domū dñi
⁊ adorauit ⁊ venit i domū
ſuā: petiuitq; vt ponerent
ei panē ⁊ comedit. Dixerūt
aūt ei ſui ſui. Quis eſt ſer-
mo quē feciſti. Propter īfan
tē cū adhuc viueret ieiuna
ſti ⁊ flebas mortuo āt pue
ro ſurrexiſti ⁊ comediſti pa
nē. Q̄ ait. Propter infantē
f dum adhuc viueret ieiuna
g ui ⁊ fleui. Dicebam enim.
h Quis ſcit ſi forte donet eū
mihi dñs ⁊ viuat infans.
Nunc aūt qr mortuus eſt
q̄re ieiuno. Nunq̄d pote-
ro reuocare eum amplius.
Ego vadam magis ad eū:
ille vero nō reuertetur ad me
i Et ꝯſolatꝰ eſt dauid berſa
bee vxorē ſuā ingreſſuſq;
k ad eā dormiuit cū ea Que
genuit filiū ⁊ vocauit no-
l men eius ſalomō ⁊ dñs di
m lexit eū. Miſitq; eū in ma-
nu nathan ꝓphe: ⁊ voca-
uit nomen eiꝰ amabilē dño
n eo ꝙ diligeret eū dñs Igi
tur pugnabat ioab ꝯ rab-
bath filiorum ammon ⁊ expu
gnabat vrbē regiā. Miſit-
q; ioab nuncios ad dauid
dicens. Dimicaui aduer-
o ſum rabba: ⁊ capienda eſt
p vrbs aq̄rum. Nunc igr̄ ꝯgre-
ga reliquā ꝑtē ppl̄i: ⁊ obſi-
de ciuitatē ⁊ cape eā ne cū
a me vaſtata fuerit vrbs no
mini meo aſcribatur victoria
Congregauit itaq; dauid
omnem ppl̄m ⁊ ꝓfectꝰ eſt
aduerſum rabba. Cūq; di-
q micaſſet cepit eam. Et tulit
diadema regis eorum de ca-
pite eiꝰ: pondo auri talen-
tū habens gēmas ꝑcioſiſſi
r mas ⁊ impoſitum eſt ſuꝑ
caput dauid. Sed ⁊ ꝑdā ci-
uitatis aſportauit multam
s valde: ppl̄m q̄z eius addu
cens ſerrauit ⁊ circumegit
ſuper eos ferrata carpenta
Diuiſitq; cultris ⁊ trāſdu
xit in typo laterum. Sic fecit
vniuerſis ciuitatibꝰ filiorum
ammon. Et reuerſus ē dd̕
⁊ omnis exercitus in hie-
ruſalem.

Cap. xiij.

Factū eſt aūt poſt hec
vt abſalon filij dd̕ ſo-
rorē ſpecioſiſſimā vocabu
lo thamar adamaret am-
mon filiꝰ dauid ⁊ deperiret i
eam valde ita vt ꝓpter amo
b rem eꝰ egrotaret. qr cū eēt
vgo difficile ei videbatur vt
quippiam inhoneſte ageret

fiebat ſi verbū dñi de morte pueri fuiſſet dictū ꝑ ſniam diffinitiuā. qr tunc nō oraſſet ꝓ eiꝰ ſanitate. aut ꝑ cōminationē tm̄. ſicut Jone. iij. dr̄. Adhuc. xl. dies ⁊ niniue ⁊c. que tm̄ nō fuit ſubuerſa eo ꝙ niniuite egerūt pn̄iam ꝓpter hoc dd̕ interrogatꝰ de fletu ꝓ puero q̄diu viuebat ⁊ cōſolatione ſua ipo mortuo de q̄ mirabantur hoīes ſui vt3 in l̄ra rñdit

f Dum adhuc viueret ieiunaui ⁊ fleui ꝓ eiꝰ ſanitate impetrāda. g Dicebā eīm .i. in corde meo cogitabā h Quis ſcit ſi forte donet ⁊c. ꝓpter pn̄iam ⁊ afflictionē meā. i Et cōſolatus ē. Hic ꝯñr ponitur ipiꝰ dd̕ aliqualis ꝯſolatio eo ꝙ dominus pctm̄ ſuū remiſerat q̄tū ad culpā ⁊ tꝑauerat q̄tū ad penā vt ꝑdcm̄ eſt. ⁊ predictū ē. ⁊ iō ꝯñr. Cōſolatꝰ ē berſabee vxorē ſuā. de morte pueri. k Que ge. filium ⁊ vo. no. eiꝰ ſalomon. q̄ interꝑtatur pacificus. ⁊ hoc fuit ex ordinatiōe diuiā. fuit eīm ipi dd̕ reuelatū ꝙ poſt eū regnaret. ⁊ in tāta pace ꝙ tēplū dñi edificaret ſicut ꝓmiſſū fuerat dd̕ a dño. ſ. vij. ca. l Et dñs di. eū. dando ſibi gr̄am in ſua iuuētute q̄uis errauerit in ſenectute. vel dr̄ ꝙ dñs dilexit eum eo ꝙ dñs dedit ſibi bona naturalia ex ꝑte corporis ⁊ aīe. m Miſitq; eū i manu nathan ꝓphe. vt ꝑ eū ſctē nutriretur. et bn̄ doceretur. vt ſic poſtea ad regnū aptior efficeretur. n Igitur pugnabat interpoſito pctō dd̕ q̄tū adulteriū ⁊ homicidiū. hic reuertitur ſcriptura ad cōplendū hiſtoriā ſ. inchoatā. x. ca. d̕ expugnatione filiorum ammon. cū dr̄. Igitur pugnabat ioab ꝯ rabbath q̄ erat ciuitas principalis ⁊ regia. ꝓpter qd̕ rex ⁊ bellatores ſui poſuerūt ſe in ea. o Capiēda eſt vrbs aq̄rum qr circa eā erāt aq̄ ⁊ paludes. in quibꝰ cōfidebant interiores. ſ3 his nō obſtātibꝰ ioab tm̄ fecerat ꝙ erat in ꝓxio capiēda. p Cōgrega reliquā ꝑtē ppl̄i. Ex quo p3 magna fidelitas ipiꝰ ioab erga dd̕. qr victoriā ſuo labore ꝓcuratā noluit ei aſcribi. q Et tulit diadema regis eorum. hoc eſt idoli ipſorum q̄ vocabatur melchon. ⁊ interpretatur rex eorum. r Et interpoſitū eſt ⁊c. ꝑmo tm̄ cōflauit et purgauit metallū. ſcḋm purgationē legis ⁊ poſtea fecit inde ſibi diadema. Sed ſi hoc dicatur vr̄ dauid feciſſe ꝯtra legem Deu. vij. vbi dr̄. Sculptilia eorum igne ꝯbures. ⁊ nō ꝯcupiſces aurū ⁊ argentū de quibꝰ facta ſūt ⁊c. Ad qd̕ dicendū ꝙ iſtud ꝑceptū intelligitur tm̄ de ciuitatibꝰ ⁊ ppl̄is q̄ erant intra terminos terre ꝓmiſſiōis qr d̕ eis loquitur. ſicut p3 ibidē ppl̄s āt ammonitarum nō erat cōtentꝰ intra termios terre ꝓmiſſionis. s Ppl̄m q3 ⁊c. qd̕ nō eſt intelligendum de toto ppl̄o ammonitarum. ſed de illis ſolū q̄ cōſiliū dederāt ꝙ fieret vituꝑium nuncijs ſuis. quia miſerat eos bona intentione ad cōſolatiōem regis ⁊ reddiderūt malū ꝓ bono. ⁊ ideo voluit ꝯ eos exercere rigorē iuſticie. ne decetero aliquis attentaret ſimile facere.

Cap. xiij.

a Factū eſt aūt f Poſtq̄ deſcripta ē trāſgreſſio dauid ⁊ eius punitō occulta ꝑ pueri mortē. hic ꝯñr deſcribitur eiꝰ pūitio manifeſta ⁊ qr peccauerat ꝑ homicidium ⁊ adulteriū. iō primo deſcribitur primogeniti ſui interfectō. ſecūdo vxorum ſuarum cognitio. c. xvj. tercio ꝯ eū ppl̄i rebellatio. c. xx. Circa primū ꝯſiderandū ꝙ ꝑmogenitꝰ dd̕ occiſus eſt: eo ꝙ ſororē ſuā thamar violenter deflorauit. ⁊ iō ꝑ̄ deſcribitur ſtupratio ſororis. ſecūdo ꝯceptio rancoris in corde abſalon ibi. Porro nō ē locutus abſalō. tercio vindicatio pudoris. ibi. Factū ē aūt pꝰ hec ⁊c. Circa primū dr̄. Factū ē aūt pꝰ hec ⁊c. qr in vīdictā pctōrum dd̕ āmon ꝑmogenitus eiꝰ amore illicito exarſit in ſororē ſuā. ita ꝙ infirmabatur ꝓpter eam. quia paſſiones exceſſiue amoris odij vel timoris. ⁊ hmōi mirabiliter immutant corpus. b Quia cum eēt vgo ⁊c. nō qr formidaret inhoneſtatē. ſed qr filie regis vgīes clauſe intra domū cuſtodiebantur. ita ꝙ ſibi impoſſibile videbatur ꝙ poſſet

ei⁹ hr̃e pñtiã ad exercẽdũ ſuã luxũriã c ¶ Erat ãt ammõ amic⁹ noie ionadab ₰c.i.aſtut⁹ q₂ ad finẽ malũ ſciebat in uenire media opoꝛtuna ſic p₃ p malũ cõſiliũ qð dedit ipi ãmon.₰ p₃ lr̃a vſq₃ ibi. d ¶ Vt faciat in oculis meis duas ſoꝛbiciunculas.i.duo pulmenti genera ad ſoꝛbendum apta. Cetera patent vſq₃ ibi. e ¶ Infer cibũ in cõclaui.i. in loco ſecreto ₰ remoto.qð dicebat vt poſſet ea abuti.vt₃ ex cõ ſequẽtib⁹. ſequitur. f ¶ Loquere ad regẽ ₰ nõ negabit me tibi ħ vr̃ eẽ ꝯtra legẽ Leui.xx. vbi ꝓhibetur matrimoniũ fratris cũ ſoroꝛe. ſiue ſit de patre tñ ſiue de matre. ₰ multofoꝛtius de vtroq₃. Ad qð rñdet Ra.ſa.ꝙ dd ceꝑit matrẽ thamar in bello.₰ circũciſis vnguib⁹ ₰ pactis alijs q̃ ad hoc reqrunt.vt hr̃ Deut.xxj.c.₰ accepit eã vxoꝛẽ.verũ tñ tunc erat impgnata de viro quẽ prius hũerat hñs in vtero iſtã thamar ₰ ĩðo nõ erat filia naẗal ipſi⁹ dd. ꝑpter ꝙ fili⁹ eius poterat eã hr̃e vxoꝛẽ ſm legẽ. g ¶ Et exoſam illã habuit. q̃a ſicut dicunt hebrei i eius defloꝛatione leſus fuit intãtũ ꝙ doloꝛ ſequẽs maioꝛ fuit delectatõe ꝓcedẽti h ¶ Mai⁹ ẽ hoc malũ.ſ. me expellendo ꝯfuſibiliter ſicut meretricẽ q̃ꝫ ꝙ me violenter defloꝛaſti. q̃a poterat eã accipere i vxoꝛẽ. i ¶ Que induta erat talari tunica. In heb.hr̃ ſerica tunica. k ¶ Que aſpergẽs ci.cap.ſuo ₰c.hoc nõ fecit thamar ſtatĩ cũ eiecta fuit ab ammon q₂ ſe ipſam ſcandalizaſſet ħ poſtq₃ venit ad domũ fratris ſuis. ĩðo ſubdiť. Ibat ingrediẽs ₰ clamãs. l ¶ Manſit itaq₃ tha.cõ. magis volens innupta manere q̃ꝫ aviro ſibi dato violata inueniri.₰ ex hoc pat₃ cõtinẽtia ₰ puritas illius tp̃is invirginibus deſponſandis. m ¶ Cũ aũt audiſſet rex dd v̈ba hec cõtriſtatus eſt valde.tũ q₂ filius ſuus deũ offenderat faciendo opus nephariũ.tum q₂ filia ſua adoptiua erat vitu perata ſimppetuum. n ¶ Et noluit cõtriſtari ₰c.videť ꝙ dauid in hoc grauiter peccauerit. q₂ non ſolũ tenebatur filium increpare.ſed etiã interficere.vt videť p̄ro virginis violenta defloꝛatione. Dõm ꝙ nõ habebat ſibi infligere penã moꝛtis.nec rõne defloꝛationis nec rõne violentie ꝓ. mũ p₃ q₂ ammon et thamar erant pſone libere nullo vinculo mr̃imoniali alligate non ſolum p matrimoniũ cõſummatiõnẽ.ħ nec etiam per affidationẽ. Lex aũt nõ imponit penam moꝛtis talibus. vnð deute.xxij.vbi pena moꝛtis infligiť v̈gini defloꝛate i domo paterna:lex illa loq̄tur de virgine alteri affidata. ſicut ibidẽ diffuſius fuit declaratũ.ſiľr ſcðo pt₃. q₂ illa violentia ₰ totũ factũ erat occultum nec poterat defloꝛatio ₰ violentia ꝓbari niſi p q̃rimoniã ipſi⁹ thamar ₰ ſui coꝛpoꝛis oñſionẽ.qð ipſa nõ fecit: imo ſimpliciť tacuit.₰ de cõſilio fratris ſui abſalon.vt p₃ in lr̃a. ₰ ĩð dauid nõ habebat viam interficiẽdi ammon iuſte tenendu₃ eſt tñ ꝙ aliť coꝛripuit eũ ſecrete.l₃ nõ ſit ſcriptũ.i tali aũt coꝛrectione d₃ expectari opoꝛtunũ tp̃s ₰ alie circumſtantie.₰ ſic intelligiť qð ħ dr̃ n ¶ Noluit cõtriſtari ſpm̃ ammon filij ſui.ſ.ꝑtũc.q₂ erat debilis ₰ infirm⁹ ₰ dolens defacto qð pt₃ ex ħ ꝙ habebat thamar odio.q₂ ₰ ſi non dolebat rõne culpe dolebat tñ rõne leſionis incurſe vt ꝓdictũ eſt. Si aũt q̃rať q̃re dauid nõ coegit ammon ad acipiendũ thamar vxoꝛẽ.p₃ rñſio. q₂ ꝑpť odiũ ꝯ eã ꝯceptu₃ ꝓbabile erat ꝙ iterfeciſſet eã. o ¶ Poꝛro nõ eſt locutus.hic conſequẽter deſcribiť ꝯceptio rancoꝛis.q₂ abſalon iſtam iniuriã ſibi et ſoroꝛi factam tenuit in coꝛde ſuo clauſa₃ ₰ ideo magis fuit rancoꝛ odij augmentat⁹ q̃ꝫ ſi p aliq̃ ſcã vel ſigna exterioꝛa fuiſſet ex ꝑpalat⁹.q₂ virtus vnita foꝛtioꝛ ẽ ſeipſa diſꝑſa. p ¶ Factũ eſt aũt.hic p̄nr poniť ꝑdicte

c cum ea. Erat autẽ ammon amicus noie ionadab fili⁹ ſemmaa fr̃is dauid vir prudẽs valde. qui dixit ad eũ Quare ſic attenuaris macie fili regl p ſingulos dieſ Cur ñ indicas mihi. dixitq₃ ei ammon. Thamar ſoroꝛẽ fr̃is mei abſalon amo Cui rñdit ionadab. Cuba ſup lectũ tuũ ₰ languoꝛẽ ſimula:cunq₃ venerit pr̃ tu⁹ vt viſitet te dic ei. Veniat oro thamar ſoroꝛ mea: vt det mihi cibũ ₰ faciat pulmentũ vt comedã ð manu ei⁹. Accubuit itaq₃ ammõ ₰ q̃ſi egrotare cepit. cunq₃ veniſſet rex ad viſitandu₃ eum ait ammon ad regem
d Veniat obſecro thamar ſoroꝛ mea vt faciat in oculis meis duas ſoꝛbiciunculaſ ₰ cibũ paruum capiã de manu ei⁹. Miſit g̃ dd ad thamar domũ di. Veni in domum ammon fr̃is tui ₰ fac ei pulmentũ. Venitq₃ thamar in domũ ammon fratr̃ ſui ille ãt iacebat. Que tollens farinã cõmiſcuit et liq̃faciens in oculis ei⁹ coxit ſoꝛbiciũculas. tolleſq₃ qð coxerat effudit ₰ poſuit corã eo ₰ noluit comedere Dixitq₃ ãmon. Eijcite vniuerſos a me. cunq₃ eieciſſent oĩs dixit ammon ad
e thamar. Infer cibu₃ in cõclaui: vt veſcar de manu tua. Tulit g̃ thamar ſoꝛbiciunculas q̃s fecerat ₰ itulit ad ammon fratrẽ ſuũ in cõclaui.cunq₃ obtuliſſet ei cibũ:appꝛhendit eã ₰ ait. Veni cuba mecum ſoroꝛ mea. Que rñdit ei. noli frater mi. noli oppꝛimere me neq₃ ei hoc fas ẽ in iſr̃l. noli facere ſtulticiã hãc. Ego ei ferre nõ potero obpꝛobꝛiũ meũ: ₰ tu eris q̃ſi vn⁹ de inſipiẽtib⁹ in iſr̃l. q̃npo
f ti⁹ loq̄re ad regẽ ₰ nõ negabit me tibi. Noluit aũt ammon acq̃eſcere ꝓcib⁹ eius ſ₃ ꝑualẽs virib⁹ oppꝛſſit eã
g ₰ cubauit cũ ea. Et exoſa₃ ea₃ habuit odio magno nimis.ita vt mai⁹ eẽt odium q̃ oderat eã.amoꝛe q̃ ante dilexerat. dixitq₃ ei ammõ Surge ₰ vade. Que rñdit
h Maius eſt hoc malum qð nunc agis aduerſu₃ me q̃ꝫ qð añ feciſti expellens me Et noluit audire eam. ſed vocato puero q̃ miſtrabat ei dixit. Eijce hãc a me foras ₰ claude oſtiũ poſt eã.
i Que induta erat talari tunica. huiuſcemodi eñ filie regis v̈gines veſtib⁹ vtebanť. Eiecit itaq₃ eã miniſter illi⁹ foꝛas:clauſitq₃ fo
k res poſt eã. Que aſꝑgens cinerẽ capiti ſuo ſciſſa talari tunica iꝑoſitiſq₃ manib⁹ ſup caput ſuũ ibat igrediẽſ ₰ clamãs. dixit aũt ei abſalon fr̃ ſu⁹. Nũq̃d ammõ fr̃ tu⁹ cõcubuit tecũ. ſed nũc ſoroꝛ tace fr̃ tu⁹ ẽ. Neq₃ affligas coꝛ tuum p hac re.
l Manſit itaq₃ thamar cõtabeſcẽs in domo abſalõ fra
m tris ſui. Cum aũt audiſſet rex dd verba hec ꝯtriſtat⁹
n eſt valde. ₰ noluit ꝯtriſtari ſpm̃ ammõ filij ſui. q̃m diligebat eu₃: q₂ pꝛimogenit⁹
o erat ei. Poꝛro nõ eſt locut⁹ abſalõ ad ãmon nec malũ nec bonũ. Oderat ei abſalon ammõ: eo ꝙ violaſſ₃
p thamar ſoroꝛẽ ſuã. Factu₃

miurie vindicatio mō tñ ꝓditorio.q꞉ abſalon vocauit am‑
mon ad prandiū.q̄ſi factū eēt totalit̄ oblitū ⁊ tunc interfe‑
cit eū ⁊ p꞉ lr̄a paucis exceptis q̄ diſcurrent. q ¶ Ut ton‑
derent oues abſalon.tūc eīn faciebāt antiq̄tus magna cō
uiuia in memoriā patriarchaꝝ q̄ fuerūt paſtores ouiū. vt
hr̄ Geū.xlvij. ¶ r
¶ Cū aūt cogeret eū.ſ.
obnixe rogaret pa‑
trē ſuū. s ¶ Et no‑
luiſſet ire. bñdixit ei
impc̄ādo bona ſibi
abſalon.⁊ amicabili‑
ter ſe excuſando.
t ¶ Si nō vis venire
in pſona ꝓpria. v
Ueniat obſecro ⁊c̄.
q̄ repn̄tat pſonā tuā
tāq̄ ꝑmogenitus.
x ¶ Obſeruate cum
temulent⁹ ⁊c̄.q꞉ tūc
nō poterit ſibi p̄ca‑
uere. y ¶ Nolite ti‑
mere ego ſum.q̄ p̄ci‑
pio.q.d.fctm̄ ſup me
accipio. ⁊ vos defen‑
defendā.vn̄ creden‑
dū eſt ꝙ abſalō fugi‑
ens duxit eos ſecuꝫ.
5 ¶ Aſcenderūt ſin‑
guli mulas ſuas. lꝫ
eīn eēt ꝓhibitū filijs
iſrl̄ ne facerent cōmi‑
ſceri aīalia diuerſe
ſpēi vt hr̄ Leui.xix.
tñ poterant vti aīali‑
bus ex tali cōmixti‑
one generatis cuiuſ‑
modi ſunt mule.
a ¶ Fama ꝑuenit ad
dauid. q꞉ de tali fcō
fama cito volat.ſeq̄t
b ¶ Percuſſit abſa‑
lon ⁊c̄.q꞉ i talib⁹ pl⁹
cōiter dr̄ in pn̄. q̄ ſit
in veritate.
c ¶ Ammō ſol⁹ mor‑
tu⁹ eſt.Ex h̄ dicūt a‑
liqui ꝙ iſte ionadab
erat nathan ꝓpheta
⁊ ꝙ erat binomi⁹ di‑
centes ꝙ ſpū ꝓpheti‑
co ſciuit ſolū ammō
mortuū.q꞉ cū eēt ab‑
ſens via hūana ſcire
nō potuit ſed iſtud
dcm̄ p꞉ falſuꝫ ꝑ illō
ꝙ iſte ionadab dede‑
rat ammon peſſimū
cōſiliū de ſorore ſua
defloranda.vt ptꝫ ꝑ
p̄dicta qḋ nullo mō
feciſſet ꝓpheta dñi.qḋ ergo dixit.ſolus ammon mortuus
eſt.hoc nō dixit certitudinaliter ſed cōiecturalit̄ tm̄. eo ꝙ
nouerat odiū obſalon cōtra ammon.⁊ cām odij.vt ptꝫ ex
p̄dictis.Cetera patēt vſq̄ ibi. d ¶ Porro abſalon fugi‑
ens ⁊c̄.q꞉ attinebat ei ex pte matris.erat eīn pat̄ maacha
matris abſalon.vt hr̄ ex ſupradictis.iij.ca. e ¶ Luxit er‑
go dauid filiū ſuū ammō ⁊c̄.magis ꝓ morte ſpūali q̄ cor‑
porali eo ꝙ fuerat occiſus actu ebri⁹. f ¶ Ceſſauitq̄ rex
⁊c̄.eo ꝙ reuoluerat i aīo āmon flagitiū,⁊ ſic iuſto dei iudi‑
cio eū fuiſſe occiſum.⁊ hoc eſt qḋ ſubdit̄.eo ꝙ cōſolat⁹ eſ‑
ſet ſup ammon interitu.

¶ In ca.xiij.vbi dr̄ i
poſtil.Ceſſauitq̄ rex dd̄ ꝑ ſe q̄ abſalon ⁊c̄. ¶ Additio.
v Ui in tranſlatiōe nr̄a hr̄.⁊ ceſſauit dd̄ rex.in heb.
eſt quoddā verbū equiuocū qḋ vno mō idem ſi‑
gnificat ꝙ ceſſare vel cōſūmare.Alio mō ſignifi‑
cat ideꝫ qḋ deſidera‑
re ſeu ꝯcupiſcere.vn̄
vt vr̄ in ſecūda ſigni‑
ficatiōe poſſet ꝓpri⁹
intelligi. Nā dauid
nūq̄ inchoauit nec i‑
cepit pſeq̄ abſalō vtꝫ
ex dictis in hoc ca.⁊
tō improprie dicere‑
tur.Ceſſauit a pſecu‑
tione.ſilr̄ vbi tranſla‑
tio nr̄a hꝫ pſeq̄ abſa‑
lon.in heb.vt egredi‑
ret̄ ad abſalon c⁹ ſen‑
ſus eſt ꝙ dauid deſi‑
derabat ſeu cōcupi‑
ſcebat egredi ad reci‑
piendū abſalō eo ꝙ
cōſolat⁹ eſſet ⁊c̄. Et
hic ſenſus magis cō‑
ſonat eū immediate
ſeq̄nti vbi dr̄.Cogno‑
uit ioab ꝙ cor regis
eēt verſum ad abſa‑
lon qḋ ſonat idē qḋ
egredi ad recipiēdū
eū.ſm̄ eīn primā ſi‑
gnificatiōnē q̄ dicit
eum ſolū ceſſare a ꝑ‑
ſecutōe.nō ita pfecte
intelligeret̄ cor regꝭ
eſſe ꝯuerſum ad abſalō
ſꝫ ſolū ꝙ ceſſaret a ꝑ‑
ſecutione eius ⁊c̄.
¶ Replica.
t In ca.xiij.no‑
tat burg.no‑
ſtrā tranſlati‑
onē ſicut ⁊ poſtil. fa‑
cit in tractatu ſuo de
dr̄a tranſlationis no‑
ſtre ⁊ hebraice verita‑
tꝭ.Rn̄det hic be. hie‑
ro.ꝓ q̄ nō recipio lu‑
cramen.ſꝫ ſolū ꝓ po‑
ſtil.auctoritas ei be.
Hiero.⁊ nr̄e tranſla‑
tionis ꝑ eccleſiā rece‑
pte defendit ſemet‑
ipſaꝫ. ¶ Ca.xiiij.
a t Intelligens
aūt.Deſcri‑
pta pena dd̄
rōe homicidij.h̄ ꝯn̄r
deſcribit̄ ei⁹ pena rō‑
ne adulterij ꝑ hoc ꝙ
abſalon filiū ei⁹ ipm̄ fugauit.⁊ vxores ei⁹ carnalit̄ cogno‑
uit.⁊ h̄ fcm̄ enorme oīb⁹ maifeſtauit.igit̄ circa h̄ ſic ꝓcedi‑
tur.q꞉ p̄ deſcribit̄ ipius abſalon reuocatō.ſcd̄o ꝯ patrē cō‑
ſpiratio ca.xv.Circa primū p̄mittit̄ mulieris informatio‑
ſcd̄o informate petitio ibi. Igit̄ cū igreſſa fuiſſet.tercō. pe‑
titionis interp̄tatio ibi.Dixit ḡ mulier.q̄rto regis ꝯceſſio
ibi.Et ait rex ad ioab.Circa primū dr̄. a ¶ Intelligēs āt
ioab ⁊c̄.q꞉ videbat eū cōſolatū de morte āmon ⁊ ſuſpiran‑
tē p⁹ abſalō. b ¶ Ad.the.nomē ē ville de q̄ fuit amos ꝓ‑
pheta ⁊ i t̄minis illi⁹ ſt̄ paſcua bona. c ¶ Et tulit inde mu‑

q Factū eſt aūt poſt tp̄s biennij vt
tonderent̄ oues abſalon i
balaſor que ē iuxta ephra‑
im. Et vocauit abſalon om‑
nes filios regꝭ: veniteq̄ ad
regem.⁊ ait ad eum. Ecce
tondent̄ oues ſerui tui. ve‑
niat oro rex cū ſeruis ſuis
ad ſuū ſuū. Dixitq̄ rex ad
abſalon. Noli fili mi: noli
rogare vt veniam⁹ oēs:⁊
r grauem⁹ te. Cū aūt coge‑
s ret eū ⁊ noluiſſet ire:bñdi‑
xit ei. Et ait abſalon ad da‑
t v uid. Si nō vis venire veni‑
at obſecro nobiſcū ſaltem
ammon frater me⁹. dixitq̄
ad eū rex. Non eſt neceſſe
vt vadat tecū. Coegit itaq̄
abſalon eū.⁊ dimiſit cū eo
ammon ⁊ vniuerſos filios
regis. Feceratq̄ abſalō cō‑
uiuiū q̄ſi ꝯuiuiū regꝭ. Pre‑
cepat aūt abſalon puerꝭ ſu‑
x is di. Obſeruate cū temu‑
lent⁹ fuerit ammon vino ⁊
dixero vobis ꝑcutite eū ⁊
y interficite.nolite timere.ego
eīn ſū q̄ p̄cipio vobis. Ro‑
boramini:⁊ eſtote viri for‑
tes. Fecerūt ḡ pueri abſa‑
lon aduerſuꝫ ammon ſicut
p̄cepat eis abſalon. Sur‑
5 genteſq̄ oēs filij regꝭ aſcē‑
derūt ſinguli mulas ſuas:
⁊ fugerūt. Cūq̄ adhuc ꝑ‑
a gerēt in itinere.fama ꝑue‑
b nit ad dd̄ dicēs. Percuſſit
abſalon oēs filios regis ⁊
nō remāſit ex eis ſaltē vn⁹.
Surrexit itaq̄ rex dauid ⁊
ſcidit veſtimenta ſua ⁊ ce‑
cidit ſup terrā.⁊ oēs ſerui
illi⁹ q̄ aſſiſtebant ei ſciderūt
veſtimenta ſua. Rn̄dens
aūt ionadab fili⁹ ſemmaa
fr̄is dd̄ dixit ne eſtimet do‑
minus me⁹ rex ꝙ oēs pue‑
c ri regis occiſi ſint. Ammō
ſolus mortuus eſt. qm̄ in
odio abſalō erat poſit⁹ ex
die q̄ opp̄ſſit thamar ſoro‑
rē eius. Nunc ḡ ne ponat
dn̄s me⁹ rex ſup cor ſuum
ꝟbum iſtud dicens.oēs fi‑
lij regis occiſi ſūt.qm̄ am‑
mon ſolus mortu⁹ eſt. Fu‑
git āt abſalon. Et eleuauit
puer ſpeculator oculos ſu‑
os ⁊ aſpexit ⁊ ecce popul⁹
mult⁹ veiebat ꝑ iter deuiū
ex latere montis. Dixit āt
ionadab ad regeꝫ. Ecce fi‑
lij regis adſūt.iuxta ꝟbuꝫ
ſui tui ſic factū ē. Cūq̄ ceſ‑
ſaſſet loq̄ appuerūt ⁊ filij re‑
gis. Et intrātes leuauerūt
vocē ſuā ⁊ fleuerūt. Sed et
rex ⁊ oēs ſui eius fleuerūt
d ploratu magno nimiſ. por‑
ro abſalon fugiēs abijt ad
tholomai filiū ammiur re‑
e gē geſſur. Luxit ergo dd̄ fi‑
liū ſuū ammon multis die‑
bus. Abſalon āt cū fugiſſꝫ
⁊ veniſſet in geſſur fuit ibi
f trib⁹ annis ceſſauitq̄ rex
dd̄ pſeq̄ abſalon:eo ꝙ ꝯſo‑
lat⁹ eēt ſup ammon interitu.

¶ Ca.xiiij.

a Intelligēs āt ioab fili‑
us saruie ꝙ cor regis
b ꝟſū eēt ad abſalō miſit the‑
c cuā ⁊ tulit inde mulierē ſa‑

lierē ſapientē.i.prudentē efficaciter loq̄ntē. d ¶ Lugere
te ſimula ⁊c̄.ex h̄ vr̄ eē falſuȝ ꝙ aliq̄ dicūt hāc mulierē ad
lrām duos filios habuiſſe.quoꝝ vnꝰ interfecerat aliū. q̄ꝛ
tunc nō fuiſſet ſimulatio luctꝰ ſ; veritas.nec eēt locutio fi
guralis.ſ; mag̃ rei geſte.cꝰ ꝯ̄riū dr̄.ſ. Poſuit in os ancille
me oīa v̄ba h̄.vt ver
terē figuraȝ ſmonis
hꝰ. e ¶ Itaq;. Hic
ꝯ̄ñr ponit̃ mulieris i
formare a ioab peti-
tio.cuȝ dr̄. f ¶ Ser
ua me rex.q.d. repu
to me mortuam niſi
iuues me. g ¶ Mu
lier vi. ego ſum. iſtō
erat verū ad lr̄aȝ.
h ¶ Et ancil.tue erāt
duo filij.totū qđ ſeq
tur eſt parabola cō-
ficta ꝓpter illud qđ
explicat̃ poſtea. i
Nulluſq; erat q̄ eos
ꝓhibere poſſet de i-
ſurrectione vnꝰ ꝯ̄ al
terū ⁊ ꝑ ꝯ̄ñs nullus
erat q̄ poſſet ferre te
ſtimoniū ꝯ̄ iterfecto
rē k ¶ Et ꝑcuſſit al
ter alteꝝ.hoc nō di-
xit mulier ꝯfitendo
ꝙ ita eſſet.ſ; repeten
do qđ dicebāt ꝑſecu
tores filij ñ hn̄tes tñ
legitimā ꝓbationeȝ
ꝯ̄ eū.iō ſeq̄t̃. Et ecce
cōſurgens vniuerſa
cognatio ⁊c̄. ſequit̃.
l ¶ Et dele.here.q.d.
nō querūt h̄ amore
cā iuſticie.ſ; ducti he
reditatis cupiditate
vt deuoluat̃ ad eos.
q̄ꝛ ſūt ꝓpinqui. m ¶
Et querūt extingue
re ſcin.meā .i. nomē
meum ⁊ nomē viri
mei defuncti. vt nō
ſit ex pte eiꝰ q̄ noiet̃
in hereditate noſtra
Seq̄tur regis rn̄ſio
n ¶ Ego iubebo ꝓ te
ſ.ꝙ filiꝰ tuꝰ nō mo-
riatur. ſuppoſito ꝙ
tu dicas verū. ⁊ hoc
erat iuſtū.q̄ꝛ filiꝰ eiꝰ nō erat cōfictꝰ de homicidio ꝑ euidē
tiā facti.nec ꝑ teſtes.cū eēnt ſoli i agro.nec ꝑ recognitōeȝ
ꝓpriā. ⁊ iō iſtō debat derelinq̄ iudicio diuio.dato ꝙ ſi eēt
in veritate. o ¶ Dixitq; mulier ⁊c̄.nō cōtenta iſta rn̄ſiōe
p ¶ In me dn̄e ⁊c̄.qđ ſic exponūt heb.⁊ bn̄ vt vr̄. Dn̄e mi
rex ꝓpt̃ mlt̃a negocia magna ⁊ ardua poterit eē ꝙ tu des
obliuiōi iſtud negociū.⁊ tūc in me ⁊ in domo mea erit h̄
iniquitas.i.filius meꝰ interficeret̃ a q̄rentibꝰ eiꝰ ſanguinē
⁊ tu eris innocens.q̄ꝛ ꝑter intētionē tuā iſtō fiet.q.d.pla-
ceat tibi iſtud magis firmare.⁊ me filiū meū aſſecurare.
q ¶ Et ait rex rn̄dens huic petitōi. r ¶ Qui ꝯ̄dixerit tibi
q̄rendo ſanguinē filij tui. s ¶ Adduc eū ad me.⁊ ego cō
peſcā eū t ¶ Que ait.adhuc nō cōtēta iſto rn̄ſo. v ¶ Re
cordet̃ rex ⁊c̄.⁊ eſt intellectꝰ hꝰ mlierꝭ.q.d.ꝓximi q̄ q̄rūt
vltionē de filio meo ſunt multi.nec poſſem oēs cōgrega-
re ſil̃ ⁊ adducere ad te.⁊ ſi adducā vnū vl̃ duos alij interiȝ
int̃ficiūt filiū meū.Et iō recordet̃ rex dn̄i dei ſui.i. firmet

d pientē: dixitq; ad eā. Lugē
te ſimula. ⁊ induere veſte
lugubri ⁊ ne vngaris oleo
vt ſis q̄ſi mulier iā plurimo
tp̄e lugēs mortuū. Et igre
dieris ad regē ⁊ loq̄ris ad
eū ſermōes huiuſcemodi.
Poſuit āt ioab v̄ba in ore
e eius. Itaq; cū ingreſſa fu-
iſſet mulier thecuites ad re
gē. cecidit corā eo ſuꝑ ter-
f rā. ⁊ adorauit ⁊ dixit. Ser
ua me rex. ⁊ ait ad eā rex.
Quid cauſe hēs. Que rn̄-
g dit Heu mulier vidua ego
h ſū: mortuꝰ ē eni vir meꝰ. et
ancille tue erant duo filij q̄
rixati ſūt aduerſū ſe i agro
i nulluſq; erat q̄ eos ꝓhibe
k re poſſet. ⁊ ꝑcuſſit alt̃ alteꝝ
⁊ interfecit eū. Et ecce con
ſurgēs vniuerſa cognatio
aduerſuȝ ancillā tuā dicit
trade eū q̄ ꝑcuſſit fratrē ſu
um vt occidamꝰ eū ꝓ aia
l fr̄is ſui quē inf̃fecit ⁊ dele-
m amꝰ heredē ⁊ q̄rūt extīgue
re ſcintillā meā q̄ relicta ē:
vt nō ſuꝑſit viro meo noīn
⁊ reliq̄e ſuꝑ terrā. ⁊ ait rex
ad mulierē. Uade i domū
n o tuā ⁊ ego iubebo ꝓ te. Di
xitq; mlier thecuites ad re
p gem. In me dn̄e mi rex ſit
iniquitas ⁊ in domo pr̄is
mei. rex aūt ⁊ thronꝰ eꝰ ſit

q r inocēs: ⁊ ait rex q̄ ꝯ̄dixerit
s tibi adduc eū ad me. ⁊ vl-
t tra ñ addet vt tangat te. q̄
v ait. Recordet̃ rex dn̄i dei
ſui. vt ñ multiplicēt̃ ꝓximi
ſanguinis ad vlciſcēdū. ⁊ ne
x q̄q; interficiāt filiū meū. q̄
y z ait. Uiuit dn̄s q̄ꝛ nō cadet
de capillis filij tui ſuꝑ ter-
a rā. Dixit ḡ mulier. Loqua
tur ancilla tua ad dn̄m me
um regē verbū. ⁊ ait. Loq̄
b re. Dixitq; mulier. Quare
cogitaſti huiuſcemodi rē ꝯ̄
c ppl̃m dei: ⁊ locutꝰ eſt rex
v̄bū iſtud vt peccet: ⁊ non
d reducat eiectū ſuū. Oēs
morimur. ⁊ q̄ſi aq̄ dilabi-
mur in terrā q̄ nō reuertun
e tur Nec vult deꝰ ꝑire aiaȝ
f g ſȝ retractat cogitās ne pe-
h nitꝰ pereat q̄ abiectus eſt.
i Nūc igit̃ veni vt loq̄r ad
dn̄m meū regē v̄bū hoc ꝑ
ſente ppl̃o. Et dixit ancil-
la tua. Loquar ad regeȝ. ſi
quō faciat rex v̄bū ancille
ſue. ⁊ audiuit rex vt libera
ret ācillā ſuā de manu oīm
q̄ volebant de hereditate
dn̄i delere me ⁊ filiū meuȝ
k l ſil̃. dicat ḡ ancilla tua vt fi-
at verbū dn̄i mei regꝭ ſicut
ſacrificiū. Sicut ei angelꝰ
dn̄i: ſic ē dn̄s meus rex vt
nec bn̄dictōe nec maledi-

v̄bū ſuū iuramento ꝑ deū.⁊ ꝑ publicationē hꝰ iuramenti
ita ꝙ nullꝰ audeat inuadere filiū meū.ꝓpt̃ q̄d ſequit̃.
x ¶ Qui ait.acq̄eſcendo eiꝰ dicto. y ¶ Viuit dn̄s.i. iuro
ꝑ viuentē deū. z ¶ Quia nō ⁊c̄.i. ſuabit̃ nō ſolū a morte
ſ; ēt a q̄cūq; mutilatione ꝯ̄tūcūq; modica. a ¶ Dixit ḡ.
Hic ꝯ̄ñr ponit̃ ꝑdcē
ꝑabole interꝑtatio i
q̄ ꝑ mulierē accipit̃
ipe dauid.ꝑ duos fi-
lios mulierꝭ duo fi-
lij regꝭ.ſ. ammon et
abſalon. Per ꝯgna-
tionē defuncti intel-
ligūt̃ amici ipſiꝰ am
mon q̄rentes vindi-
ctā de morte eiꝰ.⁊ ꝑ
hoc cōclndit ꝙ ſicut
rex ſentētiauerat ꝓ fi
lio ſuo vt nō morere
tur. ſic dȝ ſentētiare
ꝓ abſalon vt ab exi-
lio reuocet̃ qđ q̄deȝ
exiliū mors ē ciuil̃ ꝑ
mittit tñ mulier treſ
rōnes inducētes ad
miaȝ circa abſalon.
Prima accipit̃ ex ꝑ
te maioris mali eui-
tandi.q̄ꝛ abſalon ⁊ il
li qui erant cum eo
erāt fugitiui in terra
idolatrie ſbdita. ꝓpt̃
quod erāt in ꝑiculo
declinādi ad idola-
triā ꝑ eoꝝ ſuggeſtio-
nē vel eoꝝ inductio
nē inter q̄s hitabāt.
ad qđ euitādū erant
reuocādi ad terrā iſ-
rael in q̄ deꝰ colebat̃
⁊ h̄ rō tāgit̃ cū dicit̃.
b ¶ Quare cogitaſti
⁊c̄.i.ꝯ̄ abſalō ⁊ ſoci-
os eiꝰ q̄ erant de po
pulo dei. c ¶ Et lo-
cutꝰ ē rex verbū iſtō
vt peccet.ꝓhibēdo eis
occaſionē idolatran
di eo ꝙ non ꝑmittit
eos redire ad locum
vbi eſt cultꝰ dei.ſcđa
rō accipit̃ ex pte de-
functi.q̄ ad vitā reuo
cari nō pōt ex ꝑſecu
ſecutione abſalon.⁊ h̄ rō tāgit̃ cū dr̄. d ¶ Oēs mori.⁊c̄.
q.d.exq̄ tu nō potes reuocare defunctū reuoca viuū. ter-
cia rō accipit̃ ex ꝑte dei.cꝰ ꝓpriū ē ꝑcere ⁊ miſereri. ⁊ h̄ rō
tangit̃ h̄ cū dr̄. e ¶ Nec vult deꝰ ⁊c̄.ſ.pctōris.lȝ ipm offē
derit. f ¶ Sed retra.co.tp̄s pnīe cōcedēs. g ¶ Ne pent̃
tus ꝑeat.pena gehenne. h ¶ Qui abiectꝰ eſt ab eo.ꝑ of-
fenſam mortalis culpe.q.d.hec mulier.tu es q̄ſi loco dei
in regimine ppl̃i ꝓpt̃ qđ dēs ei in pietate ꝯformari. tūc ꝓ
cedit ad applicādū negociū dicēs. i ¶ Nunc igit̃ veni vt
loq̄r ⁊c̄.ſ.vt ſnīa data ꝓ me ⁊ filio meo ⁊ iuramento tuo
cōfirmata publicet̃ corā ppl̃o.vt eādē efficaciā hēat in te
⁊ filio tuo. k ¶ Dicat er.an.tua.i.poſſit vere dicere.
l ¶ Fiat ver.dn̄i mei ⁊c̄.i.ſnīa ab eo data ſit deo placita ſi-
cut ſacrificiū.ſ; vr̄ ꝙ iſta mulier ꝑ parabolā ꝑmiſſaȝ nō cō
cludat intentū.q̄ꝛ parabola ſua eſt de homicidio occulto.
qđ nō poterat ꝓbari.vt pȝ ex ꝑdictis. Abſalon aūt inter-
fecerat ammon ꝑ ſeruos ſuos in palam corā multis.⁊ ſic

ctione moueat̃. Vñ ⁊ dñs
de' tu' ē tecū. ⁊ rñdēs rex
dixit ad mlierē. Ne abſcō
das a me verbū qð te int-
rogo. dixitqꝫ ei mulier Lo
q̄re dñe mi rex ⁊ ait rex. nū
q̇d manus ioab tecū eſt in
oib' iſtis. Rñdit mulier ⁊
ait. Per ſalutē aie tue dñe
mi rex. nec ad ſiniſtrā: nec
ad dexterā ē ex oib' his q̄
locut' ē dñs me' rex. ſu'
ei tu' ioab ipē p̄cepit mihi
⁊ ipē poſuit i os āc ille tue
oia verba hec. vt v'terē fi-
gurā ſmōis h'. ſeru' eniꝫ
tu' ioab p̄cepit iſtud. Tu
āt dñe mi rex ſapiēs es. ſic̄
hꝫ ſapiam angel' dei vt i-
m telligas oia ſup terrā. ⁊ ait
rex ad ioab. Ecce placat'
feci v'bū tuū. Vade ḡ ⁊ re
uoca pueꝝ abſalon. Cadēſ
qꝫ ioab ſup faciē ſuā in ter
rā adorauit ⁊ bñdixit regi
Et dixit ioab. Hodie itel-
lexit ſu' tu' qꝛ inueni gra
tiā in ocul' tuis dñe mi rex
Feciſti ei ſmōꝫ dñe mi rex
ſui tui. ſurrexit ḡ ioab ⁊ ab
ijt i geſſur ⁊ adduxit abſa-
n lon i irlm. dixit āt rex. Re-
uertat̃ in domū ſuā ⁊ faciē
meā nō videat. Reuerſus
eſt itaqꝫ abſalon in domū
ſuā. ⁊ faciē regis nō vidit.
Porro ſicut abſalon vir ñ
erat pulcer in oi iſrl' ⁊ deco
r' nimis. a veſtigio pedis
vſqꝫ ad verticē nō erat i eo
vlla macula Et qñ tonde-
o bat capillū. ſemel aūt in an
no tondebat̃: qꝛ grauabat
eum ceſaries: ponderabat
capillos capitis ſui ducen
a tis ſiclis pondere publico
Nati ſunt aūt abſalon filii
tres ⁊ filia vna nomie tha
mar elegātis forme. Man
ſitqꝫ abſalon in hirlm duo
bus annis. ⁊ faciē reg' nō
vidit. Miſit itaqꝫ ad ioab
vt mitteret eū ad regē. qui
noluit veire ad eū. Cūqꝫ ſe-
cundo miſiſſet ⁊ ille noluiſ
ſet veire ad eū dixit ſeruis
ſuis. Scitis agrū ioab iu-
xta agrū meū hñtē meſſem
ordei. Ite igit̃. ⁊ ſuccēdite
eū igni Succenderūt ḡ ſer
b ui abſalon ſegeteꝫ igni. Et
v̄enientes ſui ioab ſciſſis
veſtib' ſuis dixerūt. Suc
cenderūt ſui abſalon ꝑteꝫ
c agri igni. Surrexitqꝫ ioab
⁊ venit ad abſalō in domū
e' ⁊ dixit. Quare ſuccēde-
rūt ſui tui ſegetē meā igni
Et rñdit abſalon ad ioab.
miſi ad te obſecrās ⁊ veni
res ad me ⁊ mittereꝫ te ad
d regē ⁊ diceres ei. quare ve
e ni de geſſur: Melius mihi
erat ibi eē. Obſecro ergo
f vt videā faciē reg'. Quod
ſi memor eſt iniq̇tat' mee: i
terficiat me Ingreſſus ita
qꝫ ioab ad regem nuncia-
uit ei omnia. Vocatuſqꝫ ē
abſalon ⁊ intrauit ad regē
⁊ adorauit ſup faciem ter-
re corā eo. Oſculatuſqꝫ eſt
rex abſalon. ¶ Ca. xv.
a Igitur poſt hec

habebant̃ teſtes ꝯtra eū. Ad qð rñdet ra. ſa. ꝙ oēs illi q̇ fu
erant p̄ñtes interfectioni ammon q̇ poterāt ꝑ teſtimonio
induci erāt ꝓpinqui ipſi' defuncti. vt ſatis ptꝫ ex p̄dictis
⁊ iō nō erāt idonei ad ferendū teſtimoniū in hoc caſu ⁊ ſi
dicat̃ ꝙ ſil'r erant ita ꝓpinq̇ ipi abſalon. Dðm ꝙ nō eſt ve
rū. qꝛ abſalon erat d'
matre alienigena vt
pꝫ p p̄dicta. ammon
v'o erat de matre iſ-
raelitide. ⁊ ꝑ ꝯñs de
pplo iſrl'. q̇ ppl's alie
nigenas abominabat̃
Alii aūt ſoluūt aliq̇
di. ꝙ qñ ꝓpinq̇ alic'
occiſi cōſentiebāt in
cōcedenda pace int̃
fectori. rex hñs curā
toti' ppli ad petitio
nē eoꝝ poterat hoc
cōcedere. ⁊ tal' caſus
ꝓponebat̃ in ꝑabola
vicꝫ ꝙ mr̄ q̄ erat ꝓ-
pinq̇ſſima iterfecto
petebat pacē interfe
ctoris ⁊ eodē mō dð
q̇ erat ꝓpiq̇ſſim' ipi
ammon interfecto ⁊
cū hoc erat rex hñs
curā cōmunitat' po
terat reuocare abſa-
lon abſqꝫ offenſa le-
gis ⁊ maxie. qꝛ āmon
magnū flagitiū fece
rat. vt patꝫ p p̄dicta.
Cetera patēt in lr̄a.
m ¶ Et ait rex ad io-
ab. hic ponit̃ petitio
nis cōceſſio. ⁊ qꝛ fa-
cta erat ꝑ ſuggeſtiōꝫ
ioab. ⁊ iō cōceſſio fit
ei a rege. ⁊ pꝫ lr̄a vſ-
qꝫ ibi. n ¶ Reuerta
tur in domū ſuā ⁊c̄.
ne reuocaret ad me-
moriaꝫ ex p̄ñtia ſua
mortē primogeniti.
⁊ ſic dolor reg' reno
uaret̃. o ¶ Semel
aūt i an. ton. in heb.
hr̄. Statuto tpe. q̇a
ſic̄ dicūt aliq̇ pluries
in anno tondebatur
Ponderabat capil-
los capitis ſui. cc. ſi-
clis. dicūt aliq̇ ꝙ tm̄
vēdebat tōſiōꝫ capil
loꝝ mulierib' q̇ inde
ornabant capita ſua
ꝫ hoc nō eſt veriſil'e
ꝙ fili' regis tōſionē
capilloꝝ ſuorū vēde
ret. Preterea dꝛ hic ꝙ ſemel in āno ad min' tōdebat̃. cre-
ſcentia vero capilloꝝ vni' anni nō videt̃ ita longa ꝙ inde
poſſent fieri talia ornamenta. ⁊ iō. vr̄ mag' ꝓbabile ꝙ ſcri
ptura ſolū faciat mentionē de hoc pondere ad oñdenduꝫ
ꝙ hēbat multos capillos qð facit ad pulcritudinē hois.
qꝛ de pulcritudine abſalon ſcriptura hic loq̇t̃ a ¶ Pon.
pub. hoc dꝛ ad diſtinctionē pōderis ſanctuarij qð erat al-
teri' q̄ntitatis. cetera patēt vſqꝫ ibi. b ¶ Et veni. ſerui io
ab. iſte verſus nō eſt in hebreo. ꝫ imediate ſubdit̃. c ¶
Surre. ioab ⁊c̄. ad ſciēdū cāꝫ damni ſibi illati d ¶ Qua
re veni de geſſur. q. d. nihil valet mihi exq̇ nō poſſuꝫ acce
dere ad regē imo nocet. iō ſubdit̃. e ¶ Meli' erat mihi
ibi eē. qꝛ tūc ñ erat mihi cōfuſibile faciē patris mei nō vi-
dere. ꝫ exq̇ ſum h' in eadē ciuitate cū eo eſt mihi valde cō-
fuſibile. f ¶ Q: ſi memor ē ⁊c̄. nolens me videre. h' dice-
bat abſalon ad incli
nādū cor dð fingens
ꝙ tantū eū diligeret
ꝙ magis vellet mo-
ri q̄ꝫ diuti' ab ei' cō-
ſortio ſegregari.
¶ In ca. xiiij. vbi dꝛ
in poſtilla. Nec vult
deus ꝑire aiam.
¶ Additio.
Vbi tranſlatō
v nr̄a hꝫ Quia
nō vult de' ꝑ
ire aiam. veritas he-
braica dicit Nō acci
pit de' aiaꝫ. vñ v'ba
h' ſapientis mulier'
ꝓfundi' p̄nt intelli-
gi ⁊ in fauorē catho
lici veritatis expont̃
Pro cui' intellectu
ſciendū ꝙ lꝫ cōit̃ an
tiqui nō haberēt ex-
plicitā fidē de myſte
rijs xp̄i. habebāt tm̄
implicitā vtꝫ ꝑ aug.
in lib. de correctōne
⁊ gratia. vñ hec mu-
lier ꝓponebat ipi dð
ꝙ totū gen' huma-
nū non ſolū erat ad
mortē tpalē cōdēna
tū. ꝫ etiā vltima feli-
citas q̇ in adheſione
ad deū ꝑ gloriā cōſi
ſtit ei erat interdicta
⁊ iō dicebat. Omes
morimur. hoc ē mor
te tēpali. ꝯñter dicit.
Quaſi aque dilabi
mur in terra. q̄ nō re
uertent̃. hoc ē dicere
ꝙ p' mortē nō ꝯgre
gamur in locū beati
tudinis. c' rōem ſub
dit di. Om̄ ñ accipit
de' aiaꝫ. ſ. ad ſui ꝯſor
tiū. ꝫ retractat cogi-
tās ne penit' ꝑeat q̇
abiect' eſt. h' eſt dice
re ꝙ ꝓuidentia diui
na intendebat ſic di
ſponere. vt humanū
gen' qð abiectū erat
nō ꝑiret. iuxta illud
Ego cogito cogitati
ones pacis Hiere. xxix. ca. Ex quo intendebat cōcludē ꝙ
dð tāqꝫ miſter dei in terris debebat cogitare q̄lit̃ recōcilia
ret eiectū filiū ſuū ne ꝑiret ⁊c̄. ¶ Replica.
Et qð in ca. xiiij. burg. ponit circa illū paſſū. Nec
vult de' ꝑire aiam. habeat̃ ꝓ additiōe q̄uis non
directe ad lr̄am. vtꝫ intuenti. ¶ Ca. xv.
a Igit̃ poſt hec. Deſcripta reuocatione abſalon et
e' recōciliatiōe. h' ꝯñr deſcribit̃ ei' ꝯſpiratio ꝯ pa-
trē. ⁊ p' q̄lit̃ eū fugauit. ſcðo q̄lit̃ fugatū ſedauit. c.
xvj. tercio q̄lit̃ de morte ei' tractauit ca. xvij. q̄rto q̄lit̃ dei

b fecit ſibi abſalon currus et
eqtes ꝛ quinq̄ginta viros
c q̄ p̄cederēt eū. Et mane cō
d ſurgēs abſalō ſtabat iuxta
e introitū porte in via ꝛ oēm
viꝝ q̄ hēbat negociū vt ve
niret ad regis iudiciū vo-
cabat abſalon ad ſe ꝛ dice
bat. de q̄ citate es tu. Qui
rñdens aiebat. Ex vna tri
bu iſrl̄ ego ſuz ſuꝰ tuꝰ. Rñ
f debatq̄ ei abſalon. Vidē
tur mihi ſermones tui bo-
g ni ꝛ iuſti ſ3 nō ē q̄ te audiat
cōſtitutꝰ a rege. dicebatq̄
h abſalon. Quis me cōſtitu
at iudicē ſup terram vt ad
me veniāt oēs q̄ habēt ne
i gociū ꝛ iuſte iudicē. ſ3 ꝛ cū
accederet ad eū hō vt ſalu
k taret illū extēdebat manuz
l ſuam. ꝛ app̄hendens oſcu
labat eum Faciebatq̄ hoc
omni iſrl̄ venienti ad iudi-
m ciū vt audiret a rege. ꝛ ſo-
licitabat corda viroꝝ iſrl̄:
m n Poſt. xl. aūt annos dixit
o abſalon ad regē dd̄ Vadā
ꝛ reddā vota mea que vo-
ui dño in hebron: vouens
eñi vouit ſeruus tuus cuz
eſſet in geſſur ſyrie dicens
Si reduxerit me dominus
in irl̄m: ſacrificabo domio
Dixitq̄ ei rex dauid. Va-
de in pace ꝛ ſurrexit ꝛ ab-
p ijt in hebrō. Miſit aūt ab
ſalon exploratores in vni-
uerſas tribꝰ iſrl̄ dicēs. ſta-
tim vt audieritl̄ clangorez
buccine dicite. Regnabit
q abſalon in hebron. Porro
cum abſalon ierunt ducen
ti viri de hieruſalem voca
ti: euntes ſimplici corde ꝛ
cauſam penitus ignoran-
r tes Accerſiuit quoq̄ abſa
lon achitophel gilonitē cō
ſiliariū dauid. de ciuitate
ſua gilo. Cunq̄ immolaret
s victimas facta eſt coniura
tio valida: populuſq̄ con-
currēs augebat cum abſa-
t lon. Venit igit nunciꝰ ad

iudicio interijt. c. xviij. q̄nto quō dd̄ ad domū regiā redijt ca. xix. Circa primū p̄ ponit ipſiꝰ abſalon deceptio ſimulatoria. ſecundo eiꝰ cōſpiratio ꝓditoria. ibi. Miſit āt abſalon. tercio ipſiꝰ dd̄ humiliatō meritoria ibi. ꝛ ait dd̄. q̄rto eiꝰ ordiatio cōſultoria ibi. Et dixit rex. Simulatio āt abſalon fuit i duobꝰ. q2 p̄ ſimlauit maximū zelū erga ppl̄m. ſcd̄o deuotiōz erga deuz. ibi. Pꝰ. xl. āt annos Circa p̄mū dr̄. a Igit pꝰ h. i. pꝰ recōciliatōz abſalō cum patre ꝯfidēs de pr̄is benignitate ꝛ de ioab familiaritate. ꝛ eleuatus ex ſua pulcritudine. ꝛ q2 inter ceteros filios dauid remanētes erat p̄genitꝰ. q2 cheleab erat mortuꝰ qd̄ vr̄ ex hoc q2 de eo non fit aliq̄ mentio. b Fecit ſibi currū ꝛ equites ſ. q̄ddā p̄ludiū q̄ deberet regnare pꝰ patrē ſuū. ſ3 eiꝰ ambitō intantū iualuit q̄ patrē de regno expellere voluit. ꝛ iō corda ppl̄i ad ſe trahere diſpoſuit. iō ſubdit. c Et ma. cō. i. anq̄ aliqs intraret ad regē d Sta. iux in. porte. ita q̄ oſs illi q̄ ingrediebāt ad regē ꝓ negocijs habebāt iuxta eū tranſire e Et oēm virū. pauperē vl̄ diuitē vt magis colorarēt fictionē ſuā. f Vident mi. ſer. tui ꝛc. q. d. ſtati deberet tua petitio exaudiri. g Sz nō eſt ꝛc. q. di. rex iā eſt antiquus. nec pōt cōpetenter intendere talibꝰ. et iō magnū damnū ē q̄ alius hñs zelū cōitatis nō eſt ad h inſtitutꝰ. h Quis me con. iudicē. q. d. ꝓ neceſſitate populi ꝛ nō ꝓ alia re. iſtud onus ſuſtinerē. i Sz ꝛ cū accederet ꝛc. tanq̄ regis filiū. k Extendebat ma. ſuā in ſignū familiaritatis. l Oſculabat eū in ſignū magne cōdeſcenſiōis. m Et ſolici. corda. In heb. hr̄. Et furabat corda. q2 p tales fictōes falſas iniuſte attrahebat ad ſe corda hoim. vt ſic ei iungerent ꝯtra patrē ſuū. q2 ꝓpter talia eis impenſa indicabant ꝛ dicebāt eū eē regno dignum.
m Poſt. xl. aūt ānos. Hic ꝯñr pōit fictō deuotōis erga deū p ſacrificiū in hebrō offerēdu. abſalō ā intēdebat ibi cōſpirare ꝯ patrē ſuū. dicit igit. Poſt. xl. āt ānos ꝛc. aliq̄ li. hñt. pꝰ. iiij. ānos q̄ accipiūt a fuga abſalō vſq̄ tūc ſ3 iſtā lr̄az ſ3 q̄ ſit falſa pt3 ex duobꝰ. q2 p̄ a fuga abſalō vſq̄ tunc cucurrit maiꝰ tp̄s. q2 pꝰ dictā fugā abſalō māſit in geſſur tribꝰ annis. vt hr̄. ſ. xiij. in fi. Itē poſt eꝰ reuocatiōz māſit in irl̄m duobꝰ annis anq̄ videret faciē regis vt hr̄. ſ. xiiij ꝛ ſic in ſexto āno faciē regis vidit ꝛ pfecte recōcl̄iatꝰ fuit. ꝛ poſtea fecit ſibi currū ꝛ equites ꝛ corda ppl̄i ſibi attraxit. vt p̄dictū eſt q̄ nō potuerūt fieri in tā breui tēpe q̄n ad minꝰ currerēt ibi duo anni vl̄ circit. ꝛ ſic anq̄ ꝯſpiraſſet i hebron ꝯ p̄rez iā trāſierāt ſeptē anni vl̄ octo. ſcd̄o h apparet. q2 hebraica veritas et li. nr̄i correcti hñt h. xl. ꝛ nō q̄tuor ex q̄ pt3 lr̄az fuiſſe corruptā vicio ſcriptoꝝ. Iſti āt. xl. āni varie cōputant. In li. eī de hebraicis qōibꝰ dr̄ q̄ h cōputatio icipit a tp̄e q̄ ſaul interfecit ſacerdotes. vt hr̄. ſ. j. li. xxij ca. ꝛ t̄minat i ꝯſpiratiōe abſalō ꝯ p̄rez ſuū. cꝰ rō ē. q2 dd̄ fuit cā ꝛ occaſio aliq̄ mō dicte occiſionis. l3 ei nō peccauerit petendo panes ꝛ gladiū ab achimelech ſacerdote. ꝛ celādo ei fugā ſuā. ꝓut ibidē dictū fuit. tñ in hoc peccauit q̄ nimis patent h fecit. Ex q̄ ei ſciebat ibi eē doech idumeū de q̄ timebat ꝓbabilr̄ q̄ iſta ſauli referret. vt ibid̄ dr̄ debuit facere ita ſecrete q̄ lateret ip̄m doech. ꝛ iō h fit mētio illiꝰ tēpoꝝ. q2 culpa illa ipſiꝰ dd̄ in p̄te fuit cā hꝰ rebelliōis abſalō ꝯ ip̄m. nec obſtat qd̄ p̄dictū eſt hāc rebellionē eueniſſe ꝓpter pctm̄ dd̄ cum berſabee. q2 pl̄a pctā pñt bene eē cauſe ꝑtiales vniꝰ pene a deo inferēde Ra. ſa. di. q̄ iſti xl. anni icipiūt a tp̄e q̄ ppl̄s iſrl̄ petiuit regē. ꝛ ſimpl̄r hīc voluit ꝯtra ſamuelis pſuaſionē vt hr̄. ſ. j. li. viij. c. ꝛ fit h memoria illiꝰ tp̄is in rebelliōe ipſiꝰ abſalō ꝯtra patrez. qd̄ p̄ria facie videbat magnū malū q̄ i ſcp̄tura reducere ad mēoriā dictū ſamuelis vicz q̄ petitio ppl̄i de iſtitutōne regl̄ ñ erat ad bonū. n Dixit abſalō ad re. ad h accepit iniaz vt magl̄ opiret maliciā ſuā excogitatā. o Va. ꝛ reddā ꝛc. i. offerendā in hebrō. locꝰ ei ille ſanctꝰ reputabat. eo q̄ q̄tuor p̄triarche p̄ncipales ſt ibi ſepulti cū ſuis ꝯiugibꝰ. ſ. adā ꝛ eua. abraā ꝛ ſara. yſaac ꝛ rebecca. iacob ꝛ lya. ſic dcm̄ fuit Geñ. xxiij. ꝛ iō abſalō fingebat illuc ire ex deuotōe. ſ3 p̄ncipalr̄ itēdebat ibid̄ ꝯ p̄rez ꝯſpirare. q2 locꝰ ille diſtat a irl̄m p. xvj. miliaria. ſ3 hiero. li. de diſtātijs locoꝝ. ꝛ iō melíꝰ poterat ibi fautores ſue ꝯſpiratiōis aggregare. Itē q2 dd̄ pr̄ eꝰ ibi p̄ regnauit. vt hr̄. ſ. ij. c. ꝛ iō videbat locꝰ aptꝰ vt ibi icipet regnū eiꝰ. p Miſit āt ꝛc. h ꝯñr d̄ſcribit ipſius abſalō ꝯſpiratō. q2 ad diē detminatā ꝯgregauit fautores ſuos in hebron. Miſit ei nūcios ad citates p̄ncipales tribuū. ita q̄ i q̄libet citate notabili erāt pl̄es miſſi ex p̄te abſalon. q̄ꝝ vnꝰ hēbat tubā ſciētes horā in q̄ clamaret in in hebrō ad ſonitū tube. Regnabit abſalon. ita q̄ eadē hora in oibꝰ ciuitatibꝰ notabilibꝰ nūciꝰ abſalō hñs tubā vt ſonaret. ꝛ alij diſcurrētes p vicos clamarēt. Regnabit abſalō i hebrō. diuulgātes q̄ ſibi erat inūctꝰ in regē. ꝛ q̄ p̄ncipales de citatibꝰ feſtinarēt illuc ad faciendū ſibi debitaz reuerentiā. iō poſtea ſubdit. Ppl̄uſq̄ cōcurrēs augebat cū abſalon. q Porro cū ab. ierūt. cc. viri ad petitionē eiꝰ abſalō. vt pauciores cū dd̄ remanerent. ꝛ vt illi de ciuitate regia viderent ſibi fauere. q2 ꝓpt multitudinē alioꝝ abſalon fauentiū nō audebāt ꝯdicere. r Accerſiuit q̄z ꝛc. de cuiꝰ cōſilio iſte abſalon hoc negociū accepat. ꝛ vt alij faciliꝰ iungerent ſibi videntes p̄ncipalē regis ꝯſiliariū adherentē ſibi s Facta eſt āt cōiu. valida. q2 illi q̄ erāt ibi iurauerunt ſtare cū abſalon ad maiorē cōſpirationis confirmationē. t Venit igit nuncius ad dauid. nō tñ ita cito eo q̄ abſalon faciebat cuſtodiri vias. ne hoc factū nunciaret dauid donec haberet tantam multitudinem q̄

dō nō poſſet reſiſtere ſm ſuā eſtimationē. v ¶ Et ait dō. Hic ɔ̄ñr deſcribit ipſi⁹ dō humiliatio meritoria.q2 ꝑ eaꝫ de⁹ fuit placatus erga dō.⁊ ɔtra abſalon ꝓuocat⁹.appa-ruit aūt iſta hūiliatio ſpāliter in duob⁹.ſ.in humiliter de ciuitate regia recedendo.ſcdo archā dñi remittendo. ibi. Venit aūt ⁊ ſadoch

Circa primū ſciēdū ꝙ cū dō eēt in bellis exptus ⁊ audaciſſi-mus⁊ eſſet i loco forti ⁊ haberet ſecū plures ⁊ fortiſſimos bellatores.nō receſſit ď ciuitate timore ipſi⁹ abſalon principalit ſ3 timore dei.quē ſciebat ſe pri⁹ offendiſſe.⁊ ꝑꝑt hoc ex ſnīa dei iſtō malū ſuꝑ eū eueniſſe.ſm ꝙ dixerat ſibi nathan ꝓpha ṡ.xij.c. Hec dicit dominus.ſuſcitabo ſuꝑ te malū ď domo tua ⁊ iō ad placādū iraꝫ dei voluit ſe coram deo humiliare. qui ꝓces humiliū exaudit.⁊ iſta humilitas apparuit in cōfuſibili egreſſu eius de ciuitate.cū ď2. x ¶ Fugiam⁹ ⁊c̄. nō ꝓpter ipſius ṽtutē. ſ3 dei c⁹ erat flagelluꝫ ad punitiōem dō. ſecundo apparuit ei⁹ hūiliatio in ꝓgreſſu cū ď2 y ¶ Egreſſus eſt ergo ⁊c̄.q2 incedebat peditando cū tñ poſſet hr̄e eq̄s ⁊ mulos ⁊ nō ſolū exiuit peditando.ſ3 etiā nudus pedib⁹ incedendo.vt hr̄.ī. eo .ca. z ¶ Et r.rex.decē mulieres.q2 ſciebat ꝙ ñ interficerent. z Stetit ꝓcul a do.extra in citatē.vt trāſire faceret totū pplm ſuū añ ſe.vt poneret ſe in maiori ꝑiculo ſi abſalon eū inſeq-ret qď fecit eo ꝙ erat culpa.vt predictū ē. ⁊ alij patiebant ꝑꝑt eū. a ¶ Dixit autē rex ⁊c̄.dicunt aliq ꝙ iſte fuit filius achis regis geth q̄ adheſit dauid ꝑꝑter ſuā bonitatē ⁊ ꝓbitatē. et couerſus erat ad iudaiſmū ꝑꝑter qď dō magis ſibi ⁊ ſocijs ſuis cōpatiebat. eo ꝙ dimiſerāt gentē ſuā ⁊ locū. b ¶ Ego aūt vadā quo iturus ſum.i.vagabund⁹ ad locū incertū quouſq3 dñs ſit mihi placat⁹. Cetera patēt vſq3 ibi. c ¶ Omſq3 flebāt voce magna.ipi regi cōpatiendo ⁊ ad ꝓuocandū dei miam d ¶ Venit aūt ⁊ ſadoch. Hic ɔ̄ñr oñdit hūiliatō dauid in remiſſione arche .c⁹ primo deſcribit apportatio cum dr̄. Venit aūt ⁊ ſadoch ⁊c̄.q2 volebat ſe aſſociare dō in fuga ſua ⁊ ꝓ eo ɔ̄ſulere dñm tpe debito.iō ſubdit. r ¶ Et depoſuerūt archam dei.ſ.ad vnā ptē ad cōſulendū dñm ad quē locū dauid dz declinare. f ¶ Et aſcendit abiathar .ſ. ad cōſulendū dñz ſe applicauit quia erat tunc ſacerdos principalis ſ3 tunc nō habuit rñſum ꝑ qď cognouit dō deum adhuc nō eē placatū erga ipm. ꝑꝑter qď ſocietate arche reputauit ſe indignū. ⁊ iđo eā humiliter remiſit ad tabernaculū vnď fuerat aſſumpta dī. g ¶ Si inuenero gratiā ⁊c̄. vt pꝫ in lr̄a. h ¶ Si āt dixerit ⁊c̄. ſ.ſubire fugā exiliū: mortē vt impleatur diuinū bñplacitum i ¶ Et dixit rex. Hic ɔ̄ñr ponit ordinatio cōſultoria.q2 licꝫ dō nō deſperaret de miſericordia ɔſequēda noluit tñ omittere illud qď poterat fieri via humana ⁊ iō primo ordiauit ď ſtatu abſalon ſibi renunciando.ſecundo de cōſilio ei⁹ diſſipando. ibi. Cūq3 aſcenderet dō.pmū aūt fecit ꝑ hoc ꝙ duos ſacerdotes remittētes cū archa ordiauit ꝙ duo filij eoꝝ eēnt nuncij ad reportandū ſibi illud qď audiret de domo abſalon ⁊ eēt expediēs ſibi illď ſcire ⁊ pꝫ lr̄a vſq3 ibi. k ¶ Infatua q̄ſo ⁊c̄. Erat eñ iſte nimis aſtutus ꝑꝑt qď erat magis timendus. l ¶ Cunq3 aſcenderet Hic ɔ̄ñr ponit ordinatio dō de conſilio abſalon diſſipando: remittendo chuſi ad hoc q̄ etiā erat valde ſapiēs ⁊ eloquēs .vt patebit.ī.xvij.ca. ꝑmittit tñ hic loc⁹ in q̄ chuſi occurrit ipſi dauid cū ď2. l ¶ Cūq3 aſcenderet ⁊c̄.ſcilicet oliuarum m ¶ In q̄uo ado. erat dñm.de loco eñ illo videbat clare tabernaculū in q̄ ɔſuabat archa i mōte ſyon ex oppoſito. ⁊ iō qñ dauid veniebat ad locū illuꝫ ſolitus erat adorare dñm.ſicut hoies a longe videntes eccl'iam alicui⁹ ſancti. ſolent eum deprecari.⁊ tunc ibi dō dñm odorauit. n ¶ Occurrit ei chuſi arachites,q2 erat de ciuitate arach.

dō dicēs Toto corde vniuerſus iſrl' ſeq̄t abſalō. Et ait dō ſeruis ſuis q̄ erāt cū x eo i irl'm. Surgite:fugiā⁹: neq3 ei erit nob̄ effugiū a facie abſalō.feſtinate egredi ne forte veniens occupet nos:⁊ ipellat ſuꝑ nos ruinā:⁊ ꝑcutiat ciuitatē i ore gladij. dixerūtq3 ſerui regl' ad eū. Oia q̄cunq3 ꝑcepit dñs nr̄ rex libent exeq̄mur y ſerui tui.egreſſus eſt ḡ rex ⁊ vniuerſa dom⁹ ei⁹ pedi z b⁹ ſuis. Et reliquit rex decē mulieres ɔcubinas ad cuſtodiendā domū. Egreſſuſq3 rex ⁊ oīs iſrl' pedib⁹ z ſuis ſtetit ꝓcul a domo:⁊ vniuerſi ſerui ei⁹ ambulabant iuxta eū ⁊ legiōes celethi⁊ felethi ⁊ oēs gethei pugnatores validi ſexcēti viri q̄ ſecuti eū fuerant de geth pedites ꝑcedebāt re a gē. Dixit aūt rex ad ethai getheū Cur venis nobiſcū Reuertere ⁊ hita cū rege: q2 ꝑegrin⁹ es ⁊ egreſſuſ es de loco tuo. Heri veniſti⁊ hodie ɔpellerl' nobiſcuꝫ e- b gredi. Ego āt vadā q̄ itur⁹ ſum. Reuertere ⁊ reduc tecū frēs tuos⁊ dñs faciet tecū miam ⁊ veritatē.q2 oñdiſti grām ⁊ fidē. Et rñdit ethei regi di. Viuit dñs ⁊ viuit dñs me⁹ rex qm̄ in q̄cunq3 loco fueris domine mi rex ſiue in morte ſiue in vita ibi erit ſeruus tu⁹ Et ait dō ethai. Veni⁊ tranſi ⁊ tranſiuit ethai getheus⁊ rex ⁊ oēs viri q̄ cū eo erāt: c ⁊ reliq̄ multitudo. Omſq3 flebāt voce magna: ⁊ vniuerſus ppl's tranſibat. rex q̄ꝫ trāſgrediebat torrentē cedron:⁊ cunct⁹ ppl's icedebat ɔ̄ viam oliue q̄ reſpi d cit ad deſertum. Venit āt ⁊ ſadoch ſacerdos:⁊ vniuerſi leuite cū eo portātes e archā federis dei ⁊ depo- f ſuerūt archam dei. ⁊ aſcendit abiathar:donec expletus eēt oīs ppl's q̄ egreſſuſ fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad ſadoch:reporta ar- g cham dei in vrbē. Si inuenero grāꝫ in oculis dñi:reducet me ⁊ oñdet mihi eaꝫ h ⁊ tabernaculū ſuū ſi āt dixerit mihi nō places. ꝑſto ſum faciat qď bonū eſt co- i rā ſe:⁊ dixit rex ad ſadoch ſacerdotē. O vidēs reuertere in citatē in pace ⁊ achimaas fili⁹ tu⁹ ⁊ ionathan fili⁹ abiathar duo filij vr̄i: ſint vobiſcū. Ecce ego abſcōdar in cāpeſtrib⁹ deſti donec veniat ſermo a vob̄ indicans mihi. Reportauerūt ḡ ſadoch ⁊ abiathar archā dei in irl'm ⁊ manſerūt ibi. Porro dō aſcendebat cliuū oliuarū ſcādēs ⁊ flens nudis pedib⁹ incedēs ⁊ opto capite. Sed et oīs ppl's q̄ erat cū eo opto capite aſcēdebat plorans. Nūciatū ē āt dō ꝙ achitophel eēt in cōiuratiōe cum k abſalon:dixitq3 dō. Infatua queſo dñe ɔſiliū achi- l tophel:cunq3 aſcēderet da m uid ſummitatē montis. in quo adoratur⁹ erat domi- n num:ecce occurrit ei chuſi

o ¶ Sciſſa veſte ⁊c̄. in ſignū magne triſticie. p ¶ Si veneris ⁊c̄. q̄r nō erat vir bellator. q ¶ Si aūt in ciuitatem reuertaris q̄ſi nō curās de me r ¶ Et dixeris ⁊c̄. videt̄ ꝙ dauid hic peccauerit inducēdo eū ad mētiendū. dicendū ꝙ licet nō ſit aliqua neceſſitas excuſandi dauid ⁊ chuſi ō aliquo mēdacio officioſo. cū ipe dauid peius fecerit tūc vt patebit. c. ſ. pōt tñ dici ꝙ nō erat ibi mendatiū. ille ei fuit alicui q̄ agit ⁊ agere intendit ab bonū ipius. bonū aūt erat ab abſalon ꝙ a ſuo intēto peſſimo fruſtraretur ⁊ patri traderet̄. maxime. q̄r nolebat eū interficere. ſ; magis cōſeruare ad ſui correctionē. vt pȝ ex his q̄ habēt̄. j. xviij. capi.

o arachites ſciſſa veſte ⁊ terra pleno capite: ⁊ dixit ei dd̄.
p Si veneris mecū: eris mihi oneri ſi aūt ī ciuitatē re-
r uertaris: ⁊ dixeris abſalō ſeruus tuus ſum rex: patere me viuere ſicut fui ſeruus pr̄is tui:
s ſic ero ſeruus tuus diſſipabis ↄſiliū achitophel. habes aūt tecū ſadoch ⁊ abiathar ſacerdotes ⁊ oē verbū q̄d cū q̄d audieris ī domo regis indicabis ſadoch et abiathar ſacerdotibus. Sūt ei cū eis duo filij eoꝝ achimaas filius ſadoch ⁊ ionathā filius abiathar: ⁊ mittetis ꝑ eos ad me omne verbū q̄d audieritis. Veniente ergo chuſi amico dauid ī ciuitatē: abſalō quoq; ingreſſus ē hieruſalē ⁊ achitophel cū eo.

s ¶ Diſſipabis ↄſiliū achi. ⁊c̄. ſ. diſſipare poteris ꝑ tuā ſapiam ⁊ eloq̄ntiā: ſicut apparuit ꝑ effectū. vt hr̄. j. c. xvij. Cetera patēt in lr̄a. ¶ In ca. xv. vbi dr̄ in poſtilla. Iſti aūt. xl. anni varie cōputant̄. ¶ Additio.

Licet dd̄ fuiſſet cā occaſionalis occiſionis ſacerdotū. nō tñ culpabiliter ei attribuendū eſt. tū q̄r ſacra ſcriptura nō iponit ei hmōi culpā. tū q̄r non debebat p̄ſumere in ſaule eē tantā maliciā. vt interficeret ſacerdotes ꝓpt̄ hoſpitalitatē dd̄. q̄ erat gener regis ⁊ nōdū publice ab eo electꝰ neq; dānatꝰ. lȝ in occulto ſaul ↄcepiſſet rancorē de eo. q̄d latebat abimelech. vt. ſ̄. j. Reg. xxij. Tū q̄r ꝑuerſitas ipius doech nondū erat ipi dd̄ nota. q̄r nihil legit̄ ↄtigiſſe ante illud factū in q̄ dd̄ potuiſſet h̄ p̄ſumere de doech. nec ipe doech h̄ reuelauit ſaule ſpōte q̄ſi igerēs ſe ad h̄. ſ; poſt iſtātē inq̄ſitionē ipius ſaulis. vtȝ. ſ̄. j. Reg. xxij. ca. Ex q̄bꝰ videt̄ ꝙ h̄ geſtū nullā hȝ ↄtinuationē cū facto achimelech. nec rōnabiliter hȝ reſpectū ad petitionē ppl̄i de rege iſtituēdo. vt rab. ſa. dicit. Tū q̄r hmōi petitiōe. lȝ ppl̄s peccaſſet. nō tñ dd̄ q̄ ꝓ tūc erat inocēs. tū q̄r illa mala q̄ ſamuel p̄dixerat ppl̄o eē vētura veriſimilit̄ ex inſtitutiōe regis. nō ſunt huic caſui abſalō ſilia. ſ; oīa ꝑtinebāt ad malū regimē regis q̄ ad tyrānidē ſe inclinaret. q̄d nullo mō dicēdū eſt de dd̄. cuiꝰ regimē publicū fuit a deo approbatū. vt. ſ̄. c. viij. vñ ↄputatio hoꝝ. xl. annoꝝ melius videret̄ inchoari a p̄ia vnctione ipius dd̄ in regē. de q̄. ſ̄. j. Reg. xvj. Que q̄dē vnctio in ordine tp̄is fuit poſt petitionē ppl̄i de inſtitutione regis. ⁊ añ occiſionē ſacerdotū p̄dictā. Rō aūt huiꝰ ↄtinuationis talis eſt. nā in p̄ia p̄dicta vnctione legit̄ Directꝰ ē ſpūs dñi i dd̄ a die illa ⁊ deīceps q̄ q̄dē ſpūs dñi exponit̄ cōiter de ſpū fortitudinis ⁊ cōſtātie. q̄ poſt vnctionē viguerūt in dd̄. vñ extūc incepit dd̄ in virtutibꝰ florere. ⁊ ad magnos honores aſcēdere. Et exinde cōtinue fuit in cūctis ꝓſpere agēs. ⁊ famoſiſſimꝰ i oībꝰ actibꝰ v̄tuoſis ⁊ in victorijs bellicis a deo. vt nō ſolū in iſrl̄. ſ; in ceteris nationibꝰ ꝑ gyꝝ timeret̄. ⁊ in magna reuerētia haberet̄ tāq; dñs p̄cipuꝰ ⁊ ſtrenuꝰ vir bellator. vt pȝ. j. Reg. xvj. ⁊. xvij. ⁊. xviij. ⁊ ſcd̄o Reg. v. ⁊ ī q̄plurimis alijs locis. Cuiꝰ tñ oppoſitū vr̄ ei ↄtingere in ꝑſecutione abſalō in q̄ ꝓſperitas ſua ⁊ celeritas ſeu claritas ſue fame fuit multipliciter denigrata: cū ille q̄ fructu ventris ſui egreſſus fuit tā inuerecūde ⁊ audacter illū ꝑſecutꝰ eſt vſq; ad eiectionē ꝑſone ſue ō domo ⁊ ciuitate regia. ⁊ deturpatione cōcubinaꝝ ⁊ hmōi. nec ſolū h̄ ſ; etiā ꝑ vnū ſimplicē hoīem. ſ. ſemei fuit i facie blaſphematꝰ. ⁊ v̄bis ⁊ factis grauiter iniuriatꝰ. pȝ. j. xvj. ca. Merito igit̄ ſacra hiſtoria accipit ↄputationē huiꝰ ꝑſecutionis abſalō a p̄ia vnctione ipius dd̄. tū q̄r oppoſita iuxta ſe poſita magis eluceſcunt tñ ad oñdendū ꝙ celeberrima ꝓſperitas ipſius dd̄ viguit ↄtinue ꝑ. xl. annos dū ipe dauid recte ambulauit cū deo. ⁊ deinde incepit denigrari ſeu debilitari ꝑ tale iſortuniū q̄d ſibi ↄtigit ex ordiatione diuīa ꝓpt̄ pctm̄ ↄmiſſū. ex q̄ fideles pñt ſalubriter erudiri. Quecūq; ei ſcripta ſunt ad nr̄am doctrinā ſcripta ſunt ad Ro. xv. ca. ⁊ vt itelligamꝰ ꝙ ꝓſperitas ipius dauid cū ad culmē celſitudinis ſublimatꝰ fuit ex ſuo peccato faciliter v̄ſa fuit in ꝓfundū iux̄ illud Eieciſti eos cū alleuarent̄. q̄d totū etiā in bonū ſpūale ipiꝰ dauid redūdauit. vt ipe dixit. j. xvj. cap̄. Forte videbit deꝰ afflictionē meā ⁊c̄. vñ iux̄ ſniā apl̄i. diligētibꝰ deū oīa cooꝑant̄ in bonū. ad Ro. viij. ca. nā ſm doctores deꝰ tātū dat iuſtis de bonis vl̄ malis tp̄alibꝰ q̄ntū decet eoꝝ ſaluti ſpūali. ꝓut in p̄ia ſcd̄e. q. vl. ar. vl. reſpondēdo ad queſtionem. ¶ Replica.

In ca. xv. vbi dr̄ de. xl. annis poſt q̄s abſalō ↄ dd̄ patrē ſuū ſe erexit poſtil. dicit Initiū illoꝝ. xl. ānoꝝ a diuerſis varie ↄputari. nā bea. Hiero. ↄputat eos ab occīſione ſacerdotū i nobe cui neci dd̄ cām ⁊ occaſionē dedit ⁊c̄. Bur. lȝ in ꝓlogo ſui opis valde rep̄hēdit poſtil. q̄r aliq̄ñ dicta ſanctoꝝ p̄cipue ſancti tho. ex magnis cauſis declinauit. h̄ ipe ſine rōne be. Hiero. ↄdicit aſſerēs ꝙ p̄dicta occaſio ſacerdotū nō ſit ipi dd̄ culpabilit̄ attribuēda. nec ſacra ſcriptura vt dicit iponit ei hmōi culpā. ſ; ecce burg. nō veret̄ ſe opponere rotūdo textui ñ mirꝫ igit̄ ꝙ ſe opponat ſctō doctori dr̄ ei. j. reg. xxij. Cūq; abyathar necē ſacerdotū ipi dd̄ nūciaſſet. rñdit dd̄ ſciebā i illa die ꝙ cū ibi eēt doech idumeꝰ ꝓculdubio enūciaret ſauli dicēdo. Ego ſum reꝰ oīm aiaꝝ pr̄is tui. Et be. hiero. dicit ⁊ aſſumit̄ i glo. ordinaria. iō h̄. xl. annꝰ ponit̄. vt mōſtret̄ diuinā vltionē ſuſcitari ſuꝑ dd̄ eo ꝙ abimelech ſacerdotē dei fefellit ⁊ tāte cedis cā fuit. nec pōt dici ꝙ dd̄ ex humilitate ſit mētitus di. Ego ſum reꝰ. h̄ ⁊ alia ꝑpēdāt q̄ burg. de lyramēta grā dipēdūt. Illud aūt q̄d bur. q̄i ſuā ↄputationē ſubiūgit nō minꝰ delyramētū vr̄. Cōputat ei illos. xl. annos a p̄ia vnctiōe dd̄ vſq; ad rebellionē filij ſui abſalō. vt oppoſita iux̄ ſe poſita magis moueāt. vtputa q̄r dd̄ ab illa vnctiōe. xl. annis fuit i ↄtinua ꝓſperitate. ⁊ poſt cepit rebellio. ō q̄ pñs ſimo. Sȝ de opiniōe be. Hiero. rab. ſa. burg. ⁊ alioꝝ circa hāc ↄputationē nō faciēdo vim. rō ↄputatiōis bur. nihil videt̄ valere naȝ p̄ia vnctio dd̄ q̄ facta fuit p̄ anno regni ſaul. vt vult be. Aug. xvij. de ci. dei ca. vij. Et ponit̄ dictū eiꝰ i glo. j. Reg. xv. ſuꝑ v̄bo ꝓiecit te dñs ne ſis rex. xl. aūt annis regnauit ſicut ⁊ dd̄. vt dicit idē bea. Aug. ibidē. dd̄ aūt ꝓtūc nullū ius i regno habuit. lȝ haberet ius ad regnū nec hēbat executionē ꝓtūc regie p̄tātis. vt dicit bur. ſ̄. j. Reg. xxviij. c. ⁊ tñ vtȝ ex decurſu primi li. Reg. ꝑ totū. viuēte ſaul ⁊ regnāte nulla fuerit ipi dd̄ ſecuritas neq; ꝓſperitas: ſ; neq; ſuis: nec auſus fuit q̄ſq; i regno iſrl̄ eū aut ſuos recipe i domū ſuā. nec q̄cq; humanitatis exhibere. q̄r bānitꝰ coactꝰ eſt ſe trāſferte ad achis regē geth. vtȝ. j. Reg. xxvij. ⁊. xxviij. A p̄ia igit̄ vnctione dd̄ vſq; ad mortē ſaul fluxerūt. xxxix. anni q̄bꝰ fuit ſub ↄtinua fuga ⁊ tribulatōe niſi q̄s illā tribulationē ꝓſperitatē dicere voluerit. q̄r i bonū ſui pari mō ⁊ rebellio abſalō dicēda erit ꝓſperitas. q̄r in bonū. ſ. humiliationē dd̄ ⁊ ↄñr exaltationē. vt etiam dicit bur. ¶ Videt̄ igit̄ manifeſtū delyramētū dicere dd̄ fuiſſe i ↄtinua ꝓſperitate añ adeptū regnū q̄ñ fuit ſcd̄o vnctꝰ Nā talis modꝰ loq̄ndi ē oīm ſctōꝝ doctoꝝ q̄ dicūt dd̄ tp̄e aduerſitatis i virtutibꝰ creuiſſe. ſ; tp̄e ꝓſperitatis turpiter ſepe peccaſſe ſicut pȝ ꝑ decurſū ſcd̄i li ⁊c̄. Reliqua vſq; ad finem li. ij. ſtant in difficultate vocabuli ⁊c̄.

c ¶ Cunqꝫ dauid. Hic cõſeqnēter oñdit ¶ Cap. xvj. qualiter Abſalõ patrē ſuū fedauit ĩgrediēdo ad eiꝰ vxores. Premittunt tñ hic tria. qꝛ p̊ dauid a ſyba decipit. ſc̄do a ſemei impetit: ibi. Venit ergo rex. tercio chuſi ab abſalon recipit. ibi abſalõ aūt. quarto abſalõ ad vxores patris ingredit. ibi. Dixit abſalon. Circa primū ſciēdū ꝙ adulatores intēdentes magnatos decipe. ꝯſiderāt tp̄s ⁊ locū ⁊ alia ad hoc apta. ⁊ h̄ notat cū d̄r. Cunqꝫ dauid trāſiſſet paululū mõtis verticē. qꝛ iā erat fatigatꝰ ex itinere et triſticia. b ¶ Apparuit ſiba ⁊c̄. quaſi mltū paratꝰ ad ſuccurrendū regi in tali neceſſitate: vñ ſequit. d ¶ Aſini domeſtici regis vt ſedeant. i. ſi aliq̇s de domo tua fuerit ita fatigatꝰ ꝙ nõ poſſit icedere poterit ſup aſinū ſedere. e ¶ Panes ⁊ palate ad veſcendū ⁊c̄. palate dicunt ficus ꝯp̄ſſe inter tabulas. f ¶ Vbi ē filiꝰ dñi tui habebat em̄ eiꝰ curā ꝓpter ionathe amiciciā. g ¶ Rñditqꝫ ſiba ⁊c̄. iſte ſiba mētiebat: vt pꝫ ex his q̄ hñt .ij. xix. ca. qꝛ miphiboſeth d̄ fuga dauid fuit valde triſtis ſicut apparebit: ibi. Cogitabat em̄ ſiba ꝙ dd̄ ꝓpter ſapiam ſuā ⁊ bonā militiā finaliter obtineret victoriā: ⁊ id̄ ſtudebat hereditatē dñi ſui ip̄etrare a dd̄ qd̄ ⁊ factū eſt: vñ ſubdit. h ¶ Tua ſint oīa ⁊c̄. qd̄ fuit male ⁊ p̄cipitāter ⁊ iniuſte dictū. tum qꝛ iſte ſiba dixerat falſum. tū qꝛ dato ꝙ verū dixiſſet tñ miphiboſeth dñs ſuus nõ erat ꝯdemnādus anteq̄ꝫ audiret. vel an̄q̄ꝫ veritas alio mõ ſufficiēter declararet. i ¶ Venit ḡ rex. Hic ꝯñr dauid a ſemei impedit verbis maledicis ⁊ alijs iniurijs ⁊ h̄ eſt qd̄ d̄r. k ¶ Egrediebat vir ⁊c̄. ij. xix. ca. d̄r ꝙ erat d̄ domo ioſeph. dicedū ꝙ erat d̄ domo ioſeph ex ꝑte patris. ſ. d̄ tribu ephraim: ſꝫ ex ꝑte mr̄is erat d̄ ꝯgnatiõe ſaul qꝛ mulieres i hereditate nõ ſuccedētes poterāt nubere mr̄imonialiter cū viris alteriꝰ tribꝰ ꝓut dictū fuit Nūe. xxxvj. l ¶ Egredere vir ſanguinū. i. effuſor mlti ſanguinis inoxij. m ¶ Et vir belial. i. abſqꝫ iugo diſcipline ⁊ legis diuine. Cetera patēt vſqꝫ ibi. n ¶ Quid mihi ⁊ vobis eſt filij ſaruie ex h̄ pꝫ ꝙ ioab ſimiliter ſemei occidere volebat vel fratrē ſuū abiſai ad hoc incitabat. o ¶ Dimitte eū vt maledicat. qꝛ eiꝰ maledictio eſt mihi materia ad exercitiū patientie. p ¶ Dñs em̄ p̄cepit ei ⁊c̄. hic occurrit ꝑplexitas: qꝛ ſi dñs p̄cepit ei nõ peccauit hoc faciēdo. ſicut nec miniſter iudicis de p̄cepto eiꝰ malefactorē interficiēdo. Dauid aūt peccauerat corā deo: ⁊ dignꝰ erat hac pena ⁊ maiori vt pꝫ ex ſupradictis. xj. c. Sꝫ ad h̄ ſequit ꝙ dauid peccauit iniungēdo ſalomoni eiꝰ interfectionē. vt habet. iij. li. ij. ca. cuiꝰ ꝯtriū videt ſcriptura innuere ibidē. Si aūt dicat ꝙ ſemei maledicendo dauid peccauit ſequit incõueniens. ſ. ꝙ deus p̄cepit eū peccare ⁊ ſic fuit cā peccati ꝑ ſe ⁊ directe qd̄ eſt impoſſibile. Dicēdū ad hoc ꝙ dd̄ vidēs ſemei ſolū ⁊ inermē ita ꝯſtāter ⁊ intrepide ſibi iniuriātē ⁊ manifeſte corā bellatoribꝰ multꝭ fortiſſimis ⁊ audaciſſimis. Et ad vindicandū regis iniuriā ꝓmptiſſimis ꝑpendit. ꝙ h̄ non ꝓueniebat ab ip̄o ſemei tm̄ ſꝫ a deo ſp̄aliter hoc agēte: ⁊ h̄ vocauit p̄ceptū dei ⁊ lꝫ ſemei i h̄ peccauerit volūtate iniqua maledicēs dauid: nõ tñ ꝓpter h̄ deus fuit cā peccati inq̄ꝫtū peccatū eſt. Ad cuiꝰ itellectū ſciēdū ꝙ ad pctm̄ plura ꝯcurrūt. ſ. potētia q̄ peccat q̄ ē libex arbitriū. ⁊ motꝰ liberi arbitrij i ꝯſenſum ⁊ ad ipulſū potētiaꝝ executiuaꝝ: ⁊ totū iſtud ē a deo: q̄ ē actor nature ⁊ oꝑationū eiꝰ. Eſt etiā ibi deformitas i actū. q̄ ē q̇dā defectꝰ ex q̄ actꝰ hꝫ rōnē pcti ⁊ huiꝰ deꝰ ñ ē cā ſꝫ defectibilitas liberi arbitrij: ſic̄ in claudicatione q̇cq̇d eſt ibi ambulatiõis ſeu motionis reducitur in ꝟtutē motiuā ſicut in cām. iſtud aūt qd̄ eſt ibi deformitatis ⁊ defectꝰ reducit i cām tibie curuitatis. ⁊ ſic pꝫ ꝙ deꝰ nõ eſt cā peccati: licet ſit cā liberi arbitrij ⁊ motionis ip̄ius. Sic igit pōt dici ꝙ ꝯſtātia ⁊ audacia q̄ fuit i ſemei dd̄ impetēdo: ⁊ entitas illiꝰ actiõis totū fuit a deo: vt ꝑ h̄ dd̄ puniret ⁊ eiꝰ patiētia ꝓbaret. Sꝫ deformitas ſeu defectꝰ. ſ. ꝙ iniq̄ volūtate hoc fecerit: hoc nõ reducit i deū ſic̄ in cām: ſꝫ i liberi arbitrij defectibilitatē. q ¶ Ecce fi. me. ⁊c̄. hoc d̄r ꝓ tāto. qꝛ aliꝰ ſemē viri qd̄ eſt p̄ncipiū generatiõis filij ē de ſupfluo alimēti: qd̄ in vtero digerit: ⁊ ad mēbra generatiue ꝟtutis defert. Cetera patēt ex dictis. r ¶ Abſalon autem Hic ꝯñr chuſi abſalon recipit. Et pꝫ lr̄a vſqꝫ ibi.

¶ Capitulum. xvj.

a Cunqꝫ dauid trāſiſſet paululū mõtis verticē b apparuit ſiba puer miphiboſeth i occurſū eiꝰ c cū duobꝰ aſinis q̇ onerati erāt ducētis panibꝰ: ⁊ centū alligaturis vue paſſe: et cētū maſſis palataꝝ: ⁊ duobus vtribꝰ vini. Et dixit rex ſibe. Quid ſibi volūt h̄. Rñditqꝫ ſiba. Bñe mi rex d aſini domeſticis regꝭ vt ſe e deāt: ⁊ panes ⁊ palate ad veſcēdū pueris tuis: vinū aūt vt bibat ſiq̇s defecerit f in deſerto. Et ait rex. Vbi ē g filiꝰ dñi tui. Rñditqꝫ ſiba regi Remāſit in hierlm̄ dicēs. Hodie reſtituet mihi domꝰ iſrl̄ regnū pr̄is mei. h Et ait rex ſibe Tua ſint oīa q̄ fuerūt miphiboſeth. Dixitqꝫ ſiba. Oro vt inueniā grām corām te dñe mi rex. i Venit ḡ rex dauid vſqꝫ ba k hurim. Et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domꝰ ſaul noīe ſemei filiꝰ gera: ꝓcedebatqꝫ egrediens: ⁊ maledicebat: mittebatqꝫ lapides ꝯ̄ dd̄ ⁊ ꝯtra vniuerſos ſuos regis dd̄ Omis autē ppl̄s ⁊ vniuerſi bellatores a dextro ⁊ a ſiniſtro latere regꝭ icedebāt Ita aūt loquebat ſemei cū l malediceret regi. Egredere egredere vir ſanguinū. m ⁊ vir belial. Reddidit tibi dñs vniuerſū ſanguinem domꝰ ſaul: qm̄ inuaſiſti regnū ꝓ eo: ⁊ dedit dñs regnum in manu abſalon filij tui: ⁊ ecce p̄munt te mala tua quoniā vir ſanguinū es. Dixit aūt abiſai filius ſaruie regi. Quare maledicit canis hic moriturꝰ domino meo regi: Vadā et amputabo caput eius. Et n ait rex Quid mihi ⁊ vobis o eſt filij ſaruie: Dimitte eū p vt maledicat. Dominus em̄ p̄cepit ei vt malediceret dauid. Et quis eſt qui audeat dicere quare ſic fecerit Et ait rex abiſai ⁊ vni q uerſis ſeruis ſuis. Ecce filius meus qui egreſſus eſt de vtero meo querit animā meam: quātomagis hic filius gemini maledicet mihi. Dimittite eū vt maledicat iuxta p̄ceptū dñi ſi forte reſpiciat dñs afflictionē meā ⁊ reddat mihi dominus bonū ꝓ maledictione hac hodierna Ambulabat itaqꝫ dauid ⁊ ſocij eiꝰ ꝑ viam cum eo: ſemei aūt ꝑ iugū montis ex latere cõtra illū gradiebat maledicēs ⁊ mittens lapides aduerſum eum terrāqꝫ ſpargens Venit itaqꝫ rex dauid et vniuerſus ppl̄s cū eo laſſus: et refocillati ſunt ibi. r Abſalõ aūt ⁊ oīs ppl̄s eiꝰ igreſſi ſunt hierlm̄ ſꝫ ⁊ achitofel cū eo. Cū aūt veniſſet chuſi arachites amicꝰ dauid ad abſalon: locutus eſt ad eum. Salue rex ſal-

s ¶ Hec eſt inquit grã ad amicũ tuũ.ſ.ad dauid.q.d. non oſtẽdiſti te fidelem ei.h aũt dicebat abſalõ: vt exploraret mẽtẽ ipſius chuſi. t ¶ Rñditq͡ʒ chuſi ad abſalõ neq̃q͡ʒ ſcʒ debui ire cũ dauid. v ¶ Quia illiꝰ ero quẽ elegit dñs in h mentitꝰ eſt chuſi.qꝛ abſalon nõ erat a deo electꝰ: ſed dixit h chuſi vt abſalon eũ reciperet citius nec oporteret eũ excuſari de mẽdacio officioſo. x ¶ Dixit autẽ abſalõ. Hic vltimo abſalõ ad vxores patris ſui igredit̃ de cõſilio achitofel cuius cauſa ſubdit̃.

y ¶ Vt cuʒ audierit ⁊c.ꝑpẽderat ei achitofel ꝙ multi erãt cũ abſalon vacillantes eo ꝙ timebãt ne pat̃ ⁊ filiꝰ recõciliarent̃ ⁊ ſic fierẽt odioſi vtriq͡ʒ.eo ꝙ fauiſſent abſalon in malo ex q̃ timebãt poſtea grauiter puniri ⁊ iõ ad remouẽdũ hũc timorẽ ⁊ vacillationem achitofel ꝯſuluit abſalon vt parent̃ fedaret patrẽ ſuũ eiꝰ vxores cognoſcẽdo carnaliter.vt ꝑ tale vituperiũ ipi dauid illatũ crederetur a ꝑplo dictã recõciliationẽ non poſſe fieri: ⁊ ſic firmiter ſtarẽt cũ abſalon. Iſtud aũt cõſilium licet fuerit ad malũ finẽ ordinatũ tñ erat valde accommodũ ad finẽ intentum iõ ſubdit̃.

z ¶ Cõſiliũ aũt achitofel ⁊c. Iſta ſimilitudo nõ tenet in omnibꝰ:qꝛ ꝯſiliũ dei nõ põt ad malũ ordinari:ʒ tenet q̃ʒtũ ad h ꝙ cõſiliũ dei eſt accõmodũ ad finẽ intẽtũ. Dicũt aũt aliq̃ ꝙ achitofel dedit h ꝯſiliũ:eo ꝙ berſabee neptã ſuã dauid polluerat ꝑ adulterium

s ue rex Ad quẽ abſalõ.hec
eſt inq̃t gratia tua ad ami-
cũ tuũ. Quare nõ iuiſti cũ
t amico tuo. Rñditq͡ʒ chuſi
v ad abſalõ Neq̃q͡ʒ qꝛ illius
ero quẽ elegit dñs.⁊ ois h
ppl̃s ⁊ vniuerſus iſrl̃:⁊ cũ
eo manebo. Sʒ vt ⁊ h infe
rã cui ego ſeruiturus ſum.
Nonne filio regis. Sicut
parui patri tuo:ita parebo
x ⁊ tibi. Dixit aũt abſalõ ad
achitofel. Inite ꝯſiliũ q̇d
agere debeamꝰ Et ait achi
tofel ad abſalõ Ingredere
ad cõcubinas pr̃is tui q̃s
dimiſit ad cuſtodiẽdã do-
y mũ: vt cũ audierit ois iſrl̃
ꝙ fedaueris pr̃em tuũ:ro-
borent̃ tecũ manꝰ eoꝝ. Te
tenderũt ᵒ̃ abſalõ taberna
culũ in ſolario:igreſſuſq͡ʒ ẽ
ad ꝯcubinas pr̃is ſui corã
z vniuerſo iſrl̃: Cõſiliũ autẽ
achitofel qᵭ dabat i diebꝰ
illis q̃ſi ſiq̇s ꝯſuleret deuʒ
Sic erat oĩe ꝯſiliũ achi-
tofel:⁊ cũ eẽt cũ dᵭ ⁊ cum
eſſet cũ abſalõ. ¶ Ca.xvij.

a D Ixit ᵒ̃ achitofel ad
b abſalon. Eligã mihi
duodecim milia viro
c rũ ⁊ cõſurgẽs ꝑſequar da-
d uid hac nocte:⁊ irruens ſu
e ꝑ eũ quippe q̇ laſſus eſt et
f ſolutis manibꝰ:ꝑcutiã eũ
Cunq͡ʒ fugerit ois ppl̃s q̇
cũ eo eſt.ꝑcutiã regẽ deſo
g latũ: ⁊ reducã vniuerſum
ppl̃m q̃uo vnꝰ hõ reuerti
h ſolet vnũ em̃ virũ tu que-
i ris: ⁊ ois ppl̃s erit in pace
k Placuitq͡ʒ ſermo eiꝰ abſa
lon ⁊ cũctis maioribꝰ natu
l iſrl̃. Ait aũt abſalon. Vo
cate chuſi arachitẽ: ⁊ audi
amꝰ q̇d etiã ipe dicat. Cũ-
q͡ʒ veniſſet chuſi ad abſalõ
ait abſalõ ad eũ. Huiuſce-
modi ſmonẽ locutꝰ ẽ achi
tofel. Facere debemus an
nõ: Qᵭ das cõſiliũ Et di-
m xit chuſi ad abſalõ. Nõ ẽ
bonũ ꝯſiliũ qᵭ dedit achi-
tofel hac vice. Et rurſuʒ in
n tulit chuſi Tu noſti pr̃em
tuũ ⁊ viros q̇ cũ eo ſunt eẽ
fortiſſimos et amaro aio:
veluti ſi vrſa raptis catu-
lis in ſaltu ſeuiat. Sʒ ⁊ pa
o ter tuꝰ vir bellator eſt: nec
morabit̃ cũ ppl̃o Forſitan
nũc latitat in foueis aut in
vno q̇ voluerit loco: ⁊ cuʒ
ceciderit vnꝰ q̇libet in pri-
cipio audiet q̇cunq͡ʒ audie
rit: ⁊ dicet Facta eſt plaga
in populo q̇ ſequedat̃ ab-
ſalon. Et fortiſſimꝰ quiſq͡ʒ
cuius cor eſt quaſi leonis:
pauore ſoluet̃. Scit ei ois
ppl̃s iſrl̃ fortẽ eẽ patrẽ tuũ
⁊ robuſtos oẽs qui cũ eo
p ſunt. Sed hoc mihi videt̃
q rectum eſſe cõſiliũ. Cũgre-
get̃ ad te vniuerſus ppl̃us
iſrl̃ a dan vſq͡ʒ berſabee q̃-
ſi harena maris innumera
r bilis: ⁊ tu eris i medio eo-
rum: ⁊ irruemus ſuꝑ eũ in

h ¶ Vnũ ei virũ tu q̃reris.ſ.dauid. i ¶ Et ois ppl̃s erit in pace.i.eo iterfecto oẽs obediẽt tibi pacifice. k ¶ Placuitq͡ʒ ſermo eiꝰ abſalon ⁊c.tãq͡ʒ valde accõmodus ad finẽ intẽtũ licet malũ. l ¶ Ait aũt abſalõ. Hic ꝯñr ponit̃ cõſiliũ ipſius chuſi.⁊ ꝑrio diſſipat achitofel ꝯſiliũ:ſcᵭo dat ſuum.ibi. Sed h mihi Circa ꝑmũ dicit ſic.

m ¶ Non eſt bonũ h conſiliũ ⁊c.q.d. licet ſit ſapiẽs hõ ⁊ cõſuetus dare bona ꝯſilia tñ defecit iſta vice: h aũt dixit chuſi ne videret̃ contra achitofel inuidia moueri. ⁊ iõ licet de ſapia eum cõmendauerit generaliter nõ tñ in h facto ſm illᵭ q̃nq͡ʒ bonꝰ dormitat homerꝰ Rõnẽ aũt huiꝰ defectꝰ oñdit ex tribꝰ rõnibꝰ ꝑria accipit̃ ex fortitudine dauid ⁊ volũtate ſe vindicandi: ⁊ ſimiliter alioꝝ q̇ cũ eo erãt.qᵭ notatur cũ dr̃.

n ¶ Tu noſti patrem tuũ ⁊c.q.d. ꝑiculoſũ eſt inuadere eũ: ⁊ maxime mõ qꝛ ex amaritudine animi ponet totũ ꝓ toto ad ſe vindicandũ:ſcᵭa rõ acccipit̃ ex prudẽtia bellica q̇ erat i dᵭ ex multis experimẽtis ⁊ h notat̃ cũ dr̃.

o ¶ Sed ⁊ pater tuꝰ ⁊c. Modus em̃ ducũ eſt exercitꝰ qui timẽt inuadi ꝑſonaliter de nocte q̇eſcent bꝰ aliis ſecũ paucis ſolent abſentare maxime qñ timẽt a ſuis tradi:qꝛ dicebat chuſi ipm dauid de h ꝓbabiliter ſe timere: vt tradẽtes eũ haberent gratiã abſalon. q.d. chuſi: ſic faciet pater tuꝰ. Et iõ ſi ꝑcutiat̃ totꝰ eiꝰ ppl̃s nõ habebis intentũ: qꝛ nõ morabit̃ cum eis in caſtris. Sed alibi vbi poterit ad eũ poſtea populꝰ aggregari. Tercio rõ accipit̃ ex ꝑte viroꝝ abſalon: qꝛ cõiter in talibꝰ inuaſionibꝰ cadũt aliqui de inuadentibus: et ex feſtuca fit trabs.quia ex modica percuſſione fit rumor magne occiſionis: ⁊ ſic expaueſcũt inſequẽtes: ⁊ diſſoluunt̃ ⁊ fugiunt: ⁊ hec ratio notatur cum dicitur. Et cũ ceciderit vnus quilibet in principio ⁊c.

p ¶ Sed hoc mihi rectum videt̃. Hic conſequẽter chuſi dat ſuum conſilium dicens.

q ¶ Congreget̃ ad te vniuerſus populus iſrael.i.in tanta multitudine ꝙ nullus poſſit tibi reſiſtere.

r ¶ Et tu eris in medio eoꝝ:ſicut rex potentiſſimus. ⁊ glorioſiſſimus: ⁊ ſic attribuet̃ tibi victoria dᵭ dauid et nõ achitofel vel cuicunq͡ʒ alteri ad hoc miſſo.

D Ixit ergo. Hic ꝯñr oñdit̃ qualiter abſa ¶ Ca.xvij.
d lõ de morte patris ſui tractauit. Et ꝑ̃ circa h ꝯſiliũ tractat̃:ſcᵭo hmõi tractatꝰ ipi dauid renunciat̃:ibi. Et ait chuſi. Circa ꝑmũ ꝑmittit̃ ꝯſiliũ achitofel.ſcᵭo ipius chuſi:ibi. Ait aũt abſalon. Circa primũ dicit̃.

a ¶ Dixit ergo achitofel:volẽs abſorbere dauid ex cã ꝑdicta. b ¶ Eligã mihi.xij.milia viroꝝ.tot em̃ videbant̃ ſufficere ad debellandũ dauid ⁊ eiꝰ exercitũ.qꝛ erãt fugitiui ⁊ ſtupefacti de hoc qᵭ acciderat. c ¶ Et cõſurgẽs ꝑſeq̃r ⁊c.anteq͡ʒ poſſit aliqᵭ fortaliciũ itrare: ⁊ ibidẽ ppl̃m ſibi fauẽtẽ recolligere. d ¶ Et irruẽs ſuꝑ eũ q̇ppe q̇ laſſus ẽ id eſt ex itinere fatigatꝰ. e ¶ Et ſolutis manibus.i.deſtitutis viribꝰ. f ¶ Percutiã eũ:tanq͡ʒ facilẽ ad debellãdũ. g ¶ Et reducã vniuerſuʒ ppl̃m.ad obediẽdũ tibi.

s ¶Et operiemꝰ eū ⁊c̄.i.in tāta multitudine ꝙ nō poterit ſe ꝓtegere. t ¶Qꝫ ſi vrbē aliquā fuerit ingreſſus.te fugiendo. v ¶Circūdabit oīs iſrl'.⁊c̄.loquit̄ metaphoꝛice et eſt ſenſus:ita deſtruemꝰ totā illa ciuitatē ꝙ nō erit aliq̄ reſiſtentia vñ in hebꝛeo habet̄.Circūdabit oīs iſrl' ciuitati illi ſocietates.ſ.armatoꝛū ad totū ppl'm deſtruendum.
x ¶Dixitq̄ abſalon ⁊c̄.ita ꝙ diſſipatum fuit ꝯſiliū achitofel cuiꝰ cā ſubdit̄.
y ¶Dñi aūt nutu diſſipatū eſt.qꝛ dñs humiliationē dauid et eiꝰ patiētiā reſpexerat oculo miſericoꝛdie: ⁊ abſalō reddere volebat penā ſue malicie: totā aūt p̄dictā cōtītionē narrauit chuſi.vt dauid haberet tēpus ſe recolligēdi in aliq̄ foꝛtalitio ⁊ cōgregādi ppl'm ſibi deuotū et oꝛdinādi eū ad pugnādū ꝯtra abſalō.
3 ¶Et ait chuſi. Hic ꝯñr tractatꝰ cōſilij p̄dicti renūciatur ipi Dauid:⁊ primo deſcribit̄ huiꝰ cōſilij renūciatio. ſcđo ipius achitofel digna punitio:ibi. poꝛro achitofel:t'cio pugne dō p̄paratio ibi. Dauid aūt. Sñia prime pt' patet vſq̄ ibi.
3 ¶Nūciate dō ⁊c̄.h autem dixit chuſi timēs ne in eiꝰ abſentia achitofel ſuaderet abſalō executionē ſui cōſilij: vñ vbi trāſlatio noſtra habet. a ¶Ne abſoꝛbeat̄ rex ⁊c̄.i.dauid. in hebꝛeo hr̄. Ne cōſulat̄ regi.ſ.abſalon: ꝙ faciat cōſiliū achitofel:⁊ ſic inueniret̄ dauid ⁊ eiꝰ exercitꝰ laſſus ⁊ fatigatꝰ ⁊ ſic de facili poſſet capi ꝯ rōnibꝰ p̄dictis in cōſilio achitofel.
b ¶Jonathas aūt et achimaas ⁊c̄. expectātes extra ciuitatē rumoꝛes de domo abſalon. c ¶Abijt ancilla. Ad h enī fuit miſſa vt magis lateret negociū.qꝛ ibat quaſi ad lauādū pannos ibidē. d ¶Nō ei poterāt videri ⁊c̄.iam ei ſciebat abſalō ꝙ erat ꝯiuncti ipi dauid.⁊ iō iuſſit eos iterfici e ¶Qui habebat puteū in veſtibulo ſuo.i.in curia ſua ſeu atrio. f ¶Quaſi ſiccans tipſanas.i.oꝛdeū decoꝛticatum g ¶Trāſierūt ⁊c̄.in hebꝛeo habet̄ Tranſierūt riuū aquaꝝ qđ exponūt hebꝛei de ioꝛdane qui đr riuus aquarū .eo ꝙ riui fontiū illiꝰ terre deſcendūt in eo:ſicut in fluuio principali.Eſt igit̄ ſenſus.Tranſierūt fluuiū aquarū.i.iā ſunt ita elongati ꝙ tranſierūt ioꝛdanē:ꝓpter qđ nūcij abſalon de cōſecutione eoꝝ deſperati reuerſi ſunt in hierl'm. Cetera patēt. h ¶Poꝛro achitofel. Hic ꝯñr ponit̄ ipiꝰ achitofel digna punitio.qꝛ ꝓpter nimiā iniquitatē ſuā ꝑmiſſus eſt a deo interficere ſeipm ⁊ h eſt qđ đr.
i ¶Vidēs ꝙ nō fuiſſet ⁊c̄.de hoc fuit valde indignatus eo ꝙ cōſiliū chuſi approbatū fuerat ⁊ ſuū reprobatū. k ¶Et diſpoſita domo ſua.qꝛ filijs ſuis diuiſit bona ſua. l ¶Suſpēdio interijt. p ſeipm qđ fecit nō ſolū ꝓpt̄ indignationē p̄dictā ſ; etiā qꝛ ſtulticiā abſalon ⁊ ppl'i qui erat cū eo ꝑcipiebat:⁊ ex hoc firmiter tenebat ꝙ dauid p̄ualeret et in regnū rediret ꝓpt̄ qđ timebat ab eo occidi moꝛte turpi et doloꝛoſa:⁊ iō voluit magis p̄uenire moꝛtē ſuā p aliā viā.
m ¶Dauid autē. h ꝯñr deſcribit̄ belli p̄paratio:qꝛ dauid trāſito ioꝛdane venit ad quēdā locū foꝛtiter munitū: ꝓpter qđ vocabat̄ manaym. id eſt caſtra:qꝛ iacob ibi obuiauit angelꝰ vt hr̄ Gene.xxxij. et ibi ppl'm ad ſe veniētem recollegit ⁊ ipm oꝛdinauit ad reſiſtēdū abſalon.vt plenius habet̄ infra.
n ¶Et abſalon trāſiuit ioꝛdanē vt caperet dauid ꝯfidēs de multitudine populi cū eo exiſtentis.
o ¶Amaſam vo cōſtituit abſalon ꝓ ioab ſup exercitū. Ex quo pꝫ ꝙ ꝓponebat ioab occidere cū dauid ⁊ iſte amaſa erat nepos dauid qđ pꝫ ex hoc qđ ſequit̄ de patre eius.
p ¶Qui ingreſſus ē ad abigail filiā naas id eſt yſai patris dauid.qui vocatus eſt ieſſe iſai ⁊ naas. q ¶Cūq̄ veniſſet dauid. Hic reuertit̄ ſcriptura ad oſtendendū qualiter dauid fuit ibi receptus cum dicit̄ r ¶Sobi filius naas ⁊c̄.iſte naas fuit rex ammon qui fecit cū dauid miſericoꝛdiā: vt dictū eſt .s.x. ca. cuiꝰ filiꝰ anon deturpauit nūcios dauid ꝓpter qđ fuit ab eo interfectus:⁊ ſobi frater eiꝰ ꝓ eo rex ꝯſtitutus:qꝛ illud vituperiū nō fuit factū p ipm:⁊ quia tunc dauid miſericoꝛditer egit cum eo ideo viceuerſa dauid fugienti p̄buit auxilium contra abſalon:⁊ neceſſaria ꝓut potuit miniſtrauit:⁊ ſimiliter ammihel ⁊ berzellai.

quocūq̄ loco inuētꝰ fuerit
s ⁊ opiemꝰ eū ſicˉ cadere ſolet
ros ſup t'rā:⁊ nō relinq̄
mus de viris q̄ cū eo ſunt
t nec vnū q̄dē. Qꝫ ſi vrbem
v aliquā fuerit ingreſſus circūdabit
oīs iſrl' ciuitati illi
funes:⁊ trahemꝰ eā i toꝛrētē
vt nō repiat̄ nec calculꝰ
x q̄dē ex ea Dixitq̄ abſalon
⁊ oēs viri iſrl'. Meliꝰ ē ꝯſiliū
chuſi arachite conſilio
y achitofel Dñi aūt nutu diſſipatū
ē ꝯſiliū achitofel vtile
vt induceret dñs ſup ab
3 ſalon malū. Et ait chuſi ſa
3 doch ⁊ abiathar ſacerdotibꝰ.
Hoc ⁊ hoc mō ꝯſilium
dedit achitofel abſalō ⁊ ſenioꝛibꝰ
iſrl':⁊ ego tale ⁊ tale
dedi ꝯſiliū. Nūc ḡ mittite
cito ⁊ nūciate dauid dicētes.
Ne moꝛeris nocte
hac in cāpeſtribus deſ'ti:ſ;
abſq̄ dilatione trāſgrede-
a re:ne foꝛte abſoꝛbeat̄ rex:
b ⁊ oīs ppl's q̄ cū eo eſt. Jonathas
āt ⁊ achimaas ſtabāt
iuxta fontē rogel. Abiit
c ancilla ⁊ nunciauit eis ⁊
illi ꝓfecti ſunt vt referrent
d ad regē dō nūciū. Nō enī
poterāt videri aut itroire
ciuitatē Vidit aūt eos q̄dā
puer:⁊ idicauit abſalō.
Illi vo ꝯcito gradu igreſſi
ſunt domū cuiuſdā viri i
e bahurim q̄ hēbat puteū in
veſtibulo ſuo:⁊ deſcenderūt
i eū. Tulit aūt mulier ⁊
expādit velamē ſup os pu
f tei q̄ſi ſiccās tipſanas ⁊ ſic
latuit res. Cūq̄ veniſſent

ſerui abſalō i domū ad mulierē:
dixerūt Vbi eſt achimaas
⁊ ionathas. Et reſpō
g dit eis mulier. Tranſierūt
feſtināter guſtata paululū
aqua. At hi q̄ querebāt cū
nō reppiſſent: reuerſi ſunt
in hierl'm. Cūq̄ abijſſent:
aſcēderūt illi de puteo:⁊ ꝑgētes
nūciauerūt regi dō
⁊ dixerūt. Surgite ⁊ trāſite
cito fluuiū:qm̄ huiuſcemodi
dedit ꝯſiliū ꝯtra voſ
achitofel. Surrexit ḡ Dauid
⁊ oīs ppl's q̄ cū eo erat
⁊ trāſierūt ioꝛdanē donec
diluceſceret anteq̄ denudaret̄
verbū:⁊ nec vnꝰ q̄dē
reſiduꝰ fuit q̄ nō trāſiret
h i fluuiū Poꝛro achitofel videns
ꝙ nō fuiſſet factū cōſiliū
ſuū ſtrauit aſinū ſuum
ſurrexitq̄ ⁊ abijt in domū
k ſuā ⁊ i ciuitatē ſuā:⁊ diſpo
l ſita domo ſua ſuſpēdio interijt:
⁊ ſepultus eſt in ſe
m pulcro patris ſui. Dauid
n aūt venit in caſtra ⁊ abſalon
trāſijt ioꝛdanem ipe ⁊
o oēs viri iſrl' cū eo Amaſaꝫ
vo cōſtituit abſalō ꝓ ioab
ſup exercitū Amaſa autē
erat filiꝰ viri q̄ vocabat̄ ie
p thra de iezraheli q̄ ingreſſus
eſt ad abigail filiā naas
ſoroꝛē ſaruie q̄ fuit mat̄
ioab. Et caſtrametatꝰ eſt
iſrl' cū abſalō in t'ra galaad
q Cūq̄ veniſſet dō in caſtra,
r ſobi filiꝰ naas de rabbath
filioꝝ ammon,⁊ machie filius
amihel de lodabar, et
berzellai galaadites de ro

s ¶ Stratoꝛia ⁊ tapetia.ſ.neceſſaria ꝓ lectꝭ. Cetera patẽt.
In ca.xvij.vbi dꝛ in poſtilla. Circũdabit oĩs iſrl̃ ciuita-
ti illi funes ⁊c̃.loquiꝛ metaphoꝛice. ¶ Additio.j.
Nmo in hebꝛeo hꝛ̃ ꝓpꝛie funes ſicut in trãſlatiõe
nr̃a ⁊ eſt intelligendũ metaphoꝛice q̃ſi diceret ſic at
traherem⁹ illã ciuita
tẽ vſq̃ ad toꝛrẽtẽ ac
ſi eẽt aliq̃ res mobi-
lis q̃ ꝑ funes poſſet
attrahi ⁊c̃.
¶ In eo.ca.xvij. vbi
dꝛ i poſtilla. Ne ꝯſu
laꝛ regi.ſ. abſalõ ⁊c̃.
Additio.ij.
Nmo in he-
bꝛeo habeꝛ ne
abſoꝛbeaꝛ regi
exp̃ſſe ⁊c̃. ¶ Ca.xviij.
Sitꝛ ꝯſiderato
Hic ꝯñr oñdi
tur q̃liꝛ abſalõ
dei iudicio i bello in
terijt. Et p̃ ex ꝑte da-
uid deſcribiꝛ oꝛdina
tio ppl̃i:ſcdo cõgreſ
ſio belli: ibi. Itaq̃ʒ
egreſſus: tercio de-
nunciatio facti: ibi.
Achimaas ãt. quar-
to lamẽtatio filij: ibi
Cõtriſtat⁹ itaq̃ʒ. Cir-
ca pꝛimũ ſciendũ ꝙ
ſm vegetiũ libꝛo de
re militari: pauci bñ
oꝛdinati et ꝯſtantes
ſũt diſpoſiti ad victo
riã: multitudo ṽo in
oꝛdinata nõ eſt niſi
victima ꝑata ad ce-
dẽ. ꝓpter h̃ dd̃ expt⁹
in reb⁹ bellicꝭ ppl̃m
ſuũ q̃ paru⁹ erat cõ-
patiue diligẽter oꝛ-
dinauit: ⁊ h̃ eſt qd̃ dꝛ
b ¶ Cõſtituit ſuꝑ eoſ
tribunos. quoꝝ q̃li-
bet p̃erat mille bella
toꝛib⁹. c ¶ Et cẽtu.
p̃ſidi.centum.
d ¶ Et dedit ppl̃i ter
ciã ꝑtẽ. qꝛ de toto po
pulo fecit tres acies
e ¶ Egrediar ⁊ ego
vo. qꝛ volebat eẽ de
pꝛimis ad laboꝛẽ et
pericula f ¶ Nõ ex
ibis. cui⁹ rõ ſubdiꝛ.
Siue ei fugerimus
⁊c̃.q.d. paꝝ curãt de
nobis: qꝛ te ſolũ que
rũt. g ¶ Meli⁹ eſt
igiꝛ vt ſis nobis i̾ vꝛ
be p̃ſidio. vt ſi debel
lati fuerim⁹ poſſim⁹
ibi habere refugium
vt poſſit ibi iteꝝ ex-
ercitus cõgregari.
h ¶ Stetit ꝰ rex iux̃ poꝛtã: vt videret q̃liꝛ exirẽt oꝛdiate et
eos aiaret ad foꝛtiꝛ p̃liandũ. i ¶ Seruate m̃ puerũ abſa
lon.ſ.viuũ ſi ei p̃ualebitꝭ: h̃ dicebat dd̃ ne moꝛereꝛ i p̃ctõ
moꝛtali ꝑſeq̃ndo p̃rem ꝓpꝛiũ ⁊ ſic eternaliter dãnareꝛ.

s geliʒ obtulerũt ei ſtratoꝛia
⁊ tapetia ⁊ vaſa fictilia fru
mẽtũ ⁊ oꝛdeũ ⁊ farinam et
polẽtã ⁊ fabã ⁊ lentẽ ⁊ frix
um oleo cicer ⁊ mel ⁊ buti
rũ: oues ⁊ pigues vitulos
dederũtq̃ʒ dd̃ ⁊ ppl̃o q̃ cũ
eo erat ad veſcẽdũ. Suſpi
cati ei ſunt ppl̃m fame ⁊ ſi
ti fatigari in deſerto.

a Gitꝛ cõſi ¶ Ca.xviij.
derato dd̃ ppl̃o ſuo.
b ꝯſtituit ſuꝑ eũ tribu-
c d nos ⁊ cẽturiones ⁊ dedit
ppl̃i terciã ꝑtem ſub manu
ioab: ⁊ terciã ꝑtẽ ſub ma-
nu abiſai filij ſaruie fr̃is io
ab: ⁊ terciã ꝑtẽ ſub manu
ethei q̃ erat d̃ geth. Dixit-
e q̃ʒ rex ad ppl̃m. Egrediar
f ⁊ ego vobiſcũ. Et rñdit po
pulus. Nõ exibis. Siue
ei fugerim⁹ non magno ꝑe
ad eos de nobis ꝑtinebit:
ſiue media ꝑs ceciderit e
nobis nõ ſatis curabũt: qꝛ
tu vn⁹ ſol⁹ ꝓ decẽ milib⁹
g ꝯputarꝭ. Meli⁹ ẽ igiꝛ vt ſis
nobis in vrbe p̃ſidio. Ad
quos rex ait. Qd̃ vobis vr̃
h rectũ h̃ faciã. Stetit ꝰ rex
iuxta poꝛtã. Egrediebaꝛq̃ʒ
ppl̃s ꝑ turmas ſuas cente
ni ⁊ milleni: Et p̃cepit rex
ioab ⁊ abiſai ⁊ ethei dicẽs
i Seruate mihi puerũ abſa
k lon. Et oĩs ppl̃s audiebat
p̃cipientẽ regẽ cũctis pꝛin
l cipibus ꝓ abſalon. Itaq̃ʒ
egreſſus ẽ ppl̃s i cãpũ ꝯ iſ-
rael. ⁊ factũ eſt p̃liũ i ſaltu
m ephꝛai. Et ceſus ẽ ibi ppl̃s
iſrl̃ ab exercitu dd̃. Factaq̃ʒ
ẽ plaga magna i die illa vi
ginti miliũ. Fuit aũt ibi p̃-
liũ diſꝑſuʒ ſr̃ faciẽ oĩs ter-
n re: ⁊ m̃lto pl̃es erãt q̃s ſal-
t⁹ ꝯſũpſerat de ppl̃o q̃ʒ hi

quos voꝛauerat gladi⁹ in
o die illa. Accidit aũt vt oc-
curreret abſalon ſuis dd̃
inſidẽs mulo. Cunq̃ʒ igreſ
ſus fuiſſet mul⁹ ſubꝛ ꝯden
p ſaʒ quercũ ⁊ magnã: adhe
ſit caput ei⁹ quercui ⁊ illo
ſuſpẽſo iter celũ ⁊ t̃rã mu-
lus cui inſiderat ꝑtrãſiuit.
Vidit aũt h̃ q̃ſpiã: ⁊ nũci-
auit ioab dicẽs. Vidi ab-
ſalõ pẽdere de quercu. Et
ait ioab viro q̃ nũciauerat
ei. Si vidiſti q̃re nõ ꝯfodi-
ſti eũ cũ terra ⁊ ego dediſ-
ſem tibi decẽ argẽti ſiclos
⁊ vnũ baltheũ. Qui dixit
ad ioab. Si appẽderes in
manib⁹ meis mille argen-
teos: neq̃q̃ʒ mitterẽ manũ
meã i filiũ regꝭ. Audiẽtib⁹
ei nobis p̃cepit rex tibi et
abiſai ⁊ ethei dicẽs. Cuſto
dite mihi pueꝝ abſalõ. Sʒ
⁊ ſi feciſſem ꝯ aiam meam
audacter neq̃q̃ʒ h̃ regẽ late
re potuiſſet. ⁊ tu ſtares ex
q aduerſo. Et ait ioab: Nõ
r ſic̃ ⁊ tu vis: ſʒ aggrediar eũ
corã te. Tulit ꝰ ioab tres
lãceas i manu ſua ⁊ infixit
eas i coꝛde Abſalõ. Cũq̃ʒ
adhuc palpidaret: herẽs i
q̃rcu: cucurrerũt decẽ iuue
nes armigeri ioab: ⁊ ꝑcuti
ẽtes iterfecerũt eũ. Cecinit
aũt ioab buccina ⁊ retinu-
it ppl̃m ne ꝑſequereꝛ fugiẽ
tẽ iſrl̃ volẽs parcere multi
s tudini. Et tulerũt abſalon
⁊ ꝓiecerũt eũ i ſaltu in fo-
t ueã grãdẽ: ⁊ ꝯpoꝛtauerũt
ſuꝑ eũ aceruũ lapidũ ma-
gnũ nimis. Oĩs aũt iſrl̃ fu
v git i tabernacula ſua. Poꝛ
ro abſalõ erexerat ſibi cum
adhuc viueret titulum qui
x eſt in valle regis. Dixe-

k ¶ Et oĩs ppl̃s audiebat. h̃ faciebat rex: vt null⁹ eũ iterfi-
ceret. l ¶ Itaq̃ʒ egreſſus eſt. Hic ꝯñr deſcribiꝛ ꝯgreſſus
belli: ⁊ notaꝛ loc⁹ cũ dꝛ. m ¶ In ſaltu ephꝛai.ſ. ꝓpe ſaltũ
illũ qꝛ pugnabat i cãpo plano ñ i nemoꝛe. Sʒ q̃riꝛ h̃ quõ
vocabaꝛ ſaltus ephꝛaim cũ nõ eẽt i ſoꝛte ephꝛaim ſʒ vltra
ioꝛdanẽ vtʒ ex p̃di-
ctis. Dicẽdũ ꝙ erat
ex oppoſito ſoꝛtis
ephꝛaim: ita ꝙ ioꝛ-
danis fluui⁹ tm̃ erat
intermedi⁹: ⁊ ex hoc
ſoꝛtit⁹ ẽ iſtud nomẽ
n ¶ Et multo plures
⁊c̃. qꝛ ibi erant fouee
magne. vt pʒ ex h̃ qd̃
ĩ. dꝛ. ꝙ abſalõ fuit ꝓ
iect⁹ i foueã magnã
⁊ in foueis illis fugi
entes de exercitu ab
ſalõ ceciderũt ⁊ moꝛ
tui ſunt. Dicũt etiaʒ
hebꝛei ꝙ i illo ſaltu
erãt fere terribiles:
q̃ multos de illo ex
ercitu fugiẽtes ⁊ in-
trãtes ſaltũ occide-
rũt. o ¶ Accidit ãt
⁊c̃. qꝛ fugiẽtes de p̃-
lio vagaꝛ incerti et
frequẽter icidũt i il-
los q̃s fugere inten-
dunt. p ¶ Adheſit
caput ⁊c̃. qꝛ vidẽs ſu
os deuictos ad fugi
endũ expeditꝰ de
poſuerat galeã. ⁊ ſic
ꝑ capillos ſuos que
multi erãt: vt dictuʒ
eſt. ſ̃.xiiij.ca. retẽtus
eſt frondib⁹ quercus
Cetera patẽt vſq̃ʒ ibi
q ¶ Non ſicut tu vis
Abſalõ ſeruabiꝛ vi-
uus. r ¶ Sed ag-
grediar eũ interficiẽ
do. s ¶ Et tulerũt
abſalon ⁊c̃. Ex q̃ pʒ
ꝙ dictũ ẽ ꝙ i illo ſal-
tu erãt fouee magne
t ¶ Et ꝯpoꝛtauerunt
⁊c̃. h̃ fecerũt ſm legẽ
Deutro. xxj. vbi p̃ci-
piꝛ filius ꝯtumax a
ppl̃o lapidari. Iſte
aũt nõ ſolũ erat ꝯtu
max ſʒ etiã maifeſte
ꝑſeq̃baꝛ p̃rem ⁊ idõ ñ
ſolũ erat dign⁹ a gla
dio ꝑimi. ſʒ etiã a po
pulo lapidari.
v ¶ Poꝛro abſalon
erexe. cũ adhuc vi.
titulũ dicit ioſeph⁹
ꝙ fecerat ſtatuã mar
moꝛeã ad ſui memo
riã in poſterũ. Alij
dicũt ꝙ fecerat qd̃-
dã edificiũ notabile ⁊ altũ ad eũdem finem.
x ¶ Dixerat ei nõ habeo filiũ. ſ̃.xiiij.ca. dictũ eſt ꝙ habuit
tres filios ⁊ ideo dicendũ eſt ꝙ erãt moꝛtui vel inepti ad
regnandum poſt ipſum.

y ¶ Et appellat manꝰ absalō.i.opus eiꝰ memoria dignuz Manꝰ eñ est organū organoꝝ vt hr.iij.de aīa.⁊ iō ꝑ eam significat opa ⁊ maxie solēnia ⁊ memoria digna z ¶ Achimaas aūt.h ꝯñr describit denūciatio facti. qꝛ achimaas zelās ꝓ dauid desiderabat victoriā suoꝝ nunciare ꝫ ioab impediebat dicens.

Nō eris nūciꝰ i hac die. a ¶ Sed nūciabis in alia.s.de alia victoria futura que magis placebit regi sciebat eñ ioab dauid de morte absalō turbari:⁊ iō nolebat istū quem diligebat rumores istos portare ꝓpter qꝺ misit aliū.s.chusi. Sciēdū tñ ꝙ iste chusi non erat de quo dictū est capi.p̄cedenti q̄ erat amicus et cōsiliariꝰ dauid: tū qꝛ tantus hō ad hoc nō mitteret sicut cursor: tum qꝛ nō fuerat in bello ꝫ fuit aliꝰ eiusdē nomis ⁊ de humili plebe. b ¶ Rursus aūt achimaas ⁊c̄.qꝛ omnibꝰ modis volebat currere ad dd̄ ꝓpter eiꝰ importunitatē ꝑmisit h ioab maxie qꝛ credebat ꝓbabiliter ꝙ chusi ꝑuenisset ⁊ morte absalō nunciasset. c ¶ Si solꝰ bonꝰ est nūciꝰ in ore eiꝰ.illi ei q̄ reuertuntur ꝺ ꝑlio fugitiui ñ veniūt soli.ꝫ turmatim.victores aūt remanēt.qꝛ sunt intenti ad rapiēdū spolia deuictoruz:⁊ iō ex h ꝙ erat solus bñ ꝯiecturauit dd̄ ꝙ erat euētus ꝓsperi nunciꝰ ⁊ eodē mō ꝺ alio ipm sequēte.
d ¶ Contemplor aūt cursuz prioris ⁊c̄. iā ei erat ita ꝓpe ꝙ poterat ꝑsonā currentis discernere .cetera patent vsqꝫ ibi.
e ¶ Vidi tumultum magnum. Aliq̄ libri habent. Tumulū ⁊ male:qꝛ hebraica veritas ⁊ libri correcti hñt Tumultū: ⁊ accipit hic: vidi ꝓ audiui:sic̄ Exo.xix. Cunctus aūt ppl's videbat voces.i.audiebat.q.d.tātꝰ erat ibi tumultus qꝛ ego nō potui audire seu ꝑcipe q̄d esset factū de absalon ꝫ mētiebat ne regē offenderet:qꝛ viderat ipm mortuū.denūciauit tñ victoriā q̄ erat bonū nūciū.
f ¶ Trāsi ait ⁊ sta hic donec audiamꝰ q̄d dicet cursor aliꝰ.
g ¶ Iudicauit hodie ꝓ te dñs.tuos aduersarios debellando. h ¶ Fiant inquit sicut puer ⁊c̄.ꝑ h intellexit rex absalon esse mortuū qꝛ ꝑ talē modū loq̄ndi mors alicuius nūciabat cōiter. i ¶ Cōtristatꝰ itaqꝫ rex.hic vltimo ponitur lamētatio filij cū dr̄. k ¶ Ascendit cenaculū porte.i.solariū vt in loco sequestrato ab alijs fleret ⁊ plāgeret filiū suū dicēs. l ¶ Fili mi absalon ⁊c̄. Plāgebat ei mortē eiꝰ spūalē qꝛ mortuus erat in peccato mortali:actualiter ꝑsequēdo patrē: ⁊ ꝓpter hoc verbū.
m ¶ Absalon fili mi Ponit hic sex vicibus quater in h ca.⁊ bis in sequēti ꝓpter vj. cōditiones pene gehēne:qꝛ ibi est pena dāni:⁊ pena sensus stridor dentiū: ⁊ fletus:exteriores tenebre:⁊ duratio sine fine. Moraliter exponēdo absalon ꝑsequēs dauid ⁊ viros eiꝰ tyrānū significat simpliciū expssores cuiꝰ caput adheret quercui mūdi sublimia appetēdo .tribꝰ lanceis ꝯfigit triplici ꝯcupiscētie assentiēdo.in foueā ꝓijcitur ad inferos descēdendo
¶ In ca.xviij.vbi dr̄ in postil. Sciēdū tñ ꝙ iste chusi non erat ille de q̄ dictū ē p̄ce. ca. ¶ Additio.

In hebreo nomina istoꝝ sūt diuersa Nā ille amicus dd̄ vocat Chusai.iste aūt vocatur chusi. ⁊ ex vicio trāslatoꝝ seu scriptorū vocatꝰ ē vterqꝫ chusi Chusi aūt i hebreo ē eq̄uocū. vno mō significat idē qꝺ ethiops alio mō ē nomē ꝓpriū.q̄ istoꝝ modo ru accipiat i h ca .nō bñ ex lr̄a ꝓprobat.

Capitulū.xix.
n Annūciatū ē. h ꝯñr ondit q̄lit dd̄ i regnū suū rediit vñ p̄ describit ipius dd̄ ꝯsolatio. scd̄o cōsolati reuocatio : ibi Vis q̄z ppl's. tercio renouati reductio : ibi Et reuersus ē rex q̄rto reducētiū ꝯcertatio:ibi. Vis autez ppl's iuda. Circa primū dr̄. a ¶ Nūciatū est aūt ioab.ab illis q̄ formidabāt redire ad domū regis ꝓpter eiꝰ luctuz vñ subdit. b ¶ Et declinauit ppl's ⁊c̄.⁊ iō iminebat periculū ne ppl's indignatꝰ cōtra dauid faceret sibi aliū regē qꝺ aduertēs ioab repͥhendit eū acriter.d. c ¶ Cōfudisti hodie vultꝰ ⁊c̄.cū tñ deberes eos honorare ⁊ ꝯgaudere ꝺ victoria in qua posuerunt se periculo pro te.

rat eñ. Nō habeo filiū et h erit monimētū nois mei Vocauitqꝫ titulū noie suo
y ⁊ appellat manꝰ absalon
z vsqꝫ ad hāc diē. Achimaas aūt filiꝰ sadoch ait. Currā ⁊ nūciabo regi: qꝛ iudiciū fecerit ei deꝰ de manu inimicoꝝ eiꝰ Ad quē ioab
e dixit. Nō eris nūciꝰ i hac
a die:ꝫ nūciabis in alia Hodie nolo te nūciare. Filius
f eñ regꝪ est mortuꝰ. Et ait ioab chusi. Vade: ⁊ nūcia regi que vidisti. Adorauit
b chusi ioab ⁊ cucurrit. Rur
g sus aūt achimaas filiꝰ sadoch: dixit ad ioab: Quid ipedit si etiā ego curro pꝰ chusi. Dixitqꝫ ei ioab.q̄d vis currere fili mi: Veni
h huc Nō eris boni nuncij baiulꝰ. Qui rñdit. Quid ei si cucurrero : ⁊ ait ei Cur
i re Currēs ergo achimaas
k ꝑ viā ꝯpēdij trāsiuit chusi Dauid autē sedebat inter
l duas portas. Speculator
m vero q̄ erat in fastigio porte sup muꝝ:eleuās oculos vidit hoiem currētē solū: ⁊ exclamans indicauit regi.
a
c Dixitqꝫ rex. Si solꝰ est bonꝰ est nūciꝰ i ore eiꝰ. Propante aūt illo ⁊ accedēte ꝓpriꝰ vidit speculator hominē alteꝝ currētē: ⁊ vociferās i culmie ait. Apparet
b mihi alter hō: currēs solꝰ Dixitqꝫ rex. Et ait iste bo
d nꝰ est nūcius. Speculator aūt ꝯtēplor ait cursuz prioris q̄si cursuz achimaas filij sadoch. Et ait rex. Vir bonꝰ ē: ⁊ nūciū portās bonū venit. Clamās aūt achi
c maas dixit ad regem. Salue rex. Et adorās regē corā eo ꝓnꝰ in terrā ait Bñdictꝰ dñs deꝰ tuꝰ q̄ ꝯclusit hoiem q̄ leuauerūt manꝰ suas ꝯ dñm meū regem Et ait rex. Est ne pax puero absalō. Dixitqꝫ achima
e as. Vidi tumultū magnū cū mitteret ioab seruꝰ tuꝰ o rex me huū nescio aliud
f Ad quē rex:trāsi ait : ⁊ sta hic Būqꝫ ille trāsisset ⁊ staret:appuit chusi. Et veniens ait Bonū apporto nū
g ciū dñe mi rex. Iudicauit ei ꝓ te dñs hodie de manu oim qui surrexerūt ꝯtra te Dixit aūt rex ad chusi. Est ne pax puero absalon.
h Cui rñdēs chusi:fiant inq̄t sicut puer inimici dñi mei regꝪ ⁊ vniuersi q̄ ꝯsurgunt
i aduersus eū i malū. Cōtri
k statꝰ itaqꝫ rex ascēdit cenaculum porte ⁊ fleuit. Et sic
l loq̄bat vadēs. Fili mi ab
m salon absalō fili mi. Quis mihi tribuat vt ego moriar ꝓ te. Absalō fili mi:fili mi absalō ¶ Capitulū.xix.
a Vnciatū est aūt ioab ꝙ rex fleret ⁊ lugeret filiū suū ⁊ versa est victoria in luctū i die illa omni pplo Audiuit eī ppl's i die illa dici:dolet rex sup
b filio suo Et declinauit populꝰ i die illa igredi ciuitatē q̄ūo decliare solet ppl's versus ⁊ fugiēs ꝺ ꝑlio. Porro rex operuit caput suuz :et clamabat voce magna Fili mi absalō:absalō fili mi. Ingressus ḡ ioab ad regē
c in domū dixit. Confudisti

d ¶ Diligis odiẽ.te.i. tu oñdis h̄ ꝑ ſignū lugẽdo abſalō ad
uerſariū tuū. e ¶ Nūc igit̄ ſurge de luctu. f ¶ Et ꝓcede.
ad recipiendū bellatores tuos honorifice. g ¶ Et allo-
q̄ns ſatiſfac ſuis tuis ꝓmittẽdo eis honores ⁊ ꝑmia ꝓ vi
ctoria. h ¶ Juro eñ tibi ꝑ dñm.q̄ſi ď recerta:ꝙ ſi nō exie
ris ad ſatiſfaciendū
eis mō ꝑdicto.
i ¶ Ne vn⁹ quidẽ re-
mãſurus ⁊c. qꝛ illi q̄
pugnauerūt ꝓ te cō
trã abſalon recedẽt
a te ⁊ iungent̄ alijs
ad faciẽdū regẽ. ſuꝑ
totum ppl'm:⁊ tu re
manebis ſol⁹ ab oi-
bus derelictus.
k ¶ Surrexit ğ rex.
de luctu acquieſcẽs
rationabili repħenſi
oni. l ¶ Et ſedit in
porta.in loco paten
ti.⁊ ꝯmuni vt poſſet
oẽs veniẽtes amica
biliter recipe ⁊ grõ
ſe alloq̄:⁊ ſic recolle
git populū.
m ¶ Iſrael aūt fugit
ſcꝫ illi qui erãt cū ab
ſalō. n ¶ Ois quo
ꝗ ppl's. Hic ꝯñr de
ſcribit̄ ipius dauid
reuocatio:qꝛ ppl'us
q̇ fuerat cū abſalon
videbat ſe deceptū
ſō dicebat.
o ¶ Rex libera.'nos
ſcꝫ dauid q̄ ppl'm iſ-
rael de inimicis ſuis
cꝯ̄tib⁹ ꝑ circūitū li-
berauit vt ptꝫ ex ſu-
pra dictis.viij.ca.
p ¶ Et nunc fugit de
terra.i.de vrbe regia
ꝓpter abſalon cui⁹
mala reducebant ad
memoriã in ſedatio
ne patris.⁊ ei⁹ pſecu
tione.q.d.indignū ẽ
ꝙ ꝓ ipo fugiat.
q ¶ Vſq̄quo ſiletis
a recognitione cul-
pe ⁊ petitione venie
r ¶ Et nō reducit̄ re
gẽ ad locū ſuū hono
rifice. s ¶ Et cõſili
um totius iſr'l venit
ad regẽ: ⁊ ꝑ nūcios
certos ⁊ ſolennes ſi-
gnificata fuerūt ſibi
iſta.q̄bus audit̄ rex
miſit ad viros iuda
q̇ fuerãt cū abſalon:
vt eſſent de primis
ad ipm reducendū
Ex h̄ eñ ꝙ erãt ď tri
bu dauid verecūda
bant̄ apparere in ꝯſpectu ei⁹ qꝛ pl⁹ ſibi forefecerãt ꝗ ex-
nei:⁊ iō dď h̄ aduertẽs mãdauit ꝓ eis vt venirẽt ſecure qꝛ
parat⁹ erat remittere cui⁹ rõnẽ tangit. t ¶ Os meū ⁊ ca
ro mea vos.q.d.nō poſſem vos odire:qꝛ h̄ eſſet ꝯ me.
v ¶ Et amaſe dicite.iſte inter oẽs plus peccauerat: qꝛ fuit

hodie vult⁹ oim ſuoꝝ tuo
rū q̄ ſaluã fecerūt aiam tuã
⁊ aiam filiorū tuoꝝ ⁊ filia-
rū tuaꝝ: ⁊ aiam vxorū tua-
rū ⁊ aiam cõcubinaꝝ tuaꝝ
d Diligis odiẽtes te ⁊ odio
habes diligẽtes te. Et oñ
diſti hodie qꝛ nō cures de
ducib⁹ tuis ⁊ ſeruis tuis:
⁊ vere ꝯgnoui mõ:qꝛ ſi ab
ſalon viueret ⁊ oẽs nos oc
cubuiſſem⁹ tūc placeret ti-
e f bi. Nunc igit̄ ſurge ⁊ ꝓce
g de ⁊ alloq̄ẽs ſatiſfac ſuis
h tuis. Juro eñ tibi ꝑ dñm
i ꝙ ſi nō exieris ne vn⁹ q̄dẽ
remanſurus ſit tecū nocte
hac ⁊ peius erit hoc tibi ꝗ
oia mala q̄ venerunt ſuꝑ te
ab adoleſcẽtia tua vſq̄ in
k l pñs Surrexit ğ rex ⁊ ſedit
in porta. Et oi ppl'o nūcia
tū eſt ꝙ rex ſederet i porta
Venitq̄ vniuerſa multitu
m do corã rege: iſr'l aūt fugit
n in tabernacula ſua. Ois q̄
q̄ ppl's certabat i cunctis
o tribub⁹ iſr'l dicẽs Rex li-
berauit nos de manu ini-
micorū nr̄oꝝ: ipe ſaluauit
nos de manu philiſtinorū
p ⁊ nūc fugit de terra ꝓpter
abſalon. Abſalon aūt quẽ
vnxim⁹ ſuꝑ nos: mortuus
q eſt in bello. Vſq̄q̄ ſiletis
r s ⁊ nō reducitis regẽ: Et cõ
ſiliū toti⁹ iſr'l venit ad re-
gẽ. Rex vero dauid miſit
ad ſadoch ⁊ abiathar ſa-
cerdotes dicẽs Loq̄mini
ad maiores natu iuda di-
cẽtes. Cur venitis nouiſſi
mi ad reducẽdū regẽ in do
mū ſuã Sermo aūt ois iſr'l
ꝑuenerat ad regẽ in domo
ei⁹: qꝛ dixerat rex. Hec di
cet̄ ad ppl'm Frẽs mei vos

t os meum ⁊ caro mea vos
Quare nouiſſimi reducit̄
v regẽ. Et amaſe dicite. Nō
ne os meū es ⁊ caro mea.
x Hec faciat mihi de⁹ ⁊ hec
y addat: ſi nō magiſter mili-
tie fueris corã me oi tpe ꝓ
a ioab. Et inclinauit cor om
niū viroꝝ iuda q̄ſi viri vni
b us. Miſerūtq̄ ad regẽ di
cẽtes. Reuertere tu ⁊ oẽs
ſerui tui. Et reuerſus eſt
rex. Et venit vſq̄ iordanẽ
c Et ois iuda venit vſq̄ in
galgala vt occurreret regi
⁊ trãſduceret eū iordanem
d Feſtinauit aūt ſemei filius
gera filij gemi ď bahurim
⁊ deſcẽdit cū viris iuda i
occurſum regis dauid cū
mille viris de beniami: et
ſiba puer de domo ſaul et
q̄ndecim filij ei⁹ ac.xx.ſui
e erãt cū eo. Et irrumpẽtes
iordanẽ ante regẽ trãſiert
vada vt trãſducerẽt domū
regis ⁊ facerẽt iuxta iuſſio
nẽ ei⁹. Semei aūt fili⁹ ge-
ra ꝓſtrat⁹ corã rege cū iã
tranſiſſet iordanẽ dixit ad
eū. Ne reputes mihi dñe
mi iniq̄tatẽ neq̄ meminer̄
iniuriarū ſerui tui in die q̄
egreſſus es dñe mi rex de
hierl'm neq̄ ponas rex i cor
de tuo. Agnoſco eī ſu⁹ tu
us pctm̄ meū ⁊ idcirco ho
die prim⁹ veni ď oi domo
ioſeph: deſcẽdiq̄ i occur-
ſū dñi mei regis. Rñdẽs
xo abiſai fili⁹ ſaruie dixit
f Nūq̄d ꝓ his verb̄ nō occi
det̄ ſemei q̄ maledixit chri
ſto dñi. Et ait dď. Quid
mihi ⁊ vobis filij Saruie.
g Cur efficimini mihi ho-
die in ſathan. Ergo ne ho-

princeps exercitus abſalon: vt hr̄.ſ.xvij.c.cū tñ eſſet ne-
pos dauid ⁊ iō ipm ſpãliter noiauit ſicut ⁊ xp̄s poſt reſur
rectionẽ ſuã ꝑ angelū exꝑſſit ſpãliter petrū dicẽs. Dicite
diſcipulis ſuis ⁊ petro. Marci.xvj.qꝛ ꝓpter xp̄i negatio-
nẽ non fuiſſet auſus inter diſcipulos ꝯparere: niſi fuiſſet
ſpãliter noiat⁹.
x ¶ Hec faciet mihi
de⁹ ⁊c.i.maiora ma-
la ꝗ ſuſtinuerim i ꝑ
ſecutione abſalō.
y ¶ Si nō magiſter
militie fueris oi tpe
corã me ꝓ ioab. Ali
q̄ libri hñt poſt ioab
.i. ſub ioab. Dictio
ei hebraica q̄ ibi po-
nit̄ aliq̄ñ ſignat pro:
aliq̄ñ ſub: tñ eſt eadẽ
ſnia.qꝛ dauid nō in-
tẽdebat amouere io
ab de ſuo officio: ſed
ꝙ iſte ſuppleret vices
ei⁹ ꝓ tpe ⁊ loco vbi
videret̄ expedire.
z ¶ Et inclinauit cor
oim viroꝝ iuda ad
ſe ꝑ ſuū benignū mã
datū. b ¶ Miſerūt
q̄ ad regẽ. Hic ꝯñr
deſcribit̄ ipius reno
uati reductio: vbi in
terponit̄ benignitas
dauid in ſemei obui
atione: ſcďo ei⁹ in eq̄
litas in hereditatis
miphiboſeth diuiſio
ne: ibi. miphiboſeth
quoq̄. tercio ei⁹ curi
alitas in berzellai li-
centiatione: ibi. Ber
zellai quoq̄. Circa ꝑ
mū dicit̄. b ¶ Mi-
ſerūtq̄ ad regẽ.ſ. vi-
ri iuda. c ¶ Et ois
iuda venit in galga-
la.i.trib⁹ iuda: vt oc
curreret regi ⁊ tradu
ceret eū iordanẽ i na
uib⁹ ad hoc paratis
ab ipis vt dicūt aliq̄
Alij aūt dicūt ꝙ iſta
traductio intelligit̄
ꝑ h̄ q̇ď viri iuda tran
ſierūt iordanẽ añ re-
gem in equis: ad ex
plorãdū vbi aqua eſ
ſet bñ vadabilis.

d ¶ Feſtinauit aūt ſe
mei. vt apud dauid i
ueniret miſericordiã
e ¶ Et irrūpẽtes ior-
danẽ. trãſeuntes ad
ripam oppoſitã in q̄
adhuc erat dauid vt
ſibi ſeruirent in tran
ſitu Cetera patent vſq̄ ibi.
f ¶ Nunquid ꝓ his verbis nō occidet̄ ſemei. quaſi diceret
magnum malum eſſet ſi viuus euaderet: quia incurre-
rat crimen leſe maieſtatis.
g ¶ Cur efficimini m̄ hodie in ſathã, qꝛ ſi dauid eū ſtatim

occidi ꝑmiſiſſet aliĳ q̄ cū abſalon fuerāt in ꝑſeqnendo dauid timuiſſent ſibi: ⁊ illi q̄ nōdū venerāt retroceſſiſſent: ⁊ forte aliq̄ q̄ iā venerāt occulte receſſiſſent: ⁊ ſic ei⁹ occiſio potuiſſet eſſe occaſio magne ſciſſionis ⁊ magni mali contra dauid. h ¶ Nō morieris. iurauitq̄ʒ ei Sed videt̄ qḋ dauid iſtud iuramētū fregerit. q̄ꝛ iniunxit filio ſuo ſalomoni de morte ei⁹ vt hr̄ .ĩ. in li. ĳ. ca. Dicēdū ꝙ dauid nō iurauit niſi ꝙ nō moreretur tunc ⁊ ꝓ illa cā tm̄. ſ; q̄ꝛ erat hō ſeditioſus monuit dauid filiuʒ ſuū: vt cōtra h̄ poneret cautelā. d. Tu āt vir ſapiēs es ⁊ ſciēs q̄ facies ei: vt ibideʒ hr̄. ꝓpter qḋ ſalomō inhibuit ei ſub pena mortis ne exiret hieruſalē ꝑcludēdo ſibi viā faciēdi colligationes. ⁊ ꝓpt̄ trāſgreſſionē hui⁹ ꝑcepti fuit mortu⁹: dauid etiā bn̄ cogitabat ꝙ cautelā ſibi impoſitā nō ſeruaret: ⁊ ſic mortē de nouo incurreret.

i ¶ Miphiboſeth. h̄ oſ̄dit̄ ineq̄litas dauid in hereditat̄ miphiboſeth diuiſione cū d̄r. Miphiboſeth quoq̄ʒ fili⁹ ſaul. i. nepos. Alĳ libri habēt Fili⁹ ionathan filĳ ſaul. Sed veritas hebraica ⁊ libri correcti nō habēt. Dauid em̄ nō fuit tūc recordatus amicitie ionathan pr̄is miphiboſeth Si ei fuiſſet recordat⁹ medietatem hereditatis ſue ſuo nō dediſſet.

k ¶ Intōſa barba. in hebreo hr̄. Incōpoſita barba. q̄ꝛ illo tpe nō tōdebāt barbā filĳ iſrl̄ ꝓut hr̄. ſ̄. x. ca. de nuncĳs dauid.

l ¶ Veſteſq̄ʒ ſu. non laue. in ſignū triſticie ꝓpter fugā dauid Ex quo pʒ vex̄ qḋ dictū eſt. ſ̄. xvj. ca. ſ. ꝙ ſiba ſuus ſu⁹ falſo diffamauerat euʒ apud dauid Cetera patent vſq̄ʒ ibi.

die interficietur vir in iſrl̄. An ignoro hodie me fctm̄ regē ſuꝑ iſrl̄. Et ait rex ſe-
b mei. Nō morieris. Iura-
i uitq̄ʒ ei. Miphiboſeth q̄ʒ fili⁹ ſaul deſcēdit in occur
k ſum regis illot̄ pedib⁹ ⁊ i
l tonſa barba. veſteſq̄ʒ ſuas nō lauerat a die q̄ egreſſus fuerat rex vſq̄ʒ ad diē reuerſionis ei⁹ i pace. Cūq̄ʒ occurriſſet regi: dixit ei rex. Quare nō veniſti mecū miphiboſeth. Et rn̄dēs ait. Dn̄e mi rex ſeru⁹ me⁹ contēpſit me. dixitq̄ʒ ei ego famul⁹ tu⁹ vt ſterneret mihi aſinū ⁊ deſcēdēs abirē cuʒ rege. Claudus ei ſuʒ ſuus tu⁹. Inſuꝑ ⁊ accuſauit me ſuū tuū ad te dn̄m meū regē Tu aūt dn̄e mi rex ſicut angel⁹ dei es: fac qḋ placitū eſt tibi. Neq̄ʒ ei fuit dom⁹ pr̄is mei niſi morti obnoxia dn̄o meo regi: tu aūt poſuiſti me ſuū tuū iter cōuiuas mēſe tue Quid ḡ habeo iuſte q̄rele: aut q̄d poſſum vltra vociferari ad re
m gē. Ait ḡ ei rex Quid vltra loq̄ris. Fixū eſt qḋ locut⁹
n ſuʒ Tu ⁊ ſiba diuidite poſſeſſiones. Rn̄ditq̄ʒ miphiboſeth regi. Etiā cūcta accipiat poſtq̄ʒ reuerſus eſt dn̄s me⁹ rex pacifice i do-
o mū ſuā. Berzellai q̄ʒ galaadites ſenex valde deſcendēs de rogeli trāſduxit regē iordanē pat⁹ etiā vltra fluuiū ꝓſeq̄ eū. Erat auteʒ berzellai galaadites ſenex valde id ē octogenari⁹: et ipē ꝑbuit alimēta regi cum

m ¶ Quid vltra loq̄ris. q. d. ꝓ nihilo: q̄ꝛ dictū meū nō retractabo totaliter. retractauit tn̄ in ꝑte dicēs. n ¶ Tu ⁊ ſiba diuidite poſſeſſiones. iniuſte cōcedēs ſuo ſuo medietatē hereditatis ſue ꝓpter qḋ regnū ei⁹ poſtea fuit diuiſuʒ tpe roboā nepotis ſui: ꝓut dictū fuit pleni⁹. ſ̄. j. li. ĳ. capi. Hic aūt aduertendū quātū adulatores ⁊ detractores ſūt periculoſi principib⁹ q̄ꝛ dauid tam ſanctus ⁊ iuſtus verbis ſibe adulatoris ⁊ detractoris vt pʒ ex ꝑdictis fuit ita captus ⁊ inuolutus ꝙ hereditatem miphiboſeth domini ſui ei cōceſſit in abſentia miphiboſeth: ⁊ eo nō audito: et ꝙ peius eſt poſtq̄ʒ audiuit miphiboſeth ſe vere excuſantē vt pʒ ꝑ ꝑdicta nō retractauit dictū ſuū iniuſtū totaliter: ſ; ſeruū ſuū peſſimū fecit eq̄lē dn̄o: queʒ tn̄ debuiſſet ſuſpendiſſe ꝓpter falſaʒ accuſationē dn̄i ſui de crimine leſe maieſtatis.

morarer̄ i caſtr̄ Fuit q̄ppe vir diues nimis Dixit ita q̄ʒ rex ad berzellai. Veni mecū vt req̄eſcas ſecurus in hierl̄m. Et ait berzellai
p ad regē. Quot ſūt dies annox̄ vite mee vt aſcēdā cū rege in hierl̄m. Octogenari⁹ ſuʒ hodie Nūq̄d vigēt ſenſus mei ad diſcernēdū ſuaue aut amax̄ aut delectare pōt ſuū tuū cib⁹ aut pot⁹: vel audire poſſum vltra vocē cātox̄ atq̄ʒ cātatricū. Quare ſeru⁹ tu⁹ ſit oneri dn̄o meo regi. Paululū ꝓcedā famul⁹ tu⁹ ab iordane tecū. Non indigeo hac viciſſitudine: ſ; obſecro vt reuertat̄ ſeru⁹ tu⁹: ⁊ moriar in ciuitate mea: ⁊ ſepeliar iuxta ſepulcrū pr̄is mei
q ⁊ mr̄is mee. Eſt aūt ſeru⁹
r tu⁹ chamaā: ipē vadat tecuʒ dn̄e mi rex: ⁊ fac ei q̄cq̄d bonū tibi videt̄. Dixit itaq̄ʒ ei rex. Mecū trāſeat chamaā: ⁊ ego faciā ei q̄cq̄d tibi placuerit: ⁊ oē qḋ petier̄ a me ipetrabis. Cūq̄ʒ trāſiſſet vniuerſus ppl̄s
s ⁊ rex iordanem: reſiſtit: et
t oſculat⁹ ē rex berzellai: et bn̄dixit ei ⁊ ille reuerſus ē i locū ſuū. Trāſiuit ḡ rex i galgalā et chamaā cum eo
v Omnis aūt ppl̄s iuda trāſdu
x xerat regē: ⁊ media tm̄ ꝑs affuerat de pplo iſrl̄. Itaq̄ʒ oēs viri iſrl̄ ꝯcurrētes ad
y regē. dixerūt ei. Quare te furati ſunt fratres noſtri viri iuda: ⁊ trāſduxerūt regē ⁊ domum ei⁹ iordanē omneſq̄ʒ viros Dauid cū eo.

o ¶ Berzellai quoq̄ʒ Hic ꝯn̄r oñdit̄ gratitudo dauid erga berzellai q̄ ſibi neceſſaria ꝓ parte miniſtrauerat vt pʒ ex ꝑdict̄ ⁊ eum vſq̄ʒ ad iordanem conduxerat cui dauid obtulit ꝑmia ⁊ honores: ſi vellet ire hieruſalē ſecū: ſ; excuſauit ſe ꝓpter ſenectutem. d.

p ¶ Quod ſunt dies annox̄ vite mee. q. d. tp̄s eſt ꝙ ego cogitē de morte: nō de honoribus aut delicĳs qḋ eſt cōtra ſenes ſe ingerentes curis magnatox̄: miſit tn̄ filiū ſuū cū dauid. d.

q ¶ Eſt aūt ſeru⁹ tu⁹ chamaā. ita ꝙ debet ſcribi ꝑ m. in medio ⁊ in fine.

r ¶ Ipē vadat tecū. ipē eſt em̄ iuuenis ⁊ poterit adiſcere ea q̄ ſunt virtutis ⁊ honoris. Notandū eſt hic ꝙ i curia dauid erāt cātores ⁊ cātatrices inſtrumētis ⁊ vocibus humanis: talibus em̄ licitū eſt vti moderate: q̄ꝛ ſic mēbra corpis indigēt q̄ete ⁊ recreatione ita ⁊ vires aīales: ad qḋ multū facit melodia

s ¶ Et oſculatus eſt rex berzellai i ſignū magne amicitie.

t ¶ Et bn̄dixit ei. imꝑcans ei bona vite ꝑſentis ⁊ future.

v ¶ Omnis aūt populus. Supꝛapoſita ē ipīus regis reductio. Hic ꝯn̄r poſt interꝑtationē ꝑdictox̄ deſcribit̄ reducētiū ꝯcertatio: cui⁹ cā exꝑmit̄ cū d̄r Dis āt ppl̄s iuda traduxerat regē. iordanē fluuiū mō. ſ̄. dicto.

x ¶ Et media tm̄ ꝑs affuerat de pplo iſrl̄: ⁊ iō in hoc reputabāt ſe dehonoratos: tū q̄ꝛ plures erāt: tū q̄ꝛ primo nuncios miſerāt ad dd̄ ꝓ ei⁹ reuerſione: vt ꝑdictū eſt. ꝓpt̄ qḋ dixerūt regi. y ¶ Quare te furati ſunt ⁊c̄. q. d. in clāculo factū eſt anteq̄ʒ veniremꝰ in cōtēptū noſtrū.

ʒ ¶Et rñdit om̄is vir iuda ſupbe. a ¶Quia mihi ꝓpioꝛ ē rex.i.de tribu ⁊ cognatōne mea. b ¶Decem ꝑtibus ego maioꝛ ſum.q.d.lȝ non ſit de tribu nr̄a.tñ multoplus valemus ſibi in ſubſidiū tꝑale.⁊ adiutoꝛiū ꝯtra aduerſarios. c ¶Durius aūt rñderūt viri iuda.tum quia erāt viri bellicoſi ⁊ animoſi: tum

nullus poterat accipe vxoꝛē patris maxime ꝯſentiente. l ¶Dixit aūt rex. Hic ꝯñr deſcribit punitio ſebe de rebellionis ꝯmotōne vbi p̄ deſcribit ipſius inſecutio.ſcd̄o eius occiſio:ibi. Venerūt itaq̄ꝫ:tercio repetit regni dauid oꝛdinatio ibi. Fuit ḡ ioab. Prima in duas in ꝑtem pꝛincipalē

qꝛ erāt hoīes de tribu regia:ex q̄ p̄ aliīs in ſupbiā erigebant

Capi.xx.

Accidit quoq̄ꝫ. Poſtq̄ꝫ d̄ ſcripta ē punitio dd̄ rōne homicidij vrie.⁊ rōne adulterij cū berſabee. Hic ꝯñr ponit eiuſdeꝫ punitio rōne ꝑditōnis:qꝛ vꝛiā occidit ꝑditoꝛie:vt pꝫ ex ſupradict᷑.xj.cap̄.⁊ de hoc punit̄ h̄ ꝑ rebellionē populi cōtra ipm ad inſtinctū ſeba filium bochꝛi. Circa qd̄ ꝓcedit.q̄a p̄ deſcribit huꝰ rebellionis oꝛtꝰ: ſcd̄o punitōnis modus: ibi. Dixit autēꝫ rex amaſe. Pꝛima i duas in ꝑtem pꝛincipalēꝫ ⁊ incidentalē: ſecūda:ibi.Cūq̄ꝫ veniſſet rex.Circa pꝛimū dī. a ¶Accidit q̄ꝫ vt eēt ibi.ſ.in ꝯtentōne aliaꝝ tribuū contra tribū iuda. Vir belial.i. abſq̄ꝫ iugo diſciplinē ⁊ leg᷑ diuine c ¶Noie ſeba. ⁊ ſic dꝫ ſcribi vbiq̄ꝫ ꝑ e. d ¶Vir gemineus. i.de ſtirpe gemini ⁊ ſic patꝫ ꝙ erat de cognatōne ſaul ꝙ ꝓpt̄ odiebat Dauid ꝓpt̄ tranſlatōeꝫ regn de domo ſaul ad ipm: ⁊ iō videns populū

ʒ Et rñdit om̄is vir:iuda ad
a viros iſrael. Quia mihi ꝓ
pioꝛ eſt rex: Cur iraſcer᷑ ſu
per hac re. Nunq̄d come-
dimꝰ aliq̄d ex rege: aut mu
nera nobis data ſūt. Et re
ſpondit vir iſrl̄ ad viros iu
b da ⁊ ait. Decē ꝑtibꝰ maioꝛ
ego ſuꝫ apud regē magiſq̄ꝫ
ad me ꝑtinet Dauid q̄ꝫ ad
te. Cur feciſti mihi iniuriaꝫ
⁊ nō mihi nunciatū ē pꝛio-
ri vt reducerē regem meuꝫ
c Duriꝰ aūt rñderūt viri iu-
da viris iſrl̄.

Cap̄.xx.

a Accidit q̄ꝫ vt ibi eſſet
b vir belial noie ſeba fi
c liꝰ bochri vir gemineꝰ ⁊ ce
d
e
f
g cinit buccina: ⁊ ait. Nō eſt
nobis ꝑs in dd̄ neq̄ꝫ here-
ditas filio iſai. Reuertere
h i tabernacl̄a tua iſrl̄. Et ſe-
ꝑatus ē oīs iſrl̄ a dd̄ ſecu-
tuſq̄ꝫ ē ſeba filiū bochri: vi
ri āt iuda adheſerūt regi ſuo
i a ioꝛdane vſq̄ꝫ irl̄m. Cunq̄ꝫ
veniſſet rex in domū ſuā in
irl̄m: tulit decem mulieres
ꝯcubinas q̄s dereliq̄rat ad
cuſtodiendā domū: ⁊ tra-
didit eas in cuſtodiā alimē
ta eis p̄bens. Et nō ingreſ
ſus eſt ad eas ſ̄ erāt clauſe

k vſq̄ꝫ in diē moꝛtis ſue i vi
l duitate viuentes. Dixit āt
rex amaſe. Conuoca mihi
om̄s viros iuda i diē terci
um: ⁊ tu adeſto pñs: Ab-
ijt ḡ amaſa vt ꝯuocaret iu-
dā ⁊ moꝛtuꝰ ē extra palati-
um: qd̄ ei ꝯſtituerat rex. ait
aūt dd̄ ad abiſai. Nūc ma-
gis afflicturꝰ ē nos ſeba fi-
m liꝰ bochri q̄ꝫ abſalō. Tolle
ergo ſeruos dn̄i tui ⁊ ꝑſeq̄
re eū ne foꝛte inueniat ciui
tates munitas: et effugiat
nos. Egreſſi ſt̄ ḡ cū eo viri
ioab cerethi q̄ꝫ ⁊ phelethi:
⁊ oēs robuſti exierūt d̄ irl̄m
ad ꝑſequēdū ſeba filiū bo-
n chri. Cunq̄ꝫ illi eſſent iuxta
lapidē grādeꝫ q̄ eſt i gaba-
on amaſa veniens occurrit
eis. Poꝛro ioab veſtitus
erat tunica ſtricta ad mēſu-
rā hitꝰ ſui: ⁊ deſuꝑ accīctꝰ
gladio depēdente vſqꝫ ad
o ilia i vagina q̄ fabꝛicatꝰ le-
ui motu egredi poterat ⁊ ꝑ
cutere. Dixit itaq̄ꝫ ioab ad
amaſaꝫ. Salue mi frat̄. Et
tenuit manu dextera mētū
amaſe quaſi oſculans eum
p Poꝛro amaſa nō obſerua-
uit gladiū quē hēbat ioab.
Qui ꝑcuſſit eū in latere: et

⁊ incidentaleꝫ: ſcd̄a ibi. Cunq̄ꝫ illi eſſent. Circa pꝛimū ſciendū ꝙ dd̄ habebat bellatoꝛes ex tribus partibus vna erat tribꝰ iuda q̄ ſibi adheſerat vt dictū eſt: ⁊ cōgregatōneꝫ iſtoꝝ cōmiſit amaſe: qꝛ erat pꝛinceps milicie illius tribꝰ qꝛ licꝫ ioab eſſet ſuꝑ totū exercitū gnāliter: tñ in q̄libet tribu erat vnus pꝛīceps militie ſpālιter: ⁊ iō ꝯgregatiōnem militie tribꝰ iuda meliꝰ poterat facere amaſa q̄ꝫ alius. Alia ꝑs erat bellatorum q̄ erāt d̄ domo dauid tanq̄ꝫ famuli eiꝰ ⁊ ſtipendiarij ſpāles: ⁊ iſtos ꝯmendauit abiſai dicens. m ¶Tolle ḡ ſeruos dn̄i tui ⁊c̄. qꝛ de facili nō poſſet ibi capi. Tercia ꝑs erat bellatoꝝ de diuerſis tribubꝰ iſrl̄: qꝛ licet mlt̄itudo cuiuſlibꝫ tribus receſſiſſet a Dauid: excepta t̄bu iuda: tñ de q̄libꝫ tribu erāt viri bellatoꝛes robuſti q̄ ꝯiūcti fuerant ipſi dd̄ a tꝑe q̄ fugit a facie ſaul. vt h̄r.j.ꝑali.xij.ca. ⁊ iſti volebāt iuuare ipm dd̄. ⁊ ad hos ꝯgregādos exiuerat Ioab: qꝛ erat difficilius negocium: ꝓpter qd̄ i eiꝰ

diſpoſitū ad rebellandū ipſi dauid. e ¶Cecinit buccina. vt ex repentino ſonitu om̄s tacerēt ⁊ ſic daret̄ ei maioꝛ audientia. f ¶Et ait. voce magna. g ¶Non eſt nob̄ ꝑs in dauid. q.d. ex quo ꝯtempſit nos: nos debemꝰ eū dimittere ⁊ aliū regē eligere. h ¶Et ſeꝑatus ē om̄is iſrl̄ a dauid ad tp̄s: vt ſic dauid de ꝓditōne ꝯtra vꝛiā puniret̄ ⁊ ſeba ꝓpter ſuā maliciā occideret̄. i ¶Cunq̄ꝫ veniſſet rex. Hec eſt ꝑs incidētalis. qꝛ dauid veniēs in irl̄m repit ſe eē fedatum in vxoꝛibꝰ ſuis ꝑ abſalō: vt dictuꝫ ē ſ̄.xvj.ca. ⁊ iō recluſit eas ꝓuidēs eis de victu ⁊ veſtitu duplici rōne: p̄ qꝛ ꝓhibet̄ Leui.xx. Turpitudinē nurus tue nō diſcooꝑies: licet aūt iſte mulieres nō fuerint vxoꝛes abſalō filij dauid ſ̄m veritatē fuerāt tñ ſ̄m apparentiā ꝓpter ꝯcubitū carnalē: ⁊ iō ñ erat decēs ꝙ dd̄ vltra ad eas accedēt. nec etiā aliq̄s aliꝰ: ⁊ iō̄ fecit eas recludi: ſcd̄o qꝛ ſi viderent̄ in publico rememoꝛaretur factū abſalō: qd̄ in vituperiū dd̄ redundabat. k ¶In vidui. vi. ex hoc pꝫ ꝙ p̄dictū eſt. ſ. eas fuiſſe vxoꝛes dauid. Aliter nō diceret̄ h̄ viuē i viduitate. Iſta tñ viduitas intelligit̄ q̄ꝫtum ad ſeꝑatōeꝫ: nō q̄ꝫtum ad moꝛtē mariti. qꝛ dauid adhuc viuebat Abſalon aūt nunq̄ꝫ fuit eaꝝ maritꝰ: qꝛ

abſentia dū eſſet dicto mō occupatꝰ. ⁊ periculū eēt in moꝛa ꝑſequēdi ſeba: Dauid ꝯmiſit abiſai bellatoꝛes d̄ domo ſua q̄ erāt aſſueti exire cū ioab ⁊ obedire ei. verūtñ ioab et abiſai cū ſuis ſocietatibꝰ ꝯuenerūt in vnū ſicut erat condictū: ⁊ ſ̄m iſta pꝫ lr̄a. n ¶Cūq̄ꝫ illi eēnt. Hec ē ꝑs incidentalis in q̄ agit̄ de interfectōe amaſe q̄ occurrit ioab i dicta inſecutōne ſeba. o ¶Qui fa. leui mō. egre. ⁊c̄. in heb. h̄r. Et exijt ⁊ cecidit: qd̄ exponēs Ra. ſa. dicit ꝙ ioab a ꝓpoſito ſic diſpoſuit vt caderet ad terrā de vagina: vt ſic amaſa crederet ꝙ ioab leuaret de terra ad reponendū i vagina: ⁊ nō ad ꝑcutiendū ipſum: ideo ſubdit̄. p ¶Poꝛro amaſa nō obſeruabit. i. nō ſe obſeruauit a ꝑcuſſione gladij: et interfecit eū ꝓditoꝛie ſub ſigno pacis ⁊ amicicie. di. Salue mi frat̄. erat ei eiꝰ cognatꝰ germanꝰ qꝛ erāt de duabꝰ ſoꝛoꝛibus: vt pꝫ ex p̄dictis. xvij. ca. ⁊ ideo vocauit eum fratrem Occidit aūt eum ex inuidia timens ne ei equaret̄ qꝛ dd̄ ei iurauerat. Hoc faciat mihi deus et hoc addat: ſi nō magiſter militie fueris coꝛam me omni tempe ꝓ ioab vt dictum eſt capi. pꝛecedenti: pꝛopter quod aliqui de amicis ioab videntes eum moꝛtuum dixerūt inſultando.

effudit inteſtina eiꝰ in ter-
rã: ⁊ mortuus eſt: nec ſcðm
vulnus appoſuit. Joab au
tē ⁊ abiſai frater eiꝰ ꝓſecu-
ti ſunt ſeba filiũ bochri. In
terea q̃dã viri cũ ſtetiſſent
iuxta cadauer amaſe de ſo-
q ciis ioab dixerũt. Ecce qui
eē voluit ꝓ ioab comes da
uid. Amaſa aũt cõſperſus
ſanguine iacebat in media
via. Vidit hoc q̃dã vir ꝙ ſb
ſiſteret oĩs ppl's ad viden
dũ eũ: ⁊ ammouit amaſam
de via in agrũ operuitq; eum
veſtimẽto ne ſubſiſterẽt trã-
ſeũtes ꝓpter eũ. Amoto ḡ
illo de via trãſibat oĩs vir
ſequẽs ioab ad ꝓſequẽduz
r ſeba filiũ bochri. Porro il
s le trãſierat ꝑ oẽs tribꝰ iſra-
t v el vſq; in abelam ⁊ in beth
x macha oẽſq; viri electi ag-
y gregati fuerãt ad eũ. Vene
runt itaq; ⁊ oppugnabant
eũ in abela ⁊ in bethmacha
⁊ circũdederũt munitõibꝰ
ciuitatē: ⁊ obſeſſa eſt vrbs
Ois aũt turba q̃ erat cũ io
ab moliebatur deſtruere mu
z ros. Et exclamauit mulier
ſapiens de ciuitate. Au-
a dite audite: dicite ioab: ap
propinqua huc ⁊ loquar te
cũ. Qui cũ acceſſiſſet ad eã
ait illi. Tu es ioab. Et ille
rñdit. Ego. Ad quē ſic locu
ta eſt. Audi ſermones an-
cille tue. Qui rñdit Audio
b Rurſumq; illa: ſermo inq̃t
dicebatur in veteri prouerbio
c Qui interrogãt interrogent in
d e abela ⁊ ſic proficiebãt Nõ
ne ego ſuz q̃ rñdeo veritatē
f in iſrl' ⁊ tu q̃ris ſubuertere
g ciuitatē. Et euertere mrem
in iſrl'. Quare p̃cipitas he-
ditatē dñi. Rñdenſq; ioab
h ait. Abſit abſit hoc a me: non
p̃cipito neq; demolior. Nõ
i ſe ſic hz res. Sz hõ de mõ
te ephraiz ſeba filiꝰ bochri
cognomine: leuauit manuz
ſuã ꝯ regē dauid. Tradite
illũ ſolũ ⁊ recedemꝰ a ciui-
tate. Et ait mulier ad ioab.
Ecce caput eius mittetur ad
k te per murũ. Ingreſſa ē er-
l go ad oēm populũ Et locu
ta eſt eis ſapient̃. Qui ab-
ſciſum caput ſebe filij bo-
chri ꝓiecerũt ad ioab. Et il-
le cecinit tuba: ⁊ receſſerũt
ab vrbe vnuſq̃ſq; in tabna
cula ſua. Joab aũt reuerſꝰ ē
m hiĩrlm ad regem. Fuit ergo
ioab ſup oēm exercitũ iſra-
el. Banaias aũt filiꝰ ioia-
de ſup ceretheos ⁊ phele-
n theos: adurã vero ſup tribu
ta. Porro ioſaphat filius
abilud a cõmentariis. Se-
ba aũt ſcriba: ſadoch vero et
o abiathar ſacerdotes: hyrã
p autem hiraites erat ſacer-
dos dauid.

q Ecce qui eſſe voluit ꝓ ioab comes dauid. q. d. ꝓpt ſuã
ambitõem reportauit mortē. Cetera patent vſq; ibi.
r Porro ille trãſierat. ſ. ſeba filius bochri. s Per oẽs
tribus iſrael ſolicitando eos vt cõſtituerẽt eũ regē. t Vſ
q; in abelaz. nomē eſt ciuitatis fortis ⁊ murate. v Et in
bethmacha. nomē ē
territorij i q̃ ciuitas
illa ē ſita. x Oẽs
q; electi aggre. fue.
ad eũ. iſtud exponi-
tur dupli'r. vno mo-
do ꝙ fuiſſent cõgre
gati ad ſeba filiũ bo
chri. alio mõ ꝙ eſſēt
ꝯgregati ad ioab. ve
r ũtamē ualitercũ
q; accipiatur ly oẽs ac
cipitur ꝓ mltis: quia
multi cõgregati ſũt
⁊ ad iſtũ ⁊ ad alium
verũtñ videtur ꝙ for-
tior ps ꝯgregata fu-
erit ad ioab: qꝛ ſeba
obſeſſus non aude-
bat exire. y Ve
nerũt itaq;. Hic cõſe
quēter deſcribitur ipi
us ſeba occiſio. q̃a
ciuitas obſeſſa erat
in ꝑiculo deſtructõ
nis: qð notatur cũ dr.
Ois aũt turba que
erat cuz ioab moli.
deſtru. muros. ⁊ iõ
excogitata fuit via
ſaluatiõis ciuitatis
ꝑ modũ q̃ ſequitur.
z Et exclamauit
mulier ſapiens. Di
cunt heb. ꝙ iſta mu
lier fuit ſara filia a-
ſer q̃ deſcẽdit cũ io-
ab in egyptuz: vt hr̃
Geñ. xlvj. ⁊ ꝙ habu
it ſpm̃ ꝓphie. ꝑ quē
reuelauit iacob cuz
lugeret filiũ ſuũ io-
ſeph eſtimans eum
mortuũ ꝙ ipſe viue-
bat. lz nõ crediderit
rit donec vidit plau
ſtra ⁊ munera ſibi
miſſa a ioſeph de q̃-
bꝰ hr̃ Geñ. xlv. Di-
cunt etiã ꝙ ipſa oñ-
dit moyſi ſepulcrũ
ioſeph. qñ filij iſrael egreſſi fuerũt de egypto. ⁊ ſm hoc ex-
ponũt qð ſequitur poſtea. Nõne ego ſum qui rñdeo verita-
tē in iſrael. ſ. reuelando iacob ⁊ moyſi q̃ dicta ſunt ſꝫ iſtud
videtur oĩno victiciũ. qꝛ ſm p̃dicta iſta mulier añ deſcenſuz
iacob in egyptũ habebat ſpm̃ ꝓphetie: ⁊ ꝑ ꝯñs ad minꝰ ha
babat. xx. annos vel circiter. Itē a deſcẽſu iacob in egyptũ
vſq; ad exitũ filioꝝ iſrael de egypto fluxerũt anni. ccxx. ſi
cut pꝫ ex his q̃ dicta fuerũt Exo. xij. Itez ab exitu de egy-
pto vſq; ad fundatõem tēpli q̃rto anno regni ſalomonis
fluxerũt anni. cccclxxx. vt hr̃. iij. Reg. vj. q̃ ſimul iuncti fa
ciũt ãnos. dcc. Seditio vero excitata ꝑ ſeba filiũ bochri fu-
it circa finē vite dauid qꝛ iã erat ſenex. cũ igitur ſalomõ fue-
rit coronatꝰ ipo adhuc viuēte. vt hr̃. ĩ. iij. li. j. ca. ⁊ tēplũ fũ-
dauerit. iiij. anno regni ſui. vt hr̃. ĩ. iij. li. ca. vj. oportet dicere
ꝙ iſta mulier tũc hr̃et ſeptingentos annos vel circiter: qð
eſt incõueniēs ꝓ illo tēpe in q̃ vita humana ꝓtendebatur vſ-
q; ad. c. annos ad plus cõiter. ⁊ iõ dicendũ ꝙ fuit alia mu
lier: ⁊ dr̃ ſapiēs nõ ꝓpter ſpm̃ ꝓphetie ſꝫ ꝓpter induſtriã na
turalē ⁊ eloquentiã. ſicut dcm̃ eſt. ſ. xiiij. de mlier thecuite
a Dicite ioab appropinqua huc. qꝛ volebat loqui cuz eo
ſecrete. q̃tum poterat fieri. b Sermo inq̃t di. in ve. pro
uer. verꝰ ꝓuerbiũ hoc
accipitur ꝓ lege. ſicut
dcm̃ fuit. ſ. j. li. xxij-
ij. ca. in q̃ p̃cipitur fili-
is iſrael. vt veniētes
ad expugnanduz ci
uitatē p̃ offerrent ei
pacē. vt hr̃ Deu. xx.
⁊ hoc eſt qð dicitur hic.
c Qui interrogãt in
terrogēt in abela. i.
filij iſrael q̃ expugñ
do ciuitatē dñt prio
interrogare de pace:
ſic dñt facere in hac
ciuitate. d Et ſic
ꝓficiebãt. qꝛ ſic im-
plerent legis mãda
tũ ⁊ haberēt itentũ.
e Nõne ego ſuz q̃
rñdeo veritatem in
iſrael. loquitur in pſo-
na ciuitatꝭ. q. d. iſta
ciuitas ſp tenuit ve
ritatē ⁊ fidē regi. vñ
in hebreo habet ſic
Ego pacificarꝝ vera
tiũ iſrael. i. vna de nu
mero pacificarꝝ ciui
tatũ ⁊ veraciũ regi.
f Et tu q̃ris euer-
tere ciuitatem. q. d.
malũ facis g Et
euertere mrez in iſrl'
qꝛ q̃libet ciuitas eſt
mater populi ibidē
nati ⁊ nutriti: in ali-
quibꝰ libris interponi
tur. Ciuitatũ: ſꝫ non
eſt de textu: qꝛ nõ eſt
in heb. nec in libris
correctis. h Ab-
ſit abſit hoc a me. hoc ver
bum duplicat ioab
ad maiorē aſſertõez
vl' vt dic̃ Ra. ſa. Se
mel ꝓ rege ⁊ ſemel
ꝓ ſe. q. d. nec rex q̃-
rit nec ego. iõ ſbdit.
i Sz hõ de monte
ephrai ⁊c. q̃ ꝯmouit
ſeditõez ꝯ regē. illũ ſolũ q̃remꝰ k Ingreſſa eſt ḡ ⁊c. i. ad
maiores ciuitatis in q̃bꝰ ppl's virtualiter cõtinetur. Hic eñ vo-
lebat loq̃ vt lateret ipm ſeba l Et locuta eſt eis ſapient̃
q̃d aũt dixerit nõ exprimitur. ſꝫ dicũt aliq̃ ⁊ ꝓbabiliter ꝙ ipſa
oñdit eis bona ipiꝰ dð. ⁊ mala ipiꝰ ſeba: ⁊ tota ciuitas erat
ꝓpinqua extminio ꝓpter eũ: ex his ꝯcludens ꝙ meliꝰ erat
ipm ſolũ occidi q̃ ipm ⁊ oẽs alios ꝓpt ipm: ⁊ ſic factũ eſt.
m Fuit ḡ. Hic ꝯñr pꝰ reductõez dð in regnũ ⁊ ſedatõez
cõmotõis excitate ꝑ ſeba ꝯuenienter repetitur ordinatio domꝰ
dð. ⁊ pꝫ ſnia ex dictis. ſ. viij. ca. in fine exceptꝭ his n Ad
urã aũt ſup tributa q̃ reddebantur ipi dð a natõibꝰ ſibi ſerui-
entibꝰ ſub tributo. ꝓut dcm̃ fuit. ſ. viij. ca. o Hirã autē
hiarites. dr̃ hiarites a ciuitate de q̃ erat. p Sacerdos dð.
id ē magnꝰ apð eũ: ſic dcm̃ ē. ſ. viij. c. ꝙ filij dð ſacerdotes
erãt. Dicit aũt Ra. ſa. ꝙ dð fecerat iſtũ principē ⁊ iudicē. i.
magnũ inter p̃nceps ⁊ iudices. In ca. xx. vbi dr̃ in poſtil.

Qui interrogant interrogent in abela ⁊c. ¶ Additio
v Veritas hebraica ſic hꝫ. Interrogare interrogant in abela: ⁊ ſic ꝑfecerūt ſeu ꝯſummauerunt ego pacificaꝝ ⁊ veraciū iſrł: q̄re ſubuertis ciuitatē ⁊ matrem in iſrł. Ad cuiꝰ ſenſum ꝓpriū dōm ꝙ cū ioab veniſſet ꝑſequēdo ſeba: gentes ſue ꝑ viā q̄rebant ꝓ ciuitate abela: eo ꝙ audiſſent ipm ſeba ibidē eſſe recluſum. ⁊ nō ceſſabāt interrogare ꝓ hac ciuitate donec ad eū ꝑuenerūt. Idcirco hec mulier in ꝑſona ciuitatꝭ dicebat ipſi ioab. Audiui ꝙ tu ſeu gētes tue ꝑ viā interrogaſtꝭ ꝓ iſta ciuitate ꝯtinue donec ad eam ꝑueniſtis et hoc eſt qd dr̄. Interrogare interrogāt. i. gentes tue. In abela. i. pro abela: ⁊ ſic ꝑfecerūt viā ſuaꝫ. i. donec acceſſerunt ad eā: et q2 ipſe Joab veniebat cū exercitu diſpoſitus ad belluꝫ: et illa ciuitas nō turbabat pacē regni iſrł: neqꝫ ſubtrahebat veritatez fidelitatꝭ ipſiꝰ regni iſrł. idcirco non apparebat cā aliqua q̄re princeps militie regis ipſam ciuitatē debuiſſet debellare. vñ ꝯñter querebat ab ipſo ioab cām quare ſic veniebat interrogando ꝓ ciuitate in bellico apparatu. q. ad deſtructōeꝫ eius. ⁊ hoc cū dicit. Ego pacificarum ⁊ veraciū iſrael: quare ſubuertis ⁊c.

Capitulum. xxj.
a Facta eſt q̄z fames in
b diebꝰ dauid tribꝰ an-
c nis iugiter. Et cōſuluit da
e uid oraculum domini. Di
xitqꝫ dñs. Propꝫ ſaul ⁊ do
mū eiꝰ ſanguinē q2 occidit
f gabaonitas. Vocatꝭ ergo
gabaonitꝭ rex: dixit ad eos
g Porro gabaonite nō erāt
de filijs iſrł ſ3 reliq̄e amor-
h reoꝝ. Filij q̄ppe iſrł iraue
i rant eis ⁊ voluit ſaul ꝑcu-
tere eos zelo q̄ſi ꝓ filijs iſ-
rael et iuda. Dixit ḡ dd ad
gabaonitas. Quid faciam
k vobis: ⁊ qd erit vr̄i piacu-
l lum vt bñdicatꝭ hereditati
dñi. Dixerūtqꝫ ei gabaoni
m te. Nō eſt nobis ſuꝑ argē-
to et auro qō: ſ3 ꝯ ſaul et ꝯ
domū eiꝰ: neqꝫ volumꝰ vt i
terficiaꝫ hō de iſrł. Ad q̄s
rex ait. Quid ergo vultꝭ vt
faciā vobis. Qui dixerūt re
n gi. Virum q̄ attriuit nos ⁊
oppreſſit iniq̄ ita delere de
bemꝰ vt nec vnꝰ q̄dē reſidu
us ſit de ſtirpe eiꝰ in cūctis
finibꝰ iſrł. Dent nobis ſep
o tem viri de filijs eiꝰ vt cru
cifigamus eos dño in ga
baa ſaul quondā electi dñi
p Et ait rex. Ego dabo. Pe
percit rex Miphiboſeth fi
lio ionathe filij ſaul ꝓpter
iuſiurandum qd fuit int da
uid ⁊ ionathan filium ſaul
q Tulit itaqꝫ rex duos filios
reſpha filie ahia: quos pe
perit ſaul armoni et miphi
r boſeth: et quinqꝫ filios mi

¶ Capitulū. xxj.
Facta eſt. Poſt punitōnez dauid de pctō luxurie: hꝫ ꝯñr ponit punitio ꝓ pctō negligentie: ⁊ p̄ narratur factū. ſcdo explicat quadruplex bellū: ibi. Factuꝫ eſt aūt. Circa primū ſciendū ꝙ ioſue ⁊ principes iſrael iurauerūt gabaonitꝭ: ꝙ nō interficerent: ꝓut hr̄ ioſue. ix. ca. Saul aūt cū regnaret multos eoꝝ interfecit ꝯtra p̄dictuꝫ iuramentū: qd obligabat nō ſolū ioſue ⁊ principes iſrael illiꝰ tpis: ſ3 etiā poſteros eoꝝ. factū aūt iſtud erat notoriū: ⁊ iō debuit puniri ꝑ dauid q̄ ſucceſſit ſaul. ⁊ q2 circa hoc fuit negligens ſecuta eſt vltio dīna cogēs ad vindicandū iſtd factū. Sic igiꝫ ꝓcediꝫ: q2 p̄ ponit afflictio ppłi: ſcdo vindicatio delicti: ibi. Vocatis ḡ. Primū ponit cum dicitur.
a ¶ Facta eſt q̄z fames. ſ. in terra iſrael. b ¶ In diebꝰ dd. eo ꝙ negligēs fuerūt de iuſticia fienda mō predicto.
c ¶ Tribus an. iu. i. ꝯtinue ſe habentibus. d ¶ Et ꝯſuluit dd oraculū dñi. dicit Ra. ſa. ꝙ p̄ anno nō ꝯſuluit. eo ꝙ credidit ꝙ ſterilitas terre ꝯtigiſſet ex curſu naturali tpis: ſcdo āno credidit qd ꝯtigiſſet ꝓpter idolū miche. qd adhuc erat in tribu dan vt dicit Ra. ſa. ꝓpter qd illud idolū deſtruxit ſed q2 ſterilitas terre ꝑ hoc nō ceſſauit: tūc ꝯſuluit dñm de cauſa ſterilitatis. ſcdo ponit reuelatio pcti: ꝓpter qd dicta ſterilitas acciderat cum dr̄. e ¶ Dixitqꝫ dñs ꝓpter ſaul et domū eiꝰ ſan. domꝰ ſaul vocat domꝰ ſanguinū. i. digna ſāguinis ſui effuſione. f ¶ Vocatis ḡ gabaonitis. Hic cōſequenter ponit vindicatio delicti: circa qd p̄ deſcribit pene taxatio: ſcdo executio: ibi. Tulit itaqꝫ rex: tercio mortuoꝝ tumulatio: ibi. Et nūciata ſunt. Circa primū dicitur.
g ¶ Porro gabaonite non erāt de filijs ⁊c. hoc introduciꝫ duplici de cauſa. vna eſt vt ſciretur ꝓpter quam cauſam reſeruati fuerāt a filijs iſrael ceteris interfectis. q̄ notat cum dicit. h ¶ Filij q̄z iſrael iurauerant eis. ſ. ꝙ nō interficerentur: vñ aliqui libri ſic hñt. Ne perimerēt eos. S3 non eſt in Hebreo nec in libris correctis ſubintelligit tñ ꝓpter qd aliq̄s poſuit ꝑ modū gloſe ⁊ poſtea inſertū eſt textui ꝑ imperitiā ſcriptoꝝ. iuramentū aūt factū gabaonitis ⁊ modus obligatiōis plene hr̄ ioſue. ix. capi. Alia cā eſt vt dic̄ ra. ſa. q2 ſi Gabaonite fuiſſent de filijs iſrł fuiſſent magꝭ miſericordes ⁊ indulſiſſent factū ſaulis cōtra eos. ſic̄ indulſerant ſacerdotes q̄ remanſerāt pꝰ morteꝫ achimelech ⁊ alioꝝ q̄ fuerunt interfecti cū eo: vt hr̄ ſ. j. libro xxij. ca. ⁊ ſic ppłs nō fuiſſet fame punitꝰ. i ¶ Et vo. ſaul ꝑcutē eos ⁊c. Dicūt aliq̄ ꝙ nō interfecit gabaonitas: ſ3 q2 interfecit ſacerdotes vt dictuꝫ ē: ⁊ gabaonite habebant ab eis victū et veſtitū: eo ꝙ ſeruiebant eis portādo ligna ⁊ aq̄s ad locum cultꝰ diuini: ꝓut determinatū fuerat ꝑ ioſue ⁊ principes iſrael: vt hr̄ Joſue. ix. ꝓpter qd loq̄t ſcp̄tura ac ſi ſaul intfeciſſet gabaonitas: q2 ille q̄dāmō dr̄ hoieꝫ intfficē: q̄ aufert ſibi victū. S3 lr̄a nō ꝯcordat huic expōni: q2 dr̄. Voluit eos ꝑcutē zelo q̄ſi ꝓ filijs iſrł ⁊ iuda. ſaul aut nō interfecit ſacerdotes hoc zelo: ſ3 q2 dederāt panes ⁊ gladiū ipſi dd: vt hr̄ ſ. li. j. xxij. ca. ⁊ iō dicūt alij ꝙ iſte zelꝰ intelligiꝫ: q2 ſaul cupiēs poſſeſſiones gabaonitaꝝ: eo ꝙ erāt in tribu beniamin: ⁊ occupabāt vnā ciuitatem notabilē: dicebat ꝙ meliꝰ eēt ⁊ deo acceptiꝰ ꝙ filij iſrł ipſimet aq̄s ⁊ ligna miſtrarēt in loco diuini cultꝰ: ⁊ illi delerenꝫ ꝑ hoc pallians cupiditatē ſuā. S3 hoc nō ē veriſile: q2 illa ꝯportatio aq̄ꝝ ⁊ lignoꝝ fuit gabaonitis impoſita tanq̄ ſeruitꝰ ⁊ mors ciuilis: ꝓut dictū fuit ioſue. ix. ca. ⁊ ideo nō erat ꝓ filijs iſrł: ſ3 ꝯ ipſos hāc ſeruitutē ad eos trāſferre. ꝓpꝫ qd dicūt alij ꝙ ſaul motꝰ cupiditate p̄dctā dicebat ꝙ ioſue ⁊ p̄ncipes tribuū malefecerāt dimittendo gabaonitas: q2 ꝑtē hereditatꝭ iſrł occupabāt: ⁊ ꝙ debebat hoc corrigē cū eēt tante ptātis ⁊ maior in regimie ppłi q̄ȝ ioſue ⁊ p̄ncipes tribuum qui non habuerunt regiam poteſtatem.
k ¶ Nō erit ve. pia. i. emenda vob ſufficiens. l ¶ Vt bñdicatis hereditati dñi. i. vt deus placatꝰ emenda vob ſufficienti: bñdicat terre iſrael dando pluuiā ad terre fecundationē. m ¶ Non eſt nob ſuꝑ auro ⁊c. Erāt eñ pauperes ⁊ ideo veriſile eſt ꝙ dauid eis obtulerit p̄ emendā pecuniariā: ſ3 ipſi renuerūt dicentes. n ¶ Virū q̄ attriuit ⁊ oppſſit nos ⁊c. ita ꝙ p̄ petiuerūt occiſionē oim q̄ erant d domo ſaulis: ſ3 qd dauid ei ſuggeſſit: ꝙ nimis petebant fuerūt finaliter ꝯtenti de ſeptē viris. o ¶ Vt crucifi. eos dño. id ē ad declaratōeꝫ iuſticie diuine. p ¶ Et ait rex ego dabo. tum q2 ſciebat voluntatē dñi. ꝙ factū ſaulis puniret: vt pꝫ ex p̄dictis: tum q2 magꝭ erat ꝯdeſcendendū toti ppło q̄ affligebat fame quouſqꝫ hoc factuꝫ vindicaret. q ¶ Tulit itaqꝫ. hic ponit pene taxate executio cum dr̄. Tulit itaqꝫ rex duos filios ⁊c. Dicit ra. ſa. ꝙ iſti duo ſpāliter noiant quia fuerūt in occiſione ſacerdotū cum doech. r ¶ Et quinqꝫ filios michol ⁊c. iſti fuerūt filij merob ſororis michol naturales: ſ3 michol eos nutriuit ⁊ adoptauit poſtea eo ꝙ nō

habebat filios naturales: iõ dicunꝶ eius filij: ⁊ ẜm hoc dr̄ eos genuiſſe hadrieli: nõ qꝛ fuerit eiꝰ vxoꝛ: ẜ merob ſoroꝛ eius. vt hr̄. ſ. j. li. xviij. s ¶ Qui crucifixerũt eos in monte. i. in loco patenti. t ¶ Corã dño. i. ad declaratõez diuine iuſticie. v ¶ Tollẽs aũt reſpha filia ahia ciliciũ ⁊c. qꝛ coꝛpa illa dimiſſa fuerꝶ i patibulꝭ voluit ea ẜuare intacta ab auibus ⁊ feris. iõ parauit: ſibi locũ iux̄ ea nec tñ erat ſola. qꝛ ñ poſſet ſic cuſtodire: qꝛ aliqñ oꝑtebat eũ doꝛmire tñ ſola nominatur qꝛ erat principalis in hoc facto ẜ videꝶ ꝙ dð fecerit ꝯ legẽ Deu. xxj. vbi ꝑcipiꝶ ꝙ adiudicatꝰ moꝛti ⁊ appẽſus in patibꝭlo deponaꝶ ea dẽ die ⁊ ſepeliatur. Dicendum ꝙ illud erat fiendũ de cõi lege. Sʒ in hoc facto fuit pꝛincipaliꝶ reuelatum ipi nathã ꝓphete ⁊ ꝑ nathã denunciatũ dð: ꝙ voluntas dĩ erat qð remanerẽt in patibulꝭ donec oñderetur ſignũ ꝓpitiatõis diuine ꝑ datiões pluuie qꝛ dicta ſterilitas ꝑ ſiccitatẽ cõtigerat. ⁊ iõ ſubditur. x ¶ Donec ſtillaret aq. madefaciẽs terrã.
y ¶ Sup eos. noiantur iſti ſuſpenſi ſpãliꝶ: qꝛ deſcenſus pluuie erat ſignũ ꝙ tũc deberent dari ſepulture. Ra. ſa. aſſigñt ẽt aliã cãm moꝛe ipoꝝ

chol filie ſaul quos genue
rat hadrieli filio berzallai q̃
fuit demolathi ⁊ dedit eos
s in manus gabaonitaꝝ qui
t crucifixerũt eos in mõte co
rã dño. Et ceciderũt hi ſe
ptẽ ſolis occiſi i diebꝰ meſ
ſis pꝛime incipiẽte meſſiõe
v hoꝛdei. Tollẽs aũt reſpha
filia ahia ciliciuʒ ſubſtrauit
ſibi ſupra petram ab initio
x meſſis donec ſtillaret aqua
y ſup eos de celo: ⁊ nõ dimi
ſit aues lacerare eos ꝑ diẽ
a neqꝫ beſtias ꝑ noctẽ. Et nũ
ciata ſunt dð q̃ fecerat re
ſpha filia ahia ꝯcubia ſaul
b Et abijt dð ⁊ tulit oſſa ſa
ul ⁊ oſſa ionathe filij eius a
viris iabes galaad q̃ furati
fuerãt ea ð platea bethſam
in q̃ ſuſpenderãt eos phili
ſtijm cũ interfeciſſent ſaul
in gelboe: ⁊ aſpoꝛtauit inð
oſſa ſaul ⁊ oſſa ionathe filij
c eiꝰ. ⁊ colligẽtes oſſa eoꝝ q̃
affixi fuerãt ſepelierꝶ ea cũ
oſſibus ſaul ⁊ ionathe filij
d eiꝰ in terra bẽiamin in late
re in ſepulcro cis pꝛis eius
Feceruntqꝫ oĩa q̃ ꝑcepat rex

in patibulis. qꝛ erãt iuxta viã cõem in q̃ multi gentiles trãſibant. ⁊ cũ peterẽt quales hoies fuiſſent. Rñdebaꝶ eis de genere regio: ⁊ cũ quererent vltra cãm ſuſpenſionis. Rñdebaꝶ eis ꝙ hoc erat ꝓpter occiſionẽ gabaonitarum. q̃ de gẽtilitate cõuerſi fuerãt ad iudaiſmũ qꝛ tꝑe Joſue fuit iſta cõuerſio vt dcm̃ fuit Joſue. ix. ca. ⁊ ꝑ ẜ multi gentiles mouebanꝶ ad ẜ qð tranſirẽt ad fidẽ ⁊ ritũ iudeoꝝ a ¶ Et nũciata ſunt. Hic ꝯñr poniꝶ iſtoꝝ venerabilis tumulatio cũ diciꝶ. Et nunciata ſunt dð q̃ fecerat reſpha ⁊c. ⁊ ſequitur.
b ¶ Et abijt dð ⁊ tulit oſſa ⁊c. q̃ erat ſepulta in nemoꝛe iabes vt hr̄. ſ. li. j. xxxj. ca. q̃ nõ erit locus ſolẽnis ꝓ talibꝰ ꝑſonis c ¶ Et colli. oſſa eoꝝ q̃ affixi fue. ſepelie. ⁊c. in terra beniamin. de cuiꝰ tribu erant. d ¶ In latere in ſepul. cis pꝛis eiꝰ. i. iuxta latꝰ ſepulcri cis pr̄is ſaul. e ¶ Factuʒ eſt aũt. Hic ꝯñr poniꝶ quadruplex bellũ ⁊ pꝛimo oñdiꝶ qualiter dñs ꝓtexit dð in illis ꝑiculis. ſcðo gratiarũactio reddiꝶ ꝓ his ⁊ alijs beneficijs ca. xxij. Circa pmũ dr̄. e ¶ Factũ eſt aũt rur. ꝑliũ phili. Dicũt aliq̃ ꝙ iſtud acciderat ante famẽ ꝑdictã qꝛ iã añ in ꝑſecutõe abſalon ſui dð nõ ꝑmiſerãt ipm ire cũ alijs ad ꝑliũ: vt hr̄. ſ: ca. xxviij. ẜ ẜ nõ videtur verũ ꝑ hoc qð dr̄ hic. Poſt ẜ ⁊c. ⁊ ſic vr̄ referri ad fcm̃ narratũ añ imediate aliꝶ nõ hr̄eꝶ aliq̃d certum ad qð referreꝶ. Preterea iſtð bellũ vr̄ ꝯtigiſſe qñ vires dð iã debilitate erãt ex ſenectute vt oñdunt circumſtantie lr̄e. Nec valet iſtud qð induciꝶ de bello ꝯ abſalon. Qꝛ ẽm ſerui dð nõ ꝑmiſerũt ipm ire ad ꝑliũ fuit ex cã ſpãli. ſ. qꝛ dð pꝛincipaliꝶ ⁊ ſingulariꝶ qſi ad moꝛtẽ querebaꝶ: vtʒ ibideʒ: ⁊ cap. xvij. Dixit achitophel de dð. Vnũ ẽm vir tu q̃ris ⁊c. ⁊ iõ illð impedimentũ fuit ſingulare. Sʒ in iſto bello vidẽtes ſerui dð ipm viribꝰ debilitatũ. oꝛdinauerũt ⁊ iuramento firmauerꝶ ꝙ decetero nõ iret ad ꝑliũ in ꝓpꝛia ꝑſona. f ¶ Jeſbidenob. Dicũt aliqui ꝙ ſũt tres dictões: ita ꝙ de eſt pꝛepoſitio: ⁊ nob nom̃ loci ẜ ẜ pʒ falſuʒ: tũ qꝛ iſte nõ fuit ð nob ẜ de geth. vt pʒ in fine huiꝰ ca. tũ qꝛ i hebꝛeo ly de nõ ꝑt eſſe ꝑpoſitio. ⁊ iõ totuʒ eſt vna dictio.
g ¶ De genẽ arafa. i. gigantea: vt dicunt heb. h ¶ Et accin. erat enſe nouo. In heb. hr̄. Et accictus erat de nouo: ita ꝙ ly enſe nõ eſt de textu. Dicũt ei hebꝛei: ⁊ eſt veriſiꝭe ꝙ illa die fuerat factus miles de nouo: ⁊ iõ nitebatur facere ꝓ[illegible]bitatem euidentẽ in percuſſione regis. Cetera patẽt ex dictis.
i ¶ Scðm q̃ʒ fuit bellum. ly ſcðm non ſignificat ẜ oꝛdinẽ tẽpoꝛis. qꝛ ẜ mõ narranꝶ ẜ iſta bella qð patʒ ex ẜ ꝙ illð bellũ qð dr̄ ẜ terciũ fuit ſimpliciꝶ pmum: vt patebit. illud aũt qð dr̄ hic pmuʒ fuit ſimplꝭr vltimũ qꝛ pꝰ illud dð non iuit ad

⁊ repꝛopitiatꝰ ẽ ðs fre ptꝰ
e hec. Factũ ẽ aũt rurſuʒ ꝑli
um philiſtinoꝛũ aduerſum
iſrael. ⁊ deſcẽdit dð ⁊ ſerui
eius cũ eo: ⁊ pugnabãt cõ
tra philiſtijm. Deficiẽte ãt
f dauid: ieſbidenob q̃ fuit
g de genere arafa cuiꝰ ferruʒ
haſte trecẽtes vncias appẽ
h debat ⁊ accictꝰ erat enſe no
uo niſus eſt ꝑcutere dð: ꝑ
ſidioqʒ ei fuit abiſai filius
ſaruie ⁊ ꝑcuſſum philiſteuʒ
interfecit. Tũc iurauerꝶ viri
dð dicẽtes. Jã nõ egredie
ris nobiſcuʒ in belluʒ ne ex
i tinguas lucernã iſrꝭ. Scðʒ
quoqʒ fuit belluʒ in gob ꝯ
k philiſteos. Tũc ꝑcuſſit ſo
l bochai de vſathi zapho de
m ſtirpe arafa de genere gigã
n tũ. Terciũ q̃ʒ fuit belluʒ in
o gob cõtra philiſteos i quo
p ꝑcuſſit adeodatꝰ filꝰ ſaltꝰ
q polymitariꝰ bethleemites
r
s goliath getheũ cuiꝰ haſtile
haſte erat q̃ſi liciatoꝛiũ texẽ
t tiũ. Quartum belluʒ fuit in
geth in q̃ vir fuit excelſus:
v q̃ ſenos in manibꝰ pedibuſ
qʒ habebat digitos. i. vigi

ꝑliũ narraꝶ tñ ẜ pꝛio: ꝓpter ꝯtinuatõeʒ ad ꝑcedentia imediate. qꝛ ꝯtigit pꝰ famẽ ſupradictã in ſenectute dauid. ⁊ iõ nõ eſt ẜ oꝛdo tꝑis ẜ narratõis. qꝛ iſtud bellũ imediate narraꝶ pꝰ ꝑcedẽs ⁊ ita dicendũ de alijs ſeq̃ntibꝰ. k ¶ Tũc ꝑcuſſit ſobochai. nomẽ ꝓpꝛiũ militis l ¶ De vſathi. i. de tali loco m ¶ Zapho aꝭs ziph. nomẽ eſt gygãtis ab eo ꝑcuſſi. n ¶ Terciũ q̃ʒ fuit bellũ in gob. iſtud fuit bellũ in quo dð interfecit goliath: vt pʒ ex ſeq̃ntibꝰ: ꝓpter qð dicenduʒ ꝙ gob eſt nomẽ loci ſpãlis q̃ erat in valle therebinthi in q̃ fuit illud: ſicut hr̄. ſ. li. j. ca. xvij. ſicut in valle ſueſſionẽſi ſunt multa loca ꝑticularia ⁊ ſic iſtud bellũ qð fuit in gob tãqꝫ in loco ꝑticulari. fuit etiã in valle therebinthi ſicut loco cõmuni. o ¶ In q̃ ꝑcuſſit adeo. i. dauid q̃ fuit a deo electus. ⁊ datꝰ ad regimẽ ꝑplꝭi vtʒ ex dictis. ſ. j. li. xvj. ca. p ¶ Filius saltꝰ qꝛ lõgo tꝑe hitauit in nemoꝛibꝰ fugiẽs a facie ſaul vtʒ. ſ. li. j. ca. xxiiij. q ¶ Polymitariꝰ. qꝛ deſcẽdit de genere bezeleel q̃ fuit ꝑncipalꝭ i ope polymitario tabnacꝭi. vt hr̄ Exo. xxxj. c. r ¶ Bethleemi. qꝛ ibi fuit natꝰ: vtʒ ex dictiſ: ⁊ hr̄. ſ. li. j. ca. xvj. s ¶ Goliath getheũ. cũ q̃ pugnauit dð ad ſingulare certamẽ. ⁊ ex ẜ pʒ qð dcm̃ eſt. ſ. ꝙ iſtud bellũ oꝛdie tꝑis fuit pmũ qꝛ añ bellũ illud nõ fuit dð in aliq̃ bello imo domi remãſerat alijs fribꝰ ſuis ad bellũ pꝰ ſaul euntibꝰ tãqꝫ nimis iuuenis t ¶ Quartũ bellũ ẽ ⁊c. in q̃ fuit vir excelſus. i. magnitudie excedẽs cõem ſtaturã hoim
v ¶ Qui ſenos in manibꝰ ⁊c. hoc ponitur ad oſtenduꝫ

ꝙ ſicut erat exceſſiue magnitudinis:ita etiam erat terribi
lis in alijs. x ¶ Et blaſphemauit iſrl'.i.vitupauit ꝓuocā
do eos ad ꝑlium.ſic̄ de golia dr̄ ſ̄.j.li.xvij.

¶ Capitulum.xxij.

Locutus eſt aūt. Poſt liberatiōez dd̄ a ꝑiculis.hic
ꝯn̄r ponit cā
ticū grarum
actōnis ꝛ p̄ ponitur
grarūactio ꝓ p̄teri
tis.ſcd̄o vaticinatio
de futur̄ capi.xxiij.
Circa primū p̄mitti
tur quedam p̄fatio.
ſcd̄o ſubdit grarum
actio : ibi. Dn̄s pe
tra mea.Circa p̄mū
dicit. a ¶ Locutuſ
eſt aūt dauid verba
carminis hui⁹.ſ. qd̄
ſequit poſtea. Et dr̄
carmē. q: pſ̄. iſte in
hebreo ꝯpoſit⁹ ē me
trice.ꝛ ꝑ modū lau
dis diuine. b ¶ In
die q̄ liberauit ꝛc̄.ex
quo pꝫ ꝙ iſte pſ̄.fu
it fact⁹a dd̄ p⁹omes
perſecutōnes eius ꝛ
ſedatis aduerſarijs
ipſo exn̄te in quiete
ꝯtemplatōnis.
c ¶ Et de ma. ſaul.
iſta ꝑſecutio ſpālite
exprimit: q: fuit di
uturnio alijs ꝛ peri
culiſio. d ¶ Dn̄s
petra mea. Hic ꝯn̄r
ponit canticū ꝓ grā
rūactōne: vbi p̄ po
nit cantici narratio
ꝛ ſcd̄o intenta ꝯclu
ſio :ibi. Viuit dn̄s.
Canticū aūt iſtd̄ fa
ctū fuit a dd̄ ꝓ ſua li
beratōe a ꝑiculis mult̄:vtꝫ ex dictis:ꝛ ideo p̄ exp̄rimitur
dei ip̄m liberantis efficacia.ſcd̄o liberatōnis materia :ibi.
Saluato me⁹. tercio mod⁹ ſiue forma:ibi. Miſit de ex
celſo.Circa primū dr̄: d ¶ Dn̄s petra mea.i. fundamen
tū me ſtabiliens ꝯ̄ multiplices impulſus. e ¶ Et robur
meū.me fortificās ꝯtra hoſtiles inſultus. f ¶ Scutū me
um muniēs me ꝯtra hoſtiū ictus. g ¶ Et cornu ſalutis.
repellēs ꝛ eijciēs aduerſarioꝝ incurſus. h ¶ Sal .me⁹.h̄
ꝯn̄r exp̄mit mā ꝯ⁹libatiōis:vicꝫ mlt̄a mala ꝛ ꝑicl̄a de qb⁹
liberat⁹fuit ꝟtute dina. Circa qd̄ p̄ deſcribit ſua liberatio
ſcd̄o ſb̄dit libatio ppl̄i d̄ egypto.q.ꝓ exēplo:ibi.Cōmota
ē.Circa ea q̄ ſt dicēda in h̄ cātico ꝯſiderādū qd̄ factū fuit
metrice:vt dictū ē.ꝛ iō rōne metri h̄ ponunt aliq̄ modi lo
quēdi:q̄ nō ponunt cōiter in orōne ꝓſaica:q: freq̄nter ac
cipit p̄teritū ꝓ pn̄ti vel futuro ꝛ ecōuerſo:ꝛ aliq̄n figuratia
locutōe trāſit ad planā ꝛ ecōuerſo.dic̄ igit. h ¶ Sal.me.
de iniq̄.li.me.i.liberaſti.ꝛ notat h̄ iniq̄tas dd̄ in facto ber
ſabee:de q̄ fuit liberat⁹ q̄ſtum ad culpā ꝑ verā ꝯtritōem et
ꝯfeſſionē:ꝛ q̄ſtū ad penā ꝑ dinā vltōez:vtꝫ ex ſupradictis.
i ¶ Lauda.inuo.dn̄m.i.dignū oi laude. k ¶ Et ab inimi.
meis ſal.ero ꝛc̄.ſ.ab inimic̄ inuiſibilib⁹ q̄ ſt maligni ſpūs
ſic̄ iam liberat⁹ſum ab inimic̄ viſibilib⁹. l ¶ Qui circū.
me ꝛc̄.poſt mala ſpūalia a q̄bus liberat⁹ fuit: enarrat cor
poralia ex ꝑſecutōne ſaulis:in h̄ qd̄ dr̄. Circūdederūt me
q: ſaul ꝛ viri ei⁹cingebāt dd̄ in modū corone:ita ꝙ dd̄ de
ſꝑabat ſe poſſe euadē:vt hr̄ ſ̄.li.j.xxiij.ca. m ¶ Tor.beli.
i.imp et⁹ꝑſecutōis ſaul:q̄ erat abſq; iugo diſcipline ꝛ leḡ
dine. n ¶ Fu.inferi. In heb.hr̄. Societates inferni.i.de
mones incitātes ſaulē ad me ꝑſequendum. o ¶ Preue.
me.la.mor.ſ.ziphei ꝛ alij inſidiatores q̄ querebāt tp̄s ꝛ lo
cū quō dd̄ capet:vt hr̄ ſ̄.j.li.xxiij.ca. p ¶ In tribu. inuo.
dn̄m.i.inuocaui. q ¶ Et exaudiet de tem.i.de celo qd̄ eſt
templū glorie ſue. r ¶ Cōmota ē.h̄ inducit exemplū de
liberatōe ppl̄i iſrl' de
egypto:vt dicit Ra.
ſa.ꝙ mod⁹ fuit He
breoꝝ in liberatōni
bus ꝑticularib⁹ facē
mentōez de liberati
one egypciaca q̄ fu
it gnālis toti ppl̄o:
vtꝫ in plurib⁹loc̄ ſa
cre ſcripture dic̄ igr̄
r ¶ Com.ē ꝛ ꝯtre.ter
ra. q: ꝑꝑ plagas in
flictas egypto a dn̄o
oms habitantes trā
egypti fuerūt ꝯmo
ti ꝛ ꝯterriti: vt hr̄ in
Exo.ꝛ etiā ad literā
int plagas illas egy
pti fuerūt facte cho
ruſcatōes ꝛ tonitrua
horribilia: vt hr̄ ex
odi. viij. ita ꝙ vide
bat tremē tota terra
ꝛ montiū fundamē
ta ꝯmoueri.
s ¶ Aſcen.fu. de na.
ei⁹.loquitur de deo
more hois irati. de
cui⁹narib⁹exit fum⁹
q: ira ē aſcēſio ſang
uinis circa cor.ꝛ in
de aſcendūt ſpūs ad
ſupiora:ꝛ iō ira ma
xime apparet in fa
cie.vt in oculis ꝛ na
ribus. Sciendūꝫ tn̄
ꝙ ira ꝛ alie paſſiōes
in deo non hn̄t locū
niſi ſm q̄ndā modū
dr̄ em̄ de⁹iraſci qn̄ punit pctōres.q: ad modū homis irati
ſe hꝫ. t ¶ Et ignis de ore ei⁹vo.q: ignis ꝛ grādo mixta ꝑi
ter ferebant ad punitōez egyptioꝝ.vt hr̄ Exo.ix.ꝛ dr̄ h̄ ꝓ
ceſſiſſe de ore dei.q: de volūtate ꝛ p̄cepto eius fiebāt talis
punitio. v ¶ Et incli.ce.ꝛ deſcē.nō ꝑ loci mutatōez. ſꝫ ꝑ ef
fect⁹exhibitōez.ſ.ad punitiōez egyptioꝝ ꝛ liberatiōnē he
breoꝝ. x ¶ Et cali.ꝛc̄.q: fecit tenebras palpabiles tribus
dieb⁹in egypto.vt hr̄ Exo.x. y ¶ Et aſcen.ſup che.et vo.
ꝛc̄.ꝑ h̄ deſignat velocitas diuini ſb̄ſidij ad liberatiōez po
puli de egypto.q: oms filij iſrl' eadē die ſil' eduxit.cū tn̄ eſ
ſent in nūero maxio.vt hr̄ Exo.xij. z ¶ Po.tene. ꝛc̄.hoc
intelligit de nube exn̄te int filios iſrl' ꝛ exercitū egyptioꝝ
ſup mare rubꝝ q̄ erat obſcuriſſima ꝛ denſiſſima ex parte
egyptioꝝ.ita ꝙ nō poterāt accedē ad filios iſrl'.vt hr̄ Exo.
xiiij. a ¶ Cribrās aq̄s ꝛc̄.q: ex denſitate illis nub̄ fluebāt
pluuie groſſe ad mai⁹impedimētū egyptioꝝ. verūtn̄ q: il
la nubes illumiabat noctē ex pte iſrl'.vt ibidē dr̄. iō ſubdi
tur. b ¶ Pre fulg.ꝛc̄. ꝛ q: ex nube illa gnāta fuerunt ful
gura ꝛ tonitrua q̄b⁹rote currūū ferebant in ꝓfundū.ſic̄ di
ctū fuit ibidē.iō ſubdit. Succēſi ſt carbones ignis ꝛc̄.
c ¶ Mi.ſa.ꝛc̄.i.fulgura ꝛ choruſcatōnes q̄b⁹territi dixerūt.
Fugiam⁹iſrl'em.dn̄s em̄ pugnat ꝓ eis ꝯ̄ nos:q: tn̄ ſic̄ ibi
dem dr̄ fugiētib⁹egyptijs occurrerūt aq̄. iō ſb̄dit. d ¶ Et
ap.ꝛ ma.egyptios ſubmergētes. e ¶ Et re.ſt ꝛc̄. q: ſupfi
cies terre q̄ erant in ꝓfundo mar̄ fuit diſcoopta.ita ꝙ filij
iſrl' tranſiert ꝑ mediū maris.vt hr̄ Exo.xiiij. Dicit autem
terra q̄ ē ſub aq̄s mar̄ fundamētū orb ad ſilitudinē fūda
mēti dom⁹ qd̄ ē ps inferior. Silr̄ tra q̄ ē in ꝓfundo maris

ti ꝛ q̄tuor:ꝛ erat de origine
x arafa:ꝛ blaſphemauit iſrl'.
Percuſſit aūt eū ionathas
fili⁹ ſammas fris dd̄. Hi q̄
tuor nati ſunt de Arafa in
geth ꝛ ceciderunt in manu
dauid ꝛ ſeruoꝝ eius.

¶ Capitulū.xxij.

a Locutus eſt autem da
uid dn̄o verba carmi
b nis hui⁹ in die qua libera
uit eū dn̄s de manu omniū
c inimicoꝝ ſuoꝝ et de manu
d ſaul. Et ait: Dominus pe
e tra mea ꝛ robur meū ꝛ ſal
uator me⁹. De⁹ dn̄s fortiſ
f meus:ſꝑabo in eū. Scutū
g meuꝫ ꝛ cornu ſalutis mee:
eleuator me⁹ ꝛ refugiū me
h um ſaluator me⁹ de iniq̄ta
i te liberabis me. Laudabi
k lē inuocabo dn̄m:ꝛ ab ini
l mic̄ meis ſalu⁹ero. Quia
circūdederūt me ꝯtritiōes
m mort̄:torrētes belial frue
n rūt me. Funes inferi circū
o dederūt me p̄uenerunt me
p laquei mortis. In tribula
tōne mea inuocabo dn̄m ꝛ
q ad deū meuꝫ clamabo. Et
exaudiet de tēplo ſctō ſuo
vocē meā ꝛ clamor me⁹ ve
r niet ad aures ei⁹. Cōmota
eſt ꝛ ꝯtremuit terra: funda
menta montiū ꝯcuſſa ſūt ꝛ
ꝯq̄ſſata: qm̄ iratus eſt eis.
s Aſcendit fum⁹ de naribus
t ei⁹.ꝛ ignis de ore ei⁹ vola
uit: carbones ſuccēſi ſt ab
v eo. Et iclinauit celos ꝛ de
x ſcendit:ꝛ caligo ſub pedi
y bus eius. Et aſcendit ſuꝑ
cherubin ꝛ volauit:ꝛ lapſ⁹
z eſt ſuꝑ pēnas vēti. Poſuit
tenebras i circuitu ſuo lati
a bulū:cribrās aq̄s de nubi
b bus celoꝝ. Pre fulgore in
ꝯſpectu ei⁹ nubes : ſuccēſi
ſt carbones ignis. Tona
bit de celo dn̄s:ꝛ excelſus
c dabit vocē ſuaꝫ. Miſit ſa
gittas ſuaſ ꝛ diſſipauit eoſ
d fulgura ꝛ ꝯſumpſit eos Et
apparuerūt effuſiones ma
e ris:ꝛ reuelata ſt fundamē
ta orbis ab increpatōe do

bz ſup ſe elementū aq̄ ⁊ poſtea aeris:⁊ ꝯſr alias ptes orb. Cōſeq̄nter oñdit a q̊ talis punitio egyptioꝝ facta ſit cū dr̄ Ab increpatōe dñi ⁊c. f ¶ Miſit de celo. Hic deſcribitur forma ſiue mod⁹ liberatōis ipius dauid q̊ modus factus eſt ꝟtute diuia. ⁊ p̄ deſcribit mod⁹ ſue liberatiōis ꝑ modū euaſionis de manu aduerſarioꝝ. ſcd̊o ꝑ modū inſecutiōis ⁊ dēſtructōis coꝝ ibi. In te em̄ currā accinctus. Prima in duas: in ptez p̄ncipalē ⁊ incidentalez. ſcd̊a ibi. Cū ſctō. Circa p̄mū dr̄. a ¶ Liberauit me: ſ. de⁹ ſua gr̄a ⁊ ꝟtute. b ¶ Ab inimico meo potētiſſimo. i. ſaule. c ¶ Et ab his q̊ oderāt me i. abſolō ⁊ ſuis ſeq̄cibus. d ¶ Qm̄ robuſtiores me erant ⁊ in hoc confitet dd̊ ſe liberatū ꝟtute diuina nō ſua.

e ¶ Preuenit me in die afflictōnis mee. q2 cū deſparet ſe nō poſſe euadē a facie ſaul. vt hr̄. ꝫ. j. li. ca. xxiij. Venit nūciuſ ad ſaul. d. Feſtia veni qm̄ philiſtijm infuderūt ſe ſup terrā qd̊ factū fuit ordinatōne diuina: vt ſaul omitteret ꝑſequi dauid. f ¶ Et eduxit me in latitudinē. q2 dd̊ q̊ a ſaul ⁊ a viris ei⁹ erat circūdat⁹ in modū corone vt ibi dē dr̄ recedēte ſaule liber potuit ire q̊ voluit. h ¶ Retribuet mi. do. ſm iuſti. me. ⁊c. Ex h̄ em̄ ꝙ ſauli pepcit: cū tñ poſſʒ eū occidere. vt hr̄. ꝫ. li. j. cā. xxiiij. ⁊. xxvj. ⁊ q2 abſalon ſe ꝑſeq̄ntez ſaluare voluit ne in pctō mortali moreret. put dcm̄ fuit. ꝫ. ca. xviij. ex miſ ricordia fuit diſpoſit⁹ ad hoc ꝙ de⁹ eſſet ſibi miſericors ⁊ ꝓpicius in dādo ſibi gr̄am in p̄nti ⁊ gl̄iam in futuro: ſm illud math. v. Beati miſericordes qm̄ ipi miſcdīaz ꝯñtur h ¶ Qia em̄ iudicia eius in ꝯpſectu meo. vt caueā ab eorū tranſgreſſione i ¶ Et ero ꝑfect⁹ corā eo. q2 in cōiunctōne ad deū ꝑ charitatē ꝯſiſtit eſſentialit perfectio vite. k ¶ Et cuſtodiā me ab iniq̄tate mea. cauēdo diligenter decetero a recidiuo. l ¶ Cū ſctō. Hec eſt ps incidentalis q2 dd̊ locutus fuerat de ſua liberatōe ꝓpter ſuā innocentiā: id̊ hic incidentalit oñdit dei miaz ⁊ benignitatē generalit erga bonos dicens. Cū ſancto ſanct⁹ eris. q2 ſanctus ſctm̄ confitebit a q̊ ſua ſanctitas deriuat. m ¶ Et cū robuſto ad tolerandū aduerſa patient. n ¶ Perfectus. ſ. eris dando ſibi gr̄am tolerādi aduerſa: nō ſolū patient. ſʒ etiā ſuſcipiendi gaudent ſicut martyres gaudebāt in paſſionib⁹ qd̊ eſt maxime ꝑfectōis in ꝟtute fortitudis. o ¶ Et cū electo. ad viſā btām ⁊ ex tua liberalitate. p ¶ Elect⁹ eris. q2 eliget te oibus alijs ꝯtēptis. q ¶ Et cū ꝑuerſo ꝑuer. reddēdo ei penā ꝓpter ꝑuerſitatē ſuā. iuſte tñ ex pte tua. vel alit q ¶ Cum ꝑuerſo ꝑuerteris. ſ. ſm iudiciū ſuū erroneū. q2 hoies ꝑuerſi cū ab eo punient iuſte: dicūt deū cū eis ꝑuerſe agere.

mini: ab inſpiratōe ſpūs fu
f roris eius. Miſit de celo ⁊
aſſumpſit me ⁊ traxit me de
a aq̊s multis. Liberauit me
b ab inimico meo potētiſſimo
c ⁊ ab his q̊ oderant me. qm̄
d e robuſtiores me erāt. Pre-
uenit me in die afflictionis
mee: ⁊ fact⁹ eſt dñs firma-
f mentū meū. Et eduxit me i
latitudinē: liberauit me: q2
g ꝯplacui ei Retribuet mihi
dñs ſm iuſticiā meā: ⁊ ſm
mūdiciā manuū meaꝝ red-
det mihi Quia cuſtodiui vi
as dñi ⁊ nō egi impie a do
h meo. Qia em̄ iudicia ei⁹ in
ꝯſpectu meo: et p̄cepta eiuſ
i nō amoui a me. Et ero per
k fectus corā eo: ⁊ cuſtodiaʒ
me ab iniq̄tate mea. Et re-
ſtituet mihi dñs ſm iuſtici-
am meā ⁊ ſm mūdiciā ma-
nuū mearū in cōſpectu ocu
l loꝝ ſuoꝝ. Cum ſctō ſanctuſ
m n eris: ⁊ cuʒ robuſto ꝑfectus
o p Et cum electo electus eris
q et cum peruerſo peruerterl
r s Et populum pauperem ſal
uuʒ facies: oculiſqʒ tuis ex
t celſos hūiliabis. Quia tu
v lucerna mea dñe. et tu dñe
illumiabis tenebras meas
x y In te em̄ currā accinct⁹ in
z deo meo tranſiliam muruʒ
a Deus immaculata via ei⁹
b eloquiū dñi igne examina-
c tū: ſcutū eſt oim̄ ſpantiū i ſe
d Quis ē de⁹ p̄ter dñm: ⁊ q̊s
de⁹ fortis p̄ter deū noſtruʒ
e De⁹ qui accinxit me fortitu
f die: ⁊ cōplanauit perfectaʒ
g viā meaʒ. Coequās pedes
h meos ceruis ⁊ ſup excelſa
i mea ſtatuēſ me Docēs ma
k nus meas ad preliū ⁊ com
ponens quaſi arcuʒ ereum
l brachia mea. Dediſti mihi
m clypeū ſalutis tue. ⁊ māſue
tudo mea multiplicauit me
n Dilatab greſſus meos ſb-
tus me: et nō deficient ta
li mei Perſeq̄r inimicos me
os ⁊ ꝯterā: ⁊ nō conuertar
donec ꝯſumaʒ eos. Conſu
mā eos ⁊ ꝯfringā vt ñ ꝯſur
gant cadēt ſub pedib⁹ me-
is. Accinxiſti me fortitudi
ne ad prelium: incuruaſti
reſiſtentes mihi ſubtus me

r ¶ Et pplm paupez. i. abiectū ⁊ hūilez s ¶ Saluū facies ⁊c. q2 ſm ꝙ dr̄ Jaco. iiij. De⁹ ſupbis reſiſtit: hūilib⁹ āt dat gr̄am. t ¶ Quia tu lucerna mea dñe. qd̊ p̄t intelligi dupl̄r. Lucerna em̄ ē lumē in teſta. ⁊ id̊ lumē naturale intellect⁹ hūani poſitū in corpe ṫreo bñ dr̄ lucerna dñi. q2 lumen naturale rōnis eſt q̊daʒ imp̄ſſio diui luminis ſm illd̊ pſ̄. iiij. Signatuʒ eſt ſup nos ⁊c. Itē de⁹ p̄ns boi ꝑ ſuā gr̄am dr̄ ei⁹ lucerna. q2 ois creatura ad deuʒ ꝯpata tenebra eſt. id̊ ſubdit. v ¶ Et tu dñe illu. tene. meas. Pōt etiā dici ꝙ tenebre h̄ vocāt opa meritoria ꝑ pctm̄ mortale ſupuenientēs extincta q̄ viuificāt ⁊ illūināturꝛ recupata gr̄a x ¶ In te ei currā. Hic pōit liberatio dd̊ per modū inſecutiōis ⁊ deſtructōis aduerſarioꝝ ſuoꝝ cū dicitur. x ¶ In te. i. in tua ꝟtute. y ¶ Currā accinctus. i. ad p̄liū expedit⁹ z ¶ In dō meo trāſiliā murū. capiēdo aduerſarios intra ſuū fortaliciū.

a ¶ De⁹ imuculata via ei⁹. via iſta ē lex diuia in q̄ nō eſt aliq̄ imundicia ꝯceſſa ⁊ tanq̄ licita lʒ aliq̄ mala fuerit ꝑmiſſa ꝓpter maiora mala euitāda. ſic̄ libellus repudij ꝑmiſſus fuit in le. ve. ⁊ vſura cū extraneis ne vxores occiderēt ⁊ ne frēs ſuos vſurꝛ g̃uarēt ꝑ ut dcm̄ fuit pleni⁹ Deut. xxiij. ⁊. xxiiij. b ¶ Eloquiuʒ dñi igne examiatuʒ. i. puꝝ ⁊ mundū: ſic̄ metallū ⁊ fornace ꝓbatū. c ¶ Scutū eſt oim ⁊c. ſ. ipe de⁹. d ¶ Qm̄ q̊s ⁊c. q. d. null⁹: q2 alij ſunt dij ꝑticipatiue. ſ. hoies ſancti. ſm illud pſ̄. lxxxj. Ego dixi dij eſtis: vel dij falſi. ſic̄ idola gentium e ¶ De⁹ q̊ ⁊c. corpali ꝯ hoſtes viſibiles. ⁊ ſpūali ꝯ inuiſibiles. f ¶ Et ꝯplanauit ⁊c. auferēdo offendicula corpalia ⁊ ſpūalia g ¶ Coeq̄ns pedes ⁊c. dādo mihi agilitatē ad inſeq̄ndū hoſtes meos fugiētes. ⁊ ē loc⁹ hypbolica. q2 nō habuit tātā velocitatē currēdi ſic̄ ceruus. ſic̄ dr̄ talis mulier ē albior niue ad deſignandū excellentiā ſiue albedis. ꝙuis nō ſit ita alba ſic̄ nix. h ¶ Et ſup excelſa ⁊c. i. ſtabiliēs in regia dignitate. i ¶ Docēs ma. me. ⁊c. q2 artē p̄liandi me docuit k ¶ Et ꝯponēs ⁊c. i. fortitudinē ad h̄ ꝯueniētē mihi dedit. In heb. hr̄. Et ꝯcūſſus arc⁹ ere⁹ brachio meo. q2 arcū ereū facilit ṫdebat. vt dic̄ Ra. ſa. l ¶ Dediſti mihi clypeū ⁊c. q. d. fortitudo mea parꝝ eēt niſi adeſſet ꝓtectio tua m ¶ Et māſuetudo ⁊c. ē em̄ diſpoſitio ad h̄ ꝙ hō multiplicet in bonis tpalib⁹ ⁊ ſpūalib⁹: ſm illud math. v. Bti mites qm̄ ipi poſſidebūt terrā. In hebreo hr̄. Et māſuetudo tua multiplicauit me ⁊ eſt ſenſus. ex benignitate tua prouenit mihi multiplicatio in bonis temporalibus ſpiritualibus ⁊ prole ⁊ non ex merito meo.

n ¶ Dilatabis greſ. ⁊c. In hebreo habet. Paſſus meos

q̃n eñ pedes ſunt ↄiuncti adinuicē:tūc hō̃ diſpoſit⁹ ad ca
dendū ƺ q̃n ſūt ↄuenienter elongati:tūc ſtat firmi⁹.p hanc
igr̃ ſimilitudinē intelligit ꝙ firmitas in ſtatu regio inerat
ipſi dd̃ a deo.Cetera patēt ex dict̄ vſqꝫ ibi. a ¶Inimi.m.
de.mihi dor.i.ṽtentes dorſum coram me fugiendo.

a Inimicos meoſ dediſti mi
hi dorſum:obedientes me
b ⁊ diſꝑdam eos.Clamabūt
c
d ⁊ non erit q̃ ſaluet ad dn̄m
e ⁊ nō exaudiet eos Delebo
eos vt puluerē terre:q̃ſi lu
tū platearꝝ ↄminuā eos at-
f qꝫ ↄfringaꝫ. Saluabis me
g a cōtradictōnib⁹ ppl̄i mei:
h cuſtodies me i caput genti
i um.¶Ppl̄s quē ignoro ſer-
k uiet mihi:filij alieni r̃ſiſtēt
l mihi:auditu auriſ obediēt
m mihi.Filij alieni defluxer̃t
n
o ⁊ ↄ̄hēt i anguſtijs ſuis Vi
p uit dn̄s et bn̄dict⁹ de⁹ me⁹
q ⁊ exaltabit de⁹ fortis ſalu-
r tis mee.De⁹ q̃ das vindi-

b ¶Clamabunt.ad
idola. c ¶Et n̄ erit
q̃ ſaluet.q̄ꝛ i eis nul-
la ṽtus ē ſaluandi:
vel aliter. b ¶Cla-
mabūt . inuocando
auxiliū hūanū:⁊ nō
erit q̃ audeat iuuare
d ¶Ad dn̄ꝫ. ↄuertēt
ſe hūano auxilio de
ficiente. e ¶Et nō
exaudi.eos. q̄ꝛ talis
clamor ꝓcedit ex ſ-
uili tiore. f ¶Sal-
uabis me.ſ. ſaluaſti
g ¶A ↄtradi.po.m.
i. in rebellione ppl̄i
mei ↄ̄ me excitata ꝑ
ſeba filiū bochri: vt
dictū eſt ſupra. xx.c
h ¶Cuſtodies me i
ca.gen.i. in ſtatu re-
gni. i ¶Popu.quē
ignoro ſeruiet mihi
q̄ꝛ philiſtei āmonite
⁊ moabite ⁊ idumei
ſeruiebāt ei ſub tributo.vtꝫ ex p̄dict̄ ca.viij. ⁊.xij.q̃ tn̄ erāt
gentiles ⁊ idolatre:⁊ ſic erāt ignoti ipſi dd̃ noticia appro-
batōis. k ¶Filij alieni reſi.m̄.i. illi q̃ deberēt eē filij mei
ꝑ maliciā ſuā alienati reſtiter̃t mihi:vt patuit ſ̃.in rebelli-
one abſalon ⁊ alioꝝ exn̄tiū cū eo:q̃ tn̄ debebāt obedire dd̃
ſic patri. l ¶Auditu au.obe.mihi.i. ſimulatorie ⁊ nō ṽe
q̄ꝛ abſalon ⁊ ſui ſeq̃ces q̃ ſimulabāt ſe dd̃ obediētes: de fa
cto fuerūt rebelles. m ¶Filij ali.de. q̄ꝛ debellati fuerūt:
⁊ mortuo abſalon fugerūt:vt dictū ē ſ̃. xviij. n ¶Et cō-
trahē.in an.ſuis.In heb.h̄r.In clauſur̄ ſuis.q̄ꝛ ſeba cum
fautorib⁹ ſuis p̄ timore recluſit ſe in abela vbi fuit decapi-
tat⁹:vt dictū eſt ſ̃.xx. o ¶Viuit dn̄s.Hic ponit h⁹ canti-
ci intenta ↄcluſio:vicꝫ diui nois magnificatio ꝓ p̄dict̄ bn̄
ficijs.⁊ hoc eſt qd̄ dr̄. Viuit dn̄s.q̄ꝛ ē ipſa vita ꝑ eſſentiam
⁊ oia viuūt in eo:ſm ꝙ dr̄ Jo.j.qd̄ factū eſt.ſ.ois creatura
i ipſo vita erat.q̄ꝛ creata anteqꝫ creet nō ē niſi ipſe creatrix
eſſentia q̃ eſt idem qd̄ intelligē diuinum ſiue intelligentia
diua:⁊ q̄ꝛ intelligē eſt ſuprem⁹ grad⁹ vite:vt h̄r.ij. de aia.et
de⁹ ſol⁹ vnico actu intelligendi ꝑfecte ſe ↄp̄hendit et oia.q̃
quidē act⁹ eſt ſempitern⁹:iō dicit ph̄s.xij. metaphi.ꝙ de⁹
viuit vita nobiliſſima ſempiterna ⁊ optima. p ¶Et bn̄.ex
bn̄ficijs mihi collat̄. q ¶Et exalta.nō in ſe cū ſit magni
tudinis infinite ƺ in creatur̄ ip̄m laudātibus. r ¶De⁹ q̃
das vindi.mi.⁊c̄.vtꝫ ex p̄cedentib⁹:ꝓpter qd̄ ↄcluditur.
s ¶Propterea ↄfi.ti.do.in pſalmis laudis tue. t ¶In gē.
q̄ꝛ pſalmi facti a dauid deriuati ſūt ad gentes ↄuerſas ad
fidem xp̄i in diuerſis ꝑtibus orbis. v ¶Magnificās ſa.
reḡ ſui.i.mei q̃ ſum cōſtitutus rex ab eo. x ¶Et fa.miſe.
xp̄o ſuo dauid q̃ de mādato dauid vnct⁹ fuit a ſamuele:vt
h̄r ſupra.j.li.xvj.ca. y ¶Et ſe.eius vſqꝫ in ſempiternū. q̄ꝛ
filij dauid regnauerūt ad captōeꝫ babylonicā.⁊ p⁹ reuerſi
onē de babylone zorobabel q̃ deſcendit de dd̃ habuit du-
catū ſuꝑ ppl̄m.⁊ alij ↄn̄r de tribu dd̃ vſqꝫ ad herodem alie
nigenam ſub quo natus eſt xp̄c de ſemine dauid ſm car-
nem:cui⁹ regnū ⁊ imperiū manet in ſecula ſeculoꝝ amen
⁊ iſta fuerūt diffuſi⁹ tractata Gen̄.xlix.⁊ Mat.ij.⁊ in qua
dam q̄one de q̃libet quā de hac mā̃ diffuſi⁹ diſputaui.

¶Capitulū.xxiij.

Hec autē ſunt. Poſita gr̃arumactōne de preteritis.
Hic ↄ̄ñter deſcribit ꝓphetia dauid de futuris:et p̄

ponit hmōi vaticiniū.ſcd̄o cathalogū̃s fortiū̃:ibi.Hec
noīa.Circa primū p̄mittit ꝓphetia dauid de p̄miatōne bo
noꝝ.ſcd̄o de punitōne maloꝝ:ibi.Preuaricatores autē.
Circa primū p̄ oſtendit excellentia ꝓphetie Dauid verbo
ſcd̄o exemplo:ibi.Sicut lux auro ꝛe.Circa primū ſciendū

ctas mihi ⁊ deijcis pp̄los
ſb me. Qui educis me ab
inimicis meis: ⁊ a reſiſten
tibus mihi eleuas me:a vi
s ro iniq̃ liberabis me.¶Pro
pterea ↄfitebor tibi domie
t in gentibus : ⁊ nomini tuo
v cantabo. Magnificas ſa-
x lutes regis ſui. ⁊ faciēs mi
ſericordiam xp̄o ſuo dauid
y et ſemini eius in ſempiter-
num. ¶Capit.xxiij.
a Hec aūt ſunt verba no
uiſſima que dixit da-
b
c uid filius iſai . Dixit
d vir cui conſtitutum eſt de
e chriſto dei iacob : egregi-
f us pſaltes iſrael Spiritus

ꝙ excellentia ꝓphe-
tie maxie accipit ex
duobus.ſ. ex mate-
ria r̃uelata. ⁊ ex mō
reuelatōnis . p̄ ergō
oſtendit excellentiā
ꝓphie dauid ex pri-
mo.ſcd̄o ex ſcd̄o:ibi
Spūs dn̄i.Circa p̄-
mū ſciendū ꝙ quan
to aliq̃d futuruꝫ eſt
excellenti⁹:tanto re-
uelatio facta de illō
ſiue ꝓphetia ē excel
lentior. q̄ꝛ cognitio
nobilitateꝫ ſortit ex
obictō: vt h̄r.j.d̄ aiā
Tꝑe aūt ve.teſta. il-
lud qd̄ fuit futuruꝫ
excellentiſſimū fuit
incarnatōnis myſte
riū:qd̄ fuit reuelatū
ipſi dd̄ nō ſolū q̄tū
ad futuritōnis certi
tudinē:ƺ etiā q̄tum
ad eius ꝓgeniē:vicꝫ
ꝙ xp̄c de ſemine ſuo eſſet naſciturus:⁊ ꝑ eū mund⁹ eēt ſal
uand⁹ ſic̄ dauid a ꝑſecutōnib⁹ inimicoꝝ ſuoꝝ fuerat virtu
te diuina ſaluat⁹:⁊ hoc ē qd̄ dr̄. a ¶Hec aūt ſunt ver.no
uiſſima.⁊ iō p̄ ceteris memoriter retinēda:ſm ꝙ dic̄ greg.
omel̄.xix.Idcirco dn̄s tūc diſcipulos increpauit. cuꝫ eos
corꝑaliter reliq̃t:vt ṽba q̃ recedēs diceret:arti⁹ in corda au
dientiū impſſa remanerēt. b ¶Dixit vir.i.Dd̄. c ¶Cui
cōſti.ē.i.firmiter ꝓmiſſum abſqꝫ retractōne. d ¶De xp̄o
dei iacob.i.de xp̄o quē iacob ſpūſctō inſpirat⁹ p̄dixit ven-
turū ad ſalutē hoīm.ſm ꝙ dr̄ Gen̄.xlix.Non auferet ſce-
ptrū de iuda:⁊ dux de femore e⁹:donec veniat q̃ mittēd⁹ ē
et ipſe erit expectatio gentiū tanqꝫ ſaluator eaꝝ: vbi notan
dum eſt ꝙ tranſlatio chaldaica hꝫ: donec veniat meſſias.
i.xp̄c grece:⁊ vnctus latine.q̃ quidē ꝓph̄ia fuit impleta in
dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o vncto p̄ ceteris plenitudine gr̃e:vt habe
tur Joh̄.j. Vidim⁹ eū q̃ſi vnigenitū a pr̄e:plenū gr̃a ⁊ ve-
ritatis.q̄ꝛ nat⁹ fuit de ṽgine tꝑe herodis reḡ: ſub q̃ tranſ-
latū ſceptrū regni ad alienigenā:vt dictū ē ca.p̄ced.q̄ꝛ pa-
ter ei⁹ fuit idume⁹.vt al̄s ē diffuſi⁹ declaratū. e ¶Egreg.
pſaltes iſr̄l.q̄ꝛ cantica q̃ cantabant in templo erāt de pſal-
mis dd̃. f ¶Spūs dn̄i.Hic oñdit excellentia ꝓph̄ie dd̃
ex mō reuelatōnis ſibi facte.Circa qd̄ ſciendū ꝙ licꝫ reue-
latio ꝓphetica fiat mult̄ modis.vt pleni⁹ declaraui ſuper
danielē:⁊ ſuꝑ libꝝ pſalmoꝝ tn̄ duo modi ſunt maḡ gene
rales q̃s accipio q̄tum ad p̄ns.vn⁹ eſt q̃n menti ꝓphete fit
reuelatio alicui⁹ futuri ſuꝑnāliter cogniti ⁊ cū hoc virtute
imaginatiua ꝓphete virtute diuina formatur aliqua viſio
imaginaria.in qua tanqꝫ in ſpeculo inſpicit veritas intel-
lectualis:ſicut in cognitōne naturali cognitio quidditiua
inſpicit in fantaſmatib⁹ in virtute imaginatiua formatis
ſm ꝙ dicit ph̄s.iij.de aia.Intelligentibus nob neceſſe eſt
fantaſmata ſpeculari.⁊ hoc mō Hieremias ꝓpheta vidit
deſtructōeꝫ ciuitatis ir̄l̄m futurā ꝑ intellectum in viſione
imaginaria olle ſuccenſe ⁊ virge vigilant̄. vt h̄r Hiere.j.
Alio mō fit reuelatio veritat̄ ſuꝑnaturalis abſqꝫ tali viſio
ne imaginaria:⁊ iſte modus ꝓphetie altior eſt primo ſicut
melioris intellectus iudicat ille in cognitōne naturali qui
veritatem intelligibilem ſibi ꝓpoſitā ſtatim capit abſqꝫ ex
emplo ad h̄ māuductiuo q̄ꝫ ille q̃ nō pōt eā cape niſi ſibi ꝓ
ponat exemplū ſenſibile manuductiuū ⁊ ſil̄r ille q̃ cōclu-

ſiones geometricas intelligeret abſq; deſcriptiōe alicuius figure q̄ʒ ille q̄ nō poſſet h̄ cape abſq; tali deſcriptiōe. Iſto aūt ſcḋo mō fuit cognitio ꝓphetica ipius dauid vt hr̄ in ꝓlogo ſup pſalmiſtā. ꝛ h̄ eſt qḋ dr̄. f ¶ Spūs dñi locut⁹ eſt ꝑ me. i. ſpūali viſione inſtruxit me abſq; viſione imaginaria. g ¶ Et ſmo ei⁹ ꝑ ling. me. qꝛ nō ſolū illuminauit intellectū meū ad intelligēduʒ ſʒ etiā linguā meā ſpāli mō direxit ad loquendū. qꝛ ꝓphetias ſuas locutus eſt ꝑ modū laudis diuie magis q̄ʒ alij ꝓphete h ¶ Dixit. ſ. dḋ. i ¶ Deus iſrael mihi locutus eſt. lʒ em̄ ſit de⁹ oim generaliter: tñ dr̄ deus iſrl̄ ꝑ verā fidē ꝛ cultū latrie ſpālit. k ¶ Fortis iſrl̄. i. ad ꝓtectōeʒ iſrael ſicut patuit in educiōne iſrl̄ ḋ egypto i ſignis mirabilib⁹ l ¶ Dominator hoim iuſt⁹ reddēs vnicuiq; ſm ꝓpria merita.

g domini locutus ē ꝑ me: et
ſermo eius ꝑ linguā meam
h i Dixit De⁹ iſrael mihi locu
k l tus eſt fortis iſrl̄. Dñator
m hoim iuſtus dominator i ti
n more dei. Sicut lux aurore
o oriente ſole mane abſq; nu
p bibus rutilat. ꝛ ſicut pluui
is germinat herba de terra
q Nec tanta eſt domus mea
r apud deum: vt pactuʒ eter
num iniret mecum firmum
in omnibus atq; munitum
s t Cuncta ei ſalus mea et om
v nis voluntas: nec eſt q̄cq̄ʒ
x ex eo q̄d nō germinet. Pre
uaricatores autē quaſi ſpi-

m ¶ Et dñator in timore dei: qꝛ a ſubditis ſuis vult timeri timore filiali nō timore ſeruili. n ¶ Sic lux. Hic inducit exēpla ad ꝑdicta. ꝛ p̄ ad vltimū dcm̄. ſ. de ꝓphetia ꝛ viſiōe ſpūali abſq; imaginaria. Ad cui⁹ intellectū ſciēduʒ ꝙ ſol dupl'r videt̄. vno mō tectus aliq̄ nubecula. Alio mō in ſua claritate ſine tali nube. ꝛ certū eſt ꝙ ille eſt acutioris viſus q̄ pōt cū videre ſine tali nube: q̄ʒ ille q̄ non pōt vidē abſq; nube exceſſum claritatis ſolis ſuo viſui ꝯtēꝑante: ꝛ iō iſtḋ ꝓ exēplo inducit̄ ad oñdendū excellentiā ꝓphetie dḋ q̄ fuit ſine imaginib⁹: vt ꝑdictū ē: q̄ ſūt q̄ſi q̄daʒ nubes ꝯtēꝑantes veritatē intelligibilē debilitati intellect⁹ hūani vt pʒ ex ꝑdictis. ꝛ h̄ ē qḋ dr̄. o ¶ Abſq; nubib⁹ rutilat. i. abſq; imaginib⁹ viſiōe intellectuali me illuſtrat. ſcḋo induxit exemplū ad aliud dcm̄. ſ. de reuelatōe fcā ipi dḋ de xp̄o naſcituro de ſemie ſuo: qḋ fcm̄ eſt ex diuia liberalitate ꝛ nō merito hūano. ꝛ h̄ eſt qḋ dr̄ in exēplo. p ¶ Et ſicut pluuijs germinat ꝛc̄. t̄ra em̄ q̄ de ſe ē arida nō hʒ aptitudinē ad ꝓferēdū herbā. ſʒ eā ꝓfert ex humore pluuie deſuꝑ deſcēdentis ſic xp̄s nat⁹ eſt de btā v̄gine ꝑfuſa plenitudie gr̄e. ſm illḋ yſaie. xlv. Rorate celi deſuꝑ ꝛ nubes pluāt iuſtū: apiat̄ t̄ra ꝛ germiat ſaluatorē: vñ ſb̄dit̄. q ¶ Nec tāta ē dom⁹ ꝛc̄. i. tanti meriti. r ¶ Vt pactū eternū ꝛc̄. de xp̄o naſcituro de domo mea cui⁹ regnū ſtabit inet̄nuʒ: ſm qḋ dr̄ yſa. ix. Super ſoliū dḋ ꝛ ſuꝑ regnū ei⁹ ſedebit. vt ꝯfirmet illud ꝛ corroboret in iudicio ꝛ iuſticia āmodo ꝛ vſq; in ſempiternuʒ: iō ſubdit̄. s ¶ Cūcta em̄ ſalus mea. ſupple dependet ꝛ expectat̄ ab eo t ¶ Et ois volūtas mea. i. oīe deſideriū meum ſupple tēdit in ipm. ꝛ eſt mod⁹ loq̄ndi q̄ apḋ hebreos vocat̄ decurtat⁹. ſ. q̄n loq̄ns nō expmit totū cōceptū ſuuʒ qḋ maxie ꝯtingit q̄n loquit̄ ex exceſſu deuotōis. ſic erat in ꝓpoſito. v ¶ Nec ē q̄cq̄ʒ ex ea qḋ nō germinet. qḋ fit q̄n ex volūtate nihil ꝓcedit deliberate: qḋ nō ordinet̄ in deuʒ ſm ꝙ dicit apl's. j. ad Cor. x. Oia in gl'am dei facite: ꝛ in ſtatu tali erat dḋ in fine vite ſue q̄n dixit iſta v̄ba x ¶ Preuaricatōes. Hic ponit̄ ꝓphia dḋ de punitōe maloꝝ. ꝛ p̄ q̄ʒ tuʒ ad penā tꝑalē. x ¶ Preuaricatores āt ꝛc̄. ꝛ h̄ impletū fuit q̄n iudei ꝑ tytū ꝛ veſpaſianū ꝓpt̄ ꝑuaricatiōeʒ in xp̄m fuer̄t ḋ t̄ra iſrl̄ euulſi. y ¶ Que nō tol. ꝛc̄. qꝛ correctōeʒ xp̄i ꝛ aploꝝ māſuetā ñ receper̄t ſʒ ꝯ̄ eos iſurrexer̄t ꝛ iō miſſa ē correctio dura romāoꝝ q̄ notat̄ cū dr̄. y Et ſiq̄s tā. ꝛc̄. q̄a romani vener̄t ſuꝑ iudeos cū exercitu mag̃ ꝛ bñ armato.

z ¶ Igneq; ſuccēſe. qꝛ romani ꝯbuſſerūt ciuitatē ꝛ tēpluʒ ꝛ magnā partē populi ibidē exñteʒ ſcḋo tangit̄ pena eterna. cū ſubdit̄. a ¶ Comburent̄ vſq; ad nihilū. qꝛ mortui in infidelitate deſcenderūt ad ignē gehenne. Poteſt etiaʒ h̄ intelligi de punitōe maloꝝ in generali in iudicio extremo. b ¶ Hec noia. Hic ponit̄ cathalogus fortiū dḋ ꝛ p̄ exꝓmunt̄ noia aliq̄ꝝ valde notabiliū. ſecūdo alioꝝ magis cōmuniuʒ ibi. Iſabel. Circa primū ſciendū ꝙ aliter exprimunt̄ hic ꝛ. j. paly. xj. ꝛ aliq̄ ibi exꝓmūtur que hic tacent̄ ꝛ ecōuerſo: ꝛ aliq̄ hic tacent̄ q̄ ſuꝑius ſūt ſufficienter expſſa. ꝛ oia iſta ſunt cōſideranda ad intelligendū iſtū cathaloguʒ. Sciēduʒ igit̄ ꝙ in vniuerſali fuer̄t. xxxix. ꝯputatis dḋ regeꝛ ioab ꝑncipe milicie. ꝛ p̄ter iſtos ꝑuos fuerūt. xxxvij. vt cōcludit̄ in fine huius ca. quoꝝ ſeptē fuerunt valde notabiles q̄ꝝ tres primi dicunt̄ robuſtiſſimi. qꝛ quilibet eoꝝ debellauit q̄ſi vnū exercitū. ꝛ ꝑmus de illis trib⁹ fuit ieſboam: de quo hr̄. j. palypo. xj. ſcḋs fuit eleazar fili⁹ abohy. terci⁹ fuit ſammaa filius agge. de q̄bus hr̄ in h̄ cap̄. Poſt iſtos fuerunt tres alij valde fortes. q̄ꝝ q̄libet interfecit vnū gigantē. ꝛ ꝑmus iſtorū fuit abiſai frater ioab q̄ interfecit ieſbidenob. ſcḋs ſobochai q̄ interfecit zaph. terci⁹ ionathan filius ſammaa fratris dḋ q̄ int̄fecit illū gygantē qui habebat ſenos digitos i manib⁹ ꝛ pedibus ꝛ de iſtis trib⁹ dcm̄ ē. ſ. ca. xxj. P⁹ iſtos tres fuit banaias filius ioiade de quo agit̄ in h̄ ca. qui fuit valde fortis. ꝛ iō ſingularit̄ noiatur poſt ſex ꝑcedētes. ꝛ añ xxx. ſequentes. His viſis deſcēdamus ad l'am. c ¶ Dauid ſedens ꝛc̄. plus em̄ cōmendatur de ſapientia q̄ʒ de fortitudie. quia ꝓuerbioꝝ. vj. dicit̄. Melior eſt ſapiētia q̄ʒ vires. d ¶ Princeps inter tres. i. excellentior in fortitudie q̄ʒ tres primi qui vocati ſunt robuſtiſſimi. e ¶ Ipe eſt q̄ſi tenerrimus ꝛc̄. quia licet iſte vermiculus in ſe ſit nobiliſſimus tamen perforat lignum durum. ſic dauid in ſe māſuetiſſimus ꝛ mitiſſimus contra hoſtes rebellātes fuit fortiſſimus f ¶ Qui octingentos interfecit impetu vno. qḋ non eſt intelligendū ſic ꝙ omnes interfecerit propria manu. ſed quia per eius probitatem fuerunt principaliter occiſi. vel quia fugientes eum pre timore aliqui ceciderunt in aquam vel loca ruinoſa. vbi fuerunt mortui. ꝛ ſm iſtaʒ expoſitionem de dauid oportet dicere ꝙ ieſboam hic nō nominatur: que immediate ſubditur. Poſt hunc eleazar ꝛc̄. In aliquibus autem libris hebraicis et latinis ſit hic punctus. Dauid ſedens in cathedra ſapientiſſimus. ꝛ qḋ ſequitur. Princeps inter tres intelligitur de ieſboam qui fuit primus inter tres robuſtiſſimos vt dictum eſt. Ipſe ē quaſi tenerrimus ꝛc̄. id eſt valde dulcis ꝛ amicabilis erga ſuos ꝛ durus cōtra aduerſarios. Qui octingentos interfecit. j. paralypome. xj. dicitur. Q₂ ipſe leuauit haſtam ſuam ſuper. ccc. vulneratos. Dicendum ꝙ hic narratur vna de victorijs ſuis ꝛ maior: ꝛ ibi alia ꝛ minor. vnde ibidem dicitur. Leuauit haſtam ſuā ſuꝑ. ccc. vulneratos vna vice per hoc denotans aliam eius victoriam.

g ¶ Poſt hunc eleazar de huius probitate ſubditur. Ipſe ſtetit in bello ſocijs ſuis retrocedentibus. vt patet ex ſeq̄ntibus.

y ne euellent̄ vniuerſi: q̄ non
tolluntur manibus Et ſiq̄s
tangere voluerit eas armabitur
ferro ꝛ ligno lāceato:
z a igneq; ſuccenſe combure-
b tur vſqʒ ad nihilū. Hec no
c mina fortium dauid. Da-
uid ſedens in cathedra ſa-
d pientiſſimus princeps in-
e ter tres. Ipſe ē quaſi tener
f rim⁹ ligni vermiculus qui
octigētos inf̄fec̄ ipetu vno
g P⁹ hūc eleazar fili⁹ patrui
ei⁹ ahoites iter tres fortes
qui erāt cū dauid q̄n exprobrauerūt
philiſtijm ꝛ ꝯgre
gati ſr̄ illuc in ꝑliuʒ. Cunq;

b ¶ Donec deficeret manꝰ ⁊c. ex labore ⁊ sanguine aduer
ſarioꝝ ad manuū eiꝰ decurrente. i ¶ Fecitq; dñs salutē
magnã p eiꝰ ꝓbitatē. vñ ſubdit. k ¶ Et ppl's qui fugerat
de eiꝰ ſocietate. l ¶ Reuerſus ē. ſ. ad ꝑliū animatꝰ ꝓbita-
te ipſiꝰ. ⁊ ſic p3 ꝙ ꝑ eū debellatus fuit exercitꝰ aduerſarioꝝ
nominatꝰ ꝓpter ſpālem ꝓbitatem q̃ exprimit cum dicit.
y ¶ Ipſe ꝑcuſſit duos leones Moab. i. duos milites illiꝰ
ppli audaces vt leones. 3 ¶ Et ipſe deſcen. ⁊c. hic accipi
tur leo ad lrãm: q̃ ꝑꝑ niuem os fouee cooperientem illuc
cecidit ad quē deſcendit banaias ⁊ eum interfecit. Conſe
quenter oñdit eius alia ꝓbitas de inſ̃fe ctōne cuiuſdā egyptij q̃ ꝑꝑ magnitudinē appropinq̃bat ad naturā giganteā cū dr̃. a ¶ Ipſe q̃3 inſ̃fe. ⁊c. In li. de hebraicis q̃onibꝰ exponit h̃ de ſemei quē inſ̃fecit banaias de mādato ſalomonis vt hr̃. ȷ. iij. li. ij. ca. et vocat h̃ egyptiꝰ per imitatiōe3 eo ꝙ maledixit regi dd̃ ſicut egyptiꝰ quē interfecit moyſes in deſerto q2 maledixerat dd̃ vt hr̃ Leui. xxiiij. ſed h̃ xpō in nullo cōcordat textui. ⁊ ideo eadē facilitate ɔtemnit q̃ ꝓbat ꝑꝑ qd̃ et multa alia liber hebraicaꝝ q̃onū ſup libros regū a pluribꝰ ꝑitis dr̃ nō eē hieronymi ſ3 cuiuſdā iudei. ⁊ q2 hiero. in li. illuſtriū viroꝝ inter libros ſuos ſolū ſuper Gen̄. noīat libꝝ ſuū hebraicarū q̃onum. b ¶ Inte no. int̃ tres ro. ſcd̃i gradus. nō q2 eēt de numero eoꝝ: ſ3 q2 ꝓpt̃ ꝓbitates ſuas poterat q̃ſi equipari vni eoꝝ ꝑꝑ qd̃ noīat an̄ xxx. ſeq̃ntes: vt ṕdictū eſt. c ¶ Aſahel fra. io. h̃ ɔñr noīant alij. xxx. et legat lr̃a ſic iacȝ. Int̃ ṕdictos fortes nō noīat ioab q2 erat ſup oēs vt dicunt aliq̃. Alij v̓o dicūt ꝙ nomē eiꝰ tacetur int̃ fortes. q2 poſuit maculaȝ in glĩa ſua: q2 occidit ꝓditiōſe abner vt hr̃ s̃. iij ca. ⁊ amaſam ſilr̃: vt hr̃ s̃. xx. ca. ⁊ abſalō ɔtra inhibitiōe3 regl̃ vt habet s̃. xviij.

m ¶ Ad ceſoruȝ ſpolia detrahēda. habita ꝑfecta victoria.
n ¶ Et poſt hūc ſemma filiꝰ agge d̃ cuiꝰ ꝓbitate ſb̃dit. Stetit ille i medio agri: fugientibus ſuis.
o ¶ Et tutus eſt euȝ q2 defendit agrum.
p ¶ Et fecit dñs ſalutem magnã. q2 tūc ꝑ illū populꝰ iſrl̃ hūit victoriã. q ¶ Nec nō ⁊ añ deſcenderāt Iſtud factum de apportatōne aq̃ ipi dauid tam periculoſa in libro de hebraicis q̃onibus exponit de tribꝰ fortibꝰ ſequentibus. ſ. abiſai ⁊ alijs duobꝰ poſt eū. Sed hoc nō vr̃ verū q2 in fine ɔcludit. Hoc fecerūt tres robuſtiſſimi. ⁊ id̃ de tribꝰ primis ſimpliciť videt intelligi ⁊ nō de abiſai: ⁊ duobꝰ ſibi adiunct̃ maxie. q2 ſubditur poſtea ɔmendatio abiſai.
r ¶ Si q̃s daret mihi potum ⁊c. ⁊ dixit dauid hoc nō ꝓpter ɔcupiſ3 aq̃: ſ3 q2 volebat audaciaȝ ſuoꝝ experiri: vñ ſubdit.
s ¶ At il. no. ⁊c. ꝑ h̃ oñdens ꝙ exponēs ſe periculis ɔ̃ infideles facit ſacrificium dño acceptiſſimum
t ¶ Abiſai q̃3. h̃ poit ɔmendatio triū fortiū q̃ erant in ſcd̃o gͣdu. q̃ꝝ ṕmꝰ erat abiſai q̃ inſ̃fecit ieſbidenob gigantē. vt dcm̃ eſt s̃. xxj. cap̃. ⁊ cū h̃ fecit aliã ꝓbitatē notabilē: q̃ notat cum dicit. v ¶ Ipſe eſt qui leuauit haſtam ſuam ⁊c. et patet litera. Alij v̓o duo de iſto ternario. ſcilicet ſobochai ⁊ ionathã filius ſemma fratr̃ dauid: hic tacentur quia ſufficienter ſupra exprimunt. xxj. capitulo.
x ¶ Et banaias. iſte eſt ſeptimus ſpāliter

aſcēdiſſent filij iſrl̃: ipe ſte-
b tit ⁊ ꝑcuſſit philiſteos: do-
nec deficeret manꝰ eiꝰ ⁊ ob
i rigeſceret cū gladio. Fecit
q; dñs ſalutē magnã in die
k l illa. ⁊ ppl's q̃ fugerat reuer
m ſus eſt ad ceſoꝝ ſpolia de-
trahenda. Et pꝰ hūc ſem-
ma filius agge de arari. Et
ɔgregati ſt̃ philiſtijm i ſta-
tione erat q̃ppe ibi ager lē-
te plenꝰ. Cumq; fugiſſet po
n pulꝰ a facie philiſtijm ſtetit
o ille in medio agri: et tutus
eſt eum. Percuſſitq; phili-
p ſteos: ⁊ fecit dñs ad ſalutē
q magnã. Nec nō ⁊ añ deſcē
derāt tres qui erāt princi-
pes int̃ triginta et venerāt
tꝑe meſſis ad dd̃ in ſpelun
cã odollã. Caſtra āt phili-
ſtinorū erāt poſita in valle
gigãtum: et dd̃ erat in pre-
ſidio. Porro ſtatio phili-
ſtinoꝝ tūc erat in bethleē3.
Deſiderauit ḡ dd̃ aquã de
r lacu ⁊ ait. O ſi q̃s mihi da
ret potū aq̃ de ciſterna q̃ ē
in bethleem iuxta portam.
Irruperunt ergo tres for-
tes caſtra philiſtinorum: ⁊
hauſerunt aquã de ciſter-
na bethleē3 que erat iuxta
portã et attulerunt ad dd̃.
s At ille noluit bibere ſed li
bauit eã domino dicens.
Propitius ſit mihi domi-
nus ne faciã hoc. Num ſã-
guine3 hoim iſtoꝝ q̃ ꝓfecti
ſunt: ⁊ aiaꝝ periculū bibã.
Noluit ergo bibere. Hec
fecerunt tres robuſtiſſimi
t Abiſai q̃3 frater ioab filius
ſaruie princeps erat de tri-
v bus. Ipſe eſt q̃ leuauit ha-
ſtã ſuã cōtra trecentos q̃s
interfecit: nomiatꝰ in tribꝰ
⁊ inter tres nobilior eratq;
eorū princeps: ſed vſq; ad
tres primos nō ꝑuenerat.
x Et banaia ⁊ filiꝰ ioiade vi-
ri fortiſſimi magnoꝝ operū
y de capſeel. Ipe ꝑcuſſit du
3 os leones moab. ⁊ ipe de-
ſcendit ⁊ ꝑcuſſit leonem in
media ciſterna in diebꝰ ni-
a uis. Ipſe q̃3 interfecit viꝝ
egyptiū virum dignū ſpe-
ctaculo habente3 in manu
haſtã. Itaq; cum deſcēdiſ-
ſet ad eum in virga: vi ex-
torſit haſtã de manu egyp-
tij: et interfecit eum haſta
ſua. Hec fecit banaias fili-
b us ioiade. Et ipſe nomina
tus iter tres robuſtos qui
erāt inter triginta nobilio
res verūtñ vſq; ad tres nō
ꝑuenerat. Fecitq; eum ſibi
dd̃ auricularium a ſecreto.
c Aſahel frater ioab inter tri
ginta Eleanã filius patrui
eius de bethleē3. Semma
de arari. Elicha de arodi.
Heles de phalti. Hira fili
us acces de thecua. Abie-
3er de anathot mobōnai d̃
vſathi: ſelmō aboites. Ma
charai netophatites. eleph
filiꝰ baana: ⁊ ipe netopha-
tites Itai filiꝰ ribai d̃ gebe
eth filioꝝ beniami. Banai
pharatonites. Heltai de
torrente gaas. Albi albon
arbathites. Azamaueth d̃
beromi. Eliaba de ſalboni
Filij iaſen: ionathã: narã:
Semma de orodi. Haiã fi
lius ſarar arothites. Eliſe
leth filiꝰ Aaſbai filij maa-
chati. Heliã filiꝰ achitofel
gelonites. Eſrai de carme
lo. Farai de arbi. Igaal fi-
lius nathã de ſoba. Bōni
de gaddi. Selech d̃ āmo-
ni. Naarai berothites ar-
miger ioab filij ſaruie. Hi-
ra hietrites. Gareb ⁊ ipſe
hietrites. Vrias etheus.
Oñs triginta ſeptem.

¶ Capitulum. xxiiij.

Et addidit furor do-
mini iraſci ɔtra iſrael

¶ Capl. xxiiij.

e Et addidit furor. Hic deſcribitur punitio Dauid propter peccatū ſuper-

bie q2 ꝑcepit numerare ppl'm ex elatõe igr circa h̄ p̄ ponitur ip̄ius dd̄ iuſſio . ſcd̄o iuſſionis executio ibi .Egreſſuſq3 eſt ioab.tercio facti punitõ ibi. Percuſſit aūt cor dauid Circa p̄mū ſciendū qd̄ iſtud factū ꝯtigit añ ea q̄ dicta ſunt in p̄ncipio p̄cedentis ca.q2 illa fuerūt v̄ba nouiſſima dd̄ vt dr ibidē ꝑmittit igr origo tranſgreſſiõis dd̄ i facto iſto cū dr.

a ¶Et addidit furor ꝛc.ex h̄ ei q2 dñs volebat punire ppl'm ꝑmiſit dd̄ efferri ad numeratõez populi vñ dicit glo. Greg. ſup locū iſtū ꝓ qualitatib9 ſubditoꝝ diſponunt acta regentium:vt ſepe ꝓ pctõ gregis etiā vere boni luat vita paſtoris Dauid em̄ dd̄ teſte laudat9 tumore repentine elatõis iflatus populū nūerando peccauit τ ppl's penā ſuſcepit. q2 ſz meritum plebiū diſponūt corda rectorū:q̄le āt fuerit peccatū ppl'i q̄ demeruit in lr̄a non h̄r. ſ3 libro de hebraicis q̄ſtionib9 dr q2 h̄ fuit eo q2 ppl's dauid nõ reſtitit vt debuit i facto vrie.τ id̄o in ca.p̄cedē.vltim9 nomiat vt ſnia hui9 ca.p̄ce. aliqualiter copulet ſ3 hoc dcm̄ videt falſum.q2 pctm̄ dd̄ cõtra vriā vxorez eius polluendo τ ip̄m ꝓditioſe occidendo fuit ſecretū quouſq3 totū fuit cõpletū.vt p3 ex p̄dictis ca.xij.ꝓpter qd̄ dixit nathan ad dd̄:tu feciſti abſcõdite ꝛc. Propt̄ qd̄ p3 q2 populus nõ potuit pctõ dauid occurrere:ſil'r nec poſt factū qñ venit ad noticiā populi debuit puniri. q2 pena iā dtermiata erat a ſummo iudice deo.vt3 ibidē p verba nathan prophete.τ id̄o melius dr q2 pctm̄ populi fuit rebellio ei9 ꝯ dd̄ ſeq̄ndo ſeba filium bochri: q̄ erat hõ peſſim9 τ ſeditioſus: τ de hac rebellione ſolus ſeba fuerat punit9. vt h̄r.ſ.xx.c. ꝓpter qd̄ popul9 erat puniendus: q̄d factū eſt p peſtilentiā immiſſam a deo ſup ppl'm: ꝓpt̄ ei9 nūeratõez. b ¶Cõmouitq3 dd̄.ſ.ſathā ip̄m incitauit.vt h̄r exp̄ſſe.j.palip̄.xxj. c ¶Vade nūera iſrael τ iudā p ſe p̄cepit tribū iude numerari.q2 erat nobilior τ bellicoſior.hāc aūt nūeratõem p̄cepit dauid ad ſui oſtentationē de tot milibus bellatoꝝ. d ¶Quid ſibi dñs me9 rex vult. Joab em̄ videns regē ex elatõne moueri τ voluit hoc impedire:ſ3 non potuit. ideo ſubdit. e ¶Obtinuit aūt ſmo regis. tū q2 ſupior erat.tū q2 dñs populū punire diſpoſuerat. f ¶Egreſſuſq3 eſt ioab.h̄ ponit dicte iuſſionis executio.τ p3 lr̄a vſq3 ibi. g ¶Et in terrā inferiorē hodſi. Jn heb.h̄r. Jn terrā locorū nouoꝝ.i.de nouo h̄itatoꝝ vel cultoꝝ p abſciſionē nemoꝝ Cetera patēt vſq3 ibi. h ¶Et inuēta ſunt de iſrael octingēta milia ꝛc.j.pali.xx.h̄r .Numer9 iſrael mille milia τ.c. milia q̄ diſſonantia ſoluit ab heb̄ . Vno mõ p hoc qd̄ ioab nõ nūerauit tribum leui:τ tribū beniamin vt h̄r.j.palipo.xxj.quarum numerus bene aſcendebat ad.ccc. milia. τ ſic i vniuerſo erat nūerus ſicut ponit.j.palip̄.hic aūt ponit nūerus reſecatis illis de tribu bēiamin τ leui.Alio mõ τ melius vt videt q2 ioab inuitus exeq̄bebatur hoc mandatum τ id̄o non curauit multos omittere vt p3 de tribu leui τ beniamin.τ q2 videbat regē ex ſupbia motū ideo tradidit ſibi minorē numerū q3 eſſet in veritate ne nimis ſuperbiret.τ hic ponit numerus ip̄i dauid tradit9 q̄ erat minor:alius autez qui erat maior ſm veritatē exprimit.j.palipo.cā āt q̄re nõ nūerauit tribū leui τ bēiamin dicet.j. paly. vbi h3 locum.

i ¶Et de iuda q̄ngēta milia . Aliq̄ libri h̄nt hic q̄nquaginta milia.ſed in hebreo τ in libris correctis habet. Quingenta milia. Sed tunc occurrit dubiū q̄modo tot erāt in vna tribu.q2 numer9 nouē tribuū aliaꝝ que fuerunt numerate per ioab nõ aſcēdit niſi ad mile milia τ centū milia. vt p̄dictus eſt. Ad q̄d dicendū q2 trib9 iuda fuit aliis bellicoſior τ ideo plures habuit bellatores q3 aliqua alia. Jtē q2 bellatores d̄ aliis nationib9 qui ꝯiungebant cu3 dauid ſicut pat3 ſupra xv.c.d̄ ethei getheo q̄ cū.dc.bellatorib9 erat cõiunct9 ip̄i dd̄ τ ſil'r fuit d̄ aliis nationib9.τ oēs iſti cõputabātur cū bellatoribus de tribu iuda d̄ qua erat dd̄.ꝓpter qd̄ numer9 bellatoꝝ tribus iude tantū aſcēdebat. Sciendū tñ q2.j.paralipo.xxj.dicit.De iuda aūt.cccclxx.milia quod ſoluitur ab hebreis.vno modo q2.xxx.milia que omittuntur.j.paralypo.erant capita aliorum. τ ſic non numerantur cum eis. ibi. Hic autem in numero cum aliis concluduntur. Alio modo q2 in libro paralip.ponitur numerus minor qui fuit traditus dauid ne nimis ſuperbiret vt predictum eſt.h̄ autē ponitur numerus ſm veritatez qui maior erat oppoſito modo q3 de numero iſrael vt p3 ex dictis. Nec eſt incõueniens ſic variari modum loquendi:q2 freq̄nenter p talē modum ſoluuntur apparentes diſſonantie euangeliſtaꝝ k ¶Percuſſit autem. Hic conſeq̄nter deſcribitur punitio delicti.vbi primo ponitur determinatio pene.ſcd̄o executio iuſticie diuine:ibi . Jmmiſitq3 domin9 peſtilentiā.tertio placatio offenſe ibi. Venit autē gad. Circa primū exp̄mitur penitedtia dauid cum dicit. k ¶Percuſſit aūt cor. id eſt conſcia eum rep̄hendit. l ¶Peccaui valde. peccato ſuperbie.vt dictum eſt. Jtez ex mādati diuini tranſgreſſione.qd̄ h̄r Exo.xxx.vbi dr. Quādo tuleris ſummā filiorū iſrl' dabūt ſinguli preciū ꝓ aīab9 ſuis dño.τ nõ erit plaga in eis τ q̄ntu3 ſit illud p̄ciū ſubdit ibidē. Dimidiū ſicli ꝛc.nolebat enim dominus q2 numeratio generalis populi qualem p̄cepit dauid fieri fieret per capita.ſ3 q2 quilibet offerret domino dimidium ſicli τ tunc numerabantur ſicli.τ ſic apparebat numerus populi quia erat duplus ad numerum ſiclorum.vt dictum fuit Exo.xxx. Hec autem nūeratio nõ fuit ſic facta.τ ſic ſecuta ē plaga. ꝯñr ponit determiatio pene cū dr. Triū tibi dat optio ꝛc.τ p3 lr̄a vſq3 ibi.

b Cõmouitq3 dauid i eis dicentē.
c Vade nūera iſrl' τ iudā. Dixitq3 rex ad ioab p̄ncipē exercit9 ſui. Per ābula oēs trib9 iſrl'a dā vſq3 ad berſabee τ nūera populum vt ſciā nūeꝝ ei9. Dixitq3 ioab regi. Adaugeat dñs d̄s tu9 ad populū tuū quātus nūc ē iterūq3 cētuplicet i cõ
d ſpectu dñi mei reg̃. Sz q̄d ſibi dñs meus rex vult i re
e huiuſcemõi . Obtinuit aūt ſmo reg̃ v̄ba ioab: τ p̄ncipū exercit9.
f Egreſſuſq3 ē ioab τ p̄ncipes militū a facie regis vt nūerarēt populu3 iſrael. Cūq3 p trāſiſſent iordanē.venerūt i aroer ad dexterā vrbis q̄ ē i valle gad: τ p gazer trāſierūt i galaad
g τ i terrā inferiorē hodſi : et venerūt in dā ſiluestria.Circueūteſq3 iuxta ſidonē trāſierūt ꝓpe menia tyri τ oēm fra3 euei τ chananei: venerūtq3 ad meridiē iuda i berſabee: τ luſtrata vniuerſa t̄ra: affuerūt p9 nouē mēſes τ viginti dies in hierl'm. Dedit ḡ ioab numeru3 deſcriptiõis ppl'i regi. Et inuēta ſūt de iſrl' octingenta milia viroꝝ fortiū q̄ educerēt gla
i diū: τ de iuda q̄ngēta milia
k pugnatoꝝ. Percuſſit autē cor dd̄ eū p9 q3 nūerat9 ē ppl's.
l Et dixit dd̄ ad dñm. Peccaui valde in hoc facto ſ3 p̄cor dñe vt trāſferas iniq̄tatem ſerui tui q2 ſtulte egi nimis. Surrexit itaq3 dauid mane: τ ſmo dñi fact9 ē ad gad ꝓph̄a3 τ videntē dicēs Vade τ loq̄re ad dd̄ Hec dicit dñs . Trium tibi datur optio : elige vnū qd̄ volueris ex his vt faciā tibi . Cūq3 veniſſ3 gad ad dd̄ nunciauit ei dicēs. Aut ſeptē annis veniet tibi fames in t̄ra tua: aut trib9 mēſib9 fugies aduerſarios tuos τ illi te pſeq̄nt: aut certe trib9 dieb9

m ¶ Coartor nimis. q̄ꝛ q̄uodlibet illoꝝ videbatur duruꝫ.
n ¶ Sed melius eſt vt incidā ⁊c̄. eligendo peſtilentiā triuꝫ
dieruꝫ. tum de dei miſc̄dia ſperabat: tum q̄ꝛ ſi elegiſſet fa-
mem ſeptē annoꝝ ipſe ⁊ alij diuites ꝓuidiſſent ſibi de vi-
ctu: ⁊ paupes fuiſſent nimis afflicti. Iteꝫ ſi elegiſſet fugā
corā aduerſarijs ip-
ſe ⁊ alij potētes fuiſ
ſent protecti auxilio
pugnatoꝝ ⁊ refugio
fortaliciōꝝ et ceteri
fuiſſent occiſi: ⁊ idō
elegit penā oībus
equalem: q̄ꝛ peſtilē-
tia a deo imiſſa eq̄li
ter poterat cadē ſup
regem ⁊ pauperem.
o ¶ Immiſitq̄ꝫ dn̄s
peſtilentiā. Hic po-
nit̄ dicte pene execu
tio cum dicit̄.
p ¶ De mane vſ. ad
tp̄us ꝯſtitutū. i. vſq̄ꝫ
ad t̄ciā diē iclusiue
vt dicunt aliq̄: q̄ꝛ ſic
erat pena determia
ta. Sed hoc nō vīve
rum. q̄ꝛ. ĩ. dī. Venit
aūt gad ad dd̄ i die
illa: ⁊ vī loq̄ ſcp̄tura
de p̄ia die peſtilētie
Ad h̄ eñ venit gad
vt dd̄ offerret holo-
cauſtū ⁊ ceſſaret pla
ga inchoata: vt hr̄. ĩ
Ex q̄ vī etiā ꝙ tp̄us
peſtilētie nō erat cō
ſummatū ⁊ idō dicūt
alij ꝙ tp̄us ꝯſtitutū
intelligit̄ tp̄s p̄radij
Sꝫ tale tp̄s nō vī eē
ꝯſtitutū in lege: ⁊ idō
dicūt alij ⁊ meli⁹: vt
vī ꝙ tp̄s ꝯſtitutum
intelligit̄ h̄ ora ſacri
ficij veſp̄tini. Illud
eñ ſtatutū fuit in le
ge Exo. xxix. ita ꝙ a
mane prime diei vſ-
q̄ꝫ ad horā illā mor-
tui ſunt de pp̄lo. lxx
milia viroꝝ. Sꝫ tūc
occurrit dubiū: q̄ꝛ ſi
cut dictū ē peſtilētia
triū dierū erat deter
minata. ⁊ ſic vī ꝙ ſit
mutatio facta in deo. Ad qd̄ dd̄m ꝙ nō: q̄ꝛ peſtilētia triuꝫ
dierū erat dicta ꝑ modū ꝯminatiōis ſic̄ Ione. iij. Adhuc q̄
draginta dies ⁊ niniue ſubuertet̄ q̄ tñ nō fuit ſubuerſa. ſic
in ꝓpoſito duo dies peſtilentie vltimi fuerūt tm̄ ꝑ ꝯmina-
tionē dicti. prim⁹ v̄o dies ꝑ modū ſnīe diffinitiue. ꝓpt̄ qd̄
fuit peſtilētia tm̄ illo die. idō ſubdit̄. Miſert⁹ ē dn̄s ſup af-
flictionē ⁊c̄. q ¶ Iuxta areā areuna. iſte erat binomi⁹. q̄a
cū hac vocabat̄ ornan: vt hī. j. pali. xxj. r ¶ Ve. āt gad. h̄
pn̄r deſcribit̄ placatio offēſe: ꝑ oblationē dd̄ ad dictū gad
p̄hete ꝑ reuelationē dn̄i: qd̄ notat̄ cū dī. Et aſcendit dauid
iuxta ſermonē gad quē p̄cepat ei dn̄s ⁊c̄. s ¶ Et egreſſus
adora. regē. i. fecit ei reuerentiā regi debitā. Iſte eñ q̄uis
eſſet gentilis erat amicus dauid ⁊ ei ꝯfederatus. q̄ꝛ ꝑ eum
dauid habuerat ꝑtem ciuitatis hirl̄m. Cetera patent vſq̄ꝫ
ibi. t ¶ Omia dedit areuna regi. i. dare voluit: ſed dauid
accipere noluit niſi ꝓ precio, vnde ſequit̄. v ¶ Emit ḡ da

erit peſtilentia in terra tua
Nunc ḡ delibera: et vide
quē rn̄deā ei q̄ me miſit ſer
monē Dixit aūt dd̄ ad gad
m n Coartor nimis. Sꝫ meli⁹
eſt vt incidaꝫ in man⁹ dn̄i:
multe eñ mie ei⁹ ſt̄ q̄ꝫ i ma
o nus hoim. Immiſitq̄ꝫ dn̄s
p peſtilentiā in iſrl̄: de mane
vſq̄ꝫ ad tp̄s ꝯſtitutū: ⁊ mor
tui ſunt ex pp̄lo a dan vſq̄ꝫ
berſabee ſeptuagita milia
viroꝝ. Cūq̄ꝫ extēdiſſet ma
nū ſuā angel⁹ dn̄i ſup irl̄m
vt diſꝑderet eā: miſert⁹ eſt
dn̄s ſup afflictōeꝫ: ⁊ ait an
gelo percutienti populum
Sufficit nūc ꝯtine manum
tuam. Erat autem angelus
q dn̄i iuxta areā areuna iebu
ſei. Dixitq̄ꝫ ad dn̄m cū vi-
diſſꝫ angelū cedentē pp̄lm
Ego ſum q̄ peccaui et ego
iniq̄ egi iſti q̄ oues ſunt q̄d
fecerūt. Vertatur obſecro
man⁹ tua ꝯ me ⁊ cōtra do-
r mū p̄ris mei. Venit autem
gad ꝓp̄ha ad dd̄ in die illa
⁊ dixit ei. Aſcēde ⁊ ꝯſtitue
altare dn̄o i area areuna ie
buſei. Et aſcendit dd̄ iuxta
ſermonē gad quē p̄cepat ei
dn̄s. Conſpiciēſq̄ꝫ areuna
aīaduertit regem et ſeruos
s ei⁹ trāſire ad ſe: ⁊ egreſſus
adorauit regeꝫ ꝓno vultu i
terrā et ait. Quid cauſe eſt

uid aream ⁊c̄. j. paralip. xxj. dicit̄. Dedit ergo dauid ornā
ꝓ loco ſiclos auri iuſtiſſimi ponderis ſexcentuꝫ. Et idō lr̄a
q̄ hic hꝫ debet ſic punctari. Emit ergo dauid aream. ⁊ tace
tur hic preciū qd̄. j. palip. nō exprimit̄ ſexcentū auri ſiclo-
rum: ⁊ ſequit̄. x ¶ Et boues argenti ſiclis q̄nq̄ginta. ſ. ꝓ
bobus tm̄.
y ¶ Et edifica. ibi dd̄
altare dn̄o. ille loc⁹
eſt in q̄ abraā voluit
imolare yſaac filiuꝫ
ſuum: vt dictuꝫ fuit
Geñ. xxij. ⁊ iacob vi
dit ibi ſcalā: vt dictū
fuit Geñ. xxviij. et
ibi poſtea fundatuꝫ
fuit templuꝫ ꝑ ſalo-
monē vt hr̄. ĩ. tercio
libro ſexto ca. ⁊ ſecū
do Paralyp. iij.

vt veniat dn̄s meus rex ad
ſeruū ſuuꝫ. Cui dd̄ ait. Vt
emā a te areā: ⁊ edificē al-
tare dn̄o ⁊ ceſſet interfectō
que graſſat̄ in pp̄lo. Et ait
areuna ad dd̄. Accipiat et
offerat dn̄s me⁹ rex: ſic̄ pla
cet ei. Habes boues i ho-
locauſtum: ⁊ plauſtrū ⁊ iu-
ga boum in vſum lignoruꝫ
t Omnia dedit areuna regi
Dixitq̄ꝫ areuna ad regem.
Dominus deus tu⁹ ſuſci-
piat votum tuum. Cui re-
ſpondens rex ait. Nequa-
q̄ꝫ vt vis ſed emam precio
a te: et nō offeram dn̄o deo
meo holocauſta gratuita:
v x Emit ergo dauid aream et
boues: argēti ſiclis quinq̄
y gita: ⁊ edificauit ibi dauid
altare dn̄o ⁊ obtulit holo-
cauſta ⁊ pacifica. Et ꝓpicia
tus eſt dn̄s terre: et cohibi
ta eſt plaga ab iſrael.

¶ Explicit ſcd̄s liber Sa-
muelis.

¶ Explicit ſecund⁹
liber Regum.
¶ Poſtilla ſup ter-
cium libꝝ Regū in-
cipit.

¶ Incipit liber prim⁹ mala
chim. i. Regū tercius.
¶ Capitulum primum.

a Et rex dauid
ſenuerat hē-
batq̄ꝫ etatis
plurimos di-
b es. Cūq̄ꝫ opi-

Capitulū. ĩ.
a v Et rex da-
uid ſenu-
erat. In p̄
cedentib⁹
libris actū eſt de re-
gno filioꝝ iſrl̄ vnico
hic pn̄r agr̄ d̄ regno
ei⁹ diuiſo: ꝓpter qd̄
apud hebreos duo
libri p̄cedētes ſunt
vn⁹ liber q̄ vocatur
ſamuel ⁊ duo ſeq̄n-
tes ſūt vn⁹ ali⁹ liber
q̄ vocat̄ malachim.
i. regum in plurali.
Prio igit̄ de dupli-
ci regno agitur ꝓut
floruit: ſcd̄o ꝓut ca-
dere cepit. ſ. q̄rto li.
q̄ꝛ extūc gētes ſubdi
te hebreis ceperunt
rebellare. ⁊ tandem
dn̄ari eis ⁊ finaliter
eos captiuare. Circa
primum ſciendū ꝙ
vbi vnū regimē ter-
minat̄ ſeq̄ns incho-
atur: idō p̄ agit̄ de re-
gni vnitate ſub ſalo
mone in principio regni ſui. ſecundo de regni diuiſione
circa finem vite ſue. xj. ca. Prima i duas q̄ꝛ p̄ deſcribitur
ipſius ſalomonis regis inſtitutō. ſcd̄o inſtituti confirma-
tio ca. ij. prima in tres: q̄ꝛ p̄ deſcribit̄ ipſius Dauid ſenilis
cōditio: ſcd̄o adonie ambitio: ibi. Adonias autem: tercio
ſalomonis promotio: ibi. Dixitq̄ꝫ nathan. Circa primum
dicit̄. a ¶ Et rex dauid ſe. ⁊ tñ non hēbat niſi. lxx. annos
ad plus. q̄ꝛ. xxx. annoꝝ erat qn̄ cepit regnare: ⁊ quadragi-
ta annis regnauit: vt habet̄ ſupra. ij. li. v. ca. Sed ad ſenſū
pꝫ ꝙ aliqui citi⁹ ſeneſcūt ⁊ ali⁹ tardi⁹ ſm diuerſitatē ꝯple-
xionū ⁊ laboꝝ ⁊ curaꝝ. b ¶ Cumq̄ꝫ operiret̄ veſtibus nō
calefiebat: qd̄ fuit ſatis mirabile de tanta frigiditate i ho-
mine bene ꝯplexionato. Cui⁹ vna cā aſſignat̄: q̄ꝛ a iuuen-
tute fuit bellicoſus. pp qd̄ multos ictus ⁊ plagas ſuſtinu-
it: ex quib⁹ plurim⁹ ſanguis emanauit: pp qd̄ citi⁹ ſenuit et
infrigidat⁹ fuit. Alia etiam cā additur q̄ꝛ ex viſione angeli